

I EES-STOFNANIR

1. EES-ráðið

2. Sameiginlega EES-nefndin

2006/EES/3/01	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 666/2003 frá 11. apríl 2003 um að leyfa til bráðabirgða notkun tiltekinna örvera í fóðri	1
2006/EES/3/02	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 668/2003 frá 11. apríl 2003 um varanlegt leyfi fyrir aukefni í fóðri	3
2006/EES/3/03	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 676/2003 frá 14. apríl 2003 um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1334/2001 um bráðabirgðaleyfi fyrir nýju aukefni í fóðri	5
2006/EES/3/04	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 871/2003 frá 20. maí 2003 um varanlegt leyfi fyrir nýja aukefninu trímangantetraoxíði í fóðri	7
2006/EES/3/05	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 877/2003 frá 21. maí 2003 um að leyfa til bráðabirgða notkun sýrustillisins bensósýru í fóðri	9
2006/EES/3/06	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/57/EB frá 17. júní 2003 um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/32/EB um óæskileg efni í fóðri	11
2006/EES/3/07	Ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2003/307/EB frá 2. maí 2003 um tímabundin viðskipti með tiltekið fræ af tegundunum <i>Lupinus angustifolius</i> og <i>Linum usitatissimum</i> sem uppfyllir ekki kröfur tilskipana ráðsins 66/401/EBE og 2002/57/EB [tilkynnt með númeri C(2003) 1414]	15
2006/EES/3/08	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/19/EB frá 21. mars 2003 um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/27/EB um massa og mál tiltekinna flokka vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra með tilliti til aðlögunar að tækniframförum . .	18
2006/EES/3/09	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/40/EB frá 16. maí 2003 um skrá yfir innihaldsefni ölkelduvatns, styrkleikamörk þeirra og kröfur sem eru gerðar um merkingar vegna þeirra og skilyrði fyrir notkun ósonauðgaðs lofts við meðhöndlun ölkelduvatns og uppsprettuvatns	26
2006/EES/3/10	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/62/EB frá 20. júní 2003 um breytingu á tilskipunum ráðsins 86/362/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarks-gildi leifa fyrir hexakónasól, klófentesín, mýklóbútanyl og próklóras	32

2006/EES/3/11	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/60/EB frá 18. júní 2003 um breytingu á viðaukum við tilskipanir ráðsins 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarksgildi tiltekinna varnarefnaleifa í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars aldinum og grænmeti . . .	41
2006/EES/3/12	Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1029/2003 frá 16. júní 2003 um breytingu á I. og II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýralyfja í matvælum úr dýraríkinu	61
2006/EES/3/13	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/34/EB frá 26. maí 2003 um tuttugustu og þriðju breytingu á tilskipun ráðsins 76/769/EBE varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna (efna sem eru flokkuð sem krabbameinsvaldandi, stökkbreytandi eða skaðleg fyrir æxlun)	64
2006/EES/3/14	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/36/EB frá 26. maí 2003 um tuttugustu og fimmtu breytingu á tilskipun ráðsins 76/769/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildar-ríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna (efna sem eru flokkuð sem krabbameinsvaldandi, stökkbreytivaldandi eða skaðleg fyrir æxlun)	67
2006/EES/3/15	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/53/EB frá 18. júní 2003 um tuttugustu og sjöttu breytingu á tilskipun ráðsins 76/769/EBE varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna (nónýlfenóls, nónýlfenóletoxýlats og sements)	72
2006/EES/3/16	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/68/EB frá 11. júlí 2003 um breytingu á tilskipun ráðsins 91/414/EBE í því skyni að bæta við virku efnunum trífloxýstróbíni, karfentrasónetýli, mesótríoni, fenamídoni og ísoxaflútóli	76
2006/EES/3/17	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/12/EB frá 3. febrúar 2003 um endurflokkun á brjóstaígræðum innan ramma tilskipunar 93/42/EBE um lækningatæki.	81
2006/EES/3/18	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/51/EB frá 18. júní 2003 um breytingu á tilskipunum 78/660/EBE, 83/349/EBE, 86/635/EBE og 91/674/EBE um árleg reikningsskil og samstæðureikningsskil félaga af tiltekinni gerð, banka og annarra fjármála-stofnana og váttryggingafélaga	83
2006/EES/3/19	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/25/EB frá 5. mars 2002 um breytingu á tilskipun ráðsins 98/18/EB um öryggisreglur og -staðla fyrir farþegaskip	90
2006/EES/3/20	Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/84/EB frá 5. nóvember 2002 um breytingu á tilskipunum um siglingaöryggi og varnir gegn mengun frá skipum.	216
2006/EES/3/21	Tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/75/EB frá 29. júlí 2003 um breytingu á I. viðauka við tilskipun ráðsins 98/18/EB um öryggisreglur og staðla fyrir farþegaskip	222
2006/EES/3/22	Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2195/2002 frá 5. nóvember 2002 um sameiginlegt innkaupaorðasafn (CPV)	226
2006/EES/3/23	Ákvörðun ráðsins 2000/750/EB frá 27. nóvember 2000 um að koma á fót aðgerðaáætlun Bandalagsins um baráttu gegn mismunun (2001–2006)	788

3. Sameiginlega EES-þingmannanefndin

4. Ráðgjafarnefnd EES

EES-STOFNANIR

SAMEIGINLEGA EES-NEFNDIN

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 666/2003

2006/EES/15/01

frá 11. apríl 2003

um að leyfa til bráðabirgða notkun tiltekinna örvera í fæði (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fæði ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1756/2002 ⁽²⁾, einkum 3. gr. og 1. mgr. 9. gr. e,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 70/524/EBE er kveðið á um að ekki megi setja aukefni í dreifingu nema leyfi Bandalagsins hafi verið veitt fyrir því.
- 2) Þegar um er að ræða aukefni, sem um getur í II. hluta viðauka C við tilskipun 70/524/EBE og tekur til örvera, má veita bráðabirgðaleyfi fyrir nýju aukefni til notkunar í fæði, að uppfylltum skilyrðum, sem mælt er fyrir um í þeirri tilskipun, og ef ástæða er til að ætla, með hliðsjón af fyrirbyggjandi niðurstöðum, að það hafi einhver þau áhrif sem um getur í a-lið 2. gr. þeirrar tilskipunar. Heimilt er að veita slíkt bráðabirgðaleyfi til allt að fjögurra ára.
- 3) Mat á leyfisumsókn, sem lögð er fram vegna örverublöndunnar sem tilgreind er í viðaukanum við þessa reglugerð, sýnir að skilyrði 1. mgr. 9. gr. e í tilskipun 70/524/EBE, eru uppfyllt.
- 4) Örverublandan skal því leyfð til bráðabirgða í fjögur ár.

- 5) Vísindanefndin um fæður hefur skilað jákvæðu álit um öryggi örverublöndunnar, sem er í flokknum „örverur“, með þeim skilyrðum sem sett eru fram í viðaukanum við þessa reglugerð, fyrir smágrísi og eldisgrísi.
- 6) Mat á umsókninni sýnir að ákveðnar verklagsreglur eru nauðsynlegar til að vernda starfsmenn gegn váhrifum af völdum efnanna sem tilgreind eru í viðaukanum. Slík vernd er þó tryggð með beitingu tilskipunar ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽³⁾.
- 7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Heimilt er að nota aukefnið í flokknum „örverur“, sem um getur í viðaukanum, sem aukefni í fæði með þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í viðaukanum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 11. apríl 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,
David BYRNE
framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 96, 12.4.2003, bls. 11. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 167/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 25.3.2004, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 265, 3.10.2002, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

VIÐAUKI

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarksinnihald	Hámarks-innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
					Þyrpingafjöldi (CFU)/kg heilfóðurs			
”Örverur								
22	Enterococcus faecium DSM 7134	Blanda með <i>Enterococcus faecium</i> sem inniheldur að lágmarki: Duftform: 1×10^{10} CFU/g aukefnis Korn (örhylkjuð): 1×10^{10} CFU/g aukefnis	Mjólkurgrísir Eldissvín		$0,5 \times 10^9$ $0,2 \times 10^9$	4×10^9 1×10^9	Í notkunarleiðbeiningum skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við kögglun bæði fyrir aukefnið og forblönduna	15.4.2007

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 668/2003

2006/EES/15/02

frá 11. apríl 2003

um varanlegt leyfi fyrir aukefni í fódri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fódri ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1756/2002 ⁽²⁾, einkum 3. gr. og 9. gr. d,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 70/524/EBE er kveðið á um að ekki megi setja aukefni í dreifingu nema leyfi Bandalagsins hafi verið veitt fyrir því.
- 2) Veita má varanlegt leyfi fyrir aukefni til notkunar í fódri, sem þegar hefur verið veitt leyfi fyrir, ef skilyrðin, sem mælt er fyrir um í 3. gr. a í tilskipuninni, eru uppfyllt.
- 3) Bráðabirgðaleyfi var fyrst veitt fyrir ensímefnablöndunni, sem fjallað er um í þessari reglugerð, með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1436/98 ⁽³⁾ í samræmi við tilskipun ráðsins 93/113/EB ⁽⁴⁾ í framhaldi af jákvæðu álitni vísindanefndarinnar um fóður (SCAN), einkum með tilliti til öryggis vörunnar. Bráðabirgðaleyfi þessa aukefnis var framlengt til 30. júní 2004 ⁽⁵⁾ í samræmi við reglugerð 70/524/EBE.
- 4) Framleiðslufyrirtækið lagði fram ný gögn sem rökstuðning með umsókn um leyfi án tímamarka fyrir ensímefnablöndunni sem tilgreind eru í þessari reglugerð.
- 5) Þann 4. desember 2002 lagði vísindanefndin um fóður fram jákvætt álit um áhrif ensímefnablöndunnar samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í viðaukanum.

- 6) Að teknu tilliti til álits vísindanefndarinnar um fóður sýnir mat á leyfisumsókn sem lögð var fram vegna ensímefnablöndunnar að skilyrðin, sem kveðið er á um í 3. gr. a í tilskipun 70/524/EBE, eru uppfyllt. Því skal veita leyfi fyrir efnablöndunni í ótakmarkaðan tíma.
- 7) Athugun á umsókninni sýnir að ákveðnar aðgerðir eru nauðsynlegar til að vernda starfsmenn gegn váhrifum af völdum efnanna sem eru tilgreind í viðaukanum. Slík vernd ætti þó að vera tryggð með beitingu tilskipunar ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽⁶⁾.
- 8) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Heimilt er að leyfa til bráðabirgða efnablönduna, sem tilheyrir floknum „ensím“ og tilgreind er í viðaukanum, sem aukefni í fódri samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir um í viðaukanum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 11. apríl 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 96, 12.4.2003, bls. 14. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 167/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 15, 25.3.2004, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 265, 3.10.2002, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 191, 7.7.1998, bls. 15.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 334, 31.12.1993, bls. 17.

⁽⁵⁾ Síðasta framlenging í reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2200/2001 (Stjtið. EB L 299, 15.11.2001, bls. 1).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

VIDAUKI

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarksinnihald	Hámarksinnihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
					Virknieiningar/kg heilföðurs			
Ensím								
1601	Endó-1,3(4)-beta-glúkanasi EC 3.2.1.6 Endó-1,4-beta-xýlanasi EC 3.2.1.8	Efnablanda endó-1,3(4)-beta-glúkanasa og endó-1,4-: beta-xýlanasa, framleiddir með <i>Aspergillus niger</i> (NRRL 25541) með virkni að lágmarki: endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 1 100 U ⁽¹⁾ /g endó-1,4-beta-xýlanasi: 1 600 U ⁽²⁾ /g	Eldiskjúklingar	—	endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 138 U endó-1,4-beta-xýlanasi: 200 U	—	1. Í notkunarleiðbeiningum með auk-efninu og forblöndunni skal tilgreina geymsluhita, geymsluþol og þol við köggulun. 2. Ráðlagður skammtur á hvert kílógramm heilföðurs: endó-1,3(4)-beta-glúkanasi: 138 U endó-1,4-beta-xýlanasi: 200 U 3. Til nota í fæðublöndur auðugar af fjölsykrum öðrum en sterkju (einkum arabínoxýlönun og beta-glúkönun), t.d. blandað fæður úr korni (t.d. byggi, hveiti, rúgi og rúghveiti)	Án tímamarka

⁽¹⁾ 1 U er magn þess ensíms sem leysir 1 mikrómol afoxandi sykra (glúkósajafngilda) á mínútu úr beta-glúkani úr höfrum við pH 4,0 og 30 °C.

⁽²⁾ 1 U er magn þess ensíms sem leysir 1 mikrómol afoxandi sykra (xýlósajafngilda) á mínútu úr xýlani úr höfrum við pH 4,0 og 30 °C.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 676/2003

2006/EES/15/03

frá 14. apríl 2003

um breytingu á reglugerð (EB) nr. 1334/2001 um bráðabirgðaleyfi fyrir nýju aukefni í fóðri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fóðri ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1756/2002 ⁽²⁾, einkum 3. gr. og 9. gr. r,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 1334/2001 frá 2. júlí 2001 um bráðabirgðaleyfi fyrir nýju aukefni í fóðri ⁽³⁾ var, með fyrirvara um skilyrði sem kveðið er á um í þeirri reglugerð, veitt bráðabirgðaleyfi fyrir því að nota aukefnið kalíumdíformat sem aukefni í fóðri.
- 2) Í tilskipun 70/524/EBE er þess krafist að leyfi fyrir vaxtarhvata séu tengd þeim aðila sem ber ábyrgð á því að setja þá í dreifingu.
- 3) Framkvæmdastjórninni hefur verið tilkynnt að sá aðili, sem var ábyrgur fyrir því að setja aukefnið kalíumdíformat í dreifingu, sé hættur og aðilinn, sem er ábyrgur fyrir dreifingu nú, sé BASF Aktiengesellschaft.

4) Aðilinn, sem er ábyrgur fyrir því að setja þetta aukefni í dreifingu, hefur lagt fram ný gögn í því skyni að fá samþykki fyrir hærri hámarksstyrk aukefnisins í fóðri.

5) Vísindanefndin um fæður hefur sent frá sér jákvætt álit að því er varðar öryggi aukefnisins við ný notkunarskilyrði.

6) Því ber að breyta reglugerð (EB) nr. 1334/2001 í samræmi við það.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Í stað viðaukans við reglugerð (EB) nr. 1334/2001 komi viðaukinn við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 14. apríl 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 97, 15.4.2003, bls. 29. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 167/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 25.3.2004, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 265, 3.10.2002, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 180, 3.7.2001, bls. 18.

VIDAUKI

„VIDAUKI

Skráningar- númer aukefnis	Nafn og skráningarnúmer þess sem ber ábyrgð á því að setja aukefni í dreifingu	Aukefni (viðskiptaheiti)	Samsetning, efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarks- innihald	Hámarks- innihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
						(mg af virku innihaldsefni/kg af heilmjóðrinu)			
Vaxtarhvatar									
1	BASF Aktiengesellschaft α DE RP 1 31401	Kalíumdíformat (Formi™ LHS)	Samsetning aukefnis Kalíumdíformat, fast efni, lág. 98% Sílikat, hám. 1,5%, Vatn, hám. 0,5% Virkt efni: Kalíumdíformat, fast efni KH(COOH)₂ CAS-nr. 20642- 05-1	Smágrísir (vandir undan)	2 mánaða	6 000	18 000		30.6.2005
				Eldissvín	—	6 000	12 000		30.6.2005“

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 871/2003**2006/EES/15/04****frá 20. maí 2003****um varanlegt leyfi fyrir nýja aukefninu trímangantetraoxíði í fódri (*)**

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fódri (1), eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1756/2002 (2), einkum 3. gr. og d-lið 9. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 70/524/EBE er kveðið á um að heimilt sé að veita leyfi fyrir nýjum aukefnum eftir að umsókn, sem gerð er í samræmi við 4. gr. tilskipunarinnar, hefur verið tekin til skoðunar.
- 2) Lögð var fram umsókn um leyfi fyrir aukefninu „trímangantetraoxíði“ sem mangangjafa, sem er í flokknum snefilefni og um getur í II. hluta viðauka C við tilskipun 70/524/EBE.
- 3) Vísindanefndin um fóður (SCAN) skilaði álit á notkun þessa aukefnis í fódri 6. febrúar 2002 þar sem hún kemst að þeirri niðurstöðu að trímangantetraoxíð stofni hvorki heilbrigði manna né dýra eða umhverfinu í hættu.

4) Mat á leyfisumsókninni, sem lögð var fram vegna trímangantetraoxíðs, leiðir í ljós að þetta aukefni, sem um getur í aaaa-lið 2. gr., uppfyllir þær kröfur sem mælt er fyrir um í 3. gr. a í tilskipun 70/524/EBE, samkvæmt skilyrðunum sem sett eru fram í viðaukanum við þessa reglugerð. Þetta aukefni skal því leyft um ótakmarkaðan tíma.

5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMBÝKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Heimilt er að nota trímangantetraoxíð, sem eru í flokknum „snefilefni“ og skráð í viðaukanum við þessa reglugerð, sem aukefni í fódri samkvæmt þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í viðaukanum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi daginn eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 20. maí 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(¹) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 125, 21.5.2003, bls. 3. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 167/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 25.3.2004, bls. 3.

(¹) Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

(²) Stjtið. EB L 265, 3.10.2002, bls. 1.

VIÐAUKI

Snefilefni

EB-nr.	Frumefni	Aukefni	Efnaformúla	Hámarksinnihald frumefnisins í mg/kg heilfóðurs	Önnur ákvæði	Gildistími leyfis
E5	Mangan (Mn)	Trimangantetraoxíð	MnO Mn2O3	150 (samtals)		

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 877/2003

2006/EES/15/05

frá 21. maí 2003

um að leyfa til bráðabirgða notkun sýrustillisins bensósýru í fóðri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/524/EBE frá 23. nóvember 1970 um aukefni í fóðri ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 1756/2002 ⁽²⁾, einkum 3. gr. og 1. mgr. 9. gr. e,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun 70/524/EBE er kveðið á um að ekki megi setja aukefni í dreifingu nema leyfi Bandalagsins hafi verið veitt fyrir því.
- 2) Þegar um er að ræða aukefni, sem um getur í II. hluta viðauka C við tilskipun 70/524/EBE, sem tekur til sýrustilla, má veita bráðabirgðaleyfi fyrir nýju aukefni til notkunar í fóðri, að uppfylltum skilyrðum, sem mælt er fyrir um í þeirri tilskipun, og ef ástæða er til að ætla, með hliðsjón af fyrirbyggjandi niðurstöðum, að það hafi einhver þau áhrif sem um getur í a-lið 2. gr. þeirrar tilskipunar. Heimilt er að veita slíkt bráðabirgðaleyfi í allt að fjögur ár.
- 3) Mat á umsókn um leyfi fyrir notkun á sýrustillandi efnablöndunni „bensósýru“ leiðir í ljós að skilyrðin, sem um getur í tilskipun 70/524/EBE, eru uppfyllt.
- 4) Notkun sýrustillandi efnablöndunnar „bensósýru“ skal því leyfð til bráðabirgða í allt að fjögur ár.

5) Vísindanefndin um fóður hefur, með vísan til tiltekinna skilyrða, sent frá sér jákvætt álit um öryggi efnablöndunnar, sem er í flokknum „sýrustillar“, fyrir eldissvín.

6) Matið á umsókninni sýnir að krafist er tiltekinna verklagsreglna til að vernda starfsmenn fyrir váhrifum af völdum aukefnisins „bensósýru“. Slík vernd er þó tryggð með beitingu tilskipunar ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽³⁾.

7) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMBÝKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Heimilt er að nota aukefnið „bensósýra“ í flokknum „sýrustillar“, sem um getur í viðaukanum, sem aukefni í fóðri samkvæmt skilyrðunum sem mælt er fyrir í viðaukanum.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á þriðja degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 21. maí 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 126, 22.5.2003, bls. 24. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 167/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 15, 25.3.2004, bls. 3.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 270, 14.12.1970, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 265, 3.10.2002, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

VIDAUKI

Nr. (eða EB-nr.)	Aukefni	Efnaformúla, lýsing	Tegund eða flokkur dýra	Hámarksaldur	Lágmarksinnihald	Hámarksinnihald	Önnur ákvæði	Leyfi rennur út
					mg/kg heilföðurs			
Sýrustillar								
E 210	Bensósýra	C ₇ H ₆ O ₂	Eldissvín		5 000	10 000		25.5.2007

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/57/EB

2006/EES/15/06

frá 17. júní 2003

um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/32/EB um óæskileg efni í fóðri (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/32/EB frá 7. maí 2002 um óæskileg efni í fóðri ⁽¹⁾, einkum 1. mgr. 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun ráðsins 1999/29/EB um óæskileg efni og óæskilegar afurðir í dýrafæðu ⁽²⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 2001/102/EB ⁽³⁾, er kveðið á um hámarksgildi fyrir díoxín í nokkrum fôðurefnum og fôðurlöndum.
- 2) Tilskipun 2002/32/EB fellir úr gildi tilskipun 1999/29/EB og kemur í hennar stað frá og með 1. ágúst 2003.
- 3) Að því er varðar vernd heilbrigðis manna og dýra er afar mikilvægt að hámarksgildin fyrir díoxín, sem fastsett voru með tilskipun 1999/29/EB, haldist áfram í gildi eftir 1. ágúst 2003. Því ber að breyta tilskipun 2002/32/EB til að bæta við hámarksgildum fyrir díoxín sem fastsett voru með tilskipun 1999/29/EB.
- 4) Til að forðast rugling þykir rétt að taka fram að með steinefnum er átt við fôðurefni í skilningi viðaukans við tilskipun ráðsins 96/25/EB frá 29. apríl 1996 um dreifingu og notkun fôðurefna ⁽⁴⁾ eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/46/EB ⁽⁵⁾.
- 5) Til frekari glöggvunar skal safna á einn stað þeim reglum sem gilda um díoxín. Af þessum sökum þykir rétt að breyta tilskipun 2002/32/EB þannig að viðauka sé bætt við hana sem í eru ákvæði reglugerðar framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2439/1999 frá 17. nóvember 1999 um skilyrði vegna leyfis fyrir aukefnum í flokknum „bindiefni, kekkjavarnarefni og storkuefni“ í fóðri ⁽⁶⁾, eins og henni var breytt með reglugerð (EB) nr. 739/2000 ⁽⁷⁾, þar sem kveðið er á um bráðabirgðahámarksgildi fyrir kaólinleir og önnur aukefni sem leyft er að nota sem bindiefni, kekkjavarnarefni og storkuefni. Þar eð engin eða ófullnægjandi vöktunargögn hafa verið lögð fram að því er

varðar kalsíumsúlfatdíhýdrat, vermikulít, natrólitfónólít, tilbúin kalsíumálöt og klínóptólít úr seti, sem sýna fram á að enngar díoxínmengunar gæti í þessum efnum eða að mengunin sé undir magngreiningarmörkum þykir rétt, í því skyni að vernda heilbrigði manna og dýra, að kveða á um hámarksgildi díoxína í þessum aukefnum til viðbótar við hámarksgildi díoxína í kaólinleir. Af þessum sökum er unnt að fella reglugerð (EB) nr. 2439/1999 úr gildi.

- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 2002/32/EB er hér með breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

1. Að undanskildum ákvæðunum, sem varða færslur c) og j) í skránni yfir afurðir í töflunni í viðaukanum við þessa tilskipun, skulu aðildarríkin samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 31. júlí 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað. Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. ágúst 2003.

Að því er snertir ákvæðin sem varða færslur c) og j) í skránni yfir afurðir í töflunni í viðaukanum við þessa tilskipun skulu aðildarríkin samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari fyrir 29. febrúar 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað. Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. mars 2004.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 151, 19.6.2003, bls. 38. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 168/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 15, 25.3.2004, bls. 5.

(1) Stjtið. EB L 140, 30.5.2002, bls. 10.

(2) Stjtið. EB L 115, 4.5.1999, bls. 32.

(3) Stjtið. EB L 6, 10.1.2002, bls. 45.

(4) Stjtið. EB L 125, 23.5.1996, bls. 35.

(5) Stjtið. EB L 234, 1.9.2001, bls. 55.

(6) Stjtið. EB L 297, 18.11.1999, bls. 8.

(7) Stjtið. EB L 87, 8.4.2000, bls. 14.

3. gr.

Reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 2439/1999 frá 17. nóvember 1999 um skilyrði vegna leyfis fyrir auk-efnum í flokknum „bindiefni, kekkjavarnarefni og storku-efni“ í föðri skal felld úr gildi frá og með 1. mars 2004.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 17. júní 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á I. viðauka við tilskipun 2002/32/EB:

a) í stað 27. liðar í töflunni komi eftirfarandi:

Óæskileg efni	Afurðir sem ætlaðar eru í fóður	Hámarksinnihald í fóðri, reiknað út frá 12% rakainnihaldi
(1)	(2)	(3)
„27. Díoxín (summa fjöklóraðra díbensó-para-díoxína (PCDD) og fjöklóraðra díbensófúrana (PCDF), gefin upp sem eiturjafngildi Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar (WHO), með því að nota WHO-TEF (eiturjafngildisstuðla frá 1977))	a) Öll fóðurefni úr jurtaríkinu, þ.m.t. jurtaolíur og aukaafurðir	0,75 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ⁽⁵⁾⁽⁶⁾
	b) Steinefni í þeirri merkingu sem kemur fram í viðaukanum við tilskipun ráðsins 96/25/EB frá 29. apríl 1996 um dreifingu fóðurefnis	1,0 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ⁽⁵⁾⁽⁶⁾
	c) Kaólinleir, kalsíumsúlfat-díhýdrat, vermikulít, natrólít-fónólít, tilbúin kalsíumálöt og klínoptólít úr seti sem falla undir flokkinn „bindiefni, kekkjavarnarefni og storkuefni“ og eru leyfð samkvæmt tilskipun ráðsins 70/524/EBE	0,75 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ⁽⁵⁾⁽⁶⁾
	d) Dýrafita, þ.m.t. mjólkurfita og eggjafita	2,0 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ⁽⁵⁾⁽⁶⁾
	e) Aðrar afurðir af landdýrum, þ.m.t. mjólk, mjólkurafurðir, egg og eggjaafurðir	0,75 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ⁽⁵⁾⁽⁶⁾
	f) Fisklýsi	6 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ⁽⁵⁾⁽⁶⁾
	g) Fiskur, önnur sjávardýr, afurðir þeirra og aukaafurðir, að undanskildu fisklýsi og vatnsrofsefnum úr fiskiprótnum sem innihalda meira en 20% fitu ⁽⁷⁾	1,25 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ⁽⁵⁾⁽⁶⁾
	h) Fóðurblöndur, að undanskildu fóðri fyrir loðdýr, gæludýrafóður og fiskafóður	0,75 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ⁽⁵⁾⁽⁶⁾
	i) Fiskafóður Gæludýrafóður	2,25 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ⁽⁵⁾⁽⁶⁾
	j) Vatnsrofsefni úr fiskiprótni sem innihalda meira en 20% fitu	2,25 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg ⁽⁵⁾⁽⁶⁾

b) í lok I. viðauka falli 5. neðanmálsgrein niður og eftirfarandi neðanmálsgreinar bætist við:

- „⁽⁵⁾ Efri styrkleikamörk: við útreikning efri styrkleikamarka er gert ráð fyrir því að öll gildi fyrir mismunandi efnamyndir, sem eru undir magngreiningarmörkum, séu jöfn magngreiningarmörkunum.
- ⁽⁶⁾ Endurskoðað skal þessi hámarksgildi í fyrsta sinn fyrir 31. desember 2004 í ljósi nýrra gagna um tilvist díoxína og díoxínlíkra PCB-efna, einkum í því skyni að fella díoxínlik PCB-efni undir þau gildi sem sett verða og sem verða síðan endurskoðuð fyrir 31. desember 2006 með það að markmiði að lækka hámarksgildin til muna.
- ⁽⁷⁾ Ferskur fiskur, sem er afhentur beint og notaður án millistigsvinnslu við framleiðslu á loðdýrafóðri, er undanskilinn þessu hámarksgildi og hámarksgildið 4,0 ng WHO-PCDD/F-TEQ/kg afurðar gildir um ferskan fisk sem er notaður beint sem fóður fyrir gæludýr og dýr í dýragörðum og fjölleikahúsum. Afurðirnar, unnin dýra-prótín sem eru framleidd úr þessum dýrum (loðdýrum, gæludýrum og dýrum í dýragörðum og fjölleikahúsum), mega ekki komast inn í fæðukeðjuna og bannað er að nota þær sem fóður fyrir húsdýr sem eru alin og ræktað til matvælaframleiðslu.“
-

ÁKVÖRÐUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR

2006/EES/15/07

frá 2. maí 2003

um tímabundin viðskipti með tiltekið fræ af tegundunum *Lupinus angustifolius* og *Linum usitatissimum* sem uppfyllir ekki kröfur tilskipana ráðsins 66/401/EBE og 2002/57/EB (*)

(tilkynnt með númeri C(2003) 1414)

(2003/307/EB)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 66/401/EBE frá 14. júní 1966 um markaðssetningu fódurjurtafræja ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2001/64/EB ⁽²⁾, einkum 17. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 2002/57/EB frá 13. júní 2002 um markaðssetningu olíu- og trefjajurtafræs ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2002/68/EB ⁽⁴⁾, einkum 21. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Í Breska konungsríkinu er ekki fyrir hendi nægilegt magn af fræi af yrkjum lensulúpínu (*Lupinus angustifolius*) sem henta veðurskilyrðum þar og fullnægja kröfum um spirunarhæfni samkvæmt tilskipun 66/401/EBE og þar af leiðandi er ekki hægt að fullnægja þörfum þessa aðildarríkis.

2) Ekki er unnt að anna eftirspurn eftir fræi þessarar tegundar með fræi frá öðrum aðildarríkjum eða þriðju löndum sem uppfyllir allar kröfur sem mælt er fyrir um í tilskipun 66/401/EBE.

3) Því ber að heimila Breska konungsríkinu að gera vægari kröfur að því er varðar leyfi fyrir viðskipti með fræ þessarar tegundar á tímabili sem lýkur 30. júní 2003.

4) Í Finnlandi er ekki fyrir hendi nægilegt magn af fræi af þeim yrkjum lins (*Linum usitatissimum*) sem henta veðurskilyrðum þar og fullnægja kröfum um spirunarhæfni samkvæmt tilskipun 2002/57/EBE og þar af leiðandi er ekki hægt að fullnægja þörfum þessa aðildarríkis.

5) Ekki er unnt að anna eftirspurn eftir fræi þessarar tegundar með fræi frá öðrum aðildarríkjum eða þriðju löndum, sem uppfyllir allar kröfur sem mælt er fyrir um í tilskipun 2002/57/EB.

6) Því ber að heimila Finnlandi að gera vægari kröfur að því er varðar leyfi fyrir viðskipti með fræ af þessari tegund á tímabili sem lýkur 30. júní 2003.

7) Auk þess skal öðrum aðildarríkjum, sem eru í aðstöðu til að útvega Breska konungsríkinu og Finnlandi fræ þessarar tegunda, heimilt að leyfa viðskipti með slíkt fræ.

8) Rétt er að Breska konungrikið sé samræmingaraðili til þess að tryggja að heildarmagn af fræi lensulúpínu (*Lupinus angustifolius*), sem leyft er samkvæmt þessari ákvörðun, fari ekki yfir það hámarksmagn sem fellur undir þessa ákvörðun.

9) Rétt er að Finnland sé samræmingaraðili til þess að tryggja að heildarmagn af fræi af líni (*Linum usitatissimum*), sem leyft er samkvæmt þessari ákvörðun, fari ekki yfir það hámarksmagn sem fellur undir þessa ákvörðun.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 113, 7.5.2003, bls. 5. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 169/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á I. viðauka (Heilbrigði dýra og plantna) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópu-sambandsins nr. 15, 25.3.2004, bls. 6.

⁽¹⁾ Stjtið. EB 125, 11.7.1966, bls. 2298/66.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 234, 1.9.2001, bls. 60.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 193, 20.7.2002, bls. 74.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 195, 24.7.2002, bls. 32.

- 10) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari ákvörðun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um fræ og fjölgunarefni í landbúnaði, garðyrkju og skógrækt.

SAMÞYKKT ÁKVÖRÐUN ÞESSA:

1. gr.

Viðskipti með fræ lensulúpinu (*Lupinus angustifolius*) í Bandalaginu, sem uppfyllir ekki kröfur um lágmarksspírunarhæfni sem mælt er fyrir um í tilskipun 66/401/EBE, skulu leyfð á tilteknu tímabili sem lýkur 30. september 2003 í samræmi við skilyrðin sem sett eru í viðaukanum við þessa ákvörðun, sbr. þó eftirfarandi skilyrði:

- a) spírunarhæfnin verður að vera a.m.k. 60% af spírunarhæfni hreins fræs,
- b) á opinbera merkimiðanum skal tilgreind sú spírunarhæfni sem hefur verið staðfest í opinberri prófun sem er framkvæmd skv. d-lið Ca-liðar 1. mgr. 2. gr. og d-lið Cb-liðar 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 66/401/EBE,
- c) fræið skal hafa verið sett á markað í samræmi við 3. gr. þessarar ákvörðunar.

2. gr.

Viðskipti með fræ líns (*Linum usitatissimum*) í Bandalaginu, sem uppfyllir ekki kröfur um lágmarksspírunarhæfni sem mælt er fyrir um í tilskipun 2002/57/EB, skulu leyfð á tilteknu tímabili sem lýkur 30. júní 2003 í samræmi við skilyrðin sem sett eru í viðaukanum við þessa ákvörðun, sbr. þó eftirfarandi skilyrði:

- a) spírunarhæfnin verður að vera a.m.k. 70% af spírunarhæfni hreins fræs,
- b) á opinbera merkimiðanum skal tilgreind sú spírunarhæfni sem hefur verið staðfest í opinberri prófun sem er framkvæmd skv. iv-lið e-liðar 1. mgr. 2. gr. og iv-lið f-liðar 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 2002/57/EB.
- c) fræið skal hafa verið sett á markað í samræmi við 3. gr. þessarar ákvörðunar.

3. gr.

Allir fræbirgjar, sem óska þess að setja á markað það fræ sem um getur í 1. og 2. gr., skulu sækja um leyfi fyrir því til þess aðildarríkis þar sem þeir hafa staðfestu.

Viðkomandi aðildarríki skal heimila birginum að setja fræið á markað, nema:

- a) það hafi gilda ástæðu til að ætla að birgirinn sé ekki í stakk búinn til að setja á markað það magn af fræi sem hann hefur sótt um leyfi fyrir, eða
- b) heildarmagnið, sem er leyfilegt að setja á markað samkvæmt viðkomandi undanþágu, fari yfir það hámarks magn sem er tilgreint í viðaukanum.

4. gr.

Aðildarríkin skulu veita hvert öðru stjórnsýsluðstoð við beitingu þessarar ákvörðunar.

Breska konungsríkið skal vera samræmingaraðildarríki að því er varðar 1. gr. og Finnland að því er varðar 2. gr. til þess að tryggja að heildarmagnið, sem leyfið tekur til, fari ekki yfir það hámarks magn sem er tilgreint er í viðaukanum.

Öll aðildarríki, sem taka við umsókn skv. 3. gr., skulu þegar í stað tilkynna samræmingaraðildarríkinu um það magn sem umsóknin tekur til. Samræmingaraðildarríkið skal þegar í stað upplýsa tilkynningarríkið um hvort veiting leyfis kann að leiða til þess að farið yrði yfir hámarks magnið.

5. gr.

Aðildarríkin skulu þegar í stað tilkynna framkvæmdastjórninni og hinum aðildarríkjunum um það magn af fræi sem þau hafa veitt markaðsleyfi fyrir samkvæmt þessari ákvörðun.

6. gr.

Ákvörðun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 2. maí 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE
framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Tegund	Tegund yrkis	Hámarks magn (tonn)
Að því er varðar 1. gr.		
<i>Lupinus angustifolius</i>	Prima, Sonet	59
Að því er varðar 2. gr.		
<i>Linum usitatissimum</i>	Helmi	35

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/19/EB

2006/EES/15/08

frá 21. mars 2003

um breytingu á tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/27/EB um massa og mál tiltekinna flokka vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra með tilliti til aðlögunar að tækniframförum (*)FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 70/156/EBE frá 6. febrúar 1970 um samræmingu laga aðildarríkjanna um gerðarviðurkenningu á vélknúnum ökutækjum og eftirvögnum þeirra ⁽¹⁾ eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/116/EB ⁽²⁾, einkum 2. mgr. 13. gr.,

Ákvæðum I. til IV. viðauka við tilskipun 97/27/EB er breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1. Ef ökutækin eru í samræmi við kröfur tilskipunar 97/27/EB, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, skulu aðildarríkin ekki, frá og með 1. október 2003 af ástæðum er varða massa og mál:

- 1) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 97/27/EB frá 22. júlí 1997 um massa og mál tiltekinna flokka vélknúinna ökutækja og eftirvagna þeirra og breytingu á tilskipun 70/156/EBE ⁽³⁾, eins og henni var breytt með tilskipun 2001/85/EB ⁽⁴⁾, er ein sértilskipana sem fjallar um EB-gerðarviðurkenningaraðferðina sem mælt er fyrir um í tilskipun 70/156/EBE. Ákvæði tilskipunar 70/156/EBE um kerfi, íhluti og aðskildar tæknieiningar ökutækja eiga því við um tilskipun 97/27/EB.
- 2) Í ljósi þeirrar reynslu, sem fengist hefur af framkvæmd tilskipunar 97/27/EB, er nauðsynlegt að breyta tilteknum ákvæðum hennar og skýra þau nánar til þess að tryggja samræmda túlkun í öllum aðildarríkjunum.
- 3) Með tilskipun ráðsins 96/53/EB frá 25. júlí 1996 um að ákveða leyfileg hámarksmál vegna umferðar innan aðildarríkja og milli landa og leyfilega hámarksþyngd vegna umferðar milli landa fyrir tiltekin ökutæki sem eru í notkun í bandalaginu ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/7/EB ⁽⁶⁾, eykst hámarksmál tiltekinna ökutækja, einkum hámarkslengd hópbifreiða og langferðabifreiða. Til að geta veitt EB-gerðarviðurkenningu fyrir ökutæki af leyfilegri hámarkslengd er nauðsynlegt að breyta kröfunum í tilskipun 97/27/EB til samræmis við það.
- 4) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndar um aðlögun að tækniframförum sem komið var á fót með tilskipun 70/156/EBE.

a) synja um EB-gerðarviðurkenningu eða innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð vélknúins ökutækis í flokki M₂, M₃, N eða O, eða

b) synja um úthlutun massa þegar ökutæki er skráð/tekið í notkun í samræmi við IV. viðauka (sé þess óskað) fyrir gerð vélknúins ökutækis í flokki M₂, M₃, N eða O, eða

c) banna að þau ökutæki verði skráð, seld eða tekin í notkun.

2. Frá og með 1. október 2004 skulu aðildarríkin synja um EB-gerðarviðurkenningu og geta synjað um innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis í flokki M₂, M₃, N eða O af ástæðum er varða massa og mál ef kröfunum í tilskipun 97/27/EB, eins og henni er breytt með þessari tilskipun, er ekki fullnægt.

3. gr.

Með þessari tilskipun er hvorki felld úr gildi nein viðurkenning sem var veitt samkvæmt tilskipun 97/27/EB né komið í veg fyrir að unnt sé að rýmka slíka viðurkenningu samkvæmt tilskipuninni sem hún er upphaflega veitt í samræmi við.

4. gr.

Breska konungsríkinu og Portúgal er heimilt, á yfirræðasvæði sínu fram til 9. mars 2005, að synja um innlenda gerðarviðurkenningu fyrir gerð ökutækis eða hafna eða banna að ökutæki verði selt, skráð, tekið í notkun eða notað eða lita svo á að samræmisvottorð þess sé ekki gilt í merkingu 1. mgr. 7. gr. tilskipunar 70/156/EBE ef ökutækið stenst ekki þær viðmiðanir um stýrihæfni sem eru tilgreindar í a-lið 8. gr. tilskipunar 96/53/EB.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 79, 26.3.2003, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 170/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 15, 25.3.2004, bls. 7

(1) Stjtið. EB L 42, 23.2.1970, bls. 1.

(2) Stjtið. EB L 18, 21.1.2002, bls. 1.

(3) Stjtið. EB L 233, 25.8.1997, bls. 1.

(4) Stjtið. EB L 42, 13.2.2002, bls. 1.

(5) Stjtið. EB L 235, 17.9.1996, bls. 59.

(6) Stjtið. EB L 67, 9.3.2002, bls. 47.

5. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. september 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni helstu ákvæði úr landslögum sem samþykkt verða um málefni sem tilskipun þessi nær til.

6. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 21. mars 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

EFTIRFARANDI BREYTINGAR ERU GERÐAR Á I. TIL IV. VIÐAUKA VIÐ TILSKIPUN 97/27/EB:

A. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á I. viðauka:

1. Eftirfarandi bætist við undir fyrirsögn 2. þáttar:
„Skilgreiningarnar, sem mælt er fyrir um í I. (að meðtöldum neðanmálsgreinum) og II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE, gilda fyrir þessa tilskipun.“
 2. Lið 2.4.1 er breytt sem hér segir:
 - a) eftirfarandi komi í stað sjötta og sjöunda undirliðar:
„— speglar og annar búnaður fyrir óbeint útsýni,
— útsýnishjálpartæki,“
 - b) eftirfarandi komi í stað tíunda, ellefta og tólfta undirliðar:
„— stigaprep og handföng,
— gúmmistuðarar og tilheyrandi búnaður,
— lyftupallar, skábrautir og tilheyrandi búnaður, tilbúinn til notkunar, sem ekki skagar meira út en sem nemur 300 mm og sem ekki eykur á burðargetu ökutækisins,“
 - c) eftirfarandi fjórtándi og fimmtándi undirliður bætist við:
„— straumtrissuarmur í rafknúin ökutæki,
— ytri sólskyggni.“
 3. Lið 2.4.2 er breytt sem hér segir:
 - a) í stað sjöunda liðar komi eftirfarandi:
„— speglar og annar búnaður fyrir óbeint útsýni,“
 - b) eftirfarandi ellefti og tólfti undirliður bætist við:
„— útsýnishjálpartæki,
— inndraganlegur stefnubeinandi leiðsögubúnaður í hóp bifreiðar og langferðabifreiðar, ætlaður til notkunar í hóp bifreiðum sem hafa leiðsögukerfi, ef hann er ekki inndreginn.“
 4. Eftirfarandi komi í stað annars undirliðar í lið 2.4.3:
„— straumsnertur eða straumtrissuarmar í uppréttri stöðu.“
 5. Eftirfarandi komi í stað annars undirliðar í lið 2.4.4:
„— búnaður sem um getur í lið 2.4.1.“
 6. Í stað liðar 2.5. komi eftirfarandi:
„2.5. „Massi ökutækis, tilbúins til aksturs“: massi eins og skilgreint er í lið 2.6 í I. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.“
 7. Eftirfarandi komi í stað annars undirliðar í lið 2.6.:
„Ökutækjaflokkur er ákvarðaður í samræmi við II. viðauka við tilskipun 70/156/EBE.“
 8. Eftirfarandi komi í stað liða 2.7, 2.8 og 2.9:
„2.7. „Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á ás (m)“: massi sem svarar til leyfilegs hámarks lóðréttis stöðuálags ássins á yfirborð vegar, miðað við byggingu ökutækisins og ássins og það sem framleiðandi gefur upp.

Í ökutækjum í flokki N₁ má fara 15% fram úr tæknilega leyfilegum massa á afturásnum og 10% fram úr tæknilega leyfilegum hámarks massa ökutækis með hleðslu eða 100 kg, hvort heldur er minna; þetta gildir þó aðeins um dráttar bifreið fyrir eftirvagna og að því tilskildu að vinnsluhraði sé mest 80 km/klst.

Framleiðandi skal tilgreina slíkar hraðatakmarkanir eða önnur vinnsluskilyrði í notendahandbók.
 - 2.8. „Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á ásaþóp (μ)“: massi sem svarar til leyfilegs hámarks lóðréttis stöðuálags ásaþópsins á yfirborð vegar, bæði miðað við byggingu ökutækisins og ásaþópsins og það sem framleiðandi gefur upp.
 - 2.9. „Dráttarmassi“: heildarálag frá ás eða ásum eftirvagnsins á yfirborð vegar.“
9. Í stað liðar 2.11 komi eftirfarandi:
„2.11. „Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti vélknúins ökutækis“: massi sem svarar til leyfilegs hámarks lóðréttis álags á tengipunkti miðað við byggingu vélknúna ökutækisins og/eða tengibúnaðarins og það sem framleiðandi gefur upp. Samkvæmt skilgreiningu nær þessi massi ekki yfir massa tengibúnaðar vélknúna ökutækisins.“

10. Í stað liðar 2.13 komi eftirfarandi:

„2.13. „Tæknilega leyfilegur hámarksmassi fyrir samtengd ökutæki (MC)“: heildarmassi fyrir samtengingu með ökutæki og eftirvagn eða með ökutæki og eftirvögnum sem framleiðandi gefur upp. Nota skal tæknilega leyfilegan hámarks massa á ás eftirvagns í stað tæknilega leyfilegs hámarks massa ökutækis með hleðslu, M, þegar um er að ræða samtengingu með festivögnum eða eftirvögnum með miðlægum ási.“

11. Í stað liðar 2.19 komi eftirfarandi:

„2.19. „Gerð ökutækis“: ökutæki sem eru eins með tilliti til eftirtalinna grunnþátta:

- framleiðanda,
- grunnþátta í byggingu og hönnun, s.s.:
 - að því er varðar ökutæki í flokki M₂ og M₃:
 - undirvagn, sjálfbær yfirbygging, hvort hæðir eru tvær eða ein, hvort ökutækið er liðskipt eða ekki (augljós grundvallarmunur),
 - fjöldi ása,
 - að því er varðar ökutæki í flokki N:
 - undirvagn/botn (augljós grundvallarmunur),
 - fjöldi ása,
 - að því er varðar ökutæki í flokki O:
 - undirvagn, sjálfbær yfirbygging, (augljós grundvallarmunur), tengivagn/festivagn/eftirvagn með miðlægum ási,
 - hemlakerfi: án hemla/ýtiþemlun/stiglaus hemlun,
 - fjöldi ása.

Í þessum hluta eru eftirtaldir byggingar- og hönnunarþættir ekki taldir til grunnþátta: hjólhaf, hönnun ása, fjöðrun, stýring, hjólbardar og samsvarandi breytingar á hemlajöfnunarbúnaði ásanna eða þrýstingslokar, sem er bætt við eða þeir fjarlægðir eftir því um hvaða samskipan er að ræða með tilliti til dráttarþreifreiðar fyrir festivagn eða vöruflutningabifreiðar, og búnaður sem tengist undirvagni (s.s. vél, eldsneytisgeymar, girskipting o.s.frv.).“

12. Í stað liðar 7.2 komi eftirfarandi:

„7.2. Mæling á málum

Heildarlengd, -breidd og -hæð eru mældar í samræmi við ákvæði liðar 2.4. að því er varðar ökutæki tilbúin til aksturs, sem lögð hafa verið fram í samræmi við lið 3.3.

Reynist mæld mál frábrugðin þeim sem framleiðandi gefur upp um meira en sem nemur 1% fyrir samsvarandi samskipan innan gerðarinnar er stuðst við mældu málin með tilliti til krafna hér á eftir og getur tæknipjónustan, ef nauðsyn krefur, gert viðbótarmælingar á ökutækjum, öðrum en þeim sem lögð voru fram í samræmi við lið 3.3. Samt sem áður má ekki fara yfir þau viðmiðunargildi sem mælt er fyrir um í I. viðauka við tilskipun 96/53/EB.“

13. Eftirfarandi komi í stað liða 7.4.2.5 og 7.4.2.5.1:

„7.4.2.5. Þegar ökutæki er hlaðið að massa M í samræmi við einhverjar þær viðeigandi aðstæður sem lýst er í lið 7.4.2.5.1 til 7.4.2.5.2 skal massinn, sem svarar til álagsins á ás „i“, ekki vera meiri en massi M_i á þeim ási og massinn, sem svarar til álagsins á staka ásnúnum eða áshópnum „j“, skal ekki vera meiri en massi μ_j.

7.4.2.5.1. Jöfn dreifing massa felur í sér að ökutækið, tilbúið til aksturs með 75 kg massa í hverju farþegasæti er hlaðið að massa M, en farmi er skipað jafnt niður á rýmið sem ætlað er til vöruflutninga.“

14. Liðir 7.4.2.5.1.1 og 7.4.2.5.1.2 falli brott.

15. Í stað liðar 7.4.2.5.2 komi eftirfarandi:

„7.4.2.5.2. Þegar dreifing massa er ójöfn (ójafnt álag) skal framleiðandi gefa upp ystu hugsanlegu mörk staðsetningar þyngdarmiðju farmsins og/eða yfirbyggingar og/eða búnaðar eða innréttinga (dæmi: á bilinu frá 0,50 að 1,30 framan við fyrsta afturásinn) þegar ökutækið er tilbúið til aksturs með 75 kg massa í hverju farþegasæti, hlaðið að massa M.“

16. Liðir 7.4.2.5.2.1 til 7.4.2.5.3.2 falli brott.

17. Í stað liðar 7.4.3.2 komi eftirfarandi:

„7.4.3.2. Massi ökutækis, sem er tilbúið til aksturs, að viðbættum massa Q, margfaldað með fjölda sitjandi og standandi farþega, að viðbættum massa WP, B og BX, eins og skilgreint er í lið 7.4.3.3.1, að viðbættum tæknilega leyfilegum hámarks massa á tengipunkti, ef tengibúnaður fylgir með frá hendi framleiðanda, skal ekki vera meiri en massi M.“

18. Í stað liðar 7.4.3.3.1 komi eftirfarandi:

„7.4.3.3.1. Ökutækið, tilbúið til aksturs, er hlaðið með: massa sem svarar til fjölda sitjandi farþega, P, með massa Q, massa sem svarar til fjölda standandi farþega, SP, massa Q sem dreifist jafnt í rýminu S_1 sem er ætlað standandi farþegum, ef við á massa WP sem dreifist jafnt á hvert hjólastólstaði, massa sem svarar til B (kg) sem dreifist jafnt yfir farangursrýmin, massa sem svarar til BX (kg) sem dreifist jafnt á yfirborð þaksins þar sem er búnaður til að bera farangur, að gefnu eftirfarandi:

P er fjöldi sæta.

S_1 er rýmið sem ætlað er standandi farþegum. Að því er varðar ökutæki í undirflokki III eða B er $S_1 = 0$.

SP, sem framleiðandi gefur upp, má ekki vera umfram gildi S_1/S_{sp} , þar sem S_{sp} er það rými, sem venja er að ætla einum standandi farþega, sbr. töfluna hér á eftir.

WP (kg) er fjöldi hjólastólstaða margfaldaður með 250 kg sem er massi hjólastóls og notanda.

B (kg), sem framleiðandi gefur upp, skal hafa tölugildi sem ekki er lægra en $100 \times V$. Þetta skal ná yfir heildarrúmmál farangursrýmis eða –grinda sem hægt er að festa utan á ökutækið.

V er heildarrúmmál farangursrýmis í m^3 . Við viðurkenningu á ökutæki í undirflokki I eða A skal litið fram hjá rúmmáli farangursrýmis sem eingöngu er aðgengilegt að utan.

BX, sem framleiðandi gefur upp, skal hafa tölugildi sem ekki er lægra en 75 kg/m^2 . Á tveggja hæða ökutæki má ekki hafa farangur á þaki og þar af leiðandi skal BX fyrir tveggja hæða ökutæki vera núll.

Q og S_{sp} hafa gildin sem koma fram í eftirfarandi töflu:

Undirflokkur ökutækis	Q (kg) massi eins farþega	S_{sp} (m^2 /á farþega) rými, sem venja er að ætla einum standandi farþega
Undirflokkur I og A	68	0,125
Undirflokkur II	71 (*)	0,15
Undirflokkur III og B	71 (*)	Ekkert rými

(*) Að meðtöldum 3 kg af handfarangri.“

19. Eftirfarandi liðum 7.4.3.3.2 til 7.4.3.3.2.3 er skotið inn:

„7.4.3.3.2. Ef um er að ræða ökutæki með breytilegu sætarými, rými fyrir standandi farþega (S_1) og/eða rými fyrir hjólastóla skal ákvarða kröfur liða 7.4.3.2 og 7.4.3.3 með hliðsjón af eftirfarandi aðstæðum eftir því sem við á:

7.4.3.3.2.1. Með öllum mögulegum sætum uppteknum og því rými sem eftir er fyrir standandi farþega (allt að hámarksrými fyrir standandi farþega, sem framleiðandi gefur upp, ef því er náð) og, ef enn er rými eftir, með öllum hjólastólstaðum uppteknum.

7.4.3.3.2.2. Með öllum mögulegum sætum uppteknum (allt að hámarksrými fyrir standandi farþega, sem framleiðandi gefur upp) og þeim sætum sem eftir eru fyrir sitjandi farþega og, ef enn er rými eftir, með öllum hjólastólstaðum uppteknum.

7.4.3.3.2.3. Með öllu mögulegum hjólastólstaðum uppteknum og því rými sem eftir er fyrir standandi farþega (allt að hámarksrými fyrir standandi farþega, sem framleiðandi gefur upp, ef því er náð) og með öllum sætum, sem hægt er að nota, uppteknum.“

20. Í stað liðar 7.4.3.4 komi eftirfarandi:

„7.4.3.4. Þegar ökutæki er tilbúið til aksturs eða hlaðið eins og tilgreint er í lið 7.4.3.3.1 skal massinn, sem svarar til álags á framás eða framásahóp, ekki vera minni en hundraðshlutinn af massa ökutækis, sem er tilbúið til aksturs eða af tæknilega leyfilegum hámarks massa ökutækis með hleðslu „M“ sem kemur fram í eftirfarandi töflu:

Undirflokkur I og A		Undirflokkur II		Undirflokkur III og B	
Óliðskipt	Liðskipt	Óliðskipt	Liðskipt	Óliðskipt	Liðskipt
20	20	25 ⁽¹⁾	20	25 ⁽¹⁾	20

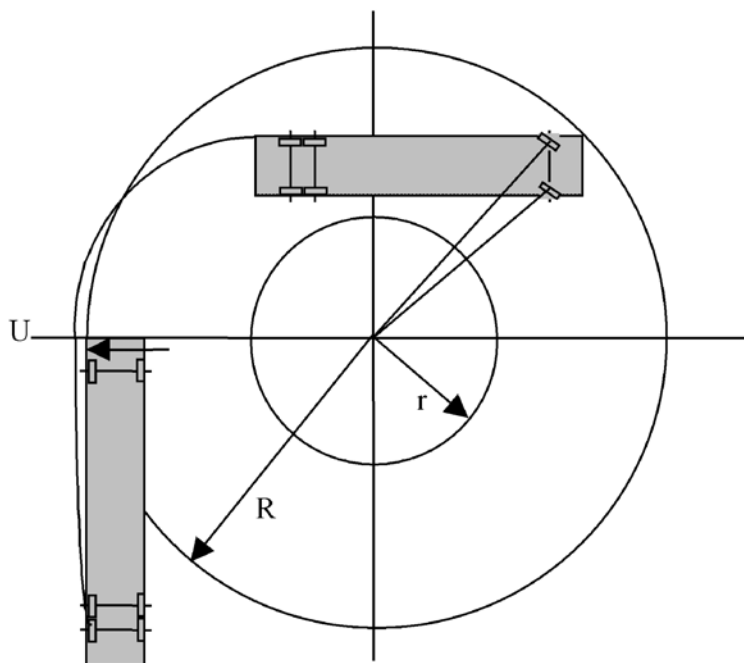
⁽¹⁾ Talan lækkar í 20% fyrir þriggja ása ökutæki í undirflokki II og III með tveimur stýrðum ásum.“

21. Eftirfarandi lið 7.4.3.5 er skotið inn:

„7.4.3.5. Ef ökutæki er viðurkennt í fleiri en einum undirflokki gilda liðir 7.4.3.2 og 7.4.3.3 um hvern undirflokk.“

22. Eftirfarandi komi í stað fyrirsagnar í lið 7.4.4:
„7.4.4. Kröfur um dregin hjólhýsi“.
23. Eftirfarandi komi í stað annars málslíðar í lið 7.6.1:
„Sé um að ræða vélknúin ökutæki og festivagna með áslýftibúnað (sjá lið 2.14) gildir þessi krafa einnig um lyftiásinn eða -ásana í upplýftri stöðu eða ás eða ása ökutækis án hleðslu. Ræsibúnaður véla á borð við lyftiása, sem standast kröfur liðar 3.5 í IV. viðauka, er undanþeginn þessari kröfu.“
24. Eftirfarandi komi í stað liðar 7.6.2, 7.6.3 og 7.6.4:
„7.6.2. Viðbótarkröfur um ökutæki í flokki N:
Þegar ökutækið er kyrrstætt og stýrð hjól þess vísa þannig að færi ökutækið af stað myndi ysti og fremsti punktur þess teikna hring með 12,50 m radius, verður til lóðrétt plan sem snertir þá hlið ökutækis, sem snýr út úr hringnum, við það að dregin er lína á jörðina.
Þegar ökutækið hreyfist fram á við, á hvora hliðina sem er, eftir hringnum sem er með 12,50 m radius má enginn hluti þess fara út fyrir lóðréttu planið meira en sem nemur 0,80 m (sjá mynd B).
Sé um að ræða ökutæki með áslýftibúnað gildir þessi krafa einnig þegar ásin eða ásarnir eru í upplýftri stöðu (í skilningi liðar 2.14). Sé um að ræða ökutæki í flokki N með lyftiása í upplýftri stöðu eða ása með hleðslufærslu í óhlaðinni stöðu gildir talan 1,00 m í stað 0,80 m.
- 7.6.3. Viðbótarkröfur um ökutæki í flokki M₂ og M₃
Þegar ökutækið er kyrrstætt skal verða til lóðrétt plan sem snertir þá hlið ökutækis, sem snýr út úr hringnum, við það að dregin er lína á jörðina. Sé um að ræða liðskipt ökutæki skulu báðir óliðskiptu hlutar hans mynda beina línu við planið. Þegar ökutækið færast úr beinni línu inn á hringlaga svæðið sem lýst er í lið 7.6.1 skal enginn hluti þess fara út fyrir lóðréttu planið um meira en sem nemur 0,60 m (sjá myndir C og D).
- 7.6.4. Kröfurnar í 7.6.1 til 7.6.3 má einnig sannprófa, að beiðni framleiðanda, með samsvarandi og jafngildum útreikningi eða rúmfræðilegri tilraun.
Ef ökutæki í flokki N, sem eru án stýrðra afturása, eru prófuð út frá rúmfræðilegum eiginleikum, að beiðni framleiðandans: ökutæki telst standast kröfurnar í lið 7.6.2 hér að framan ef útskögun þess að aftan er ekki meiri en sem nemur 60% af hjólhafi ökutækisins.“
25. Eftirfarandi komi í stað myndar C í lið 7.6.3:

Mynd C

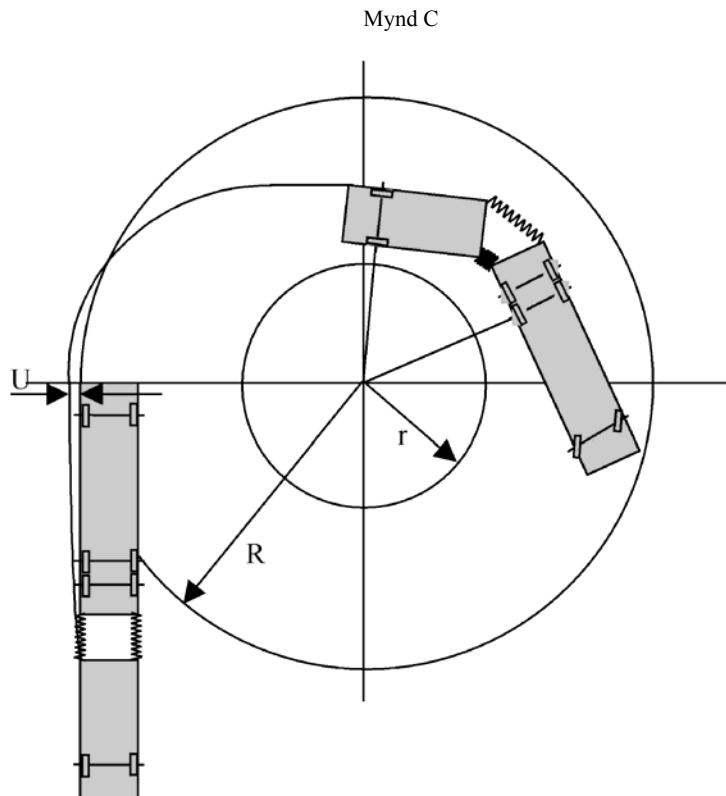

$R = 12,5 \text{ m}$

$r = 5,3 \text{ m}$

$U = \text{hámark } 0,6$

26. Eftirfarandi mynd D bætist við í lið 7.6.3:

$R = 12,5 \text{ m}$

$r = 5,3 \text{ m}$

$U = \text{hámark } 0,6$

27. Eftirfarandi lið 7.6.5 er skotið inn:

„7.6.5. Sé um að ræða ófullbúin ökutæki skal framleiðandi gefa upp leyfileg hámarksmál sem skal sannprófa þegar gengið er úr skugga um hvort ökutækið stenst kröfurnar í lið 7.6.1 til 7.6.3.“

28. Eftirfarandi komi í stað liða 7.8.1 og 7.8.2:

„7.8.1. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti vélknúins ökutækis, sem hannað er til að draga eftirvagn með miðlægum ási og með tæknilegt leyfilegt hámark dregins massa meira en 3,5 tonn, skal nema a.m.k. 10% tæknilega leyfilegs hámarks dregins massa eða 1000 kg, hvort gildið sem lægra er.

7.8.2. Tæknilega leyfilegur hámarksmassi á tengipunkti vélknúins ökutækis, sem hannað er til að draga eftirvagn með miðlægum ási og með tæknilega leyfilegt hámark dregins massa 3,5 tonn eða minna, skal nema a.m.k. 4% tæknilega leyfilegs hámarks dregins massa eða 25 kg, hvort gildið sem hærra er.“

29. Eftirfarandi komi í stað liðar 7.10:

„7.10. Hlutfall milli vélarafls og hámarksmassa

Vélaraflsáfköst vélknúinna ökutækja skulu vera a.m.k. 5 kW/t af tæknilega leyfilegu hámarki hleðslumassa vagnalestarinnar. Sé um að ræða dráttarbífið skal vélarafl vera minnst 2,2 kW/t. Vélarafl er mælt í samræmi við ákvæði tilskipunar ráðsins 80/1269/EEC(*).

(*) Stjótið EB L 375, 31.12.1980, bls. 46.“

B. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á II. viðauka:

1. Eftirfarandi komi í stað liðar 0.2:

„0.2. Gerð.“

2. Eftirfarandi komi í stað liðar 13:

- „13. SÉRÁKVÆÐI UM ÖKUTÆKI SEM ERU NOTUÐ TIL AÐ FLYTJA FARÞEGA OG Í ERU ÁTTA SÆTI EÐA FLEIRI TIL VIÐBÓTAR VIÐ SÆTI ÖKUMANNNS
- 13.1. Undirflokkur ökutækis (undirflokkur I, undirflokkur II, undirflokkur III, undirflokkur A, undirflokkur B):
- 13.2. Svæði fyrir farþega (m^2):
- 13.2.1. Samtals (S_{0a}):
- 13.2.2. Efri hæð (S_{0a}) (l):
- 13.2.3. Neðri hæð (S_{0b}):
- 13.2.4. Fyrir standandi farþega (S_1):
- 13.3. Fjöldi farþega (sitjandi og standandi)
- 13.3.1. Samtals (N):
- 13.3.2. Efri hæð (N_a) (l):
- 13.3.3. Neðri hæð (N_b) (l):
- 13.3.4. Fjöldi farþega í sætum
- 13.4. Fjöldi hjólastólustæða, sé um að ræða ökutæki í flokki M_2 og M_3
- 13.4.1. Samtals (A):
- 13.4.2. Efri hæð (A_a) (l):
- 13.4.3. Neðri hæð (A_b) (l):
- 13.7. Rúmmál farangursrýmis (m^3):
- 13.8. Svæði undir farangur á þaki (m^2):“

C. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á III. viðauka:

Eftirfarandi lið 1.24.3 er skotið inn:

„1.24.3. Fjöldi hjólastólustæða, sé um að ræða ökutæki í flokki M_2 og M_3 (?):“

D. Eftirfarandi breytingar eru gerðar á IV. viðauka:

- Liður 1.3.3 falli brott.
- Lið 2.2.1 er breytt sem hér segir:
 - í stað c-liðar komi eftirfarandi:

„c) vegna ökutækja með hámarks massa 3,5 tonn eða minna sem aðeins eru ætluð til að draga eftirvagna með ýti- (ágangs-) hemlun: leyfilegur hámarks massi ökutækisins með hleðslu við skráningu/upphaf notkunar, en sé um torfærutæki að ræða (sjá lið 7.5 í I. viðauka), sami massi margfaldaður með stuðlinum 1,5, þó ekki meiri en 3,5 t,“
 - í stað e-liðar komi eftirfarandi:

„e) ökutæki sem ætluð eru til að draga eftirvagna, þó ekki festivagna, með samtengdu hemlakerfi: leyfilegur hámarks massi ökutækisins með hleðslu við skráningu/upphaf notkunar, margfaldaður með stuðlinum 1,5.“
- Síðasta lína fyrstu málsgreinar í lið 2.2.1, „að því tilskildu að öll samsvarandi tækniákvæði tilskipunar 96/53/EB séu virt“, falli brott.
- Eftirfarandi komi í stað annars málslíðar í lið 3.2.:

Í því augnamiði skal lyftiasinn eða ásin með hleðslufærslu síga sjálfvirkt niður á jörðina eða hlaðast sjálfvirkt ef næsti ás eða ásar í hópnun eða framás vélknúna ökutækisins er hlaðinn/eru hlaðnir að leyfilegum hámarkshleðslumassa/-mössum við skráningu/upphaf notkunar.“
- Liður 3.3. falli brott.
- Eftirfarandi komi í stað fjórða undirliðar í lið 3.5.1:

„— þegar vélknúna ökutækið er farið af stað og áður en hraði þess er orðinn meiri en 30 km/klst sígi ásin sjálfvirkt aftur til jarðar eða hlaðist aftur.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/40/EB

2006/EES/15/09

frá 16. maí 2003

um skrá yfir innihaldsefni ölkelduvatns, styrkleikamörk þeirra og kröfur sem eru gerðar um merkingar vegna þeirra og skilyrði fyrir notkun ósonauðgaðs lofta við meðhöndlun ölkelduvatns og uppsprettuvatns (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 80/777/EBE⁽¹⁾ frá 15. júlí 1980 um samræmingu laga aðildarríkjana varðandi hagnýtingu og markaðssetningu ölkelduvatns, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 96/70/EB⁽²⁾, einkum 1. mgr. 11. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í ölkelduvatni geta verið ýmis innihaldsefni sökum vatnajarðfræðilegs uppruna þess og ef styrkur efnanna fer yfir tiltekin mörk getur hann stofnað heilbrigði manna í hættu. Því er talið nauðsynlegt að setja styrkleikamörk fyrir þessi innihaldsefni í ölkelduvatni.
- 2) Í 11. gr. tilskipunar 80/777/EBE eru ákvæði um samþykkt samræmdra styrkleikamarka fyrir innihaldsefni í ölkelduvatni að höfðu samráði við vísindanefndina um matvæli og um kröfur þess efnis að tilgreina skuli við merkingu, ef við á, tilvist tiltekinna innihaldsefna í miklum styrk.
- 3) Vísindanefndin um matvæli lagði fram álit⁽³⁾ um arsen, baríum, flúoríð, bór og mangan og fullgilti fyrir önnur innihaldsefni í ölkelduvatni þau mörk sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin (WHO) mælti með fyrir drykkjarvatn.
- 4) Til að stuðla að heilsuvernd er í endurskoðaða Codex-staðlinum fyrir „ölkelduvatn“⁽⁴⁾ skrá yfir innihaldsefni þess og hámarksgildi þeirra. Hún var samþykkt á grundvelli niðurstaðna nýjustu, alþjóðlegra rannsókna og tryggir almenningi nægilega heilsuvernd.
- 5) Það er almennt viðurkennt að það getur haft jákvæð áhrif á tennur ef flúor er í litlum styrk í því sem neytt er. Það getur á hinn bóginn skaðað lýðheilsu ef mikið flúor er í því sem neytt er. Því er nauðsynlegt að mæla fyrir um samræmd hámarksgildi fyrir flúor í ölkelduvatni þannig að tryggja megill öllum almenningi nægilega vernd.
- 6) Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin lagði til leiðbeiningargildið 1,5 mg/l af flúorí í drykkjarvatni og

vísindanefndin um matvæli fullgilti það fyrir ölkelduvatn í framangreindu álitinu sínu. Til að vernda ungbörn og smábörn, sem eru viðkvæmust fyrir flúoreitrun, skal enn fremur gerð sú krafa að í merkingunni sé það tilgreint ef flúorstyrkur vatnsins fer yfir leiðbeiningargildið þannig að neytendur sjái það greinilega.

- 7) Vísindanefndin um matvæli hefur sett leiðbeiningargildi fyrir bór í ölkelduvatni og studdist við tilmæli Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar frá 1996⁽⁵⁾. Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin og aðrar alþjóðlega viðurkenndar vísindastofnanir hafa síðan oft endurmetið áhrif bórs á lýðheilsu og hafa lagt til að gildin verði hækkuð. Því skal ráðgast við Matvælaöryggisstofnun Evrópu um bór í ölkelduvatni þannig að taka megill tillit til nýlegra matsniðurstaðna sem liggja fyrir og ekki skal setja hámarksgildi fyrir bór á þessu stigi málsins.
- 8) Vísindanefndin um matvæli tilgreindi einnig í framangreindu álitinu ásætlanleg gildi fyrir baríum, mangan og arsen í ölkelduvatni. Að því er varðar önnur óæskileg innihaldsefni ölkelduvatns, sem geta haft skaðleg áhrif á lýðheilsu, er í endurskoðaða Codex-staðlinum mælt fyrir um hámarksgildi sem tryggja nægilega lýðheilsuvernd. Í ljósi fyrirbyggjandi gagna þykja gildin fyrir nítröt hins vegar of lág og þau ætti að færa til samræmis við gildin fyrir drykkjarvatn⁽⁶⁾.
- 9) Hámarksgildin fyrir nítröt, sem mælt er fyrir um í Codex-staðlinum, tryggja nægilega lýðheilsuvernd og ættu að vera viðmiðun í viðskiptum með ölkelduvatn innan Bandalagsins og á alþjóðavettvangi. Í tengslum við opinbera viðurkenningu á ölkeldum, sem um getur í 1. gr. fyrrnefndu tilskipunarinnar, skulu lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum geta stuðst við lægri leiðbeiningargildi fyrir nítröt í ölkelduvatni sem er nýtt á yfirráðasvæði þeirra.
- 10) Í þágu lýðheilsuverndar skal ölkelduvatn meðhöndlað, ef styrkur tiltekinna innihaldsefna fer yfir hámarksgildin fyrir þessi efni, í því skyni að skilja þessi innihaldsefni frá. Til að gera viðkomandi rekstraradilum kleift að ráðast í fjárfestingar sem eru nauðsynlegar til að uppfylla þessa nýju staðla skal gefa nægan frest áður en hámarksgildin fyrir styrk slíkra innihaldsefna öðlast gildi, einkum að því er varðar flúor og nikkel þar eð engin skiljunarmeðhöndlun hefur verið metin eða leyfð á vettvangi Bandalagsins fyrir þessi efni.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 126, 22.5.2003, bls. 34. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 171/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 25.3.2004, bls. 8.

(1) Stjtið. EB L 229, 30.8.1980, bls. 1.

(2) Stjtið. EB L 299, 23.11.1996, bls. 26.

(3) Álit frá 13. desember 1996 um arsen, baríum, flúoríð, bór og mangan í ölkelduvatni.

(4) Codex-staðall 108-1981, 1. endursk. 1997, endurskoðaður á 7. fundi Codex-nefndarinnar um ölkelduvatn (Codex Committee on Natural Mineral Waters (CCNMW)) (október 2000).

(5) Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin 1996: leiðbeiningar um gæði drykkjarvatns, 2. útg., 2. b.

(6) Tilskipun ráðsins 98/83/EB (Stjtið. EB L 330, 5.12.1998, bls. 32).

- 11) Að því er varðar opinbert eftirlit með þessum innihaldsefnum er nauðsynlegt að gera ráð fyrir víkmörkum sveifna í niðurstöðum efnagreininga fyrir hámarksgildi styrks sem svara til óvissu í mælingum.
- 12) Í b-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 80/777/EBE (með áorðnum breytingum) er gert ráð fyrir því að unnt sé að skilja járn, mangan, brennistein og arsen úr tilteknum tegundum ölkelduvatns með því að meðhöndla vatnið með ósonauðguðu lofti með fyrirvara um að vísindanefndin um matvæli hafi metið aðferðina og að fyrir liggi samþykki fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.
- 13) Vísindanefndin um matvæli lagði fram álit⁽¹⁾ um skilyrðin fyrir notkun þessarar meðhöndlunar og þar er kveðið jafnt á um kröfur varðandi aðferðir og niðurstöður. Þó þykir rétt að ákvarða eingöngu kröfur varðandi niðurstöður til að unnt verði að taka tillit til þróunar í aðferðum við meðhöndlun með ósonauðguðu lofti og eiginleika meðhöndlunarinnar sem eru mismunandi eftir eðlisfræðilegum eiginleikum vatnsins, sem meðhöndla skal, og efnasamsetningu þess.
- 14) Meðhöndlun með ósonauðguðu lofti má ekki breyta samsetningunni með tilliti til einkennandi innihaldsefna í skilningi a-liðar 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 80/777/EBE eða sótthreinsa vatnið í skilningi 3. mgr. 4. gr. eða valda því að við meðhöndlunina falli til leifar sem geta haft skaðleg áhrif á lýðheilsu.
- 15) Samkvæmt c-lið 2. mgr. 7. gr. framangreindrar tilskipunar skal á merkimiða ölkelduvatns, sem hefur verið meðhöndlað með ósonauðguðu lofti, veita neytendum nægilegar upplýsingar um þá meðhöndlun sem notuð hefur verið.
- 16) Í samræmi við ákvæði fjórða undirliðar a-liðar 4. mgr. 9. gr. tilskipunar 80/777/EBE skulu ákvæðin varðandi meðhöndlunina, sem kveðið er á um í 4. gr. tilskipunarinnar, einkum meðhöndlunin með ósonauðguðu lofti, einnig gilda um uppsprettuvatn.
- 17) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Í þessari tilskipun er skrá yfir þau innihaldsefni ölkelduvatns sem geta skaðað lýðheilsu, gildi fyrir leyfilegan styrk þessara innihaldsefna, fresti til að beita þessum gildum og kröfur um merkingu að því er varðar tiltekin innihaldsefni. Þessi innihaldsefni verða að vera í vatninu frá náttúrunnar hendi en mega ekki vera til komin vegna mengunar í ölkeldunni.

⁽¹⁾ Álit vísindanefndarinnar um matvæli frá 7. júní 1996 um notkun ósons til að skilja járn, mangan, arsen og önnur óstöðug frumefni frá ölkelduvatni.

Í tilskipuninni eru einnig skilgreind skilyrði fyrir notkun ósonauðgaðs lofts til að skilja efnasambönd járn, mangans, brennisteins og arsens frá ölkelduvatni eða uppsprettuvatni svo og kröfur um merkingu þess vatns sem hefur hlotið meðhöndlun af þessu tagi.

2. gr.

1. Eigi síðar en 1. janúar 2006 skal ölkelduvatn, við átöppun, uppfylla ákvæði um hámarksgildi fyrir styrk sem eru sett í I. viðauka að því er varðar þau innihaldsefni sem eru tilgreind í viðaukanum.

2. Ef um flúor og nikkel er að ræða skal fresturinn, sem um getur hér að framan, framlengdur til 1. janúar 2008.

3. Í tengslum við opinbera viðurkenningu ölkelduvatns mega lögbær yfirvöld aðildarríkjanna, þrátt fyrir ákvæði 1. mgr., styðjast við lægri viðmiðunargildi fyrir nítröt og nítrit, að því tilskildu að stuðst sé við sama viðmiðunargildi fyrir allar umsóknir sem þeim berast.

3. gr.

Að því er varðar opinbert eftirlit skulu aðildarríkin fullnægja þeim forskriftum sem eru tilgreindar í II. viðauka í tengslum við efnagreiningu þeirra innihaldsefna sem eru tilgreind í I. viðauka.

4. gr.

1. Ef styrkur flúors í ölkelduvatni er meiri en 1,5 mg/l skal standa á merkimiðanum: „inniheldur meira en 1,5 mg/l af flúoríði: börn yngri en 7 ára mega ekki neyta þessa reglulega“.

2. Þær upplýsingar á merkimiðanum, sem mælt er fyrir um í 1. mgr. þessarar greinar, skulu standa þar skýrum stöfum og mjög nálægt vörumerkinu.

3. Á merkimiðum ölkelduvatns, sem eru með upplýsingum samkvæmt skilmálum 1. mgr. þessarar greinar, skal tilgreina raunverulegt flúorinnihald í tengslum við eðlisefnafræðilega eiginleika vatnsins með tilliti til mikilvægustu innihaldsefna eins og mælt er fyrir um í a-lið 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 80/777/EBE.

5. gr.

1. Með fyrirvara um ákvæði b-liðar 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 80/777/EBE skal tilkynna lögbærum yfirvöldum fyrir fram um að ölkelduvatn sé meðhöndlað með ósonauðguðu lofti og skulu yfirvöldin tryggja að:

a) samsetning vatnsins með tilliti til efnasambanda járn, mangans, brennisteins og arsens réttlæti slíka meðhöndlun,

b) rekstraraðili geri allar nauðsynlegar ráðstafanir til að tryggja að meðhöndlunin sé árangursrík og örugg og að lögbær yfirvöld geti haft eftirlit með henni.

2. Meðhöndlun ölkelduvatns með ósonauðguðu lofti skal uppfylla öll eftirfarandi skilyrði:

- a) eðlisfræðilegir eiginleikar ölkelduvatnsins og efnasamsetning þess skal, með tilliti til mikilvægustu innihaldsefna, ekki breytast við meðhöndlunina,
- b) fyrir meðhöndlunina skal ölkelduvatnið uppfylla örverufræðilegu viðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í 1. og 2. mgr. 5. gr. tilskipunar 80/777/EBE,
- c) við meðhöndlunina skulu ekki myndast leifar í styrk sem er yfir þeim hámarksgildum sem mælt er fyrir um í III. viðauka eða leifar sem gætu stofnað lýðheilsu í hættu.

6. gr.

Samkvæmt c-lið 2. mgr. 7. gr. tilskipunar 80/777/EBE skal vera á merkimiða ölkelduvatns, sem hefur verið meðhöndlað með ósonauðguðu lofti, eftirfarandi setning og skal hún vera nálægt niðurstöðum efnagreiningar á mikilvægustu innihaldsefnum: „Vatnið hefur með viðurkenndri oxunartækni verið meðhöndlað með ósonauðguðu lofti“.

7. gr.

Með fyrirvara um ákvæði b-liðar 4. mgr. 9. gr. tilskipunar 80/777/EBE gilda ákvæði 5. og 6. gr. þessarar tilskipunar um uppsprettuvatn.

8. gr.

1. Aðildarríkin skulu gera nauðsynlegar ráðstafanir til að leyfa markaðssetningu vara, sem uppfylla ákvæði þessarar tilskipunar, eigi síðar en 1. janúar 2004.

2. Með fyrirvara um þá fresti, sem settir eru fram í 1. og 2. mgr. 2. gr., skulu aðildarríkin banna frá og með 1. júlí 2004 markaðssetningu vara sem uppfylla ekki ákvæði þessarar tilskipunar. Heimilt er þó að selja vörur, sem hafa verið settar í umbúðir og merktar fyrir 1. júlí 2004, þar til birgðir þrýtur.

9. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. desember 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmda-stjórninni þegar í stað.

Ákvæðin, sem eru samþykkt samkvæmt þessari málsgrein, skulu fela í sér tilvísun í þessa tilskipun eða þeim skal fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

10. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

11. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 16. maí 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Innihaldsefni, sem eru í ölkelduvatni frá náttúrunnar hendi, og hámarksgildi fyrir þau efni sem geta stofnað lýðheilsu í hættu ef farið er yfir gildin

Innihaldsefni	Hámarksgildi (mg/l)
Antímon	0,0050
Arsen	0,010 (alls)
Baríum	1,0
Bór	(Til áréttingar) (*)
Kadmíum	0,003
Króm	0,050
Kopar	1,0
Sýanið	0,070
Flúoríð	5,0
Blý	0,010
Mangan	0,50
Kvikasilfur	0,0010
Nikkel	0,020
Nítröt	50
Nítrít	0,1
Selen	0,010

(*) Hámarksgildið fyrir bór verður sett, ef nauðsyn krefur, þegar fyrir liggur álit Matvælaöryggisstofnunar Evrópu og að fram lagðri tillögu framkvæmdastjórnarinnar eigi síðar en 1. janúar 2006.

II. VIÐAUKI

Gæðakröfur (*) að því er varðar efnagreiningu innihaldsefna í I. viðauka

Innihaldsefni	Nákvæmni færibreytugildis í % (1. aths.)	Samkvæmni færibreytugildis (2. aths.)	Greiningarmörk færibreytugildis í % (3. aths.)	Athugasemdir
Antímon	25	25	25	
Arsen	10	10	10	
Baríum	25	25	25	
Bór				Sjá I. viðauka
Kadmíum	10	10	10	
Króm	10	10	10	
Kopar	10	10	10	
Sýaníð	10	10	10	4. aths.
Flúoríð	10	10	10	
Blý	10	10	10	
Mangan	10	10	10	
Kvikasilfur	20	10	20	
Nikkel	10	10	10	
Nítröt	10	10	10	
Nítrít	10	10	10	
Selen	10	10	10	

(*) Með þeim efnagreiningaraðferðum, sem notaðar eru til að mæla styrk innihaldsefnanna í I. viðauka, verður a.m.k. að vera unnt að mæla styrk sem jafngildir færibreytugildinu með tilgreindri nákvæmni, samkvæmni og greiningarmörkum. Niðurstöðurnar skulu settar fram með a.m.k. sama fjölda aukastafa og hámarksgildið, sem mælt er fyrir um í I. viðauka, án tillits til næmis efnagreiningaraðferðarinnar sem er notuð.

1. aths.: nákvæmni er kerfisbundin skekkja og er munurinn á meðalgildi mikils fjölda endurtekinnar mælinga og rétta gildisins.
2. aths.: samkvæmni er slembiskekkja og er venjulega gefin upp sem staðalfrávik (innan lotu og milli lotna) niðurstaðna frá meðalgildi. Viðunandi samkvæmni er tvöfalt gildi hlutfallslegs staðalfráviks.
3. aths.: greiningarmörkin eru:
 - þrefalt hlutfallslegt staðalfrávik innan lotu fyrir náttúrulegt sýni þar sem styrkur efnisþáttarins er lítill,
 - eða fimmfalt hlutfallslegt staðalfrávik innan lotu fyrir ómeðhöndlað sýni.
4. aths.: með aðferðinni skal vera unnt að ákvarða heildarmagn sýniðs í öllum myndum þess.

III. VIÐAUKI

Hámarksgildi leifa sem falla til við meðhöndlun ölkelduvatns og uppsprettuvatns með ósonauðguðu lofti

Leifar sem falla til við meðhöndlunina	Hámarksgildi (*) (µg/l)
Uppleyst óson	50
Brómöt	3
Brómóform	1

(*) Lögbær yfirvöld í aðildarríkjunum annast eftirlit með því að ákvæði um hámarksgildi séu virt þegar vatnið er sett á flöskur eða í annars konar neytendaumbúðir.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/62/EB

2006/EES/15/11

frá 20. júní 2003

um breytingu á tilskipunum ráðsins 86/362/EBE og 90/642/EBE að því er varðar hámarks-
gildi leifa fyrir hexakónasól, klófentesín, mýklóbútanyl og próklóras (*)FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 806/2003 ⁽²⁾, einkum 7. gr.,með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með reglugerð (EB) nr. 807/2003 ⁽⁴⁾, einkum 10. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/79/EB ⁽⁵⁾ eru fastsett hámarksgildi leifa í tengslum við tilteknar samsetningar varnarefna og matvæla.
- 2) Í kjölfar birtingar tilskipunar 2002/79/EB fékk framkvæmdastjórnin beiðnir, studdar frekari gögnum, um að endurskoða hámarksgildi leifa sem fastsett höfðu verið fyrir tilteknar samsetningar varnarefna og matvæla með skirskotun til tilskipunar 2002/79/EB. Beiðnirnar og gögnin voru endurskoðuð og fyrir sumar samsetningar voru gögnin þess eðlis að þau réttlættu fastsetningu hámarksgilda leifa yfir neðri greiningarmörkum.
- 3) Bráð og ævilöng váhrif á neytendur af þessum varnarefnum í matvælum, sem kunna að innihalda leifar þeirra, vegna notkunar til plöntuvarna og, ef við á, í dýralækningum, hafa verið metin í samræmi við þær reglur og venjur sem er farið eftir innan Evrópubandalagsins þar sem tillit er tekið til þeirra viðmiðunarreglna sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin ⁽⁶⁾ hefur gefið út og reiknað hefur verið út að hámarksgildi leifa, sem ákvörðuð eru í þessari tilskipun, feli það ekki í sér að farið sé yfir þennan viðtekna dagskammt eða viðmiðunarskammt bráðrar eitrunar.

- 4) Ráðgast verður við viðskiptaaðila Bandalagsins, fyrir milligöngu Alþjóðaviðskiptastofnunarinnar, um þau gildi sem fastsett eru í þessari tilskipun og athugasemdir þeirra varðandi þau verða teknar til greina.
- 5) Tekið hefur verið tillit til álits vísindanefndarinnar um plöntur, einkum ráðlegginga og tilmæla um vernd þeirra sem neyta matvæla, sem hafa verið meðhöndluð með varnarefnum, og um notkun framangreindra aðferða í skýrslugjafaríkjunum ⁽⁷⁾.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Hámarksgildi leifa í viðaukanum við þessa tilskipun skulu koma í stað þeirra gilda sem tilgreind eru fyrir varnarefnin sem um ræðir í II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE.

2. gr.

Í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE komi eftirfarandi í stað samsvarandi lína:

Varnarefnaleif	Hámarksgildi í mg/kg
„Hexakónasól	0,1 Bygg og hveiti 0,02 (*) Aðrar korntegundir
Próklóras (summan af próklórasi og umbrotsefnum þess, sem í er 2,4,6- triklór-fenól, gefin upp sem próklóras)	1 Hrisgrjón, hafrar og bygg 0,5 Rúghveiti, hveiti og rúgur 0,05 (*) Aðrar korntegundir

(*) Neðri greiningarmörk.“

3. gr.

Aðildarrikin skulu samþykka nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. júlí 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá og með 1. ágúst 2003.

^(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 126, 22.5.2003, bls. 34. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 171/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 15, 25.3.2004, bls. 8.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 122, 16.5.2003, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 122, 16.5.2003, bls. 36.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 291, 28.10.2002, bls. 1.

⁽⁶⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfiseftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, gefnar út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽⁷⁾ SCP/RESI/021; SCP/RESI/024.

4. gr.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

5. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á fyrsta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

6. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 20. júní 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
	Hexakónasól	Mýklóbútanil	Klófentesín
1. Aldin, ný, þurrkuð eða ósoðin, rotvarin með frystingu án viðbættis sykurs; hnetur			
i) SÍTRUSÁVEXTIR	0,02 (*)	3	0,5
Greipaldin			
Sítrónur			
Súraldin (límónur)			
Mandarínur (þ.m.t. klementínur og aðrir blendingar)			
Appelsínur			
Pómelónur			
Annað			
ii) TRJÁHNETUR (í skurn eða skurnlausar)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
Möndlur			
Parahnetur			
Kasúhnetur			
Kastaníuhnetur			
Kókoshnetur			
Heslihnetur			
Goðahnetur (makadamíahnetur)			
Pekanhnetur			
Furuhnetur			
Pistasíuhnetur			
Valhnetur			
Annað			
iii) KJARNÁÁVEXTIR		0,5	0,5
Epli	0,1		
Perur	0,1		
Kveði			
Annað	0,02 (*)		
iv) STEINALDIN	0,02 (*)		
Apríkósur		0,3	

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
	Hexakónasól	Mýklóbútanil	Klófentesín
Kirsuber		1	
Ferskjur (þ.m.t. nektarínur og áþekkir blend- ingar)		0,5	
Plómur		0,5	0,2
Annað		0,02 (*)	0,02 (*)
v) BER OG ÖNNUR SMÁ ALDIN			
a) Vínber og þrúgur	0,1	1	
Vínber			0,02 (*)
Þrúgur			1
b) Jarðarber (önnur en villt)	0,2	1	2
c) Klungurber (önnur en villt)	0,02 (*)	0,02 (*)	
Brómber			3
Daggarber (elgsber)			
Logaber			
Hindber			3
Annað			0,3
d) Önnur smá aldin og ber (önnur en villt)	0,02 (*)		
Aðalbláber			
Trönuber			
Rífsber (rauð og hvít) og sólber		1	0,5
Garðaber		1	
Annað		0,02 (*)	0,02 (*)
e) Villt ber og aldin	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
vi) ÝMISLEGT			0,02 (*)
Lárperur			
Bananar	0,1	2	
Döðlur			
Fíkjur			
Kíví			
Dvergappelsínur			
Litkaber			
Mangó			

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
	Hexakónasól	Mýklóbútaníl	Klófentesín
Ólífur			
Píslaraldin			
Ananas			
Granatepli			
Annað	0,02 (*)	0,02 (*)	
2. Grænmeti, ferskt eða ósoðið, fryst eða þurrkað			
i) RÓTARÁVEXTIR OG HNÝÐI	0,02 (*)		0,02 (*)
Rauðrófur			
Gulrætur		0,2	
Hnúðsilla			
Piparrót			
Ætífiill			
Nípur			
Steinseljurót			
Hreðkur			
Hafursrót			
Sætuhnúðar			
Gulrófur			
Næpur			
Kínakartöflur			
Annað		0,02 (*)	
ii) LAUKAR	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
Hvítlaukur			
Laukur			
Skalottlaukur			
Vorlaukur			
Annað			

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
	Hexakónasól	Mýklóbútaníl	Klófentesín
iii) ALDINGRÆNMETI			
a) Náttskuggaætt			
Tómatar	0,1	0,3	0,3
Paprikur		0,5	
Eggaldin		0,3	
Annað	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
b) Graskersætt — með ætu hýði	0,02 (*)	0,1	0,02 (*)
Gúrkur			
Smágúrkur			
Dvergbítar			
Annað			
c) Graskersætt — með óætu hýði	0,02 (*)	0,2	
Melónur			0,1
Grasker			
Vatnsmelónur			
Annað			0,02 (*)
d) Sykurmaís	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
iv) KÁL	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
a) Blómstrandi kál			
Spergilkál			
Blómkál			
Annað			
b) Kálhöfuð			
Rósakál			
Höfuðkál			
Annað			

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
	Hexakónasól	Mýklóbútáníl	Klófentesín
c) Blaðkál			
Kínakál			
Grænkál			
Annað			
d) Hnúðkál			
v) BLAÐGRÆNMETI OG FERSKAR KRYDDJURTIR	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
a) Salat og áþekkt grænmeti			
Karsi			
Lambasalat			
Salat			
Vetrarsalat			
Annað			
b) Spínat og áþekkt grænmeti			
Spínat			
Strandblaðka			
Annað			
c) Brunnperla			
d) Jólasalat			
e) Kryddjurtir			
Kerfill			
Graslaukur			
Steinselja			
Blaðsellerí			
Annað			

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
	Hexakónasól	Mýklóbútáníl	Klófentesín
vi) BELGÁVEXTIR (ferskir)	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
Baunir (með fræbelg)			
Baunir (án fræbelgs)			
Ertur (með fræbelg)			
Ertur (án fræbelgs)			
Annað			
vii) STÖNGULGRÆNMETI (ferskt)	0,02 (*)		0,02 (*)
Spergill			
Salatþistill			
Sellerí			
Fennika			
Ætiþistill		0,5	
Blaðlaukur			
Rabarbari			
Annað		0,02 (*)	
viii) SVEPPIR	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
a) Ræktaðir ætisveppir			
b) Villtir ætisveppir			
3. Belgávextir	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
Baunir			
Linsubaunir			
Ertur			
Annað			

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)		
	Hexakónasól	Mýklóbútaníl	Klófentesín
4. Ólíufræ	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
Hörfræ			
Jarðhnetur			
Valmúufræ			
Sesamfræ			
Sólblómafræ			
Repjufræ			
Sojabaunir			
Mustarðskorn			
Baðmullarfræ			
Annað			
5. Kartöflur	0,02 (*)	0,02 (*)	0,02 (*)
Sumarkartöflur			
Kartöflur af haustuppskeru			
6. Te (þurrkuð lauf og stilkir, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
7. Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humlakögglar og óþykkt duft	0,05 (*)	2	0,05 (*)

(*) Neðri greiningarmörk.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/60/EB

2006/EES/15/11

frá 18. júní 2003

um breytingu á viðaukum við tilskipanir ráðsins 76/895/EBE, 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE um hámarksgildi tiltekinna varnarefnaleifa í og á kornvörum, matvælum úr dýraríkinu og tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars aldinum og grænmeti (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 76/895/EBE frá 23. nóvember 1976 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á ávöxtum og matjurtum ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/79/EB ⁽²⁾, einkum 5. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/362/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á kornvörum ⁽³⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2002/79/EB, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 86/363/EBE frá 24. júlí 1986 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á matvælum úr dýraríkinu ⁽⁴⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun 2002/79/EB, einkum 10. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 90/642/EBE frá 27. nóvember 1990 um hámarksmagn varnarefnaleifa í og á tilteknum vörum úr jurtaríkinu, meðal annars ávöxtum og matjurtum ⁽⁵⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/100/EB ⁽⁶⁾, einkum 7. gr.,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽⁷⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/39/EB ⁽⁸⁾, einkum f-lið 1. mgr. 4. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Fyrirliggjandi, virku efnin amítról, díkvat, isóprótúron og etófümesat voru skráð í I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE með, í sömu röð, tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 2001/21/EB ⁽⁹⁾, 2002/18/EB ⁽¹⁰⁾ og 2002/37/EB ⁽¹¹⁾.
- 2) Nýju, virku efnin fenhexamíð, asibensólar-S-metýl, sýklanilíð, píraflúfenetýl, ípróvalíkarb, prósúlfúron, súlfósúlfúron, sínídonetýl, sýhalóföpbútýl, famox-

adon, flórasúlam, metalaxýl-M, píkólínafen og flúmí-oxasín voru skráð í I. viðauka við tilskipun ráðsins 91/414/EBE með tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar 2001/28/EB ⁽¹²⁾, 2001/87/EB ⁽¹³⁾, 2002/48/EB ⁽¹⁴⁾, 2002/64/EB ⁽¹⁵⁾ og 2002/81/EB ⁽¹⁶⁾.

- 3) Skráning þessara virku efna í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE grundvallaðist á mati á þeim upplýsingum sem voru lagðar fram varðandi fyrirhugaða notkun. Nokkur aðildarríki hafa lagt fram upplýsingar um þessa notkun í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Fyrirliggjandi upplýsingar hafa verið endurskoðaðar og þær nægja til þess að ákvarða megi tiltekin hámarksgildi leifa.
- 4) Séu engin hámarksgildi leifa til á vettvangi Bandalagsins, hvorki fastsett né sett til bráðabirgða, skulu aðildarríkin fastsetja hámarksgildi leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE áður en plöntuvarnarefni, sem innihalda þessi virku efni, eru leyfð.
- 5) Að því er varðar virku efnin klórphenapýr, fentínasetat og fentínhydrosíð var ákveðið með ákvörðunum framkvæmdastjórnarinnar 2001/697/EB ⁽¹⁷⁾, 2002/478/EB ⁽¹⁸⁾ og 2002/479/EB ⁽¹⁹⁾, í sömu röð, að skrá ekki þessi efni í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE. Í þessum ákvörðunum var kveðið á um að ekki væri lengur leyfilegt að nota plöntuvarnarefni, sem innihalda þessi virku efni, í Bandalaginu. Því er nauðsynlegt að bæta öllum varnarefnaleifum, sem myndast við notkun þessara plöntuvarnarefna, við í viðaukana við tilskipanir 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE svo að hægt sé að hafa fullnægjandi eftirlit með þeim og með banni við notkun þeirra og til að vernda neytendur.
- 6) Til að unnt sé að verða við réttmætum væntingum, sem varða notkun fyrirliggjandi birgða af varnarefnum, er í ákvörðunum framkvæmdastjórnarinnar um bann við skráningu efna kveðið á um aðlögunartímabil og þess vegna skal ákvörðun um hámarksgildi varnarefnaleifa fyrir efni, sem óheimilt er að nota í Bandalaginu, ekki taka gildi fyrr en að loknu aðlögunartímabilinu fyrir viðkomandi efni.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 126, 22.5.2003, bls. 34. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegru EES-nefndarinnar nr. 171/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 15, 25.3.2004, bls. 8.

(1) Stjtið. EB L 340, 9.12.1976, bls. 26.

(2) Stjtið. EB L 291, 28.10.2002, bls. 1.

(3) Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 37.

(4) Stjtið. EB L 221, 7.8.1986, bls. 43.

(5) Stjtið. EB L 350, 14.12.1990, bls. 71.

(6) Stjtið. EB L 2, 7.1.2003, bls. 33.

(7) Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

(8) Stjtið. EB L 124, 20.5.2003, bls. 30.

(9) Stjtið. EB L 69, 10.3.2001, bls. 17.

(10) Stjtið. EB L 55, 26.2.2002, bls. 29.

(11) Stjtið. EB L 117, 4.5.2002, bls. 10.

(12) Stjtið. EB L 113, 24.4.2001, bls. 5.

(13) Stjtið. EB L 276, 19.10.2001, bls. 17.

(14) Stjtið. EB L 148, 6.6.2002, bls. 19.

(15) Stjtið. EB L 189, 18.7.2002, bls. 27.

(16) Stjtið. EB L 276, 12.10.2002, bls. 28.

(17) Stjtið. EB L 249, 19.9.2001, bls. 19.

(18) Stjtið. EB L 164, 22.6.2002, bls. 41.

(19) Stjtið. EB L 164, 22.6.2002, bls. 43.

- 7) Hámarksgildi leifa í Bandalaginu og þau gildi, sem mælt er með í Codex Alimentarius, eru ákvörðuð og metin með svipuðum aðferðum. Í Codex Alimentarius finnast fá gildi fyrir díkvat og fentín (-asetat eða -hýdroxíð). Tekið var tillit til þessa við ákvörðun hámarksgilda leifa í þessari tilskipun. Hámarksgildi leifa í Codex Alimentarius, sem mælt er með að verði felld niður á næstunni, voru ekki höfð til hliðsjónar. Hámarksgildi leifa, sem byggjast á gildum í Codex Alimentarius og hafa verið metin í ljósi áhættunnar fyrir neytendur, hafa ekki reynst hafa neina áhættu í för með sér þegar miðað er við eiturefnafræðilegt lokastig sem byggist á niðurstöðum rannsókna sem framkvæmdastjórnin hefur undir höndum.
- 8) Að því er varðar þessi virku efni og skráningu þeirra eða ákvörðun um að skrá þau ekki í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE var tæknilegu og vísindalegu mati á þeim lokið með endurmatsskýrslum framkvæmdastjórnarinnar. Matsskýrslurnar fyrir fyrrgreind efni voru fullgerðar á þeim dögum sem tilgreindir eru í tilskipunum framkvæmdastjórnarinnar sem nefndar eru í 1. og 2. forsendu og í ákvörðunum framkvæmdastjórnarinnar sem nefndar eru í 5. forsendu. Í skýrslunum voru sett gildi fyrir viðtekinn dagskammt og, þar sem nauðsyn bar til, viðmiðunarskammt bráðrar eitrunar fyrir viðkomandi efni. Ævilöng váhrif á neytendur matvæla, sem eru meðhöndluð með umræddu, virku efni, hafa verið metin í samræmi við reglur Bandalagsins. Einnig hafa verið hafðar til hliðsjónar viðmiðunarreglur sem Alþjóðaheilbrigðismálastofnunin gefur út ⁽¹⁾ og álit vísindanefndarinnar um plöntur ⁽²⁾ um þá aðferð sem beitt er. Niðurstaðan er sú að þau hámarksgildi leifa, sem miðað er við, leiða ekki til þess að farið verði yfir viðtekinn dagskammt eða viðmiðunarskammt bráðrar eitrunar.
- 9) Til að tryggja að neytendur njóti nægilegrar verndar gegn váhrifum af völdum leifa, sem stafa af óleyflegri notkun plöntuvarnarefna, skal setja fyrir viðkomandi samsetningar umræddra vara/varnarefna bráðabirgðahámarksgildi leifa sem svara til lægri greiningarmarka.
- 10) Setning slíkra bráðabirgðahámarksgilda leifa innan Bandalagsins kemur ekki í veg fyrir að aðildarríkin ákvarði bráðabirgðahámarksgildi leifa fyrir efnin í þessari tilskipun í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE og VI. viðauka við þá tilskipun. Talið er að fjögur ár séu nægjanlegur tími til þess að heimila víðtækari notkun virku efnanna sem um ræðir. Eftir það verða bráðabirgðahámarksgildi leifa endanleg.
- 11) Því er nauðsynlegt að bæta öllum varnarefnaleifum, sem myndast við notkun þessara plöntuvarnarefna, við í viðaukana við tilskipanir 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE svo að hægt sé að hafa fullnægjandi eftirlit með þeim og með banni við notkun

þeirra og til að vernda neytendur. Því ber að breyta viðaukum við tilskipanir 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE til samræmis við þetta.

- 12) Til að ákvarða hámarksgildi varnarefnaleifa fyrir díkvat á vettvangi Bandalagsins er nauðsynlegt að færa ákvæði úr tilskipun 76/895/EBE yfir í tilskipanir 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE, fella niður þessi ákvæði í tilskipun 76/895/EBE og breyta sumum ákvæðanna í ljósi framfara á sviði tækni og vísinda og breytinga á notkun og leyfisveitinga innanlands og á vettvangi Bandalagsins.
- 13) Þessi tilskipun er í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Fella skal brott færslurnar varðandi díkvat í II. viðauka við tilskipun 76/895/EBE.

2. gr.

Hámarksgildi varnarefnaleifa, sem tilgreind eru í I. viðauka við þessa tilskipun, bætist við í A-hluta II. viðauka við tilskipun 86/362/EBE.

3. gr.

Hámarksgildi varnarefnaleifa, sem tilgreind eru í II. og III. viðauka við þessa tilskipun, bætist við í A- og B-hluta II. viðauka við tilskipun 86/363/EBE.

4. gr.

Hámarksgildi efnaleifa, sem tilgreind eru í IV. viðauka við þessa tilskipun, bætist við í II. viðauka við tilskipun 90/642/EBE.

5. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 30. júní 2003 nema að því er varðar ákvæðin fyrir fentínhýdroxíð, fentínasetat og klórfenapýr sem öðlast gildi eigi síðar en 30. júní 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá og með 1. júlí 2003 nema að því er varðar ákvæðin fyrir fentínhýdroxíð, fentínasetat og klórfenapýr sem öðlast gildi eigi síðar en 1. júlí 2004.

⁽¹⁾ Viðmiðunarreglur um áætlun á magni varnarefnaleifa sem berast með fæðu (endursk.), samdar af matvælasviði Alþjóðlega umhverfis-eftirlitsins (GEMS/Food Programme), í samráði við Codex-nefndina um varnarefnaleifar, gefnar út af Alþjóðaheilbrigðismálastofnuninni 1997 (WHO/FSF/FOS/97.7).

⁽²⁾ Álit vísindanefndarinnar um plöntur varðandi breytingar á viðaukunum við tilskipanir ráðsins 86/362/EBE, 86/363/EBE og 90/642/EBE (álit vísindanefndarinnar um plöntur, gefið 14. júlí 1998) (http://europa.eu.int/comm/food/fs/sc/index_en.html).

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

6. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 18. júní 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

I. VIÐAUKI

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)							
	sinidonetýl (summa sinidonetýls og E-myndbrigða þess)	sýhalófópbútýl (summa sýhalófópbútýls og óbundinna sýrna þess)	famoxadon	flórasúlam	flúmíoxasín	metalaxýl-M	píkólínafen	ípróvalíkarb
KORN	0,1 (*) (b)	0,02 (*) (b)		0,01 (*)	0,05 (*) (b)	0,02 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)
Bygg			0,2 (b)					
Bókhveiti								
Maís			0,02 (*) (b)					
Hirsi								
Hafrar								
Hrisgrjón			0,02 (*) (b)					
Rúgur								
Dúrra								
Rúghveiti								
Hveiti								
Aðrar korntegundir			0,1 (b)					

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)							
	prósúlfúron	súlfósúlfúron	fenhexamíð	asíbensólar-S-metýl	sýklanilíð	pýraflúfenetýl	amitról	díkvat
KORN	0,02 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,02 (*) (b)	0,01 (*) (b)	
Bygg								10 (b)
Bókhveiti								
Maís								1 (b)
Hirsi								1 (b)
Hafrar								2 (b)
Hrisgrjón								
Rúgur								

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)							
	prósúlfúron	súlfósúlfúron	fenhexamíð	asíbensólar-S-metýl	sýklanilíð	pýraflúfenetýl	amítról	díkvat
Dúrri								
Rúghveiti								
Hveiti								
Aðrar korntegundir								0,05 (*) (b)

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleifar og hámarksgildi leifa (mg/kg)				
	ísoprótúron	etófúmesat (summa etófúmesats og umbrotsefnisins 2,3-dihýdró-3,3-dímetýl-2-oxóbensólfúran-5-ýl-metansúlfónats, gefin upp sem etófúmesat)	klórfenapýr	fentínasetat	fentínhýdroxíð
KORN	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,05 (*)
Bygg					
Bókhveiti					
Maís					
Hirsi					
Hafrar					
Hrísgrión					
Rúgur					
Dúrri					
Rúghveiti					
Hveiti					
Aðrar korntegundir					

(*) Neðri greiningarmörk.

(b) Bráðabirgðahámarksgildi leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE: verði þessu gildi ekki breytt verður það endanlegt og tekur gildi frá og með 14. júlí 2007.

II. VIÐAUKI

Hámarksgildi í mg/kg (milljónarlutar)			
Varnarefnaleifar	Fyrir fitu í kjöti, unnar kjötvörur, innmat og dýrafitu sem skráð er í I. viðauka undir SAT-númerum úr 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602 ⁽¹⁾ ⁽⁴⁾	Fyrir hrámjólk og nýmjólk sem er skráð í I. viðauka undir SAT-númeri 0401, fyrir önnur matvæli undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406 í samræmi við ⁽²⁾ ⁽⁴⁾	Fyrir skurnlaus, ný egg, fuglsegg og eggjaraudu sem skráð er í I. viðauka undir SAT-númerum 0407 00 og 0408 ⁽³⁾ ⁽⁴⁾
sýklanilið	0,01 (*) (b)	0,01 (*) (b)	0,01 (*) (b)

(*) Neðri greiningarmörk.

(b) Bráðabirgðahámarksgildi leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EEB: verði þessu gildi ekki breytt verður það endanlegt og tekur gildi frá og með 14. júlí 2007.

⁽¹⁾ Þegar um er að ræða matvæli með 10% fituinnihaldi eða minna miðast leifarnar við heildarþyngd úrbeinaðra matvæla.

Í slíkum tilvikum er hámarksgildið einn tíundi af gildinu sem reiknast út frá fituinnihaldi en má þó ekki vera undir 0,01 mg/kg.

⁽²⁾ Þegar ákvarða skal leifar í hrámjólk og nýmjólk úr kúm skal miða við 4% fituinnihald, miðað við þyngd.

Fyrir hrámjólk og nýmjólk úr öðrum dýrum eru leifarnar gefnar upp út frá fituinnihaldi.

Fyrir önnur matvæli sem eru skráð í I. viðauka undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406:

— með fituinnihaldi innan við 2%, miðað við þyngd, er hámarksgildið helmingur þess sem sett er fyrir hrámjólk og nýmjólk,

— með fituinnihaldi 2% eða meira, miðað við þyngd, er hámarksgildi gefið upp í mg/kg af fitu. Í slíkum tilvikum er hámarksgildið 25 sinnum það sem sett er fyrir hrámjólk og nýmjólk.

⁽³⁾ Fyrir egg og eggjaafurðir með meira en 10% fituinnihaldi er hámarksgildi gefið upp í mg/kg af fitu. Í slíkum tilvikum er hámarksgildið 10 sinnum það sem sett er fyrir ný egg.

⁽⁴⁾ 1., 2. og 3. neðanmálsgrein gilda ekki ef neðri greiningarmörkin eru tilgreind.

III. VIÐAUKI

Varnarefnaleifar	Hámarksgildi í mg/kg (milljónarhlutar)		
	Fyrir kjöt, þ.m.t. fitu, unnar kjötvörur, innmat og dýrafitu sem skráð er í I. viðauka undir SAT-númerum úr 0201, 0202, 0203, 0204, 0205 00 00, 0206, 0207, úr 0208, 0209 00, 0210, 1601 00 og 1602	Fyrir mjólk og mjólkurvörur sem skráðar eru í I. viðauka undir SAT-númerum 0401, 0402, 0405 00 og 0406	Fyrir skurnlaus, ný egg, fuglsegg og eggjaraudu sem skráð er í I. viðauka undir SAT-númerum 0407 00 og 0408
famoxadon	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)
súlfósúlfúron	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)
fenhexamíð	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)
asíbensólar-S-metýl	0,02 (*) (b)	0,02 (*) (b)	0,02 (*) (b)
díkvat	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)
ísoprótúron	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)
etófümesat (summa etófümesats og umbrots-efnisins 2,3-díhýdró-3,3-dímetýl-2-oxóbensófüran-5-ýl-metansúlfónats, gefin upp sem etófümesat)	0,1 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*) (b)

(*) Neðri greiningarmörk.

(b) Bráðabirgðahámarksgildi leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EEB: verði þessu gildi ekki breytt verður það endanlegt og tekur gildi frá og með 14. júlí 2007.

Flokkar og dæmi um einstakar afurðir sem hámarksgildi leifa á við um	Varnarefnaleif og hámarksgildi leifa (mg/kg)																				
	siníd-onetýl (summa siníd-onetýls og E-mynd-brigða þess)	sýhal-óföp-bútýl (summa sýhal-óföp-bútýls og óbund-inna sýrna þess)	famox-adon	flór-asúlam	flúmi-oxasín	metal-axýl-M	pík-ólin-afen	ípróv-alíkarb	pró-súlf-úron	súlfó-súlfúr-on	fen-hex-amið	así-bens-ólar-S-metýl	sýkl-anilið	pýra-flú-fen-etýl	amitról	dikvat	ísó-prót-úron	etófúmesat (summa etófúmesats og umbrotsefnisins 2,3-dihýdró-3,3-dimetýl-2-oxóbensófúran-5-ýl-metansúlfónats, gefin upp sem etófúmesat)	klór-fen-apýr	fentín-asetat	fentín-hýdr-oxíð
Sólblómafræ																					
Repjufræ																0,5					
Sojabaunir																0,1 (*) (b)					
Mustarðskorn																					
Baðmullarfræ													0,2 (b)								
Annað													0,05 (*) (b)			0,1 (*) (b)					
5. Kartöflur	0,05 (*) (b)	0,02 (*) (b)	0,02 (*) (b)	0,01 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,02 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,02 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,02 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,02 (*) (b)	0,01 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05*	0,05*	0,05*
Sumarkartöflur																					
Kartöflur af haustuppskeru																					
6. Te (þurrkuð lauf og stilkir, einnig gerjað, úr laufi <i>Camellia sinensis</i>)	0,1 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,02 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)
7. Humlar (þurrkaðir), þ.m.t. humla-kögglar og óþykkt duft	0,1 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*) (b)	10 (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,05 (*) (b)	0,02 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*) (b)	0,1 (*)	0,1 (*)	0,1 (*)

(*) Neðri greiningarmörk.

(b) Bráðabirgðahámarksgildi leifa í samræmi við f-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EEB: verði þessu gildi ekki breytt verður það endanlegt og tekur gildi frá og með 14. júlí 2007.

REGLUGERÐ FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR (EB) nr. 1029/2003

2006/EES/15/12

frá 16. júní 2003

um breytingu á I. og II. viðauka við reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af reglugerð ráðsins (EBE) nr. 2377/90 frá 26. júní 1990 þar sem mælt er fyrir um sameiginlega aðferð til að ákvarða hámarksmagn leifa dýrallyfja í matvælum úr dýraríkinu (1), eins og henni var síðast breytt með reglugerð framkvæmdastjórnarinnar (EB) nr. 739/2003 (2), einkum 6., 7. og 8. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 verður smám saman að ákvarða hámarksgildi leifa allra lyfjafræðilega virkra efna sem eru notuð í Bandalaginu í dýrallyf fyrir dýr sem gefa af sér afurðir til mannelis.
- 2) Ekki skal ákvarða hámarksgildi leifa fyrir en nefndin um dýrallyf hefur kannað allar viðeigandi upplýsingar varðandi skaðleysi leifa viðkomandi efnis fyrir þá sem neyta matvæla úr dýraríkinu og áhrif þessara leifa á iðnaðarvinnslu matvæla.
- 3) Við ákvörðun á hámarksgildi dýrallyfjaleifa í matvælum úr dýraríkinu er nauðsynlegt að tilgreina dýrategundirnar, sem leifarnar kunna að finnast í, magnið, sem má vera í hverjum viðkomandi vef (markvef), úr dýri sem hefur fengið lyfjameðferð (markvef), og hvaða eiginleikar leifarinnar skipta máli við eftirlit með leifum (leifamerki).
- 4) Til að auðvelda eftirlitið með leifum, sem kveðið er á um í viðeigandi löggjöf Bandalagsins, skal að jafnaði ákvarða hámarksgildi leifa í markvefjum lifrar eða nýrna.

Hins vegar eru lifur og nýru oft fjarlægð úr skrokkum í alþjóðaviðskiptum og því ætti einnig ávallt að ákvarða hámarksgildi leifa í vöðva- eða fituvef.

- 5) Þegar um er að ræða dýrallyf fyrir varpfugla, mjólkandi dýr eða býflugur skal einnig ákvarða hámarksgildi leifa í eggjum, mjólk eða hunangi.
- 6) Bæta ber sýpermetríni við í I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 7) Bæta skal asetýlsalisýlsýru, DL-lýsínasetýlsalisýlati, karbasalatkálsíum og natríumasetýlsalisýlati við í II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90.
- 8) Veita skal nægilegan frest áður en þessi reglugerð öðlast gildi svo að aðildarríkin fái svigrúm til að gera þær breytingar, sem kunna að vera nauðsynlegar með tilliti til ákvæða þessarar reglugerðar, á markaðsleyfum sem hafa verið veitt fyrir viðkomandi dýrallyf í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/82/EB (3).
- 9) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um dýrallyf.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. og II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er hér með breytt eins og fram kemur í viðaukanum við þessa reglugerð.

2. gr.

Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

Hún gildir frá sextugasta degi eftir birtingu hennar.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 149, 17.6.2003, bls. 15. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 172/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 25.3.2004, bls. 10.

(1) Stjtið. EB L 224, 18.8.1990, bls. 1.

(2) Stjtið. EB L 106, 29.4.2003, bls. 9.

(3) Stjtið. EB L 311, 28.11.2001, bls. 1.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Brussel 16. júní 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

A. Ákvæðum I. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

2. Sníklalyf.
- 2.2. Útsníklalyf.
- 2.2.3. Pýretróíð

Lyfjafræðilega virk efni	Leifamerki	Dýrategundir	Hámarksgildi leifa	Markvefir
„Sýbermetrín	Sýpermetrín (summa myndbrigðasamtala af ísómerum)	Laxfiskar	50 íg/kg	Vöðvi og roð í eðlilegum hlutföllum“

B. Ákvæðum II. viðauka við reglugerð (EBE) nr. 2377/90 er breytt sem hér segir:

2. Lífræn efnasambönd.

Lyfjafræðilega virk efni	Dýrategundir
„Asetýlsalisýlsýra	Allar tegundir, sem gefa af sér afurðir til manneldis, nema fiskur ⁽¹⁾
DL-lýsínasetýlsalisýlat	Allar tegundir, sem gefa af sér afurðir til manneldis, nema fiskur ⁽²⁾
Karbasalatkalasíum	Allar tegundir, sem gefa af sér afurðir til manneldis, nema fiskur ⁽³⁾
Natríumasetýlsalisýlat	Allar tegundir, sem gefa af sér afurðir til manneldis, nema fiskur ⁽⁴⁾

⁽¹⁾ Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk eða egg til manneldis.

⁽²⁾ Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk eða egg til manneldis.

⁽³⁾ Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk eða egg til manneldis.

⁽⁴⁾ Ekki ætlað dýrum sem gefa af sér mjólk eða egg til manneldis.“

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2003/34/EB

2006/EES/15/13

frá 26. maí 2003

um tuttugustu og þriðju breytingu á tilskipun ráðsins 76/769/EBE varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna, skaðlegra efna og efnablandna (efna sem eru flokkuð sem krabbameinsvaldandi, stökkbreytandi eða skaðleg fyrir æxlun) (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾, á grundvelli sameiginlegs texta sáttanefndarinnar frá 17. mars 2003,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt 14. gr. sáttmálans skal koma á fót svæði án innri landamæra þar sem frjalsir vöruflutningar, frjals för fólks, frjals þjónustustarfsemi og frjalsir fjármagnsflutningar eru tryggðir.
- 2) Hinn 29. mars 1996 samþykktu Evrópuþingið og ráðið ákvörðun nr. 646/96/EB um aðgerðaáætlun um baráttu gegn krabbameini sem lið í almennu átaki á sviði lýðheilsu (1996–2000) ⁽⁴⁾.
- 3) Til að efla heilsuvernd og öryggi neytenda skal ekki setja efni, sem eru flokkuð sem krabbameinsvaldandi, stökkbreytandi eða skaðleg fyrir æxlun, eða efnablöndur, sem innihalda þau, á almennan markað. Framkvæmdastjórnin skal sem fyrst leggja fram tillögu um bann við notkun vara sem innihalda slík efni ef niðurstöður rannsókna sýna að efnin losna frá þessum vörum með þeim afleiðingum að almenningur getur komist í snertingu við þau og verið í hættu.
- 4) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/60/EB frá 20. desember 1994 um 14. breytingu á tilskipun 76/769/EBE ⁽⁵⁾ er sett fram skrá sem viðbætur, er varðar 29., 30. og 31. lið í I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE ⁽⁶⁾, yfir efni sem eru flokkuð sem krabbameinsvaldar, stökkbreytivaldar eða

æxlunarskaðvaldar í 1. eða 2. flokki. Efni af þessu tagi og efnablöndur, sem innihalda þau, má ekki setja á markað til almennra nota.

- 5) Í tilskipun 94/60/EB er kveðið á um að framkvæmdastjórnin skuli, eigi síðar en sex mánuðum eftir að birt er aðlögun að tækniframförum á I. viðauka við tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslu-fyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna ⁽⁷⁾, leggja fyrir Evrópuþingið og ráðið tillögu um viðbætur við þessa skrá yfir efni sem eru flokkuð sem krabbameinsvaldar, stökkbreytivaldar eða æxlunarskaðvaldar í 1. eða 2. flokki.
- 6) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/98/EB frá 15. desember 1998 um tuttugustu og fimmtu aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 67/548/EBE ⁽⁸⁾, einkum I. viðauka, eru tilgreind 20 efni sem hafa nýlega verið flokkuð sem krabbameinsvaldar, stökkbreytivaldar eða æxlunarskaðvaldar í 1. eða 2. flokki og í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2000/32/EB frá 19. maí 2000 um tuttugustu og sjöttu aðlögun að tækniframförum á tilskipun ráðsins 67/548/EBE ⁽⁹⁾, einkum I. viðauka, eru tilgreind tvö efni sem hafa nýlega verið flokkuð sem krabbameinsvaldar, stökkbreytivaldar eða æxlunarskaðvaldar í 1. eða 2. flokki. Rétt er að bæta þessum efnum við 29., 30. og 31. lið í viðbætinum við I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE.
- 7) Tekið hefur verið tillit til áhættuþátta og kosta þeirra efna sem hafa nýlega verið flokkuð þannig.
- 8) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á löggjöf Bandalagsins þar sem kveðið er á um lágmarkskröfur um vernd starfsmanna sem fjallað er um í tilskipun ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafa-ana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽¹⁰⁾, og sértilskipunum sem eru byggðar á henni, einkum tilskipun ráðsins 90/394/EBE frá 28. júní 1990 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum á vinnustað ⁽¹¹⁾.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 156, 25.6.2003, bls. 14. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 173/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 25.3.2004, bls. 11.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 213 E, 31.7.2001, bls. 263.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 311, 7.11.2001, bls. 7.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 5. febrúar 2002 (Stjtið. EB C 284 E, 21.11.2002, bls. 88), sameiginleg afstaða ráðsins frá 3. júní 2002 (Stjtið. EB C 197 E, 20.8.2002, bls. 1) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 10. október 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB). Ákvörðun Evrópuþingsins frá 27. mars 2003 og ákvörðun ráðsins frá 8. apríl 2003.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 95, 16.4.1996, bls. 9. Ákvörðunin var felld úr gildi með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 1786/2002/EB (Stjtið. EB L 271, 9.10.2002, bls. 1).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 365, 31.12.1994, bls. 1.

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 201. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2003/11/EB (Stjtið. EB L 42, 15.2.2003, bls. 45).

⁽⁷⁾ Stjtið. EB 196, 16.8.1967, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/59/EB (Stjtið. EB L 225, 21.8.2001, bls. 1).

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 355, 30.12.1998, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/368/EB (Stjtið. EB L 136, 8.6.2000, bls. 108).

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 136, 8.6.2000, bls. 1.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 196, 26.7.1990, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 1999/38/EB (Stjtið. EB L 138, 1.6.1999, bls. 66).

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Efnin, sem eru skráð í viðaukanum við þessa tilskipun, bætast við efnin í 29., 30. og 31. lið í skránni í viðbætinum við I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnáðalgrunnmáli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 15. júlí 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ráðstöfunum frá 15. janúar 2005.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. maí 2003.

<i>Fyrir hönd Evrópuþingsins,</i>	<i>Fyrir hönd ráðsins,</i>
P. COX	G. DRYS
<i>forseti.</i>	<i>forseti.</i>

VIÐAUKI

29. liður — Krabbameinsvaldar: 2. flokkur

Efni	Skránumúmer	EB-númer	CAS-númer
Kóbaltdíklóríð	027-004-00-5	231-589-4	7646-79-9
Kóbaltsúlfat	027-005-00-0	233-334-2	10124-43-3
Kadmíumflúoríð	048-006-00-2	232-222-0	7790-79-6
Krýsen	601-048-00-0	205-923-4	218-01-9
Bensó[e]pýren	601-049-00-6	205-892-7	192-97-2
2,2'-bíoxíran, 1,2:3,4-diépoxybútan	603-060-00-1	215-979-1	1464-53-5
2,3-epoxyprópan-1-ól; glýsidól	603-063-00-8	209-128-3	556-52-5
2,4-dínítrótólúen [1]; dínítrótólúen [2]; dínítrótólúen, tæknilegur hreinleiki	609-007-00-9	204-450-0 [1] 246-836-1 [2]	121-14-2 [1] 25321-14-6 [2]
2,6-dínítrótólúen	609-049-00-8	210-106-0	606-20-2
Hýdrasín-trí-nítrómetan	609-053-00-X	414-850-9	—
Asóbensen	611-001-00-6	203-102-5	103-33-3
Asólitir að stofni til úr o-díanisídíni; 4,4'-díarýlasó-3,3'-dímetoxý-bífenýllitir nema þeir sem eru tilgreindir annars staðar í I. viðauka við tilskipun 67/548/EBE	611-029-00-9	—	—
Leysilítir að stofni til úr o-tólídíni; 4,4'-díarýlasó-3,3'-dímetýl-bífenýllitir nema þeir sem eru tilgreindir annars staðar í I. viðauka við tilskipun 67/548/EBE	611-030-00-4	—	—
1,4,5,8-tetraamínóantrakínón; C.I. Disperse Blue 1	611-032-00-5	219-603-7	2475-45-8

30. liður — Stökkbreytivaldar: 2. flokkur

Efni	Skránumúmer	EB-númer	CAS-númer
Kadmíumflúoríð	048-006-00-2	232-222-0	7790-79-6
Kadmíumklóríð	048-008-00-3	233-296-7	10108-64-2
2,2'-bíoxíran, 1,2:3,4-diépoxybútan	603-060-00-1	215-979-1	1464-53-5

31. liður — Æxlunarskaðvaldar: 2. flokkur

Efni	Skránumúmer	EB-númer	CAS-númer
Kadmíumflúoríð	048-006-00-2	232-222-0	7790-79-6
Kadmíumklóríð	048-008-00-3	233-296-7	10108-64-2
2,3-epoxyprópan-1-ól, glýsidól	603-063-00-8	209-128-3	556-52-5
2-metoxýprópanól	603-106-00-0	216-455-5	1589-47-5
4,4'-isóbútýletýlídendífenól; 2,2-bis (4'-hýdroxýfenýl)-4-metýlpentan	604-024-00-8	401-720-1	6807-17-6
2-metoxýprópýlasetat	607-251-00-0	274-724-2	70657-70-4
Trídemorf (ISO); 2,6-dímetýl-4-trídekýlmorfólín	613-020-00-5	246-347-3	24602-86-6
Sýklóheximíð	613-140-00-8	200-636-0	66-81-9

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2003/36/EB

2006/EES/15/14

frá 26. maí 2003

um tuttugustu og fimmtu breytingu á tilskipun ráðsins 76/769/EBE um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna (efna sem eru flokkuð sem krabbameinsvaldandi, stökkbreytivaldandi eða skaðleg fyrir æxlun) (*)

EVROPUÞINGID OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,

í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í tilskipun ráðsins 76/769/EBE ⁽⁴⁾ er mælt fyrir um takmörkun á markaðssetningu og notkun tiltekinna, hættulegra efna og efnablandna.
- 2) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru innan ramma aðgerðaáætlunarinnar í ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 646/96/EB frá 29. mars 1996 um aðgerðaáætlun um baráttu gegn krabbameini sem liður í almennu átaki á sviði almannahæilbrigðis (1996–2000) ⁽⁵⁾.
- 3) Til að efla heilsuvernd og öryggi neytenda er rétt að markaðssetja til almennra nota hvorki þau efni sem eru flokkuð sem krabbameinsvaldandi, stökkbreytandi eða efni, sem hafa skaðleg áhrif á æxlun, né efnablöndur sem innihalda þau.
- 4) Í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 94/60/EB frá 20. desember 1994 um 14. breytingu á tilskipun 76/769/EBE ⁽⁶⁾ er sett fram skrá, sem myndar viðbæti við 29., 30. og 31. lið í I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE, og hefur að geyma efni sem eru flokkuð sem krabbameinsvaldandi eða stökkbreytandi eða efni sem hafa skaðleg áhrif á æxlun í 1. eða 2. flokki. Þessi efni og efnablöndur, sem innihalda þau, skal ekki setja á almennan markað.

- 5) Samkvæmt tilskipun 94/60/EB var fyrirhugað að aukið yrði við fyrrgreinda skrá fljótlega eftir birtingu aðlögunar að tækniframförum í I. viðauka við tilskipun ráðsins 67/548/EBE frá 27. júní 1967 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna ⁽⁷⁾ þar sem skráð eru efni sem eru flokkuð sem krabbameinsvaldandi eða stökkbreytandi eða efni sem hafa skaðleg áhrif á æxlun í 1. eða 2. flokki.

- 6) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/59/EB ⁽⁸⁾, sem lagaði tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 67/548/EBE að tækniframförum í 28. sinn, einkum I. viðauka, eru skráð tvö efni sem voru nýlega flokkuð sem krabbameinsvaldandi í 1. flokki, 19 efni í 2. flokki, fimm efni sem voru nýlega flokkuð sem stökkbreytandi í 2. flokki, eitt efni sem var nýlega flokkað sem efni sem hefur skaðleg áhrif á æxlun í 1. flokki og 16 efni sem voru nýlega flokkuð sem efni sem hafa skaðleg áhrif á æxlun í 2. flokki.

- 7) Bæta skal þessum efnum við í skrána í viðbætinum við I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE.

- 8) Tekið hefur verið tillit til áhættuþátta og kosta þeirra efna sem nýlega hafa verið flokkuð sem krabbameinsvaldandi eða stökkbreytandi efni eða efni sem hafa skaðleg áhrif á æxlun í 1. eða 2. flokki í tilskipun 2001/59/EB.

- 9) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á löggjöf bandalagsins þar sem mælt er fyrir um lágmarkskröfur um vernd starfsmanna sem fjallað er um í tilskipun ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽⁹⁾, og sértilskipunum, sem eru byggðar á henni, einkum tilskipun ráðsins 90/394/EBE frá 28. júní 1990 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum á vinnustað ⁽¹⁰⁾.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 156, 25.6.2003, bls. 26. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 173/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 25.3.2004, bls. 11.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 126 E, 28.5.2002, bls. 398.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 221, 17.9.2002, bls. 8.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 11. júní 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), sameiginleg afstaða ráðsins frá 21. janúar 2003 (Stjtið. EB C 64 E, 18.3.2003, bls. 6) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 10. apríl 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 201. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/62/EB (Stjtið. EB L 183, 12.7.2002, bls. 58).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 95, 16.4.1996, bls. 9. Ákvörðun felld úr gildi 31. desember 2002 með ákvörðun nr. 1786/2002/EB (Stjtið. EB L 271, 9.10.2002, bls. 1).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 365, 31.12.1994, bls. 1.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 196, 16.8.1967, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2001/59/EB (Stjtið. EB L 225, 21.8.2001, bls. 1).

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 225, 21.8.2001, bls. 1.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 196, 26.7.1990, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun ráðsins 1999/38/EB (Stjtið. EB L 138, 1.6.1999, bls. 66).

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Efnin, sem skráð eru í viðaukanum við þessa tilskipun, bætast við efnaskrána í viðbætinum sem varðar 29., 30. og 31. lið I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE. Efnin, sem skráð eru í viðaukanum við þessa tilskipun í c-lið 1. liðar, skulu felld brott úr 2. skrá 29. liðar í I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE.

2. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnisýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 25. júní 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 25. desember 2004.

2. Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 26. maí 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. DRYG

forseti.

VIDAUKI

Viðbætinum við I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE er breytt sem hér segir:

1. skránum undir fyrirsögninni „29. liður — Krabbameinsvaldar“ er breytt sem hér segir:

a) við skrána fyrir 1. flokk bætist eftirfarandi:

Efni	Skrárnúmer	EB-númer	CAS-númer	Athugasemdi
Bútan [sem inniheldur $\geq 0,1\%$ bútadíen (203-450-8)] [1]	601-004-01-8	203-448-7 [1]	106-97-8 [1]	C, S
Ísóbútan [sem inniheldur $\geq 0,1\%$ bútadíen (203-450-8)] [2]		200-857-2 [2]	75-28-5 [2]	
1,3-bútadíen; búta-1,3-dien	601-013-00-X	203-450-8	106-99-0	D

b) við skrána fyrir 2. flokk bætist eftirfarandi:

Efni	Skrárnúmer	EB-númer	CAS-númer	Athugasemdi
Berýllíumoxíð	004-003-00-8	215-133-1	1304-56-9	E
Natríumkrómat	024-018-00-3	231-889-5	7775-11-3	E
Tríklórétýlen; tríklóreten	602-027-00-9	201-167-4	79-01-6	E
α -klórtólúen; benzýlklóríð	602-037-00-3	202-853-6	100-44-7	E
2,3-díbrómprópan-1-ól; 2,3-díbróm-1-própanól	602-088-00-1	202-480-9	96-13-9	E
Própylenoxíð; 1,2-epoxýprópan, metýl-oxíran	603-055-00-4	200-879-2	75-56-9	E
Fenýlglysidýletri; 2,3-epoxýprópýl fenýletri; 1,2-epoxý-3-fenoxýprópan	603-013-00-X	204-557-2	122-60-1	E
Fúran	603-105-00-5	203-727-3	110-00-9	E
R-2,3-epoxý-1-própanól	603-143-00-2	404-660-4	57044-25-4	E
(R)-1-klór-2,3-epoxýprópan	603-166-00-8	424-280-2	51594-55-9	
2,3-dínítrótólúen	609-050-00-3	210-013-5	602-01-7	E
3,4-dínítrótólúen	609-051-00-9	210-222-1	610-39-9	E
3,5-dínítrótólúen	609-052-00-4	210-566-2	618-85-9	E
2,5-dínítrótólúen	609-055-00-0	210-581-4	619-15-8	E
6-hýdroxý-1-(3-ísóprópoxyprópýl)-4-metýl-2-oxó-5-[4-(fenýlasó)fenýlasó]-1,2-dihýdró-3-pýridínkarbónitril	611-057-00-1	400-340-3	85136-74-9	
(6-(4-hýdroxý-3-(2-metoxýfenýlasó)-2-súlfonat-7-naftýlaminó)-1,3,5-tríasín-2,4-diýl)bis[(amínó-1-metýlletýl)-ammoníum]format	611-058-00-7	402-060-7	108225-03-2	

Efni	Skránnúmer	EB-númer	CAS-númer	Athugasemdi
Trínatríum-[4'-(8-asetýlaminó-3,6-dísúlfonat-2-naftýlasó)-4''-(6-bensóýlaminó-3-súlfonat-2-naftýlasó)bifenýl-1,3',3'',1'''-tetraólató-O, O', O'', O''']kopar(II)	611-063-00-4	413-590-3	—	
Fenýlhýdrasín [1] Fenýlhýdrasínklóríð [2] Fenýlhýdrasínhýdróklóríð [3] Fenýlhýdrasínsúlfat (2:1) [4]	612-023-00-9	202-873-5 [1] 200-444-7 [2] 248-259-0 [3] 257-622-2 [4]	100-63-0 [1] 59-88-1 [2] 27140-08-5 [3] 52033-74-6 [4]	E
Blanda af: N-[3-hýdroxý-2-(2-metýl-akrýlýlaminó-metoxý)própoxy-metýl]-2-metýlakrýlamiði, N-[2,3-Bis-(2-metýlakrýlýlaminó-metoxý)própoxy-metýl]-2-metýlakrýlamiði, metýlakrýlamiði; 2-metýl-N-(2-metýl-akrýlýlaminó-metoxý-metýl)-akrýlamiði og N-2,3-dihýdroxýprópoxy-metýl]-2-metýlakrýlamiði	616-057-00-5	412-790-8	—	

c) úr skránni fyrir 2. flokk er eftirfarandi felld brott:

Efni	Skránnúmer	EB-númer	CAS-númer	Athugasemdi
Bútan [sem inniheldur $\geq 0,1\%$ bútadín (203-450-8)] [1]	601-004-01-8	203-448-7 [1]	106-97-8 [1]	C, S
Ísóbútan [sem inniheldur $\geq 0,1\%$ bútadíen (203-450-8)] [2]		200-857-2 [2]	75-28-5 [2]	
1,3-bútadíen; búta-1,3-díen	601-013-00-X	203-450-8	106-99-0	D

2. undir fyrirsögninni „30. liður — Stökkbreytivaldar“ í skránni fyrir 2. flokk er eftirfarandi bætt við:

Efni	Skránnúmer	EB-númer	CAS-númer	Athugasemdi
Natríumkrómat	024-018-00-3	231-889-5	7775-11-3	E
Bútan [sem inniheldur $\geq 0,1\%$ bútadíen (203-450-8)] [1]	601-004-01-8	203-448-7 [1]	106-97-8 [1]	C, S
Ísóbútan [sem inniheldur $\geq 0,1\%$ bútadíen (203-450-8)] [2]		20-857-2 [2]	75-28-5 [2]	
1,3-bútadíen; búta-1,3-díen	601-013-00-X	203-450-8	106-99-0	D
Própýlenoxíð; 1,2-epoxýprópan; metýl-oxíran	603-055-00-4	200-879-2	75-56-9	E
1,3,5-tris-[(2S og 2R)-2,3-epoxýprópýl]-1,3,5-tríasín-2,4,6-(1H,3H,5H)-tríon	616-091-00-0	423-400-0	59653-74-6	E

3. skránum, undir fyrirsögninni „31. liður — Æxlunarskaðvaldar“, er breytt sem hér segir:

a) við skrána fyrir 1. flokk bætist eftirfarandi:

Efni	Skránnúmer	EB-númer	CAS-númer	Athugasemdi
2-brómprópan	602-085-00-5	200-855-1	75-26-3	E

b) við skrána fyrir 2. flokk bætist eftirfarandi:

Efni	Skráarnúmer	EB-númer	CAS-númer	Athugasemdi
Flúsílasól (ISO); bis(4-flúrfenýl)-(metýl)-(1H-1,2,4-tríasól-1-ýlmetýl)-sílan	014-017-00-6	—	85509-19-9	E
Blanda af: 4-[[bis-(4-flúrfenýl)-metýl-silýl]metýl]-4H-1,2,4-tríasóli og 1-[[bis-(4-flúrfenýl)-metýl-silýl]metýl]-1H-1,2,4-tríasóli	014-019-00-7	403-250-2	—	E
Bis(2-metoxýetýl)etri	603-139-00-0	203-924-4	111-96-6	
R-2,3-epoxý-1-própanól	603-143-002	404-660-4	57044-25-4	E
Flúasífoþbútýl (ISO); bútýl(RS)-2-[4-(5-tríflúrmetyl-2-pýridýloxý)fenoxy]própiónat	607-304-00-8	274-125-6	69806-50-4	
Vínklósólín (ISO); N-3,5-díklórfeñýl-5-metýl-5-vínýl-1,3-oxasólídín-2,4-díon	607-307-00-4	256-599-6	50471-44-8	
Metoxýedíksýra	607-312-00-1	210-894-6	625-45-6	E
Bis(2-etýlhexýl)þalat; dí-(2-etýlhexýl)þalat; DEHP	607-317-00-9	204-211-0	117-81-7	
Díbútýlþalat; DBP	607-318-00-4	201-557-4	84-74-2	
(+/-) tetrahýdrófurfúryl (R)-2-[4-(6-klórkínoxalín-2-ýloxý)feñýl-oxý]própiónat	607-373-00-4	414-200-4	119738-06-6	E
Flúmíoxasín (ISO); N-(7-flúr-3,4-dihýdró-3-oxó-4-próp-2-ýnýl-2H-1,4-bensoxasín-6-ýl)sýklóhex-1-en-1,2-díkarboxamíð	613-166-00-X	—	103361-09-7	
(2RS,3RS)-3-(2-klórfeñýl)-2-(4-flúrfenýl)-[(1H-1,2,4-tríasól-1-ýl)-metýl]oxíran	613-175-00-9	406-850-2	106325-08-0	
N, N-dímetýlasetamíð	616-011-00-4	204-826-4	127-19-5	E
Formamíð	616-052-00-8	200-842-0	75-12-7	
N-metýlasetamíð	616-053-00-3	201-182-6	79-16-3	
N-metýlformamíð	616-013-00-X	204-624-6	123-39-7	E

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2003/53/EB

2006/EES/15/15

frá 18. júní 2003

um tuttugustu og sjöttu breytingu á tilskipun ráðsins 76/769/EBE varðandi takmörkun á sölu og notkun tiltekinna skaðlegra efna og efnablandna (nónýlfenóls, nónýlfenóletoxýlats og sements) (*)

EVROÞUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFU,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum 95. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Áhætta, sem steðjar að umhverfinu, vegna nónýlfenóls og nónýlfenóletoxýlats hefur verið metin samkvæmt reglugerð ráðsins (EBE) nr. 793/93 frá 23. mars 1993 um mat og eftirlit með áhættu skráðra efna ⁽⁴⁾. Í matinu kom fram þörf á að draga úr þessari áhættu og í álitinu frá 6. og 7. mars 2001 staðfesti vísindanefndin um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið þessa niðurstöðu.
- 2) Nónýlfenól er flokkað sem „hættulegt forgangsefni“ í tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/60/EB frá 23. október 2000 um aðgerðaramma Bandalagsins um stefnu í vatnsmálum ⁽⁵⁾. Framkvæmdastjórnin skal leggja fram tillögur um eftirlit með aðgerðum til að binda enda á notkun slíkra efna eða draga jafnt og þétt úr veitu, losun og leka þeirra skv. 6. mgr 16. gr. þeirrar tilskipunar.
- 3) Í tilmælum framkvæmdastjórnarinnar 2001/838/EB frá 7. nóvember 2001 um niðurstöður áhættumats og áætlanir um að takmarka áhættu fyrir efnin: akrýlaldehýð, dímetýlsúlfat; nónýlfenól, fenól, greinótt 4-nónýl, tert-bútýlmetýleter ⁽⁶⁾, sem voru samþykkt innan ramma reglugerðar (EBE) nr. 793/93, er gerð tillaga um áætlun til að takmarka áhættu af völdum nónýlfenóls og nónýlfenóletoxýlats þar sem sérstaklega er mælt með að settar verði takmarkanir á markaðssetningu og notkun þeirra.

- 4) Til að vernda umhverfið er framkvæmdastjórnin hvött til að íhuga breytingu á tilskipun ráðsins 86/278/EBE frá 12. júní 1986 um verndun umhverfisins, einkum jarðvegs, þegar seyra frá skólphreinsistöðvum er notuð í landbúnaði ⁽⁷⁾, í því skyni að ákvarða viðmiðunargildi fyrir styrk nónýlfenóls og nónýlfenóletoxýlats í skólpeðju sem dreift er á land.

- 5) Til að vernda umhverfið enn frekar ber að takmarka markaðssetningu og notkun nónýlfenóls og nónýlfenóletoxýlats við tiltekna notkun sem hefur í för með sér veitu, losun og leka efna út í umhverfið. Takmörkun á hjálparefnum í varnarefnum og sæfiefnum skal þó gilda með fyrirvara um gildistíma áður útgefna, innlendra leyfa fyrir varnarefni eða sæfiefni, sem innihalda nónýlfenóletoxýlat sem hjálparefni og hafa verið leyfð fyrir gildistíma þessarar tilskipunar, þar til þau falla úr gildi.

- 6) Vísindarannsóknir hafa leitt í ljós að sementsblöndur sem innihalda sexgilt króm geta kallað fram ofnæmisviðbrögð við sérstakar aðstæður ef um er að ræða beina og langvarandi snertingu við húð manna. Allri notkun sements fylgir áhætta vegna beinnar og langvarandi snertingar við húð manna nema þegar um er að ræða lokað og algerlega sjálfvirk stýrt ferli.

- 7) Vísindanefndin um eiturrhif, eiturrhif í umhverfinu og umhverfið hefur staðfest að sexgilt króm í sementi hafi skaðleg áhrif á heilbrigði.

- 8) Nauðsynlegt er að gera ráðstafanir til að verja einstaklinga en það er ekki fullnægjandi til að koma í veg fyrir að sement komist í snertingu við húð. Vinnuveitanda ber enn fremur, í samræmi við forgangsstöðun verndarákvæða í tilskipun ráðsins 98/24/EB frá 7. apríl 1998 um að tryggja öryggi og vernda heilsu starfsmanna gegn áhættu vegna efnaskaðlegra áhrifaalda á vinnustað (fjórtaða sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) ⁽⁸⁾, að forgangsraða þannig að dregið verði eins og mögulegt er úr umfangi váhrifa þegar ógerlegt er að skipta út efnunum fyrir önnur og gera ráðstafanir til að verja einstaklinga ef ekki er unnt að koma í veg fyrir váhrif með öðrum úrræðum.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 178, 17.7.2003, bls. 24. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 173/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 25.3.2004, bls. 11.

(¹) Tillaga frá 16. ágúst 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

(²) Stjtið. EB C 133, 6.6.2003, bls. 13.

(³) Álit Evrópuþingsins frá 27. mars 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB) og ákvörðun ráðsins frá 19. maí 2003.

(⁴) Stjtið. EB L 84, 5.4.1993, bls. 1.

(⁵) Stjtið. EB L 327, 22.12.2000, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með ákvörðun nr. 2455/2001/EB (Stjtið. EB L 331, 15.12.2001, bls. 1).

(⁶) Stjtið. EB L 319, 4.12.2001, bls. 30.

(⁷) Stjtið. EB L 181, 4.7.1986, bls. 6. Tilskipuninni var síðast breytt með aðildarlögunum frá 1994.

(⁸) Stjtið. EB L 131, 5.5.1998, bls. 11.

- 9) Það virðist því nauðsynlegt, til að vernda heilbrigði manna, að takmarka markaðssetningu og notkun sements. Sérstaklega ber að takmarka markaðssetningu og notkun sements eða sementsblandna, sem innihalda meira en 2 milljónarhluta af sexgildu krómi, í þeim tilvikum þegar hugsanlegt er að efnið komist í snertingu við húð. Þetta á ekki við þegar um er að ræða lokað og alveg sjálfvirkt vinnslukerfi og því ber að undanskilja það. Nota ber afoxunarefni eins fljótt og auðið er, þ.e. við sementsframleiðsluna.
- 10) Til að vernda heilbrigði manna enn frekar er framkvæmdastjórnin hvött til að íhuga breytingu á I. viðauka við tilskipun 98/24/EB til að ákvarða bindandi viðmiðunarmörk fyrir váhrif í starfi að því er varðar ryk.
- 11) Notkun sexgilds króms hefur þegar verið bönnuð með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2000/53/EB frá 18. september 2000 um úr sér gengin ökutæki ⁽¹⁾ og með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/95/EB frá 27. janúar 2003 um takmarkanir á notkun tiltekinnna, hættulegra efna í rafbúnaði og rafeindabúnaði ⁽²⁾. Önnur notkun sexgilds króms hefur verið rannsökuð innan ramma áhættumats og framkvæmdastjórnin er hvött til að leggja til, eins fljótt og auðið er, viðeigandi löggjöf til að bregðast við þeirri áhættu sem hefur verið sannreynd.
- 12) Breyta ber tilskipun ráðsins 76/769/EBE frá 27. júlí 1976 um samræmingu ákvæða í lögum og stjórnsýslufyrirmælum aðildarríkjanna varðandi takmörkun á notkun og notkun tiltekinnna skaðlegra efna og efnablandna ⁽³⁾ til samræmis við það.
- 13) Markmiðið með þessari tilskipun er að leiða í lög samræmd ákvæði um nónýlfenól, nónýlfenóletoxýlat og sement og þar með að varðveita innri markaðinn en að sama skapi að tryggja öfluga vernd fyrir heilbrigði og umhverfið eins og krafist er í 95. gr. sáttmálans.
- 14) Æskilegt er að samþykkja samræmda prófunaraðferð fyrir beitingu þessarar tilskipunar til að greina innihald sexgilds króms í sementi en það ætti þó ekki að seinka gildistöku þessarar tilskipunar. Framkvæmdastjórnin skal því setja fram slíka prófunaraðferð í samræmi við 2. gr. a í tilskipun 76/769/EBE. Æskilegast er að prófunaraðferðin verði þróuð á evrópskum vettvangi og hjá Staðlasamtökum Evrópu (CEN) ef við á.

- 15) Þessi tilskipun hefur ekki áhrif á löggjöf Bandalagsins þar sem kveðið er á um lágmarkskröfur um vernd starfsmanna, s.s. tilskipun ráðsins 89/391/EBE frá 12. júní 1989 um lögleiðingu ráðstafana er stuðla að bættu öryggi og heilsu starfsmanna á vinnustöðum ⁽⁴⁾, og sértilskipunum sem eru byggðar á henni, einkum tilskipun ráðsins 90/394/EBE frá 28. júní 1990 um verndun starfsmanna gegn áhættu vegna áhrifa af krabbameinsvöldum á vinnustað (sjötta sértilskipun í skilningi 1. mgr. 16. gr. tilskipunar 89/391/EBE) ⁽⁵⁾ og tilskipun 98/24/EB.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

1. Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE er hér með breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. Þessi tilskipun skal ekki hafa áhrif á gildi áður útgefinna, innlendra leyfa fyrir varnarefni eða sæfiefni, sem innihalda nónýlfenóletoxýlat sem hjálparefni, sem hafa verið leyfð fyrir gildistöku þessarar tilskipunar, þar til þau falla úr gildi.

2. gr.

Framkvæmdastjórnin skal samþykkja samræmda prófunaraðferð vegna beitingar 47. liðar, sement, í I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. gr. a í þeirri tilskipun.

3. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg ákvæði til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 17. júlí 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 17. janúar 2005.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 269, 21.10.2000, bls. 34. Tilskipuninni var breytt með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2002/525/EB (Stjtið. EB L 170, 29.6.2002, bls. 81).

⁽²⁾ Stjtið. EB L 37, 13.2.2003, bls. 19.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 262, 27.9.1976, bls. 201. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2003/36/EB Evrópuþingsins og ráðsins (Stjtið. EB L 156, 25.6.2003, bls. 26).

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 183, 29.6.1989, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 196, 26.7.1990, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 1999/38/EB (Stjtið. EB L 138, 1.6.1999, bls. 66).

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 18. júní 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. DRYG

forseti.

VIÐAUKI

Eftirfarandi 46. og 47. liður bætist við I. viðauka við tilskipun 76/769/EBE:

„46. 1) Nónýlfenól $C_6H_4(OH)C_9H_{19}$ 2) Nónýlfenóletoxýlat $(C_2H_4O)_nC_{15}H_{24}O$	Má hvorki markaðssetja né nota sem efni eða efnispátt í efna-blöndum í meiri styrk en 0,1% miðað við massa í eftirfarandi tilgangi: 1) við þrif hjá iðnfyrirtækjum og stofnunum nema þegar um er að ræða: — stýrð, lokuð þurrhrensikerfi þar sem hreinsiefnið er endurunnið eða brennt, — hreinsikerfi þar sem hreinsiefnið er endurunnið eða brennt með sérstakri meðhöndlun, 2) við þrif á heimilum, 3) við textíl- og leðurvinnslu, nema þegar um er að ræða: — vinnslu þar sem hreinsiefnið er ekki losað út í skólpið, — kerfi, þar sem vinnsluvatnið fær sérstaka formeðhöndlun til að fjarlægja algjörlega lífræna hlutann áður en lífræn meðhöndlun skólps á sér stað (fituhreinsun sauðfjár-skinns), 4) við notkun ýruefnis í spenadyfur í landbúnaði, 5) við málmsmíði, nema þegar um er að ræða: — stýrð, lokuð kerfi þar sem hreinsiefnið er endurunnið eða brennt, 6) við framleiðslu á pappírsdeigi og pappír, 7) í snyrtivörur, 8) í aðrar hreinlætisvörur, nema: — í sæðiseyði, 9) í hjálparefni í varnarefni og sæfiefni.
47. Sement	1) Ekki er heimilt að nota eða markaðssetja sement og efna-blöndur sem innhalda sement ef þær innihalda, í vötnuðu formi, meira en 0,0002% af leysanlegu, sexgildu krómi miðað við heildarþurrvgigt sementsins. 2) Ef afoxunarefni eru notuð skulu á umbúðum sements eða efnablandna, sem innihalda sement, vera læsilegar og óafmáanlegar upplýsingar um dagsetningu pökkunar, geymsluaðstæður og viðeigandi geymslutímabil til að viðhalda virkni afoxunarefnisins og til að halda magni leysanlegs, sexgilds króms undir tilgreindum mörkum í 1. lið, sbr. þó beitingu annarra Bandalagsákvæða um flokkun, pökkun og merkingu hættulegra efna og efnablandna. 3) Þrátt fyrir það skulu 1. og 2. liður ekki gilda um markaðssetningu fyrir, og notkun í, algerlega sjálfvirk og lokuð vinnslukerfi þar sem sement og efna-blöndur sem innihalda sement eru meðhöndlaðar eingöngu með vélum og enginn möguleiki er á því að efnið komist í snertingu við húð.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/68/EB

2006/EES/15/16

frá 11. júlí 2003

um breytingu á tilskipun ráðsins 91/414/EBE í því skyni að bæta við virku efnunum trifloxýstróbíni, karfentrasónetýli, mesótríoni, fenamídoni og ísoxaflútóli (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 91/414/EBE frá 15. júlí 1991 um markaðssetningu plöntuvarnarefna ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2003/39/EB ⁽²⁾, einkum 1. mgr. 6. gr.,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í samræmi við 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/414/EBE barst yfirvöldum í Breska konungsríkinu hinn 28. janúar 1998 umsókn frá Novartis Crop Protection UK Ltd um skráningu virka efnisins trifloxýstróbíns í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE. Efnið var síðar flutt til Bayer CropScience sem nú er umsækjandi. Staðfest var með ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/43/EB ⁽³⁾ að tilskildu skjölin væru fullfrágengin að því leyti að þau fullnægðu í aðalatriðum gagna- og upplýsingakröfunum í II. og III. viðauka við tilskipun 91/414/EBE.
- 2) Yfirvöldum í Frakklandi barst umsókn skv. 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/414/EBE hinn 14. febrúar 1996 frá FMC Europe NV (nú FMC Chemical sprl) varðandi karfentrasónetýl. Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 97/362/EB ⁽⁴⁾ var því lýst yfir að umsóknin væri fullfrágengin.
- 3) Yfirvöldum í Breska konungsríkinu barst umsókn skv. 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/414/EBE hinn 23. apríl 1998 frá Zeneca Agrochemicals UK (nú Syngenta) varðandi mesótríon. Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 1999/392/EB ⁽⁵⁾ var því lýst yfir að umsóknin væri fullfrágengin.
- 4) Yfirvöldum í Frakklandi barst umsókn skv. 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/414/EBE hinn 15. september 1999 frá Rhone Poulenc Agri SA (nú Bayer CropScience) varðandi fenamídon. Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2000/251/EB ⁽⁶⁾ var því lýst yfir að umsóknin væri fullfrágengin.
- 5) Yfirvöldum í Hollandi barst umsókn skv. 2. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/414/EBE hinn 6. mars 1996 frá Rhône-Poulenc Agro SA (nú Bayer CropScience) varðandi ísoxaflútól. Í ákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 96/524/EB ⁽⁷⁾ var því lýst yfir að umsóknin væri fullfrágengin.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 177, 16.7.2003, bls. 12. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 174/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá *EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins* nr. 15, 25.3.2004, bls. 12.

(1) Stjtið. EB L 230, 19.8.1991, bls. 1.

(2) Stjtið. EB L 124, 20.5.2003, bls. 30.

(3) Stjtið. EB L 14, 19.1.1999, bls. 30.

(4) Stjtið. EB L 152, 11.6.1999, bls. 31.

(5) Stjtið. EB L 148, 15.6.1999, bls. 44.

(6) Stjtið. EB L 78, 29.3.2000, bls. 26.

(7) Stjtið. EB L 220, 30.8.1996, bls. 27.

- 6) Áhrif þessara virku efna á heilbrigði manna og umhverfið hafa verið metin, í samræmi við ákvæði 2. og 4. mgr. 6. gr. tilskipunar 91/414/EBE, með tilliti til þeirrar notkunar sem umsækjendur hafa í huga. Tilnefndu skýrslugjafaríkin lögðu drög að matsskýrslum um efnin fyrir framkvæmdastjórnina 19. apríl 2000 (trifloxýstróbín), 14. maí 1998 (karfentrasónetýl), 17. desember 1999 (mesótríon), 14. maí 1998 (fenamídon) og 20. febrúar 1997 (ísoxaflútól).

- 7) Aðildarríkin og framkvæmdastjórnin hafa endurskoðað drögin að matsskýrslunum innan ramma fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra. Endurskoðuninni lauk 15. apríl 2003 með endurmatsskýrslum framkvæmdastjórnarinnar um mesótríon, trifloxýstróbín, karfentrasónetýl, fenamídon og ísoxaflútól.

- 8) Endurskoðunin á trifloxýstróbíni og fenamídoni leiddi ekki í ljós nein þau álítaefni eða vandamál er gæfu tilefni til samráðs við vísindanefndina um plöntur.

- 9) Að því er varðar karfentrasónetýl hafa gögn úr endurskoðuninni og upplýsingar verið lagðar fyrir vísindanefndina um plöntur til sérstakrar umfjöllunar. Farið var fram á að nefndin fjallaði um hvaða þýðingu aukið magn af sérstöku porfýríni sem greindist í tilraunadýrum hefði fyrir menn. Nefndin lét í ljós það álit sitt ⁽⁸⁾ að áhrif porfýrinstyrksins sem greindist í tilraunadýrunum hefði þýðingu fyrir menn en að ekkert benti til þess að menn séu næmari fyrir áhrifunum en dýr. Að auki benti vísindanefndin á að þrjú óþekkt, skautuð efnasambönd greindust í hrip-mæli. Tilkynnandinn var því beðinn um að gera athugasemdir við hvaða þýðingu þessi þrjú efnasambönd hefðu. Tilkynnandinn lét þessar viðbótarupplýsingar í té í kjölfarið og nefndin mat þær. Nefndin ályktaði í mati sínu á nýju gögnunum að þessi skautuðu efnasambönd hefðu enga óviðunandi vísitæufnafræðilega eða eitæufnafræðilega áhættu í för með sér.

(8) Álit vísindanefndarinnar um plöntur að því er varðar mat á karfentrasónetýli samkvæmt tilskipun 91/417/EB um markaðssetningu plöntuvarnarefna SCP/CARFEN/002-lokaútgáfa, samþykkt 26. janúar 2001.

10) Að því er varðar mesótríon var farið fram á að nefndin fjallaði um hvort rotta væri hentugt dýralíkan fyrir útgiskun á eiturefnafræðilegum eiginleikum mesótríons í mönnum og var henni boðið að meta hvort hægt væri að tengja skaðleg áhrif, sem koma fram í marklíffærum (í dýralíkönunum sem og mönnum), við sérstök styrkleikamörk týrósin í blóðvökva. Nefndin ályktaði í álitinu ⁽¹⁾ að þar eð hvarfafræði týrósin er svipuð hjá músum og mönnum, má líta svo á að músir sé betra dýralíkan en rottan að því er varðar áhættumat fyrir menn. Nefndin ályktaði enn frekar að ekki mætti búast við merkjum eða einkennum skaðlegra áhrifa í mönnum þegar styrkur týrósin í blóðvökva væri undir 800 til 1000 nmól/ml.

11) Að því er varðar ísoxaflútól var farið fram á að vísindanefndin fjallaði um þau eiturefnafræðilegu og visteiturefnafræðilegu áhrif sem niðurbrotsefni virka efnisins (RPA 203328) hefur, um tölfraðilega greiningu á æxlisilfellum í tveggja ára rotturannsókninni og um athuganir á áhrifum á afkvæmi tilraunadýra. Vísindanefndin benti í álitinu ⁽²⁾ á að niðurbrotsefni RPA 203328 gæti í versta falli lekið út í grunnvatn, í styrk sem er áætlaður meiri en 0,1 ppb. Nefndin greindi engin eiturefnafræðileg eða visteiturefnafræðileg vandamál að því er varðar niðurbrotsefnið. Nefndin greindi heldur engin vandamál sem tengdust krabbameinsvaldandi áhrifum eða áhrifum á þroskun að því er varðar menn.

Farið var fram á við nefndina í annarri umfjöllun um sömu efni að hún fjallaði um viðeigandi hvarfafræði niðurbrots sem lagt verður til grundvallar líkanreikningi á því hvernig útskolun er háttad. Nefndin taldi að færðbreyturnar sem voru notaðar í reiknilíkönunum væru ekki nægjanlega rökstuddar og helmingunartími á niðurbroti umbrotsefnisins RPA 203328 kunni að hafa verið vanmetinn ⁽³⁾.

Líkanreikningur á því hvernig útskolun ísoxaflútóls og niðurbrotsefnis þess er háttad var í kjölfarið endurskoðaður með hliðsjón af tillögu vísindanefndarinnar.

12) Mismunandi rannsóknir hafa leitt í ljós að gera má ráð fyrir að plöntuvarnarefni, sem innihalda viðkomandi virk efni, uppfylli almennt kröfurnar, sem mælt er fyrir um í a- og b-lið 1. mgr. 5. gr. og 3. mgr. 5. gr. tilskipunar 91/414/EBE, einkum að því er varðar notkunaraðferðirnar sem voru skoðaðar og tíundaðar í endurmatsskýrslu framkvæmdastjórnarinnar. Því

þykir rétt að skrá mesótríon, trifloxýstróbín, karfentrasónetýl, fenamídon og ísoxaflútól í I. viðauka til að tryggja að unnt sé að veita leyfi fyrir plöntuvarnarefni sem innihalda þessi virku efni í öllum aðildarríkjum í samræmi við ákvæði tilskipunarinnar.

13) Að skráningu lokinni skulu aðildarríkin fá hæfilegan frest til að hrinda ákvæðum tilskipunar 91/414/EBE í framkvæmd að því er varðar plöntuvarnarefni sem innihalda trifloxýstróbín, karfentrasónetýl, mesótríon, fenamídon og ísoxaflútól, einkum til að endurskoða gildandi bráðabirgðaleyfi og, innan þessa frests, að breyta þessum leyfum í full leyfi, breyta þeim eða afturkalla, í samræmi við ákvæði tilskipunar 91/414/EBE.

14) Rétt þykir því að breyta tilskipun 91/414/EBE til samræmis við það.

15) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Ákvæðum I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE er hér með breytt í samræmi við viðaukann við þessa tilskipun.

2. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 31. mars 2004. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þau skulu beita þessum ákvæðum frá 1. apríl 2004.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu endurskoða leyfið fyrir hvert plöntuvarnarefni sem inniheldur trifloxýstróbín, karfentrasónetýl, mesótríon, fenamídon eða ísoxaflútól til að ganga úr skugga um að skilyrðin, er varða þessi virku efni og eru sett fram í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, hafi verið uppfyllt. Þau skulu breyta leyfunum eða afturkalla þau í samræmi við tilskipun 91/414/EBE eigi síðar en 31. mars 2004 ef nauðsyn krefur.

⁽¹⁾ Álit vísindanefndarinnar um plöntur að því er varðar mat á mesótríoni samkvæmt tilskipun 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna SCP/MESOTRI/002-lokaútgáfa frá 18. júlí 2002.

⁽²⁾ Álit vísindanefndarinnar um plöntur að því er varðar að bæta ísoxaflútóli við I. viðauka tilskipunar 91/414/EBE um markaðssetningu plöntuvarnarefna SCP/ISOXA/012-lokaútgáfa frá 3. júní 1999.

⁽³⁾ Álit vísindanefndarinnar um plöntur varðandi viðbótarspurningar framkvæmdastjórnarinnar um mat á ísoxaflútóli með hliðsjón af tilskipun 91/414/EBE. SCP/ISOXAFLUTOLE-bis-002 lokaútgáfa frá 30. janúar 2003.

2. Aðildarríkin skulu, eigi síðar en 30. september 2004, endurmeta hvert leyfilegt plöntuvarnarefni, sem inniheldur trifloxýstróbín, karfentrasónetýl, mesótríon, fenamídon eða ísoxaflútól, annaðhvort sem eina virka efnið eða eitt af nokkrum virkum efnum sem eru öll skráð í I. viðauka við tilskipun 91/414/EBE, og skal endurmatið vera í samræmi við samræmdu meginreglurnar sem kveðið er á um í VI. viðauka við tilskipun 91/414/EBE á grundvelli tilskilinna skjala sem uppfylla kröfurnar í III. viðauka við hana. Þau skulu ákvarða á grundvelli matsins hvort varan uppfylli skilyrðin sem eru sett fram í b-, c-, d- og e-lið 1. mgr. 4. gr. tilskipunar 91/414/EBE. Ef nauðsyn krefur, og eigi síðar en 31. mars 2005, skulu þau breyta eða afturkalla leyfið fyrir hvert slíkt plöntuvarnarefni.

4. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi 1. október 2003.

5. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 11. júlí 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

David BYRNE

framkvæmdastjóri.

VIÐAUKI

Í I. viðauka er eftirfarandi línur bætt við í lok töflunnar:

Nr.	Almennt heiti, kenninúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki ⁽¹⁾	Gildistaka	Skráning rennur út	Sérákvæði
„59	Trifloxýstróbín CAS-nr. 141517-21-7 CIPAC-nr. 617	Metýl (E)-metoxýiminó- {(E)-a-[1-a-(a,a,a-tríflúr-m- tólýl) etýlidenamínóoxýl]-o- tólýl} asetat	960 g/kg	1. október 2003	30. september 2013	Einungis má leyfa að efnið sé notað til sveppaeyðingar. Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna í VI. við- auka skal taka tillit til niðurstaðna endurmatsskýrslunnar um trifloxýstróbín, einkum I. og II. viðbætis við hana, í lokagerð fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra frá 15. apríl 2003. Í þessu heildarmati: — skulu aðildarríkin gefa verndun grunnvatns sérstakan gaum þegar virka efnið er notað á svæðum sem eru viðkvæm að því er varðar jarðvegs- eða veðurfars- þætti. Gera skal ráðstafanir til að draga úr áhættu og/eða taka upp vöktunaráætlun þar sem við á.
60	Karfentrasónetýl CAS-nr. 128639-02.1 CIPAC-nr. 587	Etýl (RS)-2-klór-3-[2-klór-5- (4-díflúrmetýl-4,5-dihýdró-3- metýl-5oxó-1H 1,2,4-tríasól-1- yl)-4-flúrfeñýl]própiónat	900 g/kg	1 .október 2003	30. september 2013	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem illgresiseyðir. Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna í VI. við- auka skal taka tillit til niðurstaðna endurmatsskýrslunnar um karfentrasónetýl, einkum I. og II. viðbætis við hana, í lokagerð fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra frá 15. apríl 2003. Í þessu heildarmati: — skulu aðildarríkin gefa verndun grunnvatns sérstakan gaum þegar virka efnið er notað á svæðum sem eru viðkvæm að því er varðar jarðvegs- eða veðurfars- þætti. Gera skal ráðstafanir til að draga úr áhættu þar sem það á við.
61	Mesótríon CAS-nr. 104206-8 CIPAC-nr. 625	2-(4-mesýl-2-nítróbensóýl) sýklóhexan -1,3-díon	920 g/kg 1-sýanó-6-(metýlsúlfónýl)-7- nitró-9H-xanten-9-ón er óhreinleiki í framleiðslu sem telst eiturefnafræðilegt vanda- mál og verður að haldast undir 0,0002% (massahlutfall) í tæknilegu vörunni.	1. október 2003	30. september 2013	Eingöngu má leyfa að efnið sé notað sem illgresiseyðir. Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna í VI. við- auka skal taka tillit til niðurstaðna endurmatsskýrslunnar um mesótríon, einkum I. og II. viðbætis við hana, í loka- gerð frá hendi fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra frá 15. apríl 2003.

Nr.	Almennt heiti, Kenninúmer	IUPAC-heiti	Hreinleiki ⁽¹⁾	Gildistaka	Skráning rennur út	Sérákvæði
62	Fenamídon CAS-nr. 161326-34-7 CIPAC-nr. 650	(S)-5-metýl-2-metýlþíó-5-fenýl-3-fenýlaminó-3,5-dihýdróímídasól-4-ón	975 g/kg	1 október 2003	30. september 2013	Einungis má leyfa að efnið sé notað til sveppaeyðingar. Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna í VI. viðauka skal taka tillit til niðurstaðna endurmatsskýrslunnar um fenamídon, einkum I. og II. viðbætis við hana, í lokagerð fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra frá 15. apríl 2003. Við heildarmatið skulu aðildarríkin: — gefa verndun grunnvatns sérstakan gaum þegar virka efnið er notað á svæðum sem eru viðkvæm að því er varðar jarðvegs- eða veðurfarsþætti, — gefa vernd liðdýra utan markhóps sérstakan gaum, — gefa vernd vatnalífvera sérstakan gaum. Gera skal ráðstafanir til að draga úr áhættu þar sem það á við.
63	Ísoxaflútól CAS-nr. 141112-29-0 CIPAC-nr. 575	5-sýklóprópýl-4-(2-metýlsúlfónýl-4-tríflúrmetýlbensóýl) ísoxasól	950 g/kg	1 október 2003	30. september 2013	Eingöngu má leyfa að nota efnið sem illgresiseyði. Við framkvæmd samræmdu meginreglnanna í VI. viðauka skal taka tillit til niðurstaðna í endurmatsskýrslunni um ísoxaflútól, einkum I. og II. viðbætis hennar, í lokagerð fastanefndarinnar um matvælaferli og heilbrigði dýra frá 15. apríl 2003. Við heildarmatið skulu aðildarríkin: — gefa verndun grunnvatns sérstakan gaum þegar virka efnið er notað á svæðum sem eru viðkvæm að því er varðar jarðvegs- eða veðurfarsþætti. Gera skal ráðstafanir til að draga úr áhættu eða taka upp vöktunaráætlanir þar sem það á við.

⁽¹⁾ Frekari upplýsingar um kenni og forskrift virku efnanna er að finna í endurmatsskýrslunni.“

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/12/EB

2006/EES/15/17

frá 3. febrúar 2003

um endurflokkun á brjóstaígræðum innan ramma tilskipunar 93/42/EBE um lækningatæki (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 93/42/EBE frá 14. júní 1993 um lækningatæki ⁽¹⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/104/EB ⁽²⁾, einkum b-lið 1. mgr. 13. gr.,

Þrátt fyrir reglurnar, sem settar eru fram í IX. viðauka við tilskipun 93/42/EBE, skulu brjóstaígræði endurflokkuð sem lækningatæki í III. flokki.

með hliðsjón af beiðni Frakklands og Breska konungsríkisins,

2. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Samkvæmt viðmiðunum um flokkun, sem settar eru fram í IX. viðauka við tilskipun 93/42/EBE, eru brjóstaígræði að meginreglu lækningatæki í II. flokki b.
- 2) Frakkland og Breska konungsríkið hafa sett fram þá kröfu að brjóstaígræði verði flokkuð sem lækningatæki í III. flokki þrátt fyrir ákvæði IX. viðauka við tilskipun 93/42/EBE.
- 3) Til að tryggja að brjóstaígræði verði eins örugg og unnt er skulu tilkynntir aðilar skoða, innan ramma alhliða gæðatryggingarkerfis, öll hönnunarskjöl vörunnar í samræmi við 4. lið II. viðauka við tilskipun 93/42/EBE. Af þessum sökum er nauðsynlegt að endurflokka brjóstaígræði sem lækningatæki í III. flokki.
- 4) Nauðsynlegt er að ákvarða með hvaða fyrirkomulagi brjóstaígræði verða sett á markað fyrir 1. september 2003 skv. a-lið 3. mgr. 11. gr. eða iii-lið b-liðar 3. mgr. 11. gr. tilskipunar 93/42/EBE.
- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um lækningatæki sem komið var á fót með 2. mgr. 6. gr. tilskipunar ráðsins 90/385/EBE frá 20. júní 1990 um samræmingu laga aðildarríkjanna um virk, ígræðanleg lækningatæki ⁽³⁾ eins og henni var síðast breytt með tilskipun 93/68/EBE ⁽⁴⁾.

1. Brjóstaígræði, sem eru sett á markað fyrir 1. september 2003 skv. a-lið 3. mgr. 11. gr. eða iii-lið b-liðar 3. mgr. 11. gr. tilskipunar 93/42/EBE, skulu, fyrir 1. mars 2004, endurmetin sem lækningatæki í III. flokki með tilliti til samræmis.

2. Þrátt fyrir ákvæði 11. mgr. 11. gr. tilskipunar 93/42/EBE má ekki framlengja ákvarðanirnar um brjóstaígræði sem tilkynntu aðilarnir taka fyrir 1. september 2003 skv. a-lið 3. mgr. 11. gr. tilskipunar 93/42/EBE.

3. gr.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja og birta nauðsynleg lög og stjórnisýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. ágúst 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau verða birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

Aðildarríkin skulu beita þessum ráðstöfunum frá 1. september 2003.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi tekur til.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 28, 4.2.2003, bls. 43. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 175/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á II. viðauka (Tæknilegar reglugerðir, staðlar, prófanir og vottun) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 25.3.2004, bls. 13.

(¹) Stjtið. EB L 169, 12.7.1993, bls. 1.

(²) Stjtið. EB L 6, 10.1.2002, bls. 50.

(³) Stjtið. EB L 189, 20.7.1990, bls. 17.

(⁴) Stjtið. EB L 229, 30.8.1993, bls. 1.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 3. febrúar 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Erkki LIIKANEN

framkvæmdastjóri.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2003/51/EB

2006/EES/15/18

frá 18. júní 2003

um breytingu á tilskipunum 78/660/EBE, 83/349/EBE, 86/635/EBE og 91/674/EBE um árleg reikningsskil og samstæðureikningsskil félaga af tiltekinni gerð, banka og annarra fjármálastofnana og váttryggingafélaga (*)

EVROPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum l. mgr. 44. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndar Evrópubandalaganna ⁽²⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í 251. gr. sáttmálans ⁽³⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Á fundi sínum í Lissabon 23. og 24. mars 2000 lagði leiðtogaráðið áherslu á að brynt væri að hraða því að innri markaði fyrir fjármálaþjónustu verði komið á og ákvað að veita frest til ársins 2005 til að koma í framkvæmd aðgerðaáætlun framkvæmdastjórnarinnar í fjármálaþjónustu og hvatti til þess að gerðar yrðu ráðstafanir til að gera reikningsskil félaga í Bandalaginu samanburðarhæfari ef verðbréf þeirra eru skráð á skipulegum markaði (hér á eftir nefnd skráð félög).
- 2) Hinn 13. júní 2000 birti framkvæmdastjórnin orðsendingu sína „Stefna ESB í fjárhagsskýrslugerð: leiðin fram á við“ en í henni er lagt til að öll skráð félög gangi frá samstæðureikningsskilum [samtæðureikningum] sínum í samræmi við eitt safn reikningsskilastaðla, þ.e. alþjóðlegu reikningsskilastaðlana (IAS-staðlana), í síðasta lagi 2005.
- 3) Með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 1606/2002 frá 19. júlí 2002 um beitingu alþjóðlegra reikningsskilastaðla ⁽⁴⁾ (hér á eftir nefnd IAS-reglugerðin) voru settar kröfur um að frá og með árinu 2005 skyldu öll skráð félög semja samstæðureikningsskil sín í samræmi við samþykktu IAS-staðla í Bandalaginu. Með henni var aðildarríkjnum einnig gefinn kostur á að leyfa eða krefjast þess að samþykktir IAS-staðlar verði notaðir við samningu árlegra reikningsskila [samtæðureikninga] og að leyfa eða krefjast þess að óskráð félög noti samþykktu IAS-staðla.

- 4) Í IAS-reglugerðinni er kveðið á um að þegar samþykkt er að nota alþjóðlegan reikningsskilastaðal í Bandalaginu sé nauðsynlegt að hann uppfylli grunnkröfur fjórðu tilskipunar ráðsins 78/660/EBE frá 25. júlí 1978 um ársreikninga félaga af tiltekinni gerð ⁽⁵⁾ og sjöundu tilskipunar ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983 um samstæðureikninga ⁽⁶⁾, þ.e. að notkun hans gefi glögga mynd af efnahag og árangri félaga, og skal þá skoða þessa meginreglu í ljósi téðra tilskipana ráðsins án þess þó að gera ráð fyrir að farið sé að fullu og öllu að öllum ákvæðum þeirra.
- 5) Þar eð árleg reikningsskil og samstæðureikningsskil félaga, sem falla undir tilskipanir 78/660/EBE og 83/349/EBE og eru ekki samin í samræmi við IAS-reglugerðina, munu áfram hafa þessar tilskipanir sem helstu heimild sína um reikningsskilakröfur Bandalagsins er mikilvægt að sömu skilyrði séu fyrir félög Bandalagsins sem nota IAS-staðlana og þau sem nota þá ekki.
- 6) Að því er varðar samþykkt IAS-staðlana og beitingu tilskipana 78/660/EBE og 83/349/EBE er æskilegt að þessar tilskipanir endurspegli þróun alþjóðlegra reikningsskila. Í orðsendingu framkvæmdastjórnarinnar „Bókhaldsleg samhæfing, ný áætlun í átt til alþjóðasamhæfingar“ er, í þessu sambandi, leitað eftir því við Evrópusambandið að það vinni að því að viðhalda samræmi milli tilskipana Bandalagsins um reikningsskil og þróunar í setningu alþjóðlegra reikningsskilastaðla, einkum innan alþjóðareikningsskilanefndarinnar (International Accounting Standards Committee (IASC)).
- 7) Aðildarríkin skulu geta breytt framsetningu rekstarreiknings og efnahagsreiknings í samræmi við alþjóðlega þróun sem fram kemur í stöðlum sem Alþjóðareikningsskilaráðið (IASB) gefur út.
- 8) Aðildarríkin skulu geta heimilað eða krafist þess að endurmati og mati á gangvirði sé beitt í samræmi við alþjóðlega þróun sem fram kemur í stöðlum sem Alþjóðareikningsskilaráðið gefur út.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 178, 17.7.2003, bls. 16. Hentar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 176/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á IX. viðauka (Fjármálaþjónusta) og XXII. viðauka (Félagaréttur) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 25.3.2004, bls. 14.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 227 E, 24.9.2002, bls. 336.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 85, 8.4.2003, bls. 140.

⁽³⁾ Álit Evrópuþingsins frá 14. janúar 2003 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB), og ákvörðun ráðsins frá 6. maí 2003.

⁽⁴⁾ Stjtið. EB L 243, 11.9.2002, bls. 1.

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 222, 14.8.1978, bls. 11. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/65/EB (Stjtið. EB L 283, 27.10.2001, bls. 28).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2001/65/EB.

- 9) Skýrsla stjórnar og skýrsla stjórnar samstæðu eru mikilvægir liðir í reikningsskilum [þ: fjárhagsskýrslugerð]. Nauðsynlegt er að bæta núverandi kröfur, í samræmi við bestu viðteknu starfsvenjur, til að skýrslurnar gefi glögg yfirlit yfir þróun í rekstri og stöðu félagsins, í samræmi við umfang rekstursins og það hversu flókinn hann er, til að auka samræmi og veita frekari leiðbeiningar að því er varðar þær upplýsingar sem gert er ráð fyrir að „glögg yfirlit“ innihaldi. Upplýsingarnar skulu ekki vera takmarkaðar við fjárhagslega þætti í rekstri félagsins. Þúist er við, eftir því sem við á, að þetta leiði til greiningar á umhverfisþáttum og félagslegum þáttum sem nauðsynlegir eru til að skilja þróun, árangur og stöðu félagsins. Þetta er einnig í samræmi við tilmæli framkvæmdastjórnarinnar 2001/453/EB frá 30. maí 2001 um það hvernig skuli skrá, meta og gefa upplýsingar um umhverfismál í árlegum reikningsskilum og árskýrslum félaga⁽¹⁾. Þó geta aðildarríkin valið, með tilliti til þess að þetta svið innan reikningsskila þróast og með hliðsjón af þeirri byrði sem kann að verða lögð á félög undir vissri stærð, að aflétta þeirri skyldu að þau veiti upplýsingar, sem ekki eru fjárhagslegar, í skýrslu stjórnar þess háttar félaga.
- 10) Mismunandi gerð og framsetning endurskoðunarskýrslu dregur úr samanburðarhæfi og skilningi notandans á þessum mikilvæga þætti reikningsskila. Auka skal samræmi með breytingum á sérstökum kröfum um form og efni endurskoðunarskýrslu í samræmi við núverandi bestu viðteknu, alþjóðlegu starfsvenjur Grundvallarkrafan um að í áritun endurskoðanda komi fram hvort árleg reikningsskil og samstæðureikningsskil gefi glögga mynd samkvæmt viðeigandi reikningsskilareglum felur ekki í sér takmarkanir á umfangi áritunarinnar heldur skýrir í hvaða samhengi það er gefið.
- 11) Breyta ber tilskipunum 78/660/EBE og 83/349/EBE til samræmis við þetta. Enn fremur er nauðsynlegt að breyta tilskipun ráðsins 83/635/EBE frá 8. desember 1986 um ársreikninga og samstæðureikninga banka og annarra fjármálastofnana⁽²⁾.
- 12) Alþjóðareikningsskilaráðið vinnur að því að þróa og bæta reikningsskilaáðla fyrir váttryggingastarfsemi.
- 13) Váttryggingafélögum skal einnig vera heimilt að nota gangvirðisreikningsskil eins og þau eru sett fram í viðeigandi stöðlum sem Alþjóðareikningsskilaráðið gefur út.
- 14) Breyta ber tilskipun ráðsins 91/674/EBE frá 19. desember 1991 um ársreikninga og samstæðureikninga váttryggingafélaga⁽³⁾ til samræmis við þetta.

- 15) Þessar breytingar munu eyða öllu ósamræmi milli tilskipana 78/660/EBE, 83/349/EBE, 86/635/EBE og 91/674/EBE annars vegar og IAS-staðlanna, sem lágu fyrir 1. maí 2002, hins vegar.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

1. gr.

Tilskipun 78/660/EBE er breytt sem hér segir:

1. Eftirfarandi undirgrein bætist við í 1. mgr. 2. gr.:

„Aðildarríkjunum er heimilt að leyfa eða krefjast þess að önnur yfirlit séu talin með í árlegum reikningsskilum auk þeirra gagna sem um getur í fyrstu undirgrein.“

2. Eftirfarandi bætist við 4. gr.:

„6. Aðildarríkjunum er heimilt að leyfa eða krefjast þess að við framsetningu á fjárhæðum í liðum rekstrarreiknings og efnahagsreiknings sé tekið tillit til efnis færslanna eða fyrirkomulagsins sem um er að ræða. Slíkt leyfi eða krafa getur verið takmarkað við tiltekna flokka félaga og/eða samstæðureikningsskil eins og skilgreint er í sjöundu tilskipun ráðsins 83/349/EBE frá 13. júní 1983 um samstæðureikninga (*).

(*) Stjtið. EB L 193, 18.7.1983, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/65/EB (Stjtið. EB L 283, 27.10.2001, bls. 28).“

3. Eftirfarandi bætist við í 8. gr.:

„Aðildarríkjunum er heimilt að leyfa eða krefjast þess að félög samþykki þá framsetningu efnahagsreiknings sem kveðið er á um í a-lið 10. gr. í stað annarrar framsetningar sem er leyfð eða mælt fyrir um.“

4. Í B-lið 9. gr., undir liðnum „Skuldir“, komi fyrirsögnin „Sjóðir lagðir til hliðar“ í stað fyrirsagnarinnar „Sjóðir lagðir til hliðar vegna skuldbindinga“.

5. Í J-lið 10. gr komi í stað fyrirsagnarinnar „Sjóðir lagðir til hliðar vegna skuldbindinga“ fyrirsögnin „Sjóðir lagðir til hliðar“.

6. Eftirfarandi grein bætist við:

„10. gr. a

Í stað framsetningar á liðum efnahagsreiknings í samræmi við 9. og 10. gr. er aðildarríkjunum heimilt að leyfa eða krefjast þess að félög eða tilteknir flokkar félaga setji þessa liði fram á grundvelli þess að greina á milli skammtíma- og langtímaefnahagsliða, að því tilskildu að þær upplýsingar, sem fram koma, séu jafngildar þeim sem annars er krafist í 9. og 10. gr.“

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 156, 13.6.2001, bls. 33.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 372, 31.12.1986, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun 2001/65/EB.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 374, 31.12.1991, bls. 7.

7. Ákvæðum 20. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. Sjóðum, sem lagðir eru til hliðar, er ætlað að mæta skuldbindingum sem eru skýrt skilgreindar að gerð og sem við dagsetningu efnahagsreiknings [þ: á uppgjörsdegi] er annaðhvort sennilegt eða öruggt að séu áfallnar þótt óvíst sé um fjárhæð þeirra eða gjalddaga.“

b) í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Sjóði, sem lagðir eru til hliðar, má ekki nota til verðbreytingar á eignum.“

8. Eftirfarandi málsgrein bætist við 22. gr.:

„Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 2. gr. er aðildarríkjunum heimilt að leyfa eða krefjast þess að öll félög eða flokkar félaga leggi fram greinargerð um árangur í stað rekstrarreiknings í samræmi við 23. og 26. gr. að því tilskildu að þær upplýsingar, sem fram koma, séu jafngildar þeim sem annars er krafist í þessum greinum.“

9. Ákvæðum 31. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað bb-liðar í c-lið 1. mgr. komi eftirfarandi:

„bb) taka til greina allar skuldir sem myndast kunna á fjárhagsárinu [þ: reikningsárinu] eða í tengslum við fyrra fjárhagsár, jafnvel þótt skuldirnar komi aðeins í ljós milli dagsetningar efnahagsreiknings og þess dags þegar efnahagsreikningur er saminn.“

b) eftirfarandi málsgrein bætist við:

„1a) Auk þeirra fjárhæða sem skráðar eru í samræmi við bb-lið í c-lið 1. mgr. er aðildarríkjunum heimilt að leyfa eða krefjast þess að teknar séu til greina allar fyrirsjáanlegar skuldir og allt tap sem myndast kann á fjárhagsárinu eða í tengslum við fyrra fjárhagsár, jafnvel þótt skuldirnar eða tapið komi aðeins í ljós milli dagsetningar efnahagsreiknings og þess dags þegar efnahagsreikningur er saminn.“

10. Í stað c-liðar í 1. mgr. 33. gr. komi eftirfarandi:

„c) að fastafjármunir séu endurmetnir.“

11. Í stað fyrstu málsgreinar 42. gr. komi eftirfarandi:

„Sjóðir, sem lagðir eru til hliðar, mega ekki vera hærri en nauðsyn krefur.“

12. Eftirfarandi greinar bætist við:

„42 gr. e

Þrátt fyrir ákvæði 32. gr. er aðildarríkjunum heimilt að leyfa eða krefjast þess að öll félög, eða flokkar félaga, meti tilteknar tegundir eigna, aðrar en fjármálagerninga, í fjárhæðum sem ákvarðast með tilliti til gangvirðis.

Takmarka má slíkt leyfi eða kröfu við samstæðureikningsskil eins og skilgreint er í tilskipun 83/349/EBE.

42. gr. f

Þrátt fyrir ákvæði c-liðar 1. mgr. 31. gr. er aðildarríkjunum heimilt að leyfa eða krefjast, að því er varðar öll félög eða flokka félaga, að þegar eign er metin í samræmi við e-lið 42. gr. sé breyting á virði tilgreind í rekstrarreikningi.“

13. Í 6. lið 1. mgr. 43. gr. komi tilvísun í „9., 10. og 10. gr. a“ í stað tilvísunar í „9. og 10. gr.“

14. Ákvæðum 46. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1. mgr. komi eftirfarandi:

„1. a) Skýrsla stjórnar skal í það minnsta hafa að geyma glögg yfirlit yfir þróun og árangur í rekstri félagsins og stöðu þess ásamt lýsingu á megináhættu og óvissuþáttum sem það stendur frammi fyrir.

Yfirlitið skal vera heildstæð og ítarleg greining á þróun og árangri í rekstri félagsins og stöðu þess í samræmi við umfang rekstursins og hversu margbrotinn hann er.

b) Að svo miklu leyti, sem nauðsynlegt er til að skilja þróun, árangur og stöðu félagsins, skal greiningin fela í sér lykilvisbendingar um árangur sem eru bæði fjárhagslegar og, eftir því sem við á, ófjárhagslegar og varða tiltekið félag þ.m.t. upplýsingar í tengslum við umhverfis- og starfsmannamál.

c) Sem greiningartæki skal skýrsla stjórnar, ef við á, hafa að geyma tilvísanir til og frekari skýringar á fjárhæðum sem settar eru fram í árlegum reikningsskilum.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„4. Aðildarríkin geta valið að undanþiggja félög, sem 27. gr. tekur til, skyldunni skv. b-lið 1. mgr. hér að framan að svo miklu leyti sem hún tengist upplýsingum sem eru ófjárhagslegar.“

15. Þriðji málslíður í 48. gr. falli niður.

16. Eftirfarandi komi í stað þriðja málslíðar 49. gr.:

„Skýrsla endurskoðanda eða endurskoðanda árlegra reikningsskila (hér á eftir nefndir endurskoðendur) skal ekki fylgja útgáfu þessari en koma skal fram hvort áritunin var með eða án fyrirvara eða neikvæð eða hvort endurskoðendur gátu ekki gefið áritun. Einnig skal koma fram hvort skýrsla endurskoðendanna hafi að geyma tilvísun til mála sem endurskoðendurnir vekja sérstaka athygli á án þess að gefa áritun með fyrirvara.“

17. Í stað 1. mgr. 51. gr. komi eftirfarandi:

„1. Einn eða fleiri endurskoðendur, sem aðildarríkin hafa löggilt til endurskoðunarstarfa á grundvelli áttundu tilskipunar ráðsins 84/253/EBE frá 10. apríl 1984 um löggildingu einstaklinga sem falið er að annast lögmæltu endurskoðun bókhaldsgagna (*), skulu endurskoða árleg reikningsskil félaga.

Endurskoðendur skulu einnig skila álitum á því hvort skýrsla stjórnar samræmist árlegum reikningsskilum fyrir sama fjárhagsár eða ekki.

(*) Stjtið. EB L 126, 12.5.1984, bls. 20.“

18. Eftirfarandi grein bætist við:

„51. gr. a

1. Skýrsla endurskoðenda skal hafa að geyma:

- a) inngang, þar sem fram kemur a.m.k. hvaða árlegu reikningsskil falla undir lögboðna endurskoðun ásamt þeim reikningsskilaramma sem fylgt er við samningu þeirra,
- b) lýsingu á umfangi lögboðinnar endurskoðunar, þar sem fram koma a.m.k. þeir endurskoðunarstaðlar sem notaðir voru við lögboðna endurskoðun,
- c) áritun endurskoðanda, þar sem kemur skýrt fram álit endurskoðenda um hvort árlegu reikningsskilin gefi glögga mynd samkvæmt viðeigandi reikningsskilareglum og, eftir því sem við á, hvort árlegu reikningsskilin uppfylli lögboðnar kröfur; áritun endurskoðanda skal vera með fyrirvara, án fyrirvara, neikvæð eða án álits ef endurskoðendur geta ekki gefið áritun,
- d) tilvísun til mála sem endurskoðendurnir vekja sérstaka athygli á án þess að gefa áritun með fyrirvara,
- e) álit um hvort skýrsla stjórnar samræmist eða ekki árlegum reikningsskilum fyrir sama fjárhagsár.

2. Endurskoðendur skulu skrifa undir og dagsetja skýrsluna.“

19. Ákvæði 1. mgr. 53. gr. falli brott.

20. Eftirfarandi grein bætist við:

„53. gr. a

Aðildarríkin skulu ekki láta undanþágurnar, sem settar eru fram í 11., 27., 46., 47. og 51. gr., gilda um félög ef verðbréf þeirra eru skráð á skipulegum markaði í einhverju aðildarríki í skilningi 13. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 93/22/EBE frá 10. maí 1993 um fjárfestingarþjónustu á sviði verðbréfavíðskipta (*).“

(*) Stjtið. EB L 141, 11.6.1993, bls. 27. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB (Stjtið. EB L 35, 11.2.2003, bls. 1).

21. 1. mgr. 56. gr. komi tilvísun í „9., 10. og 10. gr. a“ í stað tilvísunar í „9. og 10. gr.“

22. Í fyrstu málsgrein 60. gr. komi orðin „á grundvelli gangvirðis þeirra“ í stað „á grundvelli markaðsverðis þeirra“.

23. Í 61. gr. a komi tilvísun í „42. gr. a til f“ í stað tilvísunar í „42. gr. a til d“.

2. gr.

Tilskipun 83/349/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað 2. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„2. Að frátöldum þeim tilvikum, sem nefnd eru í 1. mgr., er aðildarríkjunum heimilt að krefjast þess að öll félög, sem lúta landslögum þeirra, semji samstæðu-reikningsskil og samstæðuársskýrslu ef:

- a) félagið (móðurfélag) hefur rétt til að hafa eða hefur í raun yfirráð yfir eða stjórnar öðru félagi (dótturfélagi), eða
- b) félagið (móðurfélagið) og annað félag (dótturfélag) eru undir sameiginlegri stjórn móðurfélagsins.

2. Í 1. mgr. 3. gr. komi tilvísun í „13. og 15. gr.“ í stað tilvísunar í „13., 14. og 15. gr.“

3. Ákvæðum 6. gr. er breytt sem hér segir:

a) í stað 4. mgr. komi eftirfarandi:

„4. Þessi grein gildir ekki þegar verðbréf félags, sem er eitt félaganna sem fella á undir samstæðuna, eru skráð á skipulegum markaði í hvaða aðildarríki sem er í skilningi 13. mgr. 1. gr. tilskipunar ráðsins 93/22/EBE frá 10. maí 1993 um fjárfestingarþjónustu á sviði verðbréfavíðskipta (*).“

(*) Stjtið. EB L 141, 11.6.1993, bls. 27. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2002/87/EB (Stjtið. EB L 35, 11.2.2003, bls. 1).

b) Ákvæði 5. mgr. falli brott.

4. Ákvæðum 7. gr. er breytt sem hér segir:

a) annar málslíður í b-lið 1. mgr. falli niður,

b) í a-lið 2. mgr. komi tilvísun í „13. og 15. gr.“ í stað tilvísunar í „13., 14. og 15. gr.“,

c) í stað 3. mgr. komi eftirfarandi:

„3. Þessi grein gildir ekki um félög ef verðbréf þeirra eru skráð á skipulegum markaði í hvaða aðildarríki sem er í skilningi 13. mgr. 1. gr. í tilskipun 93/22/EBE.

5. Í a-lið 1. mgr. 11. gr. komi tilvísun í „13. og 15. gr.“ í stað tilvísunar í „13., 14. og 15. gr.“

6. Ákvæði 14. gr. falli brott.

7. Í 1. mgr. 16. gr. bætist eftirfarandi undirgrein við:

„Aðildarríkjunum er heimilt að leyfa eða krefjast þess að önnur yfirlit séu talin með í samstæðureikningskilum auk þeirra gagna sem um getur í fyrstu undirgrein.“

8. Í 1. mgr. 17. gr. komi tilvísun í „3. til 10. gr. a“ í stað tilvísunar í „3. til 10. gr.“

9. Ákvæðum 34. gr. er breytt sem hér segir:

- a) í b-lið 2. mgr. komi „13. gr. og“ í stað „13. og 14. gr. ásamt, með fyrirvara um 3. mgr. 14. gr.“,
- b) í 5-lið falli orðin „og þau sem haldið er utan við hana samkvæmt 14. gr.“ brott.

10. Ákvæðum 36. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað 1 mgr. komi eftirfarandi:

„1. Skýrsla stjórnar samstæðu skal í það minnsta hafa að geyma glöggst yfirlit yfir þróun og árangur í rekstri félaganna og stöðu þeirra í samstæðunni í heild ásamt lýsingu á megináhættu og óvissuþáttum sem þau standa frammi fyrir.

Yfirlitið skal vera heildstæð og ítarleg greining á þróun og árangri í rekstri og stöðu félaganna í samstæðunni í heild í samræmi við umfang rekstursins og hversu margbrotinn hann er. Að svo miklu leyti, sem nauðsynlegt er til að skilja slíka þróun, árangur og stöðu, skal greiningin fela í sér lykilvísendingar um árangur sem eru bæði fjárhagslegar og, eftir því sem við á, ófjárhagslegar og varða tiltekið félag, þ.m.t. upplýsingar í tengslum við umhverfis- og starfsmannamál.

Sem greiningartæki skal skýrsla stjórnar samstæðu vísa til og veita frekari skýringar á fjárhæðum sem settar eru fram í samstæðureikningsskilum.“

b) Eftirfarandi málsgrein bætist við:

„3. Þegar krafist er samstæðuársskýrslu auk skýrslu stjórnar er hægt að leggja fram báðar skýrslurnar í einni skýrslu. Þegar sameiginleg skýrsla er samin getur verið viðeigandi að leggja aukna áherslu á þau mál sem eru mikilvæg félögunum í samstæðunni í heild.“

11. Í stað 37. gr. komi eftirfarandi:

„37. gr.

1. Árleg reikningsskil félaga skulu endurskoðuð af einum eða fleiri endurskoðendum sem aðildarríkið, sem setur þau landslög sem gilda um móðurfélagið, hefur

löggt til endurskoðunar á grundvelli áttundu tilskipunar ráðsins 84/253/EBE frá 10. apríl 1984 um löggildingu einstaklinga sem falið er að annast lögmælt endurskoðun bókhaldsgagna (*).

Endurskoðandi eða endurskoðendur samstæðureikningsskila (hér á eftir nefndir endurskoðendur) skulu einnig skila álit á því hvort skýrsla stjórnar samstæðu samræmist samstæðureikningsskilum fyrir sama fjárhagsár eða ekki.

2. Skýrsla endurskoðenda skal hafa að geyma:

a) inngang, þar sem fram kemur a.m.k. hvaða samstæðureikningsskil falla undir lögboðna endurskoðun ásamt þeim reikningsskilaramma sem fylgt er við samningu þeirra,

b) lýsingu á umfangi lögboðinnar endurskoðunar, þar sem fram koma a.m.k. þeir endurskoðunarstaðlar sem notaðir voru við lögboðna endurskoðun,

c) áritun endurskoðanda, þar sem kemur skýrt fram álit endurskoðenda um hvort samstæðureikningsskilin gefi glögga mynd samkvæmt viðeigandi reikningsskilareglum og, eftir því sem við á, hvort samstæðureikningsskilin uppfylli lögboðnar kröfur; áritun endurskoðanda skal vera með fyrirvara, án fyrirvara, neikvæð eða án álits, ef endurskoðendur geta ekki gefið áritun,

d) tilvísun til mála sem endurskoðendurnir vekja sérstaka athygli á án þess að gefa áritun með fyrirvara,

e) álit á því hvort skýrsla stjórnar samstæðu samræmist samstæðureikningsskilum fyrir sama fjárhagsár eða ekki.

3. Endurskoðendur skulu skrifa undir og dagsetja skýrsluna.

4. Þegar árleg reikningsskil móðurfélags fylgja samstæðureikningsskilunum er hægt að sameina skýrslu endurskoðenda, sem krafist er í þessari grein, hvaða skýrslu endurskoðenda sem er um árleg reikningsskil móðurfélagsins sem krafist er í 51. gr. tilskipunar 78/660/EBE.

(*) Stjtið. EB L 126, 12.5.1984, bls. 20.“

12. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 38. gr.:

„7. Ákvæði 2. og 3. mgr. gilda ekki um félög ef verðbréf þeirra eru skráð á skipulegum markaði í hvaða aðildarríki sem er í skilningi 13. mgr. 1. gr. í tilskipun 93/22/EBE.“

3. gr.

Tilskipun 86/635/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað 1. og 2. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„1. Beita skal 2. gr., 3. gr., 4. gr. (1. og 3.–6. mgr.), 6. gr., 7. gr., 13. gr., 14. gr., 15. gr. (3. og 4. mgr.), 16.–21. gr., 29.–35. gr., 37.–41. gr., 42. gr. (fyrsta málslíð), 42. gr. a–f, 45. gr. (1. mgr.), 46. gr. (1. og 2. mgr.), 48.–50. gr., 50. gr. a, 51. gr. (1. mgr.), 51. gr. a, 56.–59. gr., 61. gr. og 61. gr. a í tilskipun 78/660/EBE að því er varðar stofnanir sem getið er um í 2. gr. þessarar tilskipunar nema kveðið sé á um annað í þessari tilskipun. Ekki skal þó beita 35. gr. (3. mgr.), 36. gr., 37. gr. og 39. gr. (1.–4. mgr.) þessarar tilskipunar þegar um er að ræða eignir og skuldir sem eru metnar í samræmi við 7. þátt a í tilskipun 78/660/EBE.

2. Í tilskipunum 78/660/EBE og 83/349/EBE skulu tilvísanir til 9., 10. og 10. gr. a (efnahagsreiknings) eða til 22. til 26. gr. (rekstrarreiknings) í tilskipun 78/660/EBE skoðast sem tilvísanir í 4. gr. og 4. gr. a (efnahagsreikning) eða í 26., 27. og 28. gr. (rekstrarreikning) þessarar tilskipunar.“

2. Ákvæðum 4. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í stað fyrsta málslíðar komi eftirfarandi:

„Aðildarríkin skulu mæla fyrir um eftirfarandi uppsetningu fyrir efnahagsreikning. Aðildarríkjum er annars heimilt að leyfa eða krefjast að lánastofnanir setji fram efnahagsreikning eins og lýst er í a-lið 4. gr.“

b) Í 6. lið undir liðnum „Skuldir“ komi í stað fyrirsagnarinnar „Sjóðir lagðir til hliðar vegna skuldbindinga“ fyrirsögnin „Sjóðir, lagðir til hliðar“.

3. Eftirfarandi grein bætist við:

„4. gr. a

Í stað framsetningar á liðum efnahagsreiknings í samræmi við 4. gr. er aðildarríkjum heimilt að leyfa eða krefjast þess að lánastofnanir eða sérstakir flokkar lánastofnana setji fram þessa liði eftir eðli þeirra og raði þeim eftir hlutfallslegri lausafjárstöðu þeirra, að því tilskildu að þær upplýsingar, sem fram koma, séu a.m.k. jafngildar þeim sem annars er krafist í 4. gr.“

4. Eftirfarandi málsgrein bætist við 26. gr.:

„Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 2. gr. tilskipunar 78/660/EBE er aðildarríkjum heimilt að leyfa eða krefjast þess að allar lánastofnanir eða flokkar lánastofnana leggi fram greinargerð um árangur í stað rekstrarreiknings í samræmi við 27. og 28. gr. að því tilskildu að þær upplýsingar, sem fram koma, séu jafngildar þeim sem annars er krafist í þessum greinum.“

5. Ákvæði f-liðar 2. mgr. 43. gr. falli brott.

4. gr.

Tilskipun 91/674/EBE er breytt sem hér segir:

1. Í stað 1. og 2. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„1. Beita skal 2. gr., 3. gr., 4. gr. (1. og 3.–6. mgr.), 6. gr., 7. gr., 13. gr., 14. gr., 15. gr. (3. og 4. mgr.), 16.–21. gr., 29.–35. gr., 37.–41. gr., 42. gr., 42. gr. a–f, 43. gr. (1.–7. og 9.–14 liður 1. mgr.), 45. gr. (1. mgr.), 46. gr. (1. og 2. mgr.), 48.–50. gr., 50. gr. a, 51. gr. (1. mgr.), 51. gr. a, 56.–59. gr., 61. gr. og 61. gr. a í tilskipun 78/660/EBE að því er varðar félög sem getið er um í 2. gr. þessarar tilskipunar nema kveðið sé á um annað í þessari tilskipun. Ekki skal þó beita 46., 47., 48., 51. og 53. gr. þessarar tilskipunar þegar um er að ræða eignir og skuldir sem eru metnar í samræmi við 7. þátt a í tilskipun 78/660/EBE.

2. Í tilskipunum 78/660/EBE og 83/349/EBE skulu tilvísanir til 9., 10., og 10. gr. a (efnahagsreiknings) eða til 22. og 26. gr. (rekstrarreiknings) tilskipunar 78/660/EBE skoðast sem tilvísanir í 6. gr. (efnahagsreikning) eða í 34. gr. (rekstrarreikning) þessarar tilskipunar eftir því sem við á.“

2. Í stað 4. gr. komi eftirfarandi:

„4. gr.

1. Þessi tilskipun gildir um samtök vátryggjenda sem þekktir eru sem Lloyd's. Í þessari tilskipun teljast bæði Lloyd's og samtök Lloyd's vera vátryggingafélög.

2. Þrátt fyrir ákvæði 1. mgr. 65. gr. skal Lloyd's semja samanlögð reikningskil í stað samstæðureikningsskila sem krafist er í tilskipun 83/349/EBE. Samanlögð reikningsskil skal semja með uppsöfnun á öllum reikningsskilum samtakanna.“

3. Í E-lið 6. gr. undir liðnum „Skuldir“ komi í stað fyrirsagnarinnar „Sjóðir lagðir til hliðar vegna skuldbindinga“ fyrirsögnin „Sjóðir, lagðir til hliðar“.

4. Ákvæðum 46. gr. er breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi málslíður bætist við 5. mgr.:

„Aðildarríkjum er heimilt að leyfa undanþágur frá þessari kröfu.“

b) Í stað 6. mgr. komi eftirfarandi:

„6. Tilgreina skal hvaða aðferð er notuð við hvern lið fjárfestinga í skýringum með reikningsskilum ásamt þeim fjárhæðum sem ákvarðaðar eru með þeim hætti.“

5. Eftirfarandi grein bætist við:

„46. gr. a

1. Þegar eignir og skuldir eru metnar í samræmi við 7. þátt a í tilskipun 78/660/EBE skal beita 2.–6. mgr. þessarar greinar.

2. Fjárfestingar, sem eru tilgreindar sem eignir í D-lið, skal tilgreina á gangvirði.

3. Þegar fjárfestingar eru tilgreindar á kaupverði skal gefa upp gangvirði þeirra í skýringum með reikningskilunum.

4. Þegar fjárfestingar eru tilgreindar á gangvirði skal gefa upp kaupverð þeirra í skýringum í reikningsskilunum.

5. Beita skal sömu matsaðferð í tengslum við allar fjárfestingar sem falla undir þá liði sem eru merktir með arabískum tölustöfum eða eru í I. lið í eignalið C. Aðildarríkjunum er heimilt að leyfa undanþágur frá þessari kröfu.

6. Tilgreina skal hvaða aðferð er notuð við hvern lið fjárfestinga í skýringum með reikningsskilum ásamt þeim fjárhæðum sem ákvarðaðar eru með þeim hætti.“

6. Viðaukinn falli brott.

5. gr.

Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 1. janúar 2005. Þau skulu tilkynna það framkvæmda-stjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

6. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

7. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Lúxemborg 18. júní 2003.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

G. DRYG

forseti.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2002/25/EB

2006/EES/15/19

frá 5. mars 2002

um breytingu á tilskipun ráðsins 98/18/EB um öryggisreglur og -staðla fyrir farþegaskip (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

- 5) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar sem komið var á fót með 1. mgr. 12. gr. tilskipunar ráðsins 93/75/EBE⁽²⁾, eins og henni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/74/EB⁽³⁾.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 98/18/EB frá 17. mars 1998 um öryggisreglur og staðla fyrir farþegaskip⁽¹⁾, einkum b-lið 8. gr.,

*1. gr.**og að teknu tilliti til eftirfarandi:*

Í stað I. viðauka við tilskipun 98/18/EB komi viðaukinn við þessa tilskipun.

- 1) Að því er varðar tilskipun 98/18/EB voru alþjóðasamningar, þ.m.t. alþjóðasamningurinn um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS-samningurinn) frá 1974 og aðrir alþjóðlegir kóðar og ályktanir, um öryggisreglur og -staðla fyrir farþegaskip, í gildi þegar fyrrnefnd tilskipun var samþykkt.

2. gr.

- 2) Frá því að tilskipun 98/18/EB var samþykkt hafa breytingar á SOLAS-samningnum og öðrum alþjóðlegum kóðum og ályktunum öðlast gildi eða öðlast gildi innan tíðar.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórn-sýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 15. október 2002. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

- 3) Taka ber tillit til þessara nýju alþjóðlegu gerninga í I. viðauka við tilskipun 98/18/EB.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvisun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvisun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvisun.

- 4) Breyta ber tilskipun 98/18/EB til samræmis við þetta.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 98, 15.4.2002, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 177/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 25.3.2004, bls. 15.

(¹) Stjtið. EB L 144, 15.5.1998, bls. 1.

(²) Stjtið. EB L 247, 5.10.1993, bls. 19.

(³) Stjtið. EB L 276, 13.10.1998, bls. 7.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

Hún kemur til framkvæmda frá og með 1. janúar 2003, nema annað sé tekið fram í viðaukanum.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 5. mars 2002.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

varaforseti

VIDAUKI

„I. VIDAUKI

ÖRYGGISKRÖFUR FYRIR NÝ OG GÖMUL FARÐEGASKIP Í
INNANLANDSSIGLINGUM

Efnisyfirlit

Bls.

KAFLI I — ALMENN ÁKVÆÐI	7
KAFLI II-1 — SMÍÐI — NIÐURHÓLFUN OG STÖÐUGLEIKI, VÉLBÚNAÐUR OG RAFBÚNAÐUR	8
A-HLUTI — ALMENNT	8
1. Skilgreiningar varðandi B-hluta (R 2)	8
2. Skilgreiningar varðandi C-, D- og E-hluta (R 3)	9
B-HLUTI — STÖÐUGLEIKI Í ÓLEKU ÁSTANDI, NIÐURHÓLFUN OG STÖÐUGLEIKI Í LÖSKUÐU ÁSTANDI	10
1. Stöðugleiki í óleku ástandi (Ályktun A.749 (18))	10
2. Vatnspétt niðurhólfun	11
3. Kaflengd (R 4)	11
4. Leyfileg lengd hólfa (R 6)	11
5. Þéttleiki (R 5)	11
6. Niðurhólfunarstuðull	12
7. Sérkröfur varðandi niðurhólfun skips (R 7)	12
8. Stöðugleiki í löskuðu ástandi (R 8)	13
8-1. Stöðugleiki ekjufarþegaskipa í löskuðu ástandi (R 8-1)	16
8-2. Sérkröfur varðandi ekjufarþegaskip sem mega flytja 400 manns eða fleiri (R 8-2)	17
8-3. Sérkröfur varðandi farþegaskip, önnur en ekjufarþegaskip, sem mega flytja 400 manns eða fleiri	17
9. Þil í fremstu og öftustu lest og vélarúmi (R 10)	17
10. Tvöfaldur botn (R 12)	18
11. Ákvörðun, merking og skráning hleðslumerkja niðurhólfunar (R 13)	19
12. Smíði og fyrsta prófun vatnspéttra þilja o.s.frv. (R 14)	19
13. Op á vatnspéttum þiljum (R 15)	20
14. Skip sem flytja vöruflutningabifreiðar og starfsmenn þeirra (R 16)	25
15. Op í byrðingsplötum neðan við kaflinu (R 17)	26

16.	Vatnsþéttni farþegaskipa ofan kaflínu (R 20)	27
17.	Lokun farmhleðsludyra (R 20-1)	28
17-1.	Vatnsþéttni milli ekjuþilfars (skilrúmsþilfars) og rýma fyrir neðan (R 20-2)	28
17-2.	Aðgangur að ekjuþilföllum (R 20-3)	29
17-3.	Lokun þilja á ekjuþilfari (R 20-4)	29
18.	Upplýsingar um stöðugleika (R 22)	29
19.	Áætlanir um aðgerðir vegna leka (R 23)	30
20.	Þéttleiki bols og yfirbyggingar, lekavarnir og lekastjórnun (R 23-2)	30
21.	Merking, tímabundin notkun og reglubundin aðalskoðun vatnsþéttra hurða o.s.frv. (R 24)	30
22.	Færslur í dagbók (R 25)	31
23.	Lyftanlegir pallar og skábrautir fyrir bifreiðar	31
24.	Handrið	31

C-HLUTI — VÉLBÚNAÐUR 31

1.	Almennt (R 26)	31
2.	Brunahreyflar (R 27)	32
3.	Austurkerfi (R 21)	32
4.	Fjöldi og gerð austurdæla (R 21)	34
5.	Búnaður til að knýja aftur á bak (R 28)	35
6.	Stýrisbúnaður (R 29)	35
7.	Viðbótarkröfur fyrir rafknúinn og raf- og vökvadrifinn stýrisbúnað (R 30)	37
8.	Loftræstikerfi í vélarúmum (R 35)	38
9.	Samband milli stjórnpalls og vélarúms (R 37)	38
10.	Viðvörunarbúnaður fyrir vélstjóra (R 38)	38
11.	Staðsetning öryggisbúnaðar (R 39)	38
12.	Stjórnþæki véla (R 31)	38
13.	Gufulagnakerfi (R 33)	40
14.	Þrýstiloftskerfi (R 34)	40
15.	Varnir gegn hávaða (R 36)	40
16.	Lyftur	40

D-HLUTI — RAFBÚNAÐUR 41

1.	Almennt (R 40)	41
2.	Aðalrafaflgjafi og lýsing (R 41)	41
3.	Neyðarraafaflgjafi (R 42)	42
4.	Viðbótarneyðarlýsing fyrir ekjuskip (R 42-1)	43
5.	Varúðarráðstafanir gegn raflosti, eldi og öðrum hættum af völdum rafmagns (R 45)	43

E-HLUTI — VIÐBÓTARKRÖFUR VARÐANDI VÉLARÚM SEM ERU ÓMÖNNUÐ TÍMABUNDIÐ	45
Sérstakt mat (R 54)	45
1. Almennt (R 46)	45
2. Brunavarnir (R 47)	45
3. Vörn gegn flæði (R 48)	45
4. Stjórnun vélar frá stjórnþalli (R 49)	46
5. Samskipti (R 50)	46
6. Viðvörðunarkerfi (R 51)	46
7. Öryggiskerfi (R 52)	47
8. Sérkröfur um vélbúnað, katla og rafbúnað (R 53)	47
9. Sjálfvirkt stýri- og viðvörðunarkerfi (R 53.4)	47
 KAFLI II-2 — ELDVARNIR, ELDSKYNJUN OG SLÖKKVIBÚNAÐUR	48
 A-HLUTI — ALMENNT	48
1. Meginreglur (R 2)	48
2. Skilgreiningar (R 3)	49
3. Slökkvidælur, aðalbrunalagnir, brunahanar, brunaslöngur og stútar (R 4)	53
4. Föst slökkvikerfi (R 5 + 8 + 9 + 10)	57
5. Handslökkvitæki (R 6)	61
6. Slökkvikerfi í vélarúmum (R 7)	62
7. Sérstakt fyrirkomulag í vélarúmum (R 11)	64
8. Sjálfvirkt ýringar-, eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfi (R 12)	65
9. Fast eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfi (R 13)	67
10. Fyrirkomulag varðandi eldsneytisolíu, smurolíu og aðrar eldfimar olíutegundir (R 15)	70
11. Slökkvibúningar (R 17)	73
12. Ýmis ákvæði (R 18)	74
13. Brunavarnaráætlanir (R 20)	77
14. Ástand búnaðar og viðhald.	77
15. Leiðbeiningar, þjálfun um borð og æfingar	78
16. Rekstur	79
 B-HLUTI — ELDVARNIR	80
1. Smíðafyrirkomulag (R 23)	80
2. Lóðrétt afmörkuð aðalsvæði og lárétt svæði (R 24)	80
3. Þil innan lóðrétt afmarkaðs aðalsvæðis (R 25)	81
4. Eldtraustleiki þilja og þilfara í nýjum skipum sem mega flytja fleiri en 36 farþega (R 26)	82

5.	Eldtraustleiki þilja og þilfara í nýjum skipum sem mega flytja 36 farþega eða færri og gömlum skipum í flokki B sem mega flytja fleiri en 36 farþega (R 27)	87
6.	Neyðarútgangar (R 28)	90
6-1.	Undankomuleiðir um borð í ekjufarþegaskipum (R 28-1)	95
7.	Op á skilrúmunum í A- og B-flokki (R 30, 31)	96
8.	Vörn stigaganga og lyfta í vistarverum og þjónusturýmum (R 29)	99
9.	Loftræstikerfi (R 32)	100
10.	Gluggar og kýraugu (R 33)	104
11.	Takmörkuð notkun brennanlegra efna (R 24)	105
12.	Ýmsir verkhlutar smiðinnar (R 35)	106
13.	Föst eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfi og sjálfvirkt ýringar-, eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfi (R 14) (R 36)	106
14.	Vörn sérstakra rýma (R 37)	108
15.	Brunavarsla, eldskynjun, viðvörðunarbúnaður og kallkerfi (R 40)	112
16.	Endurbætur gamalla skipa í flokki B sem mega flytja fleiri en 36 farþega (R 41-1)	112
17.	Sérkröfur um skip sem flytja hættulegan farm (R 41)	115
18.	Sérkröfur um þyrluaðstöðu	115

KAFLI III — BJÖRGUNARBÚNAÐUR 115

1.	Skilgreiningar (R 3)	115
2.	Fjarskipti, björgunarför og léttbátar, einstaklingsbjörgunarbúnaður (R 6 + 7 + 18 + 21 + 22)	115
3.	Neyðarviðvaranir, leiðbeiningar um notkun búnaðar, björgunarhandbækur, söfnunarlistar og neyðaráætlanir (R 6 + 8 + 9 + 19 + 20)	117
4.	Mönnun björgunarfara og verkstjórn (R 10)	118
5.	Samsöfnun í björgunarför og hvernig farið skuli um borð í þau (R 11 + 23 + 25)	119
5-1.	Kröfur varðandi ekjufarþegaskip (R 26)	120
5-2.	Þyrlupallar og svæði þaðan sem fólki er lyft um borð í þyrlur (R 28)	121
5-3.	Stoðkerfi fyrir ákvarðanir skipstjóra (R 29)	121
6.	Sjósetningarbúnaður (R 12)	122
7.	Staðsetning björgunarfara (R 13 + 24)	122
8.	Geymsla léttbáta (R 14)	123
8a.	Geymsla búnaðar til rýmingar skips (R 15)	124
9.	Fyrirkomulag við sjósetningu og upptöku björgunarfara (R 16)	124
10.	Fyrirkomulag á því að fara um borð í, sjósetja og taka upp léttbáta (R 17)	125
11.	Neyðarfyrirmæli (R 19)	126
12.	Ástand búnaðar, viðhald og skoðanir (R 20)	126
13.	Þjálfun og björgunaræfingar (R 19 + R 30)	126

KAFLI I**ALMENN ÁKVÆÐI**

Þar sem skýrt er kveðið á um slíkt eiga reglur þessa viðauka við um ný og gömul farþegaskip í flokki A, B, C og D í innanlandssiglingum.

Ný skip í flokki B, C og D, sem eru styttri en 24 metrar, skulu uppfylla kröfur í reglum II-1/B/2 til II-1/B/8 og II-1/B/10 í þessum viðauka nema stjórnvald fánaríkisins, sem þessum skipum er heimilt að sigla undir fána hjá, sjái til þess að þau fari að innlendum reglum fánaríkisins og að slíkar reglur tryggi jafngilt öryggisstig.

Ef reglur í þessum viðauka eiga ekki við um ný skip, sem eru styttri en 24 metrar, skal stjórnvald fánaríkisins sjá til þess að slík skip nái jafngildu öryggisstigi með því að fylgja innlendum reglum.

Gömul skip í flokki C og D þurfa ekki að uppfylla reglur í kafla II-1 og II-2 í þessum viðauka að því tilskildu að stjórnvald fánaríkisins, sem þessum skipum er heimilt að sigla undir fána hjá, sjái til þess að þau fari eftir innlendum reglum fánaríkisins og að slíkar reglur tryggi jafngilt öryggisstig.

Þar sem þess er krafist í þessum viðauka að IMO-ályktun sé beitt gagnvart gömlum skipum þurfa skip, sem eru smíðuð allt að tveimur árum eftir þann dag þegar Alþjóðasiglingamálstofnunin samþykkti ályktunina, ekki að vera í samræmi við ályktunina að því tilskildu að þau sé í samræmi við viðeigandi eldri ályktun eða ályktanir, séu þær fyrir hendi.

Með „meiri háttar“ viðgerðum, breytingum og endurbótum er til að mynda átt við:

— breytingar sem breyta málum skipsins í veigamiklum atriðum,

dæmi: lenging þar sem nýjum miðhluta er bætt við,

— breytingar sem fela í sér að hægt er að flytja umtalsvert fleiri farþega með skipi,

dæmi: ökutækjapílfari breytt í vistarverur fyrir farþega,

— breytingar sem auka endingu skipsins til muna,

dæmi: endurnýjun á vistarverum fyrir farþega á einu heilu pílfari.

Ábendingin „(R . . .)“, sem fylgir allmörgum fyrirsögnum reglna í þessum viðauka, vísa til reglna SOLAS-samþykktarinnar frá 1974, með áorðnum breytingum, en á henni eru reglur þessa viðauka byggðar.

KAFLI II-1

SMÍÐI — NIÐURHÓLFUN OG STÖÐUGLEIKI, VÉLBÚNAÐUR OG RAFBÚNAÐUR

A-HLUTI

ALMENNT

1 Skilgreiningar varðandi B-hluta (R 2)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 .1 *Hleðslumerki niðurhólfunar* er vatnslínan sem er lögð til grundvallar þegar ákvarða skal niðurhólfun skipsins.
- .2 *Dýpsta (efsta) hleðslumerki niðurhólfunar* er vatnslínan, sem svarar til mestu djúpristu, sem er leyfð samkvæmt viðeigandi kröfum varðandi niðurhólfun.
- .2 *Lengd skipsins* er lengd mæld milli lóðlína sem eru við enda dýpstu (efstu) hleðslumerkja niðurhólfunar.
- .3 *Breidd skipsins* er mesta breidd á milli banda utanvert, mæld við eða undir dýpsta (efsta) hleðslumerki niðurhólfunar.
- .4 *Djúprista* er lóðrétt bil frá mótaðri grunnlínu miðskipa að viðkomandi hleðslumerki niðurhólfunar.
- .5 *Burðargeta* er munur í tonnum talið milli særýmis skips, í vatni með eðlisþyngdina 1,025 við hleðsluvatnslínu sem svarar til skilgreinds sumarfríborðs, og tómaþunga skipsins.
- .6 *Tómaþungi* er særými skips án farms, eldsneytis, smurolíu, sjókjölfestu, ferskvatns og veituvatns í geymum, vista og farþega og áhafnar og persónulegra muna þeirra.
- .7 *Skilrúmsþilfar* er efsta þilfarið sem vatnspétt þil um þvert skip ná upp undir.
- .8 *Kaflína* er lína dregin að minnsta kosti 76 mm undir efri brún skilrúmsþilfars við skipshlið.
- .9 *Þéttleiki rýmis* er sá hundraðshluti rýmisins sem getur fyllst vatni. Mæla skal rúmtak rýmisins, sem nær upp fyrir kaflínu, upp að henni og ekki hærra.
- .10 *Vélarúm* nær frá mótaðri grunnlínu að kaflínu og er á milli ystu vatnspétta aðalþiljanna sem liggja um þvert skip og afmarka rýmin þar sem aðal- og hjálparvélar til knúnings og katlarnir, sem nýtast til knúnings, eru höfð.
- .11 *Farþegarými* er það rými sem er ætlað til íbúðar og afnota fyrir farþega, en þó eru ekki meðtalin rými fyrir farangur, geymslu, matvæli og póst.
- .12 *Vatnspéttur* merkir, með tilliti til smíði, að vatn eða sjór kemst ekki í gegnum burðarvirkið, á hvorn veginn sem er, við þann vatnspýrting sem gera má ráð fyrir í óleku eða löskuðu ástandi skipsins.
- .13 *Veðurþéttur* merkir að vatn eða sjór kemst ekki inn í skipið hvernig sem sjólag er.
- .14 *Ekjufarþegaskip* er farþegaskip með ekjufarmrými eða sérstök rými eins og það er skilgreint í reglu II-2/A/2.

2 Skilgreiningar varðandi C-, D- og E-hluta (R 3)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- 1.1 *Stjórnkerfi fyrir stýrisbúnað* er búnaður sem er notaður til að senda fyrirmæli frá stjórnþalli til aflvélar stýrisbúnaðar. Í stjórnkerfi stýrisbúnaðar eru sendar, móttökubúnaður, stjórnlíudælur og tilheyrandi hreyflar, hreyflastíllar, lagnir og kaplar.
- 1.2 *Aðalstýrisbúnaður* er vélbúnaðurinn, stýrihreyfiliðar, aflvél stýrisbúnaðar, ef hún er fyrir hendi, og hjálparbúnaður og tæki til að yfirfæra snúningsáttak á stýrisásinn (t.d. stýrissveif eða stýriskvaðrantur), sem nauðsynlegur er til að hreyfa stýrið, í þeim tilgangi að stýra skipinu við venjulegar þjónustu- aðstæður.
2. *Aflvél stýrisbúnaðar* er:
 1. í rafmagnsstýrisbúnaði, rafhreyfill og tilheyrandi rafbúnaður,
 2. í raf- og vökvadrifnum stýrisbúnaði, rafhreyfill og tilheyrandi rafbúnaður ásamt viðtengdri dælu,
 3. í vökvadrifnum stýrisbúnaði, aflvél ásamt viðtengdri dælu.
3. *Varastýrisbúnaður* er búnaður, þó ekki hluti af aðalstýrisbúnaði, sem er nauðsynlegur til að stýra skipinu ef til bilunar kemur í aðalstýrisbúnaði, öðrum en stýrissveif, stýriskvaðranti eða íhlut sem gegnir sama hlutverki.
4. *Eðlilegar starfs- og dvalaraðstæður* merkir að skipið sem heild, vélbúnaður, þjónustubúnaður, aðal- og hjálparvélabúnaður til að knýja skipið, stýrisbúnaður og tilheyrandi tæki og búnaður til að tryggja örugga siglingu og til að takmarka brunahættu og hættu á vatnsflæði, búnaður til samskipta og merkjasettinga innan- og utanborðs, undankomuleiðir og vindur fyrir léttbáta, sé í lagi og starfi eðlilega og að hönnunar- skilyrðum varðandi þægindi sé fullnægt.
5. *Neyðaraðstæður* eru þær aðstæður þegar búnaður, sem er nauðsynlegur til að viðhalda eðlilegum starfs- og dvalaraðstæðum, starfar ekki vegna bilunar í aðalrafaflgjafa.
6. *Aðalrafaflgjafi* er gjafi sem veitir rafafli til aðalraftöflu til dreifingar til alls nauðsynlegs búnaðar til að viðhalda eðlilegum starfs- og dvalaraðstæðum um borð.
7. *Vélvana skip* er ástand skips þar sem aðalvélar, katlar og hjálparvélar eru ekki í gangi vegna skorts á afli.
8. *Aðalorkustöð* er rýmið þar sem aðalrafaflgjafi er staðsettur.
9. *Aðalraftafla* er tafla sem er tengd aðalrafaflgjafanum beint og er ætluð til dreifingar á raforku til búnaðar skipsins.
10. *Neyðartafla* er tafla sem fær orku beint frá neyðarrafaflgjafa eða bráðabirgðaneyðaraflri verði bilun í aðal- raforkukerfi og er ætluð til dreifingar á raforku til neyðarbúnaðar.
11. *Neyðarrafaflgjafi* er rafaflgjafi sem á að veita orku til neyðartöflu verði bilun í aðalrafaflgjafa.
12. *Mesti notkunarhraði áfram* er sá hraði sem skipið er hannað til að halda þegar það er á siglingu á hafi úti við mestu leyfilegu djúpristu þess.
13. *Mesti hraði aftur á bak* er sá hraði sem áætlað er að skipið geti náð við hannað hámarksvélarafl aftur á bak við mestu leyfilegu djúpristu þess.
- 14(a) *Vélarúm* eru öll vélarúm í flokki A svo og öll önnur rými sem í er vélbúnaður til að knýja skipið, katlar, elds- neytisoliubúnaður, gufuvélar og brunahreyflar, rafalar og aðalrafvélabúnaður, olíuáfyllistöðvar, kælivélabún- aður, andveltibúnaður, loftræsti- og hitajöfnunarbúnaður, og sambærileg rými og stokkar sem liggja að þannig rýmum.

- .14(b) *Vélarúm í flokki A* eru þau rými og stokkar sem liggja að þeim rýmum sem í eru:
- .1 brunahreyflar sem notaðir eru til að knýja skipið, eða
 - .2 brunahreyflar til annarra nota þar sem heildarúttaksafli þannig vélbúnaðar er að minnsta kosti 375 kW, eða
 - .3 olíukyntur ketill eða eldsneytisolíubúnaður.
- .15 *Aflhreyfikerfi* er vökvadrifinn búnaður sem veitir afli til að snúa stýrisás og samanstendur af aflvél eða -vélum stýrisbúnaðar, ásamt tilheyrandi lögnum og tengihlutum, og stýrihreyfiliða. Í aflhreyfikerfum geta verið sameiginlegir vélaríhlutir, t.d. stýrissveif, stýriskvaðrantur og stýrisás eða íhlutir sem gegna sama hlutverki.
- .16 *Stjórnstöðvar* eru þau rými þar sem fjarskiptabúnaður skipsins eða aðalsiglingataeki þess eru eða þar sem neyðaraflgjafinn er staðsettur eða þar sem brunaviðvörðunarkerfinu eða slökkvibúnaðinum er stjórnað.

B-HLUTI

STÖÐUGLEIKI Í ÓLEKU ÁSTANDI, NIÐURHÓLFUN OG STÖÐUGLEIKI Í LÖSKUÐU ÁSTANDI

1 Stöðugleiki í óleku ástandi (Ályktun A.749 (18))

NÝ SKIP Í FLOKKI A, B, C OG D SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

Allir flokkar nýrra skipa, sem eru 24 metrar að lengd og lengri, skulu uppfylla viðeigandi ákvæði um farþegaskip í kóðanum um stöðugleika í óleku ástandi sem Alþjóðasiglingamálastofnun samþykkti á 18. fundi þings síns 4. nóvember 1993 með þingsályktun A.749(18).

Telji aðildarríkin ekki við hæfi að beita viðmiðunum um mikinn vind og velting, sem kveðið er á um í IMO-ályktun A.749 (18), er heimilt að beita annarri aðferð er tryggir viðunandi stöðugleika. Þau skulu leggja fram sönnun um það hjá framkvæmdastjórninni sem staðfestir hvort jafngildu öryggisstigi sé náð.

GÖMUL SKIP Í FLOKKI A OG B SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

Öll gömul skip í flokki A og B skulu uppfylla, við öll hleðsluskilyrði, eftirfarandi viðmiðanir um stöðugleika eftir að tilhlýðileg leiðrétting hefur verið gerð vegna áhrifa óhefts yfirborðs vökva í geymum í samræmi við skilyrðin í lið 3.3 í IMO-ályktun A.749 (18) eða samsvarandi skilyrði.

a) Flöturinn undir réttiarmsboglinunni (GZ-boglinunni) skal ekki vera minni en:

- i) 0,055 metraradianar að 30 gráðu hallahorni,
- ii) 0,09 metraradianar að 40 gráðu hallahorni eða flæðihorni, þ.e. því hallahorni þar sem neðri brúnir opa á bol, yfirbyggingu eða þilfarshúsum, sem ekki er unnt að loka veðurþétt, eru byrjuð að færast í sjó ef það horn er minna en 40 gráður,
- iii) 0,03 metraradianar milli hallahornanna 30 gráður og 40 gráður eða milli 30 gráða og flæðihornsins ef það horn er minna en 40 gráður.

b) Réttiarmurinn GZ skal vera að minnsta kosti 0,20 metrar við hallahorn sem er jafnt og 30 gráður eða stærra.

c) Hámarksréttiarmurinn GZ skal verða við hallahorn sem skal helst vera stærra en 30 gráður og ekki minna en 25 gráður.

d) Byrjunarmálmiðjuhæð þverskips skal ekki vera minni en 0,15 metrar.

Taka skal tillit til að minnsta kosti þeirra hleðsluskilyrða, sem eru talin upp í lið 3.5.1.1 í IMO-ályktun A.479 (18), til þess að sannreyna að framangreind skilyrði um stöðugleika séu uppfyllt.

Öll gömul skip í flokki A og B, sem eru 24 metrar að lengd og lengri, skulu einnig uppfylla þær viðbótarviðmiðanir sem eru tilgreindar í lið 3.1.2.6 (viðbótarviðmiðanir fyrir farþegaskip) og lið 3.2 (viðmiðanir um mikinn vind og velting) í IMO-ályktun A.749 (18).

Telji aðildarríkin ekki við hæfi að beita viðmiðunum um mikinn vind og velting, sem kveðið er á um í A.749 (18), er heimilt að beita annarri aðferð er tryggi viðunandi stöðugleika. Þau skulu leggja fram sönnun um það hjá framkvæmdastjórninni sem staðfestir hvort jafngildu öryggisstigi sé náð.

2 Vatnspétt niðurbólfun

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Öll skip skulu niðurbólfuð með vatnspéttum þiljum að skilrúmsþilfari í vatnspétt hólfi og skal reikna út hámarks lengd hólfanna samkvæmt sérkröfum sem eru tilgreindar hér á eftir.

Í stað þessara krafna er heimilt að nota reglurnar um niðurbólfun og stöðugleika farþegaskipa, sem svara til B-hluta II. kafla alþjóðasamþykktar um öryggi mannlífa á hafinu frá 1960, eins og fram kemur í IMO-ályktun A.265 (VIII), ef þær eru notaðar í heild.

Allir aðrir hlutar í burðarvirki innanborðs, sem hafa áhrif á niðurbólfun skipsins, skulu vera vatnspéttir.

3 Kaflengd (R 4)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

1. Kaflengd á tilteknum punkti er stærsti hluti af lengd skipsins sem getur, með þennan punkt að miðpunkti og samkvæmt skilyrðum um þéttleika sem eru tilgreind hér á eftir, fyllst af sjó án þess að skipið sígi lengra en að kaflinu.
2. Á skipi, sem er ekki með skilrúmsþilfar stafna á milli, er hægt að ákvarða kaflengdina, á hvaða punkti sem er, í hugsaðri óslitinni kaflinu sem er aldrei minna en 76 mm undir efsta hluta þilfars á skipshlið þar sem viðeigandi þil og skipshliðar eru vatnspéttar upp að henni.
3. Ef hluti af hugsaðri kaflinu er umtalsvert fyrir neðan þilfarið, þangað sem þilin ná, er stjórnvaldi fánaríkisins heimilt að vikja í takmörkuðum mæli frá kröfum varðandi vatnspéttni þess hluta þiljanna sem er ofan kaflinu og næst undir herra þilfari.

4 Leyfileg lengd hólfra (R 6)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Leyfileg hámarks lengd hólfra, í hvaða punkti á skipslengdinni sem miðpunkturinn er, fæst með því að margfalda kaflengd með viðeigandi tölu sem kallast niðurbólfunarstuðull.

5 Þéttleiki (R 5)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Þau ströngu skilyrði, sem um getur í 3. reglu, eiga við um þéttleika rýma neðan kaflinu.

Þegar kaflengd er ákvörðuð skal tilgreina áætlaðan meðalþéttleika rýma neðan kaflinu í töflu í reglu 8.3.

6 Niðurhólfunarstuðull

Niðurhólfunarstuðull skal vera sem hér segir:

AÐ ÞVÍ ER VARÐAR NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B:

1,0 ef skipið má flytja færri en 400 farþega, og

0,5 ef skipið má flytja 400 farþega eða fleiri.

Gömum ekjufarþegaskip í flokki B skulu uppfylla þessa kröfu eigi síðar en þann dag sem mælt er fyrir um í lið 2 í reglu II-1/B/8-2.

AÐ ÞVÍ ER VARÐAR GÖMUL SKIP Í FLOKKI B SEM EKKI ERU EKJUFARÞEGASKIP: 1,0

7 Sérkröfur varðandi niðurhólfun skips (R 7)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

1. Ef vatnsþétt þil, í einum eða fleiri hlutum skips, ná að hærra þilfari en í öðrum hlutum skipsins og æskilegt er að nýta þessa framlengingu á þiljum við útreikning á kaflengdinni er heimilt að nota sérstakar kaflínur fyrir hvern slíkan hluta skipsins að því tilskildu að:

1. skipshliðar nái eftir allri skipslengdinni að því þilfari sem svarar til efri kaflínu og að litið sé svo á að öll op á byrðingsplötum neðan þessa þilfars eftir allri skipslengdinni séu neðan kaflínu að því er varðar 15. reglu, og

2. þau tvö hólfa sem liggja næst „þrepinu“ í skilrúmsþilfarinu séu hvort um sig innan leyfilegrar lengdar sem svarar til kaflínu hvors um sig og að auki sé samanlögð lengd þeirra ekki meira en tvöföld sú leyfilega lengd sem grundvallast á neðri kaflínu.

2. Hólf má vera umfram leyfilega lengd, sem er ákvörðuð samkvæmt ákvæðum í 4. reglu, að því tilskildu að samanlögð lengd herra tveggja samliggjandi hólfna, þar sem annað er það hólf sem um ræðir, sé ekki meiri en kaflengdin eða tvöföld hin leyfilega lengd, eftir því hvort er minna.

3. Í aðalþili þverskips mega vera skot að því tilskildu að allir hlutar skotsins liggi innan lóðréttra flata beggja megin í skipinu sem skulu vera sem svarar 1/5 af breidd skipsins frá skipsborðum og skal þetta bil mælt hornrétt á miðlínu skipsins við dýpsta (efsta) hleðslumerki niðurhólfunar. Lendi hluti skotsins utan þessara marka skal líta á það sem þrep í samræmi við lið 6.

4. Ef aðalþil þverskips er með skoti eða þrepi skal nota samsvarandi slétt þil til að ákvarða niðurhólfunina.

5. Ef vatnsþétt aðalhólf þverskips er hólf að niður í minni einingar og ljóst er að stjórnvald fánaríkisins telur að aðalhólfíð fyllist ekki af sjó eða vatni, enda þótt gert sé ráð fyrir skemmd á skipshlið sem nemur 3 metrum auk 3% af skipslengdinni, eða 11 metrum, eða 10% af skipslengdinni, eftir því hvort er minna, má leyfa hlutfallslega viðbót við leyfilega lengd sem annars er ákveðin í slíkum vatnsþéttum hólfum. Í því tilviki skal rúmtak áætlaðrar raunverulegrar flothæfni á óskemmdri hlið ekki vera meira en rúmtak áætlaðrar flothæfni á skemmdu hliðinni.

Frávik frá þessum lið verða einungis leyfð ef ætla má að þau komi ekki í veg fyrir að ákvæði 8. reglu séu uppfyllt.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

6. Aðalþil þverskips má vera með þrepi að því tilskildu að einu af eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt:

1. Samanlögð lengd beggja hólfanna, sem þilið aðskilur, skal ekki vera meiri en 90% af kaflengdinni eða tvöföld leyfileg lengd, þó skal samanlögð lengd hólfanna tveggja sem um ræðir ekki vera meiri en leyfileg lengd í skipum þar sem niðurhólfunarstuðull er 1.

- .2 Setja skal aukahólf í beina línu aftan við þrepið til að viðhalda sama öryggisstigi og tryggt er með sléttu þili.
- .3 Hólfín, sem þrepið nær yfir, skal ekki vera umfram leyfilega lengd sem svarar til kaflinu 76 mm undir þrepinu.
- .7 Á skipum, sem eru 100 metrar að lengd og lengri, skal festa eitt af aðalþiljum þverskips aftan við stafnhylkið og skal bilið frá fremri lóðlínu ekki vera meira en leyfileg lengd.
- .8 Ef bilið milli tveggja samliggjandi aðalþilja þverskips, eða samsvarandi sléttra þilja, eða bilið milli flata þverskips, sem liggja um næstu þrep í þiljum, er minna en 3,0 metrar auk 3% af skipslengdinni, eða 11,0 metrar, eða 10% af skipslengdinni, eftir því hvort er minna, skal aðeins litið á annað þessara þilja sem hluta af niðurbólfunarstæði.
- .9 Ef þess er krafist að niðurbólfunarstæði sé 0,50 skal samhlöð lengd hvaða tveggja samliggjandi hólfna sem vera skal ekki vera meiri en kaflengdin.

8 Stöðugleiki í löskuðu ástandi (R 8)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1.1 Skip skal vera nægilega stöðugt í óleku ástandi við allar þjónustuaðstæður þannig að það þoli að eitthvert eitt þeirra aðalhólfa, sem krafist er að sé innan kaflengdarinnar, fyllist af sjó.
- .1.2 Ef tvö samliggjandi aðalhólf eru aðskilin með þili, sem hefur þrep samkvæmt skilyrðum í reglu 7.6.1, skal stöðugleiki í óleku ástandi vera nægilegur til að skipið þoli flæði inn í þessi tvö samliggjandi hólf.
- .1.3 Ef þess er krafist að niðurbólfunarstæði sé 0,50 skal stöðugleiki í óleku ástandi vera nægilegur til að skipið þoli að vatn flæði inn í hvaða tvö samliggjandi hólf sem er.
- .2.1 Kröfurnar í undirlið .1 skulu ákvarðaðar með útreikningum sem eru í samræmi við liði .3, .4 og .6 þar sem tekið er tillit til hlutfalla og hönnunareinkenna skipsins og fyrirkomulags og staðsetningar leku hólfanna. Þessir útreikningar skulu miðast við að skipið sé í versta ástandi sem vænta má að því er varðar stöðugleika.
- .2.2 Ef fyrirhugað er að setja upp þilfö, innri klæðningu eða þil langskipa sem eru nægilega þétt til að hefta vatnsflæði verulega skal taka viðeigandi tilliti til slíkra hindrana við útreikninga.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, GÖMUL EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B SEM EKKI ERU EKJUFARÞEGASKIP, SMÍÐUÐ 29. APRÍL 1990 EÐA SÍÐAR:

- .2.3 Ákvarða skal stöðugleika við endanlegt ástand eftir löskun og að lokinni útjöfnun, þar sem við á, með eftirfarandi hætti:
 - .2.3.1 Jákvæð afgangsréttiarmsboglína skal hafa 15 gráðu lágmarksendingu umfram jafnvægishorn. Þessi mörk má lækka í 10 gráður að lágmarki þegar flöturinn undir réttiarmsboglínunni er hinn sami og tilgreint er í undirlið .2.3.2, margfaldað með hlutfallinu 15/bil, þar sem bilið er gefið upp í gráðum.
 - .2.3.2 Flöturinn undir réttiarmsboglínunni skal vera minnst 0,015 metraradíanar, mælt frá jafnvægishorni að því hallahorni hér á eftir sem er minna:
 - .1 hallahorninu þar sem stigvaxandi flæði á sér stað,
 - .2 22 gráðum (mælt við réttan kjöl) ef flæðir inn í eitt hólf eða 27 gráðum (mælt við réttan kjöl) ef flæðir inn í tvö samliggjandi hólf á sama tíma.
 - .2.3.3 Afgangsréttiarmur skal vera innan marka jákvæðs stöðugleika að teknu tilliti til mesta hallavægis við eftirfarandi aðstæður:

- .1 allir farþegar safnast saman á annað borðið,
- .2 sjósetning allra fullhlaðinna björgunarfara á öðru borði með bátsuglum (sjóstýrðri losun),
- .3 vegna vindálags,

eins og það er reiknað með formúlunni:

$$GZ(\text{metrar}) = \frac{\text{hallavægi}}{\text{særými}} + 0,04$$

Þó skal réttiarmurinn aldrei vera minni en 0,10 metrar.

.2.3.4 Eftirfarandi er notað til útreiknings á hallavægi í lið .2.3.3:

.1 Hallavægi af völdum þess að farþegar safnast saman:

- .1.1 fjórir menn á hvern fermetra,
- .1.2 massi hvers farþega er 75 kg,
- .1.3 farþegar skulu dreifast um að þilfarssvæði á annað borðið á þilför þar sem söfnunarstöðvar eru staðsettar og þannig að þeir myndi eins mikið gagnstætt hallavægi og unnt er.

.2 Hallavægi við sjósetningu allra fullhlaðinna björgunarfara á annarri skipshliðinni með bátsuglum (sjóstýrðri losun):

- .2.1 gert skal ráð fyrir að allir lífbátar og léttbátar á því borði, sem skipið hallast í eftir að leki kemur að því, sveiflist út fullhlaðnir og tilbúnir til sigs,
- .2.2 gert skal ráð fyrir hámarkshallavægi við sjósetningu lífbáta sem er komið þannig fyrir að þeir eru sjósettir fullhlaðnir úr þeirri stöðu sem þeir eru geymdir í,
- .2.3 gert skal ráð fyrir að fullhlaðinn björgunarfleki, sem er sjósettur með bátsuglum og festur við hverja bátsuglu á því borði sem skipið hallast í eftir að leki kemur að því, sveiflist út tilbúinn til sigs,
- .2.4 gert skal ráð fyrir að farþegar utan björgunarbúnaðar, sem hefur verið sveiflað út, auki hvorki áhrif á hallavægi né réttivægi,
- .2.5 gert skal ráð fyrir að björgunarbúnaður á gagnstæðu borði við það borð, sem skipið hallast í, sé í þeirri stöðu sem hann er geymdur í.

.3 Hallavægi vegna vindálags:

- .3.1 flokkur B: reiknað er með vindálagi frá 120 N/m²,

flokkar C og D: reiknað er með vindálagi frá 80 N/m²,
- .3.2 flöturinn, sem er notaður, er vörpuð hliðarmynd skipsins ofan vatnslínu miðað við ólaskað ástand skipsins,
- .3.3 hallavægisarmurinn skal vera lóðréttu bilið frá punkti í miðju meðaldjúpristu, miðað við ólaskað ástand skipsins, að þyngdarmiðju hliðarmyndarinnar.

.2.4 Ef um er að ræða meiri háttar stigvaxandi flæði, þ.e. réttiarmur lækkar hratt um 0,04 metra eða meira, skal líta svo á að réttiarmsboglínan hætti þar sem horn stigvaxandi flæðis byrjar og skal mæla bilið og flötinn, sem um getur í lið .2.3.1 og .2.3.2, við það horn.

- .2.5 Ef stigvaxandi flæði er takmarkað og heldur ekki áfram með fullum krafti og veldur viðunandi lækkun réttiarms um minna en 0,04 metra skal því sem eftir er af boglínunni sleppt að hluta þar sem gert er ráð fyrir að rýmið, sem flætt hefur inn í með stigvaxandi hraða, hafi verið þannig frá upphafi.
- .2.6 Meðan á flæði stendur skal hámarksréttiarmur vera að minnsta kosti 0,05 metrar og lágmarksending réttiarma 7 gráður. Í öllum tilvikum þarf einungis að gera ráð fyrir einni rifu á bol og einu fríu yfirboði.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .3 Við útreikning á stöðugleika í löskuðu ástandi skal ákvarða rúmtak og þéttleika með eftirfarandi hætti:

Rými	Þéttleiki (%)
Undir farm og vistir	60
Undir vistarverur	95
Undir vélbúnað	85
Undir vökva	0 eða 95 (*)
(*) Eftir því hvort leiðir til strangari krafna.	

Gert er ráð fyrir meiri þéttleika flata í rýmum þar sem tiltölulega lítill hluti vistarvera eða vélarúms er í grennd við leka vatnsborðið og í þeim rýmum sem eru allajafna ekki nýtt undir farm eða til geymslu.

- .4 Gert er ráð fyrir að umfang leka sé eftirfarandi:

1. langskipa: 3,0 metrar auk 3% af skipslengdinni, eða 11,0 metrar, eða 10% af skipslengdinni, eftir því hvort er minna,
2. þverskipa (mælt innanborðs frá skipssíðu, hornrétt að miðlínu dýpsta (efsta) hleðslumerkis niðurbólunnar): bil sem er 1/5 af breidd skipsins, og
3. lóðrétt: frá grunnlínu upp á við án takmarkana,
4. ef minni leki en tilgreint er í liðum .4.1, .4.2 og .4.3 veldur alvarlegri aðstæðum vegna halla eða taps á málmiðjuhæð skal gera ráð fyrir þeim leka í útreikningunum.

- .5 Halda skal ósamhverfu flæði í lágmarki í samræmi við fyrirkomulag um borð. Ef nauðsynlegt reynist að leiðrétta stór hallahorn skal það gert með sjálfvirkum hætti eftir því sem mögulegt er en ef fyrir hendi er stjórnubúnaður fyrir þverflæðibúnað skal vera unnt að beita honum ofan skilrúmsþilfars. Á nýjum skipum í flokki B, C og D skal hámarkshallahorn eftir flæði og fyrir útjöfnun ekki vera stærra en 15 gráður. Ef þverflæðibúnaðar er krafist skal tími útjöfnunar ekki vera lengri en 15 mínútur. Skipstjóra skipsins skulu látnar í té viðeigandi upplýsingar um notkun þverflæðibúnaðar.

- .6 Endanlegt ástand á skipinu eftir leka og við ósamhverft flæði að lokinni útjöfnun skal vera sem hér segir:

1. þegar um er að ræða samhverft flæði skal jákvæð afgangsmálmiðjuhæð vera að minnsta kosti 50 mm, reiknað á grundvelli aðferðarinnar fyrir stöðugt særými,
- 2a þegar um er að ræða ósamhverft flæði skal hallahorn flæðis í eitt hólfi ekki vera stærra en 7 gráður fyrir skip í flokki B (ný og gömul) og 12 gráður fyrir skip í flokki C og D (ný), nema kveðið sé á um annað í lið 6.2b.

Þegar flæðir samtímis inn í tvö samliggjandi hólfi er leyfilegt að miða við 12 gráður fyrir gömul og ný skip í flokki B að því tilskildu að niðurbólunnarstuðullinn sé hvergi hærri en 0,50 í þeim hluta skipsins sem vatn flæðir inn í,

- .2b þegar um er að ræða gömul skip í flokki B sem eru ekki ekjufarþegaskip, smíðuð fyrir 29. apríl 1990, skal hornið ekki vera stærra en 7 gráður þegar um er að ræða ósamhverft flæði en þó geta stjórnvöld, í undantekningartilvikum, heimilað aukið hallahorn vegna ósamhverfs hallavægis, en í engu tilviki skal endanlegt hallahorn vera stærra en 15°.
- .3 kaflinn skal í engu tilviki færast í sjó á lokastigi flæðis. Ef talið er að kaflinn geti færst í sjó meðan á flæði stendur getur stjórnvald fánaríkisins krafist rannsókna og þeirra ráðstafana sem það telur nauðsynlegar til að tryggja öryggi skipsins.
- .7 Skipstjóri skipsins skal fá nauðsynleg gögn til að viðhalda nægilegum stöðugleika í óleku ástandi við venjulegar þjónustuaðstæður þannig að skipið geti staðist umtalsverðan leka. Ef um er að ræða skip þar sem þverflæðis er krafist skal láta skipstjóra í té upplýsingar um það stöðugleikaástand sem hallaútreikningar eru byggðir á og hann skal átta sig á því að komi leki að skipinu kann það að valda auknum halla við erfiðari aðstæður.
- .8 Gögnum, sem um getur í lið .7 og gera skipstjóra kleift að viðhalda nægilegum stöðugleika í óleku ástandi, skulu fylgja upplýsingar þar sem tilgreind er leyfileg hámarkshæð þungamiðju skipsins fyrir ofan kjöl (KG) eða að öðrum kosti leyfileg lágmarksmálmiðjuhæð (GM) við ýmiss konar djúpristu eða særými sem taka til hvers konar þjónustuaðstæðna. Í upplýsingunum skulu koma fram áhrif ýmiss konar stafnhalla að teknu tilliti til rekstrar-takmarkana.
- .9 Á hverju skipi skal djúpristukvarði vera greinilega merktur á stefni og skut. Ef djúpristumerki eru ekki þannig staðsett að auðvelt sé að lesa á þau eða geri takmarkanir tengdar starfi tiltekinnar atvinnugreinar það að verkum að erfitt er að lesa á þau skal koma fyrir á skipinu áreiðanlegu kerfi er gefur til kynna djúpristu svo að unnt sé að ákvarða djúpristu við stefni og skut.
- .10 Að lokinni lestun skipsins og fyrir brottför þess skal skipstjórinn kanna stafnhalla og stöðugleika skipsins og einnig ganga úr skugga um og skrá að skipið uppfylli kröfur í viðeigandi reglum um stöðugleika. Ætíð skal ákvarða stöðugleika skipsins með útreikningum. Heimilt er að nota rafræna hleðslu- og stöðugleikatölvu eða jafngildar aðferðir í þessu skyni.
- .11 Ekki getur komið til álita að stjórnvald fánaríkisins veiti tilslakanir frá kröfum um stöðugleika í löskuðu ástandi nema sýnt sé fram á að málmiðjuhæð í óleku ástandi við hvers konar aðstæður, sem þarf til að uppfylla þessar kröfur, sé umfram það sem til er ætlast við fyrirhugaðar aðstæður.
- .12 Aðeins er heimilt að veita tilslakanir frá kröfum um stöðugleika í löskuðu ástandi í undantekningartilvikum og með fyrirvara um að stjórnvald fánaríkisins hafi sannfærst um að hlutföll, fyrirkomulag og aðrir eiginleikar skipsins, sem hagkvæmt og sanngjarnt er að krefjast við tilteknar aðstæður, séu eins og best verður á kosið með tilliti til stöðugleika eftir að leki kemur að skipinu.

8-1 Stöðugleiki ekjufarþegaskipa í löskuðu ástandi (R 8-1)

GÖMUL EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B:

- .1 Gömul farþegaskip í flokki B skulu uppfylla ákvæði 8. reglu eigi síðar en þann dag sem fyrsta reglubundna aðalskoðun fer fram, eftir síðasta dag til að uppfylla ákvæði sem er tilgreindur hér á eftir, í samræmi við gildi A/A_{max}, eins og það er skilgreint í viðauka við útreikningsaðferð til að meta eiginleika gamalla ekjufarþegaskipa til að þola áraun við notkun með einfaldaðri aðferð, byggð á ályktun A.265 (VIII) sem siglingaöryggisnefndin (MSC) vann að á 59. fundi sínum í júní 1991 (umburðarbréf siglingaöryggisnefndar IMO MSC/Circ. nr. 574):

Gildi A/A_{max}:

Síðasti dagur til að uppfylla ákvæði:

minna en 85%

1. október 1998

85% eða meira, þó minna en 90%

1. október 2000

90% eða meira, þó minna en 95%

1. október 2002

95% eða meira, þó minna en 97,5%

1. október 2004

97,5% eða meira

1. október 2005

8-2 Sérkröfur varðandi ekjufarþegaskip sem mega flytja 400 manns eða fleiri (R 8-2)

NÝ EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B:

Þrátt fyrir ákvæði í reglu II-1/B/8 og II-1/B/8-1:

- .1 skulu ný ekjufarþegaskip, sem staðfest er að mega flytja 400 manns eða fleiri, vera í samræmi við ákvæði liðar .2.3 í reglu II-1/B/8 og skal þá gert ráð fyrir að leikinn geti verið hvar sem er á skipslengdinni, L,
- .2 skulu gömul ekjufarþegaskip, sem staðfest er að mega flytja 400 manns eða fleiri, uppfylla kröfur liðar 1 eigi síðar en þann dag sem fyrsta reglubundna aðalskoðun fer fram, eftir síðasta dag til að uppfylla ákvæði sem tilgreindur er í undirliði .2.1, .2.2 eða .2.3, og er miðað við þá dagsetningu sem kemur síðar:

.2.1 *Gildi A/A_{max} :* *Síðasti dagur til að uppfylla ákvæði:*

minna en 85%	1. október 1998
85% eða meira, þó minna en 90%	1. október 2000
90% eða meira, þó minna en 95%	1. október 2002
95% eða meira, þó minna en 97,5%	1. október 2004
97,5% eða meira	1. október 2010

.2.2 *Fjöldi manns sem heimilt er að hafa um borð:*

1 500 eða fleiri	1. október 2002
1 000 eða fleiri, þó færri en 1 500	1. október 2006
600 eða fleiri, þó færri en 1 000	1. október 2008
400 eða fleiri, þó færri en 600	1. október 2010

.2.3 *Aldur skips: 20 ár eða eldri*

Með aldri skips er átt við tímann sem er liðinn frá því að kjölur er lagður eða skipið er á svipuðu smíðastigi eða því var breytt í ekjufarþegaskip.

8-3 Sérkröfur varðandi farþegaskip, önnur en ekjufarþegaskip, sem mega flytja 400 manns eða fleiri

SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR, ÖNNUR EN EKJUFARÞEGASKIP.

Þrátt fyrir ákvæði í reglu II-1/B/9 skulu farþegaskip, önnur en ekjufarþegaskip, sem staðfest er að mega flytja fleiri en 400 manns, vera í samræmi við ákvæði liðar .2.3 og 2.6 í reglu II-1/B/8 og skal þá gert ráð fyrir að leikinn geti verið hvar sem er á skipslengdinni, L.

9 Þil í fremstu og öftustu lest og vélarúmi (R 10)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Í skipinu skal vera stafnhylki eða stafnþil (árekstrarþil) sem skal vera vatnspétt upp undir skilrúmsþilfari. Fjarlægð þessa þils skal vera minnst 5% af skipslengdinni frá fremri lóðlínu og mest 3 metrar að viðbættum 5% af skipslengdinni.
- .2 Ef einhver hluti skipsins skagar fram fyrir fremri lóðlínu neðansjávar, t.d. perustefni, skal fjarlægðin, sem tilgreind er í lið 1, mæld frá punkti sem er annaðhvort:
 - .1 við miðju þessarar framlengingar, eða
 - .2 á stað sem nær 1,5% af skipslengdinni fram fyrir fremri lóðlínu, eða
 - .3 3 metrum framan við fremri lóðlínu og er miðað við þá mælingu sem gefur minnsta gildi.

.3 Á skipum með langa yfirbyggingu framskips skal stafnhylkið eða stafnpilið (árekstrarpilið) vera veðurþétt upp að næsta heila þilfari ofan við skilrúmsþilfarið. Framlengingunni skal komið þannig fyrir að hún geti ekki skemmst af völdum stafnhurðar ef stafnhurðin skemmist eða losnar frá.

.4 Framlengingin, sem krafist er í lið 3, þarf ekki endilega að vera í beinu framhaldi af þilinu fyrir neðan að því tilskildu að hlutar hennar séu ekki staðsettir framan við fremri mörkin sem eru tilgreind í lið .1 eða í lið .2.

Á gömlum skipum í flokki B hins vegar:

.1 Þar sem skábraut er hluti af framlengingu stafnpilsins (árekstrarpilsins) ofan við skilrúmsþilfarið skal sá hluti skábrautarinnar, sem er meira en 2,3 metrum ofan við skilrúmsþilfarið, ekki ná meira en 1,0 metra fram fyrir fremri mörkin sem eru tilgreind í lið .1 og .2,

.2 Þar sem gömul skábraut uppfyllir ekki kröfur varðandi framlengingu stafnpils (árekstrarpils) og staða skábrautar kemur í veg fyrir að framlengingunni sé komið fyrir innan þeirra marka, sem eru tilgreind í lið .1 eða .2, skal koma henni fyrir rétt aftan við aftari mörkin sem eru tilgreind í lið .1 eða .2. Þetta takmarkaða aftara bil skal ekki vera stærra en nauðsynlegt er til að tryggja að ekki verði hindranir við skábrautina. Framlenging stafnpils (árekstrarpils) skal opnast fram á við og uppfylla kröfur liðar .3 þannig að hún geti ekki skemmst af völdum skábrautar ef skábrautin skemmist eða losnar frá.

.5 Skábrautir, sem uppfylla ekki framangreindar kröfur, teljast ekki vera framlenging á stafnpili (árekstrarpili).

.6 Kröfur í lið .3 og .4 gilda um gömul skip í flokki B eigi síðar en frá þeim degi sem fyrsta reglubundna aðalskoðun fer fram eftir þann dag sem um getur í 1. mgr. 14. gr. þessarar tilskipunar.

.7 Með sama hætti skulu vera á skipinu skutþil og þil sem skilja vélarúm frá farm- og farþegarými að framan og aftan og skulu þau einnig vera vatnsþétt upp að skilrúmsþilfari. Þó mega skutþil vera með þrepum neðan við skilrúmsþilfar að því tilskildu að ekki sé dregið úr öryggi skipsins með tilliti til niðurrhólfunar.

.8 Skutþipur skulu í öllum tilvikum vera umluktar vatnsþéttum rýmum. Hringþétti í skuti skal komið fyrir í vatnsþéttum skrífuásgöngum eða öðru vatnsþéttu rými, aðskildu frá rými fyrir skutþipur, með því rúmtaki að kaflínan færist ekki í sjó þótt það fyllist af sjó vegna leka í hringþétti í skuti.

10 Tvöfaldur botn (R 12)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, GÖMLU SKIP Í FLOKKI B OG NÝ SKIP, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR, SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ EÐA LENGRI.

.1 Á nýjum skipum í flokki B, C og D, á gömlum skipum í flokki B og á nýjum skipum, smíðuðum 1. janúar 2003 eða síðar, sem eru 24 metrar að lengd eða lengri skal vera tvöfaldur botn sem nær frá stafnpili að skutþili eins langt og frekast er unnt og skal hann samrýmast hönnun og góðri nýtingu skipsins.

.1 Skip, sem eru 50 metrar að lengd og lengri, en þó styttri en 61 metri, skulu vera með tvöföldum botni sem nær að minnsta kosti frá vélarúmi að stafnpili eða svo nálægt því þili sem frekast er unnt.

.2 Skip, sem eru 61 metri að lengd og lengri en þó styttri en 76 metrar, skulu vera með tvöfaldan botn að minnsta kosti utan vélarúmsins og skal hann ná að stafn- og skutþiljum eða svo nálægt þeim þiljum sem frekast er unnt.

.3 Skip, sem eru 76 metrar að lengd og lengri, skulu vera með tvöfaldan botn miðskips og skal hann ná að stafn- og skutþiljum eða svo nálægt þeim þiljum sem frekast er unnt.

.2 Á skipum, sem vera eiga með tvöföldum botni, skal dýpt botnsins vera í samræmi við reglur viðurkenndrar stofnunar og innri botninn ná svo langt út til hliðanna að botninn sé varinn þangað sem austur nær. Sú vörn er talin nægileg ef skurðarlínan milli ytri brúna tvöfalda botnsins og austurbyrðingsins liggur hvergi undir láréttum fleti sem gengur gegnum punktinn þar sem miðbandið í skipinu sker þverskipa hornalínu sem myndar 25 gráðu horn við grunnlínu og sker hana í punkt sem liggur í hálfra skipsbreiddar fjarlægð frá miðlínu skipsins.

- .3 Litlir brunnar í tvöföldum botni með tengingu við tæmingarfyrirkomulag í farmrýmum o.s.frv. mega ekki vera dýpri en nauðsynlegt er. Þeir mega í engu tilviki vera dýpri en tvöfaldi botninn við miðlínu, að frádregnum 460 mm, eða ná niður fyrir láréttan flöt sem um getur í lið .2. Þó er heimilt að setja brunn, sem nær að ytri botninum, við aftari enda skrófuásganganna. Stjórnvald fánaríkisins getur heimilað aðra brunna (t.d. fyrir smurolíu undir aðalvélum) ef það telur að fyrirkomulagið veiti vörn jafngilda þeirri vörn sem tvöfaldur botn, sem samrýmist þessari reglu, veitir.
- .4 Ekki er nauðsynlegt að setja tvöfaldan botn í meðalstór vatnspétt hólf, sem eru einungis notuð undir vökva, að því tilskildu að það dragi ekki úr öryggi skipsins, að mati stjórnvalds fánaríkisins, ef botn eða hlið skipsins verður fyrir skemmdum.
- .5 Þrátt fyrir lið .1 í þessari reglu 10 getur stjórnvald fánaríkisins heimilað að sleppa megi tvöföldum botni í þeim hluta skipsins, sem er með niðurbólunarskúlu undir 0,5, telji það að ísetning tvöfalda botns í þeim hluta samrýmist ekki hönnun og góðri nýtingu skipsins.

11 Ákvörðun, merking og skráning hleðslumerkja niðurbólunar (R 13)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Til þess að unnt sé að viðhalda þeirri niðurbólun sem krafist er skal ákvarða og setja hleðslumerki, sem svara til viðurkenndrar djúpristu niðurbólunar, á skipshliðar miðskips. Ef sérstök rými hafa verið útbúin á skipinu til að vera ýmist vistarverur fyrir farþega eða farmrými er þó heimilt, fari eigandi fram á það, að ákvarða og merkja eitt eða fleiri viðbótarhleðslumerki sem svara til þeirrar djúpristu niðurbólunar sem stjórnvald fánaríkisins kann að samþykkja vegna mismunandi þjónustuaðstæðna.

- .2 Hleðslumerki niðurbólunar, sem hafa verið ákvörðuð og merkt, skulu skráð í öryggisskírteini farþegaskips og skal nota táknid C.1 ef hleðslumerki niðurbólunar er aðeins eitt.

Ef hleðslumerki niðurbólunar eru fleiri en eitt skal auðkenna önnur skilyrði með táknum C.2, C.3, C.4 o.s.frv. (¹).

- .3 Friðborðið, sem svarar til hvers þessara hleðslumerkja, skal mælt á sama stað og frá sömu þilfarslínu og þau friðborð sem eru sett í samræmi við gildandi alþjóðasamþykkt um hleðslumerki skipa.
- .4 Á öryggisskírteini farþegaskips skal tilgreina með skýrum hætti það friðborð sem svarar til hvers viðurkennds hleðslumerkis niðurbólunar og þjónustuaðstæðurnar sem það er viðurkennt fyrir.
- .5 Undir engum kringumstæðum má hleðslumerki niðurbólunar koma ofan við dýpsta (efsta) hleðslumerki í sjó eins og það er ákveðið með tilliti til styrkleika skipsins eða gildandi alþjóðasamþykktar um hleðslumerki skipa.
- .6 Hvar svo sem hleðslumerki niðurbólunar er komið fyrir á skipi má aldrei hlaða það svo að hleðslumerki það, sem á við árstíð og stað og er sett í samræmi við gildandi alþjóðasamþykkt um hleðslumerki skipa, fari í kaf.
- .7 Undir engum kringumstæðum skal hlaða skip þannig að hleðslumerki niðurbólunar, fyrir þá ferð og þær aðstæður, fari í kaf.

12 Smíði og fyrsta prófun vatnspéttra þilja o.s.frv. (R 14)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Hvert vatnspétt þil til niðurbólunar, bæði þverskipa og langskipa, skal þannig gert að það þoli, með viðeigandi varastyrk, þrýsting af hámarksvatnssúlu sem það gæti orðið fyrir ef leki kemur að skipinu en að minnsta kosti þrýsting af vatnssúlu sem nær upp undir kaflínu. Smíði þessara þilja skal vera í samræmi við reglur viðurkenndrar stofnunar.

(¹) Heimilt er að setja rómverska tölustafi eða bókstafi í stað arabískra tölustafa á eftir bókstafnum "C" í hleðslumerki niðurbólunar ef stjórnvald fánaríkis telur það nauðsynlegt til að greina það frá alþjóðlegum hleðslumerkjum niðurbólunar.

- .2.1 Þrep og skot í þiljum skulu vera vatnspétt og með sama styrk og þil á sama stað.
- .2.2 Liggi bönd eða bjálkar um vatnspétt þilfar eða þil skal þetta þilfar eða þil vera vatnspétt án þess að til þess sé notað tré eða sement.
- .3 Ekki er skylt að prófa aðalhólfín með því að fylla þau vatni. Ef engar prófanir eru gerðar með því að fylla hólfín vatni skal láta fara fram prófun með vatnsbunu þar sem því verður komið við. Sú prófun skal fara fram eins seint og unnt er þegar verið er að útbúa skipið. Ef óhentugt reynist að gera prófun með vatnsbunu vegna hættu á skemmdum á vélbúnaði, einangrun rafbúnaðar eða hluta búnaðar hans, er heimilt að í hennar stað komi ítarleg sjónræn skoðun á lóðuðum samskeytum auk þess sem til viðbótar komi, ef nauðsynlegt telst, aðferðir eins og litaprófun eða úthljóðslekaprófun eða jafngild prófun. Undir öllum kringumstæðum skal fara fram nákvæm skoðun á vatnspéttum þiljum.
- .4 Stafnhylkið, tvöfaldir botnar (þ.m.t. holkilir) og innri byrðingar skulu prófuð með vatnssúlu sem svarar til krafna í lið .1.
- .5 Prófa skal vatnspéttni geyma, sem ætlaðir eru undir vökva og eru hluti af niðurrhólfun skipsins, með þrýstingi af vatnssúlu sem nær upp að dýpsta (efsta) hleðslumerki niðurrhólfunar eða vatnssúlu sem svarar til tveggja þriðju hluta af dýpt skipsins, mældri frá efra jafri kjalar að kaflinu út undan geymunum, og skal taka þann þrýstinginn sem er meiri en þó má hæð súlnnar aldrei vera minna en 0,9 metra yfir geymistoppnum, ef óhentugt reynist að gera prófun með vatni er hægt að gera loftlekaprófun og skal þá beita að hámarki 0,14 bara loftþrýstingi á geymana.
- .6 Prófanirnar, sem um getur í lið .4 og .5, eru gerðar í þeim tilgangi að tryggja að niðurrhólfun sé vatnspétt og ekki ber að líta á þau sem leið til að prófa getu hólfis til að geyma olíueldsneyti eða til annarra sérstakra nota sem nauðsynlegt gæti verið að gera strangari prófanir á, allt eftir því hversu hátt vökvinn nær í geyminum eða tengihlutum hans.

13 Op á vatnspéttum þiljum (R 15)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Fjöldi opa á vatnspéttum þiljum skal takmarka svo að samrýmist hönnun og góðri nýtingu skipsins; þessi op skulu vera með fullnægjandi lokunarúnaði.
- .2.1 Þar sem pípur, úrgangslúgur, rafstrengir o.s.frv. eru leidd gegnum vatnspétt þil skal gera ráðstafanir til að tryggja að þilin séu áfram vatnspétt.
- .2.2 Ekki er heimilt að setja loka, sem eru ekki hluti af lagnakerfi, í vatnspétt þil til niðurrhólfunar.
- .2.3 Ekki skal nota blý eða önnur efni, sem eru viðkvæm fyrir hita, í búnað sem fer í gegnum vatnspétt þil til niðurrhólfunar þar sem skaði í slíkum búnaði í eldsvoða myndi draga úr vatnspéttni þiljanna.
- .3.1 Ekki er heimilt að hafa hurðir, mannop eða inngangsup:
- .1 á stafnpíli (árekstrarþili) undir kaflinu,
- .2 á vatnspéttum þiljum þverskips sem skilja að farmrými og aðliggjandi farmrými, þó með þeim undantekningum sem kveðið er á um í lið .10.1 og 14. reglu.
- .3.2 Með þeim undantekningum, sem kveðið er á um í lið .3.3, má ekki rjúfa stafnpíl (árekstrarþil) nema til að leiða eina pípu í gegnum það undir kaflinu til þess að auka stafnhylkið, að því tilskildu að þessi pípa sé með loka sem hægt er að skrúfa fyrir með handafl frá stað fyrir ofan skilrúmsþilfarið og skal lokakistan fest á stafnpíli (árekstrarþili) inni í stafnhylkinu. Þó er heimilt að festa þennan loka á bakhlið stafnpílsins (árekstrarþílsins) að því tilskildu að auðvelt sé að komast að honum við allar þjónustuaðstæður og að hann sé ekki staðsettur í farmrými.

- .3.3 Ef tvær mismunandi tegundir vökva eru hafðar í stafnhylki má rjúfa stafnhil (árekstrarþilið) til að leiða tvær pípur í gegnum það og skal festa hvora um sig með þeim hætti sem krafist er í lið .3.1, að því tilskildu að ekki sé fyrir hendi hentug leið til að festa seinni pípunna og að öryggi skipsins haldist óbreytt með hliðsjón af viðbótarniðurbólfun stafnhylkisins.

- .4 Í þeim rýmum þar sem aðal- og hjálparvélar, auk katla sem stuðla að því að knýja skipið, eru staðsettar má aðeins hafa einar dyr til umferðar um hvert aðalþil þverskips, að frátöldum dyrum að skrúfuásgöngum. Ef tveir eða fleiri skrúfuásar eru á skipinu skal tengigangur vera á milli ganganna. Aðeins skal hafa einar dyr milli vélarúms og ganganna þar sem skrúfuásarnir tveir eru staðsettir og aðeins tvennar dyr þar sem skrúfuásar eru fleiri en tveir. Öllum þessum dyrum skal lokað með rennihurðum og skulu þær þannig staðsettar að þröskuldar þeirra liggja eins hátt og unnt er. Handknúinn búnaður fyrir þessar hurðir ofan skilrímsþilfars skal vera staðsettur utan vélarýma.

- .5.1 GÖMUL SKIP Í FLOKKI B OG NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU STYTTRI EN 24 METRAR:

Unnt skal vera að opna og loka dyrum með vatnspéttum rennihurðum eða hurðum á lömum eða samsvarandi. Ekki má nota hurðir þar sem málplötur eru einungis festar með boltum eða hurðir sem lokast með þunga sínum eða með falli lóðs.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

Vatnspéttar hurðir, aðrar en þær sem kveðið er á um í lið .10.1 eða 14. reglu, skulu vera rennihurðir sem er stjórnað með vélaraflí, samrýmast kröfum liðar 7 og sem unnt er að loka samtímis frá aðalstjórnborði á stjórnþalli á innan við 60 sekúndum þegar skipið er upprétt.

- .5.2 GÖMUL SKIP Í FLOKKI B OG NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU STYTTRI EN 24 METRAR:

Rennihurðum má stjórna annaðhvort með:

— handaflí eingöngu eða

— vélaraflí og handaflí.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

Ef vatnspéttar hurðir eru ekki fleiri en tvær og þær staðsettar í vélarúmi eða á þiljum, sem afmarka það rými, getur stjórnvald fánaríkisins heimilað að þeim sé eingöngu stjórnað með handaflí. Ef um er að ræða rennihurðir, sem er stjórnað með handaflí, skal loka þeim áður en skip leggur frá bryggju í siglingu með farþega og hafa þær lokaðar meðan á siglingu stendur.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .5.3 Vatnspéttum rennihurðum skal vera hægt að loka með vélaraflí eða handaflí hvort sem þeim er stjórnað með vélaraflí eða ekki þótt skipið hallist allt að 15 gráður á hvort borðið sem er. Einnig skal taka tillit til krafta sem geta verkað á aðra hlið hurðanna, t.d. þegar vatn streymir gegnum dynar sem svari til stöðugs vatnsþrýstings frá 1 m vatnssúlu ofan við þröskuldinn við miðlínu hurðarinnar.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

- 5.4 Stjórnþæki fyrir vatnspéttar hurðir, þ.m.t. vökgvalagnir og rafstrengir, skulu vera eins nærri þilinu þar sem hurðirnar eru og unnt er til þess að draga svo sem kostur er úr líkum á því að skemmdir, sem kunna að vera á skipinu, hafi áhrif á þau. Vatnspéttum hurðum og stjórnþækjum þeirra skal þannig fyrir komið að skemmdir á skipinu á svæði sem er 1/5 af breidd þess, sem er mæld hornrétt á miðlínu dýpsta (efsta) hleðslumerkis niðurbólfunar, hafi ekki áhrif á virkni vatnspéttara hurða utan þess hluta skipsins sem verður fyrir skemmdum.

- .5.5 Á hverri vatnsþétttri rennihurð, sem er stjórnað með vélarafli eða handafla, skal vera búnaður sem sýnir á öllum stöðum þaðan sem fjarstýrt er hvort hurðin eru opin eða lokað. Fjarstýringu skal aðeins hafa á stjórnþalli eins og krafist er í lið .7.1.5 og þar sem búnaði til að stjórna með handafla er komið fyrir ofan við skilrímspílfa samkvæmt kröfum liðar .7.1.4.

GÖMUL SKIP Í FLOKKI B OG NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU STYTTRIR EN 24 METRAR:

- .5.6 Dyrum með vatnsþéttum hurðum, sem eru ekki í samræmi við liði .5.1 til .5.5, skal loka áður en ferð hefst og hafa þær lokaðar meðan á siglingu stendur; skrá skal í dagbók hvenær þessar dyr eru opnaðar þegar skipið liggur við bryggju og hvenær þeim er lokað áður en skipið lætur úr höfn.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU STYTTRIR EN 24 METRAR OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .6.1 Rennihurðum, sem er stjórnað með handafla, skal annaðhvort rennt lárétt eða lóðrétt. Unnt skal vera að stjórna búnaðinum beggja vegna hurðarinnar og á aðgengilegum stað ofan skilrímspílfa með samfelldum sveifarsnúningi eða annarri viðurkenndri aðferð sem tryggir sama öryggi. Þegar dyrum er lokað með handafla á upprétu skipi skal aðgerðin ekki taka meira en 90 sekúndur.

GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .6.2 Rennihurðum, sem er stjórnað með vélarafla, skal annaðhvort rennt lárétt eða lóðrétt. Ef hurð er stjórnað með vélarafla frá aðalstjórnþúnaði skal búnaðinum þannig fyrir komið að einnig sé hægt að stjórna hurðinni með vélarafla beggja vegna hurðarinnar sjálfra. Staðbundin stjórnþæki, er tengjast aflbúnaðinum, skulu vera beggja megin við þilið og þannig fyrir komið að þeir sem fara um dyrnar geti haldið báðum handföngunum í opinni stöðu án þess að unnt sé að ræsa lokunarþúnaðinn fyrir slysi. Á rennihurðum, sem er stjórnað með vélarafla, skal vera handknúinn búnaður sem hægt er að nota við sjálfar hurðirnar beggja vegna og frá aðgengilegum stað ofan skilrímspílfa með samfelldum sveifarsnúningi eða annarri viðurkenndri aðferð sem tryggir sama öryggi. Gengið skal úr skugga um að gefin verði viðvörðun með hljóðmerki þegar dyrnar byrja að lokast sem heyrir þar til þeim er lokað að fullu. Til viðbótar við hljóðmerkið er þess krafist að á svæðum þar sem umhverfishávaði er mikill sé gefið ljósmerki við dyrnar með reglulegu millibili.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

- .7.1 Eftirfarandi á við um allar vatnsþéttar hurðir sem er stjórnað með vélarafla:

- .1 þeim skal rennt lóðrétt eða lárétt,
- .2 þær skulu, með fyrirvara um lið .11, allajafna takmarkast við 1,2 metra óhindraða hámarksbreidd. Stjórnvald fánaríkisins getur heimilað stærri hurðir að því marki sem nauðsynlegt er talið vegna góðrar nýtingar skipsins, að því tilskildu að tekið sé tillit til annarra öryggisráðstafana, einnig þeirra sem eru taldar upp hér á eftir:
 - .2.1 taka skal sérstakt tillit til styrkleika hurðarinnar og lokunarþúnaðar til að koma í veg fyrir leka,
 - .2.2 hurðin skal staðsett utan við lekasvæði B/5,
 - .2.3 dyrnar skulu vera lokaðar meðan á siglingu stendur nema í takmarkaðan tíma ef brýna nauðsyn ber til samkvæmt ákvörðun stjórnvalds fánaríkisins,
- .3 á hurðum skal vera nauðsynlegur búnaður til að opna dyrnar eða loka þeim með rafafla, vökvafla eða öðru afli sem stjórnvald fánaríkisins viðurkennir,

- .4 þær skulu vera búnar handknúnum búnaði. Unnt skal vera að opna og loka dyrunum með handafli beggja vegna hurðarinnar og loka þeim frá aðgengilegum stað ofan skilrúmsþilfars með samfelldum sveifarsnúningi eða annarri aðferð sem tryggir sama öryggi að mati stjórnvalds fánaríkisins. Snúningsátt eða önnur hreyfing skal sjást greinilega á öllum stjórnstöðum. Þegar dyrum er lokað með handafli á upprétu skipi skal aðgerðin ekki taka meira en 90 sekúndur,
- .5 á hurðunum skal vera stjórnþúnaður til að opna dyrnar eða loka þeim með vélarafli beggja vegna og loka þeim með vélarafli frá aðalstjórnborði á stjórnþalli,
- .6 á þeim skal vera hljóðmerkjabúnaður sem er frábrugðinn öðrum viðvörunarbúnaði á svæðinu og skal hann gefa hljóðmerki í hvert sinn sem dyrunum er lokað með afli úr fjarlægð og skal merkið heyrast í minnst 5 sekúndur og mest 10 sekúndur áður en hurðin byrjar að hreyfast og heyrast þar til dyrunum hefur verið lokað. Ef dyrunum er lokað með handafli úr fjarlægð nægir að hljóðmerkið heyrast á meðan hurðin hreyfist. Til viðbótar við hljóðmerkið getur stjórnvald fánaríkisins krafist þess að á svæðum fyrir farþega og þar sem umhverfishávaði er mikill sé gefið ljósmerki við hurðina með reglulegu millibili, og
- .7 dyrnar skulu lokast með því sem næst sama hraða þegar þeim er lokað með vélarafli. Tíminn sem líður frá því að hurðin byrjar að hreyfast þar til að dyrnar hafa lokast skal í engu tilviki vera styttri en 20 sekúndur og aldrei lengri en 40 sekúndur á upprétu skipi.
- .7.2 Neyðartaflan sem veitir nauðsynlegu rafafla til að knýja vatnsþéttar rennihurðir annaðhvort beint eða um sérhæfða dreifingartöflu ofan skilrúmsþilfars; neyðartafla skal veita rafafla til tilheyrandi stjórnþækja, merkjabúnaðar og viðvörunarbúnaðar annaðhvort beint eða um sérhæfða dreifingartöflu ofan skilrúmsþilfars og skal vera unnt að veita rafafla til þeirra um varaneyðarorkugjafa ef bilun verður í aðal- eða neyðarrafaflgjafa.
- .7.3 Aflknúnar vatnsþéttar rennihurðir skulu útbúnar einhverjum af eftirtöldum búnaði:
- .1 miðlægt vökvadrifið kerfi með tveimur sjálfstæðum orkugjöfum, sem eru hvor um sig með hreyfli og dælu, til að loka öllum dyrunum samtímis. Auk þess skulu vera fyrir hendi nægilega stórir vökvageymar fyrir allan búnaðinn til að virkja allar hurðirnar þrisvar sinnum að minnsta kosti, þ.e. loka, opna og loka aftur, í 15 gráðu halla. Ferlið skal virka með geyminn við tengiþrýsting dælnnar. Velja skal vökva með tilliti til þess hvaða hiti verður að líkindum í búnaðinum þegar hann er í notkun. Aflknúna kerfið skal hannað til að draga svo sem kostur er úr möguleika á að ein bilun í vökválögnum valdi því að fleiri en ein hurð verði óstarfhæf. Vökvadrifna kerfinu skal fylgja búnaður, sem varar við of litlu vökvamagni í hringrásargeymum fyrir aflknúin kerfi og of litlum gasþrýstingi, eða annar skilvirkur búnaður sem fylgist með tapi á safnorku í vökvageymum. Í þessum viðvörunarbúnaði skal bæði vera hljóðmerki og ljósmerki og skal hann staðsettur í aðalstjórnborði á stjórnþalli,
- .2 sjálfstætt vökvadrifið kerfi fyrir hverja hurð þar sem hver orkugjafi er með hreyfli og dælu til að opna og loka dyrunum. Auk þess skal vera fyrir hendi nægilega stór vökvageymir til að virkja hurðina þrisvar sinnum að minnsta kosti, þ.e. loka, opna og loka aftur, í 15 gráðu halla. Ferlið skal virka með geyma við tengiþrýsting dælnnar. Velja skal vökva með tilliti til þess hvaða hiti verður að líkindum í búnaðinum þegar hann er í notkun. Í aðalstjórnborði á stjórnþalli skal vera samstæðubúnaður sem varar við of lágu gasþrýstingi eða annar búnaður sem fylgist með tapi á safnorku í vökvageymum. Vísir, sem sýnir tap á safnorku, skal vera á hverjum stjórnstað, eða

- .3 sjálfstætt rafkerfi og hreyfill fyrir hverja hurð og skal hver orkugjafi vera hreyfill sem hægt er að opna og loka dyrunum með. Orkugjafinn skal fá orku frá bráðabirgðaneyðarrafli ef bilun verður í aðal- eða neyðarraflegjafa og skal hann hafa næga getu til að virkja hurðina þrisvar sinnum, þ.e. loka, opna og loka aftur, í 15 gráðu halla.

Kerfum, sem eru tilgreind í lið 7.3.1, 7.3.2 og 7.3.3, skal komið fyrir með eftirfarandi hætti:

Aðskilja skal aflkerfi fyrir vatnspéttar rennihurðir, sem er stjórnað með vélarafl, frá öðrum aflkerfum. Ein bilun í raf- eða vökvadrifnum aflkerfum, að frátöldum vökvaliðum, skal ekki koma í veg fyrir að hægt sé stjórna hurðinni með handafl.

- .7.4 Stjórnæki skulu vera beggja vegna þilsins og minnst 1,6 metra frá gólfi og skal þeim þannig fyrir komið að þeir sem fara um dyrnar geti haldið báðum handföngum í opinni stöðu án þess að ræsa lokunarbúnaðinn fyrir slysi. Handföngin, sem eru notuð til að opna og loka dyrunum, skulu hreyfast í sömu átt og hurðin og skal stefnan greinilega merkt. Vökvadrifnum stjórnækjum fyrir vatnspéttar hurðir í vistarverum skal þannig fyrir komið að börn geti ekki sett þau í gang ef einungis þarf eina aðgerð til að loka dyrunum, til að mynda á bak við þilhurðir með rennilokum í að minnsta kosti 170 sm hæð yfir þilfari.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

Beggja vegna hurðarinnar skal vera skilti með leiðbeiningum um hvernig dyrabúnaðinum skuli stjórnað. Beggja vegna hvernar hurðar skal einnig vera skilti með texta eða myndum þar sem varað er við þeirri hættu sem þeim er búin sem standa í dyrunum eftir að hurðin er byrjuð að lokast. Skiltin skulu vera úr varanlegu efni og þau kyrfilega fest. Í texta á skilti með leiðbeiningum eða viðvörðunum skulu einnig vera upplýsingar um lokunartíma hurðarinnar.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

- .7.5 Rafbúnaður og íhlutir fyrir vatnspéttar rennihurðir skulu, eftir því sem unnt er, staðsettir ofan við skilrúmsþilfar og utan hættusvæða.
- .7.6 Hlífar utan um rafíhluti, sem verður að hafa neðan skilrúmsþilfars, skulu veita viðeigandi vörn gegn vatni.
- .7.7 Rafrásir fyrir rafstraum, stjórnæki, merkjabúnað og viðvörðunarbúnað skulu varðar gegn bilunum þannig að bilun í rafrásum einnar hurðar leiði ekki til bilunar í rafrásum annarrar hurðar. Skammhlaup eða aðrar bilanir í rafrásum fyrir viðvörðun- eða mælubúnað hurðar skulu ekki leiða til þess að sú hurð verði óvirk. Sjá skal til þess að vatnsleki inn í rafbúnað, sem er staðsettur neðan skilrúmsþilfars, leiði ekki til þess að dyr með slíkri hurð opnast.
- .7.8 Ein rafbilun í aflkerfi eða stjórnkerfi fyrir rennihurðir, sem er stjórnað með vélarafl, skal ekki leiða til þess að lokaðar dyr opnast. Hafa skal stöðugt eftirlit með orkubirgðum í rafrásum eins nærri hverjum hreyfli, sem krafið er samkvæmt lið .7.3, og unnt er. Við orkutap skulu heyrast eða sjást hljóðmerki og ljósmerki frá viðvörðunarbúnaði í aðalstjórnborði á stjórnþalli.
- .8.1 Á aðalstjórnborði á stjórnþalli skal vera „aðalvalrofi“ fyrir tvenns konar aðgerðir: fyrir „handstýringu“ sem gerir kleift að opna og loka öllum dyrum á hverjum stað eftir notkun án sjálfvirkar lokunar og fyrir „sjálfstýringu“ þar sem opnum dyrum er lokað með sjálfvirkum hætti. Ef stillt er á „sjálfstýringu“ skal vera unnt að opna dyrnar á staðnum og loka aftur með sjálfvirkum hætti þegar „handstýringu“ er lokið. Allajafna skal „aðalvalrofi“ stilltur á „handstýringu“. Einungis skal stillt á „sjálfstýringu“ í neyðartilvikum eða við prófanir.

- .8.2 Í aðalstjórnborði á stjórnþalli skal birtast skýringamynd sem sýnir staðsetningu allra hurða með ljósmerki sem sýnir hvort dyr eru opnar eða lokaðar. Rautt ljós gefur til kynna að dyrnar séu eins opnar og unnt er og grænt ljós að þeim hafi verið lokað að fullu. Þegar dyrum er lokað með fjarstýringu skal rautt blikkandi ljós gefa til kynna lokun að hluta. Við hverja hurð skal rafrás ljósmerkis vera óháð rafrás stjórnækja.
- .8.3 Ekki skal vera unnt að opna dyr með fjarstýringu frá aðalstjórnstöð.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- 9.1 Allar dyr með vatnspéttum hurðum skulu vera lokaðar meðan á siglingu stendur nema að því leyti sem er tilgreint í lið 9.2 og 9.3. Einungis er heimilt að opna dyr með vatnspéttum hurðum, sem eru breiðari en 1,2 metrar samkvæmt lið 11, við þær kringumstæður sem greint er frá í þeim lið. Dyr, sem eru opnaðar í samræmi við þennan lið, skulu tilbúnar til lokunar án tafar.
- 9.2 Heimilt er að opna dyr með vatnspéttum hurðum meðan á siglingu stendur til að hleypa farþegum eða áhöfn í gegnum þær eða þegar nauðsyn ber til vegna vinnu í næsta nágreppi við þær. Loka verður dyrunum án tafar þegar umferðin er komin í gegn eða þeirri vinnu lokið sem opna þurfti vegna.
- 9.3 Heimilt er að halda tilteknum dyrum með vatnspéttum hurðum opnum meðan á siglingu stendur en þó því aðeins að slíkt sé talið bráðnauðsynlegt vegna öryggis og góðrar nýtingar á vélarbúnaði skipsins eða til að heimila farþegum allajafna óhindraðan aðgang um farþegarýmið. Stjórnvald fánaríkisins getur aðeins tekið slíka ákvörðun að lokinni vandlegri athugun á þeim áhrifum sem það hefur á nýtingu skipsins og eiginleika þess til að þola áraun. Dyr, sem heimilað er að halda opnum með þessum hætti, skal tilgreina skilmerkilega í upplýsingum um stöðugleika skipsins og ætíð skal vera unnt að loka þeim án tafar.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- 10.1 Setja má vatnspéttar hurðir af viðeigandi gerð í vatnspétt þil sem skipta farmi milli þilfarsrýma telji stjórnvald fánaríkisins þær nauðsynlegar. Þessar hurðir geta verið á lómum, veltihurðir eða rennihurðir en þær skulu ekki vera með fjarstýringu. Þær skulu festar eins hátt og eins langt frá byrðingsplötum og unnt er, þó skulu ystu lóðréttu brúnir aldrei vera fjær byrðingsplötum en 1/5 af breidd skipsins en það bil er mælt hornrétt á miðlinu dýpsta (efsta) hleðslumerkis niðurbólfunar.
- 10.2 Loka skal þessum dyrum áður en ferð hefst og hafa þær lokaðar meðan á siglingu stendur; skrá skal í dagbók hvenær þessar dyr eru opnaðar þegar skipið liggur við bryggju og hvenær þeim er lokað áður en skipið lætur úr höfn. Ef hægt er að komast að þessum dyrum meðan á siglingu stendur skal vera á þeim búnaður sem kemur í veg fyrir að hægt sé að opna þær án heimildar. Stjórnvald fánaríkisins skal taka til sérstakrar athugunar tillögur um ísetningu hurða, fjölda þeirra og fyrirkomulag.
- 11 Færanlegar plötur mega ekki vera á þiljum nema í vélarúmi. Setja skal plöturnar á sinn stað áður en skipið lætur úr höfn og ekki má fjarlægja þær meðan á siglingu stendur nema brýna nauðsyn beri til að mati skipstjórans. Stjórnvald fánaríkisins getur heimilað að einungis ein vatnspétt rennihurð, sem er stjórnað með vélarafl, sé sett í stað þessara færanlegu platna á hverju aðalþili þverskips, sem er stærra en þau sem eru tilgreind í lið 7.1.2, að því tilskildu að þessum dyrum sé lokað áður en skipið lætur úr höfn og þeim haldið lokuðum í ferðinni nema þegar brýna nauðsyn ber til annars að mati skipstjórans. Þessar dyr þurfa ekki að vera í samræmi við kröfur liðar 7.1.4 að því er varðar algera lokun með handknúnum búnaði á innan við 90 sekúndum. Skrá skal í dagbók hvenær þessar dyr eru opnaðar og þeim lokað, hvort skipið hefur látið úr höfn eða liggur við bryggju.

14 Skip sem flytja vöruflutningabifreiðar og starfsmenn þeirra (R 16)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Þessi regla á við um farþegaskip sem eru hönnuð eða er breytt til að flytja vöruflutningabifreiðar og starfsmenn þeirra.

- .2 Ef heildarfjöldi farþega á skipi af þessu tagi, þ.m.t. starfsmenn ökutækja, er ekki meiri en $N = 12 + A/25$, þar sem A = heildarþilfarssvæði (fermetrar) í geymslurýmum fyrir vöruflutningabifreiðar, og óhindruð hæð í geymslum og við inngang í rýmin er ekki minni en 4 metrar, skulu ákvæði liðar .10 í 13. reglu gilda að því er varðar vatnspéttar hurðir að öðru leyti en því að heimilt er að setja hurðirnar í hvaða hæð sem er á vatnspétt þil sem skipta farmrymum. Að auki skulu vera mælar á stjórnþalli er sýna sjálfkrafa hvenær hverjum dyrum er lokað og allar læsingar tryggilega frágengnar.
- .3 Þegar ákvæðum þessa kafla er beitt gagnvart skipi af þessu tagi er litið svo á að N tákni þann hámarksfjölda farþega sem skip getur fengið staðfestan í skirteini í samræmi við þessa reglu.

15 Op í byrðingsplötum neðan við kaflinu (R 17)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Fækka skal fjölda opa á byrðingsplötum í það lágmark sem samrýmist hönnun og góðri nýtingu skipsins.
- .2.1 Aðferðir, sem eru notaðar til að loka opum á byrðingsplötu, skulu vera í samræmi við fyrirhugaðan tilgang og notkunarstað.
- .2.2 Með fyrirvara um kröfur gildandi alþjóðasamþykktar um hleðslumerki skipa skulu engin kýraugu staðsett þannig að sylla þeirra sé neðan línu sem er dregin samsíða skilrúmsþilfari á skipshlið og skal lægsti punktur þeirra vera 2,5% af breidd skipsins ofan dýpsta (efsta) hleðslumerkis niðurrhólfunar, eða 500 mm, ef það er meira.
- .2.3 Öll kýraugu með syllur undir kaflinu skulu þannig smíðuð að ekki sé unnt að opna þau án samþykkis skipstjórans.
- .2.4 Ef lægsti punktur fyrir syllur kýrauga, sem um getur í lið .2.3, eru á millipilfari og neðan línu sem er dregin samsíða skilrúmsþilfarinu á skipshlið, er 1,4 metri, auk 2,5% af breidd skipsins ofan vatnsborðs þegar skipið lætur úr höfn, skulu öll kýraugu á millipilfari lokuð og vatnspétt og þeim læst áður en skipið lætur úr höfn og er óheimilt að opna þau fyrr en skipið kemur í næstu höfn. Við beitingu þessa liðar má leyfa frávik ef siglt er á ferskvatni.
- .2.5 Kýraugu og blindhlerar þeirra, sem ekki er hægt að komast að meðan á siglingu stendur, skulu lokuð og sjóbúin tryggilega áður en skipið lætur úr höfn.
- .3 Hafa skal eins fá niðurföll, frárennsli og önnur svipuð op á byrðingsplötum og unnt er annaðhvort með því að nýta hvert frárennslisop fyrir eins margar skolpleiðslur og aðrar leiðslur og hægt er eða með öðrum viðunandi hætti.
- .4 Gengið skal þannig frá aðgengi að og skilvirkni inntaks- og frárennslisopa á byrðingsplötum að vatn komist ekki inn í skipið fyrir slysn.
- .4.1 Með fyrirvara um kröfur í gildandi alþjóðasamþykkt um hleðslumerki skipa og að frátöldu því sem kveðið er á um í lið .5 skal hvert frárennslisop á byrðingsplötum frá rýmum neðan kaflinu vera annaðhvort með einum sjálfvirkum einstefnuloka sem loka má fyrir frá stað ofan skilrúmsþilfars eða tveimur sjálfvirkum einstefnulokum án slíks útbúnaðar, að því tilskildu að lokinn um borð sé staðsettur ofan dýpsta (efsta) hleðslumerkis niðurrhólfunar og að komast megi að honum til þess að skoða hann við allar þjónustuaðstæður.
- Þegar skrífað er fyrir loku á lokunarbúnaði skal ætíð vera greiður aðgangur að þeim stað ofan skilrúmsþilfars sem lokað er frá og skal búnaður sýna hvort lokinn er opin eða lokaður.
- .4.2 Kröfur gildandi alþjóðasamþykktar um hleðslumerki skipa skulu gilda um frárennslisop um byrðingsplötur frá rýmum ofan kaflinu.
- .5 Aðal- og aukasjóinntök og -frárennslisop í vélarúmi í tengslum við vinnslu vélbúnaðar skulu búin aðgengilegum lokum milli leiðslna og byrðingsplatna eða milli leiðslna og smíðaðra kassa á byrðingsplötum. Lokunum má stjórna á staðnum og við þá skulu vera vísar sem sýna hvort þeir eru opnir eða lokaðir.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Tryggja skal gott aðgengi til að stjórna handhjólum eða handföngum fyrir sjóloka. Allir lokar notaðir sem sjólokar skulu lokast þegar handhjólum þeirra er snúið réttisælis.
- .2 Frárennsliskranar eða -lokar á skipshlið fyrir útblástursvatn frá kötlum skulu vera á vel aðgengilegum stöðum og ekki neðan þilfarsplatna. Kranar eða lokar skulu þannig hannaðir að auðvelt sé að greina hvort þeir séu opnir eða lokaðir. Öryggishlífar skulu fylgja krönum þannig hannaðar að ekki sé unnt að taka lykilinn af þegar kraninn er opin.
- .3 Merkja skal greinilega alla loka og krana í leiðslukerfum, til að mynda í kerfum fyrir austur og kjölfestuvatn, brennsluolíu og smurolíu, slökkvibúnað og frárennsli, kælivatn og skolp o.s.frv., með tilliti til notkunar.
- .4 Unnt skal vera að loka fyrir aðrar frárennslisleiðslur á skipshlið með jafngildum aðferðum ef þær eru leiddar út neðan við dýpsta (efsta) hleðslumerki niðurrólfunar; ef þær eru leiddar út ofan við dýpsta (efsta) hleðslumerki niðurrólfunar skal vera á þeim venjulegur stormloki. Í báðum tilvikum má sleppa lokunum ef leiðslurnar eru jafnsverar og óbeint frárennsli um byrðing frá salernum og handlaugum og sé frárennsli um gólf frá þvottaherbergjum o.s.frv. búið blindhlera eða það varið með öðrum hætti gegn vatnsgusum. Veggir þessarar leiðslna þurfa þó ekki að vera þykkari en 14 mm.
- .5 Þegar notaður er loki með beinum lokunarbúnaði skal staðurinn sem honum er stýrt frá ætíð vera vel aðgengilegur og fyrir hendi skal vera búnaður sem sýnir hvort lokinn er opin eða lokaður.
- .6 Ef lokum með beinum lokunarbúnaði er komið fyrir í vélarúmum þarf aðeins að vera hægt að stýra þeim á staðnum að því tilskildu að sá staður sé vel aðgengilegur við allar aðstæður.
- .6 Allir tengihlutir og lokar á byrðingi sem krafist er samkvæmt þessari reglu skulu vera úr stáli, brónsi eða öðru viðurkenndu þanþolnu efni. Ekki má nota loka úr venjulegu steypujárni eða svipuðu efni. Allar leiðslur, sem vísað er til í þessari reglu, skulu vera úr stáli eða jafngildu efni að mati stjórnvalds fánaríkisins.
- .7 Landgöngu- og farmhlið undir kaflínu skulu vera nægilega sterk. Þeim skal lokað tryggilega og sjóbúin vatnspétt áður en skipið leggur úr höfn og þau skulu vera lokað meðan á siglingu stendur.
- .8 Þessum hliðum skal í engu tilviki þannig fyrir komið að lægsti punktur þeirra sé neðan dýpsta (efsta) hleðslumerkis niðurrólfunar.

16 Vatnspéttni farþegaskipa ofan kaflínu (R 20)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Gera skal allar viðeigandi og mögulegar ráðstafanir til að koma í veg fyrir að vatn komist inn ofan við skilrúmsþilfarið og dreifist þar. Þessar ráðstafanir geta meðal annars falist í því að setja upp hlutapíl eða styrkingar. Þegar vatnspéttum hlutapílum og styrkingum er komið fyrir á skilrúmsþilfari, ofan við eða fast við aðalþil til niðurrólfunar, skulu samskeyti við byrðing vera vatnspétt og tengingar við skilrúmsþilfar til þess að draga úr vatnsflæði eftir þilfarinu þegar slagsíða kemur á skipið vegna leka. Ef vatnspétt hlutapíl er ekki í beinu framhaldi af þilinu fyrir neðan skal skilrúmsþilfarið á milli vera algerlega vatnspétt.
- .2 Skilrúmsþilfar eða þilfar fyrir ofan það skal vera veðurþétt. Öll op á óvörðu veðurþilfari skulu vera með nægilega háum og sterkum kórnum og hentugum útbúnaði svo að þeim megi loka fljótt og gera veðurþétt. Austuropum, opnum handriðum og niðurföllum skal komið fyrir með þeim hætti sem nauðsyn krefur til þess að hægt sé að losa vatn af veðurþilfari fljótt hvernig sem viðrar.
- .3 Í gömlum skipum í flokki B skulu op loftröra sem opnast inn í yfirbygginguna vera að minnsta kosti 1 metra ofan við vatnslínu þegar skipið hallar um 15 gráður eða við hámarkshallahorn við meðalflæði samkvæmt beinum útreikningum eftir því hvort hornið er stærra. Einnig mega loftrör frá geymum, öðrum en oliugeymum, liggja gegnum hliðar yfirbyggingarinnar. Ákvæði þessa liðar gilda með fyrirvara um ákvæði gildandi alþjóðasamþykktar um hleðslumerki skipa.

- .4 Kýraugu, landgangshlið, farmhlið og annar lokunarbúnaður á byrðingsplötum fyrir ofan kaflinu skulu vera fullnægjandi hönnun og smíði og nægilega sterk miðað við þau rými sem þau eru sett í og afstöðu þeirra til dýpsta (efsta) hleðslumerkis niðurbólfnar.
- .5 Öll kýraugu í rýmum neðan við næsta þilfar ofan við skilrúmsþilfarið skulu vera með traustum blindhlerum að innanverðu sem er þannig fyrir komið að auðvelt sé að loka þeim og sjóbúa vatnspétt.

17 Lokun farmhleðsludýra (R 20-1)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Eftirtöldum dýrum ofan kaflinu skal lokað og læst áður en skip leggur upp í siglingu og hafa skal þær lokaðar og læstar þar til skipið leggst að bryggju í næstu höfn:
- .1 farmhleðsludýrum á byrðingi eða við mörk lokaðra yfirbygginga,
- .2 stefnislokum á stöðum sem eru tilgreindir í lið .1.1,
- .3 farmhleðsludýrum á stafnpili (árekstrarpili),
- .4 veðurbéttum skábrautum sem er annar lokunarbúnaður en sá sem er skilgreindur í liðum .1.1 til .1.3. Heimilt er að opna dýr eða hafa þær opnar þegar skip er á leið til eða frá bryggju ef ekki er unnt að opna eða loka þeim á meðan skipið liggur við bryggju en þó aðeins að því marki sem nauðsynlegt telst til að unnt sé að virkja þær án tafar. Innri stafndýr verða þó ætíð að vera lokaðar.
- .2 Þrátt fyrir kröfur liðar .1.1 og .1.4 getur stjórnvald fánaríkisins heimilað að hafa megi tilteknar dýr opnar, óski skipstjóri þess, ef nauðsyn krefur vegna reksturs skipsins eða vegna farar farþega um borð eða frá borði þegar skipið liggur tryggilega við akkeri og að því tilskildu að ekki sé dregið úr öryggi skipsins.
- .3 Skipstjóri skal sjá til þess að framfylgt sé skilvirku eftirlits- og tilkynningakerfi varðandi lokun og opnun dýra sem um getur í lið .1.
- .4 Áður en skipið leggur upp í siglingu skal skipstjóri sjá til þess að skráð sé í dagbók, eins og krafist er í 22. reglu, hvenær hurðum, sem eru tilgreindar í lið .1, er síðast lokað og tilteknar hurðir opnaðar í samræmi við lið .2.

17-1 Vatnspéttni milli ekjuþilfars (skilrúmsþilfars) og rýma fyrir neðan (R 20-2)

NÝ EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1.1 Með fyrirvara um ákvæði liðar .1.2 og .1.3 skal lægsti punktur allra aðgangsopa inn í rými neðan við skilrúmsþilfar ekki vera minna en 2,5 metrum ofan við skilrúmsþilfarið.
- .1.2 Þar sem skábrautum fyrir ökutæki hefur verið komið fyrir, í því skyni að veita aðgang að rýmum neðan við skilrúmsþilfar, skal vera hægt að loka opum þeirra veðurbétt til að koma í veg fyrir innstreymi vatns undir þiljur þannig að gefnar séu viðvaranir og upplýsingar um það birtist á stjórnþalli.
- .1.3 Stjórnvald fánaríkisins getur heimilað að sett sé sérstök aðgangsop að rýmum neðan við skilrúmsþilfar að því tilskildu að þau séu nauðsynleg vegna góðrar nýtingar skipsins, til að mynda vegna flutnings á vélbúnaði og vistum, með því skilyrði að þau séu vatnspétt og að gefnar séu viðvaranir og upplýsingar um þau birtist á stjórnþalli.
- .1.4 Loka skal þeim aðgangsopum, sem um getur í lið .1.2 og .1.3, áður en skipið leggur frá bryggju á leið í siglingu og skulu þau vera lokað þar til skipið leggst að bryggju í næstu höfn.
- .1.5 Skipstjóri skal sjá til þess að skilvirku eftirlits- og tilkynningakerfi sé framfylgt varðandi lokun og opnun aðgangsopa sem um getur í lið .1.2 og .1.3.

- .1.6 Skipstjóri skal sjá til þess að skráð sé í dagbók, eins og krafist er í reglu II-1/B/22, áður en skipið leggur frá bryggju á leið í siglingu hvenær aðgangssopum, sem um getur í lið .1.2 og .1.3, er síðast lokað.
- .1.7 Ný ekjufarþegaskip í flokki C sem eru styttri en 40 metrar og ný ekjufarþegaskip í flokki D geta, í stað þess að uppfylla liði .1.1 til .1.6, uppfyllt liði .2.1 til .2.4, að því tilskildu að karmar og þröskuldar séu í a.m.k. 600 mm hæð á opnum ekjufarmrýmum og a.m.k. 380 mm í lokuðum ekjufarmrýmum.

GÖMUL EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B:

- .2.1 Öll aðgangssop frá ekjuþilfari inn í rými fyrir neðan skilrúmsþilfar skulu vera veðurþétt og á stjórnþalli skal vera búnaður sem sýnir hvort þau eru opin eða lokað.
- .2.2 Loka skal öllum þessum aðgangssopum áður en skipið leggur frá bryggju á leið í siglingu og þau skulu vera lokað þar til skipið leggst að bryggju í næstu höfn.
- .2.3 Þrátt fyrir kröfurnar í lið .2.2 getur stjórnvald fánaríkisins heimilað að sum aðgangssop séu opnuð á siglingu en þó aðeins til að hleypa umferð í gegn og, ef nauðsyn krefur, vegna góðrar nýtingar skipsins.
- .2.4 Kröfur í lið .2.1 skulu gilda eigi síðar en frá þeim degi sem fyrsta reglubundna aðalskoðunin fer fram eftir þann dag sem um getur í 1. mgr. 14. gr. þessarar tilskipunar.

17-2 Aðgangur að ekjuþilföllum (R 20-3)

ÖLL EKJUFARÞEGASKIP:

Skipstjóri eða annar tilnefndur yfirmaður skal sjá til þess að engir farþegar hafi aðgang að lokuðu ekjuþilfari á meðan skipið er í siglingu nema með ótvíræðu samþykki hans.

17-3 Lokun þilja á ekjuþilfari (R 20-4)

NÝ EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B:

- .1 Öll þil þverskips og langsum, sem hefta flæði sjávar sem hefur safnast fyrir á ekjuþilfari, skulu vera á sínum stað og tryggilega fest áður en skipið leggur frá bryggju og þeim skal haldið í því ástandi þar til skipið leggst næst að bryggju.
- .2 Þrátt fyrir kröfurnar í lið .1 getur stjórnvald fánaríkisins heimilað að sum aðgangssop á þessum þiljum séu opnuð á siglingu en þó aðeins til að hleypa umferð í gegn og, ef nauðsyn krefur, vegna góðrar nýtingar skipsins.

18 Upplýsingar um stöðugleika (R 22)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Hallaprófa skal og ákvarða stöðugleikabætti farþegaskips þegar það er fullsmíðað. Láta skal skipstjóra í té gögn, sem stjórnvald fánaríkisins hefur viðurkennt, er veita honum á hraðan og einfaldan máta nákvæmar upplýsingar um stöðugleika skipsins við ýmiss konar þjónustuaðstæður.
- .2 Þegar breytingar eru gerðar á skipi, sem hafa veruleg áhrif á gögn um stöðugleika til skipstjóra, skal láta í té ný stöðugleikagögn. Ef nauðsyn krefur skal gera nýja hallaprófun á skipinu.

- .3 Reikna skal út þunga á léttu skipi með reglubundnu millibili og ekki sjaldnar en á fimm ára fresti og kanna hvort breytingar hafi orðið á sæþunga miðað við létt skip og langskipsþyngdarmiðju. Gera skal nýja hallaprófun á skipinu í hvert sinn sem í ljós kemur eða gera má ráð fyrir, eftir samanburð við viðurkennd stöðugleikagögn, meira en 2% fráviki á tómaþunga eða fráviki á langskipsþyngdarmiðju sem nemur meira en 1% af skipslengdinni.
- .4 Stjórnvaldi fánaríkisins er heimilt að veita einstöku skipi undanþágu frá hallaprófun að því tilskildu að til séu grunnstöðugleikagögn frá hallaprófun systurskips og stjórnvaldið telji að frá þessum grunnögnum sé unnt að gera áreiðanleg stöðugleikagögn fyrir skipið sem ráðgert er að veita undanþágu.

19 Áætlanir um aðgerðir vegna leka (R 23)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Sýndar skulu á varanlegan hátt fyrir yfirmann, sem hefur með höndum stjórn, áætlanir er sýna greinilega op á hverju þilfari og op á mörkum vatnspéttra hólfa ásamt lokunarbúnaði þeirra og stöðu stjórnþækja fyrir hann, svo og fyrirkomulag við leiðréttingu á halla vegna flæðis. Enn fremur skulu liggja fyrir bæklingar með framangreindum upplýsingum fyrir yfirmenn skipsins.

20 Þéttleiki bols og yfirbyggingar, lekavarnir og lekastjórnun (R 23-2)

Þessi regla á við um öll ekjufarþegaskip en gildir þó með tilliti til gamalla skipa í lið .2 eigi síðar en þann dag sem fyrsta reglubundna aðalskoðun fer fram eftir þann dag sem um getur í 1. mgr. 14. gr. þessarar tilskipunar.

- .1 Á stjórnþalli skulu vera vísar fyrir allar dyr á byrðingi, hleðsludyr og hvern þann annan lokunarbúnað sem flætt getur um inn í sérstök rými eða ekjufarmrými ef hann er skilinn eftir opinn eða ekki gengið tryggilega frá honum. Mælakerfið skal hannað samkvæmt meginreglunni um virkt öryggi og varað skal við með ljósmerki ef dyr hafa ekki lokast að fullu eða einhver hluti öryggisbúnaðar er ekki rétt staðsettur og læstur, og með hljóðmerki ef dýrnar eða lokunarbúnaðurinn hefur opnast eða öryggisbúnaður tryggir ekki lengur öryggi. Í mælaborði á stjórnþalli skal vera valhnappur merktur „höfn/sigling“ sem er þannig stilltur að hljóðmerki sé gefið á stjórnþalli ef skip lætur úr höfn með stafnhurð, innri hurðir, skábraut í skuti eða aðrar hurðir á byrðingi opnar eða ef lokunarbúnaður er ekki í rétttri stöðu. Aflgjafi fyrir mælakerfið skal vera óháður aflgjafa sem stjórnar og festir hurðirnar tryggilega. Ekki er ástæða til að breyta mælakerfi sem stjórnvald fánaríkisins hefur viðurkennt og er um borð í gömlum skipum.
- .2 Sjónvarpseftirlitskerfi og vatnslekaeftirlitskerfi skal þannig fyrir komið að þau sendi upplýsingar á stjórnþall og til stjórnstöðvar vélarúms verði vart leka um innri og ytri stafnhurðir, hurðir í skuti eða aðrar hurðir á byrðingi sem gæti náð inn í sérstök rými eða ekjufarmrými.
- .3 Nota skal skilvirkar aðferðir til að hafa stöðugt eftirlit með sérstökum rýmum og ekjufarmrýmum, til að mynda sjónvarpseftirlitskerfi, þannig að unnt sé að greina hreyfingu ökutækja við slæm veðurskilyrði og óleyfilegar ferðir farþega þangað á meðan skipið er á siglingu.
- .4 Geyma skal, á viðeigandi stað um borð, gögn er varða rétta tilhögun við lokun og opnun allra dýra á byrðingi, farmdýra og annars lokunarbúnaðar sem flætt gæti um inn í sérstök rými eða ekjufarmrými ef hann er skilinn eftir opinn eða ótryggilega sjóbúinn.

21 Merking, tímabundin notkun og reglubundin aðalskoðun vatnspéttra hurða o.s.frv. (R 24)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Í hverri viku skulu fara fram æfingar í því að stjórna vatnspéttum hurðum, kýraugum, lokum og lokunarbúnaði fyrir niðurföll.

- .2 Daglega skal prófa allar vatnspéttar hurðir á aðalþiljum þverskips sem eru notaðar á siglingu.
- .3 Skoða skal að minnsta kosti vikulega og úti á rúmsjó vatnspéttar hurðir og allan vélbúnað og álestrarmæla sem tengjast þeim, alla loka sem skrúfa verður fyrir til að gera hólfi vatnspétt og alla loka sem eru nauðsynlegir til þverflæðistjórnar.
- .4 Setja skal viðeigandi merkingar á lokana, hurðirnar og vélbúnaðinn til þess að unnt sé að tryggja hámarksöryggi með þeim.

22 Færslur í dagbók (R 25)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Loka skal dyrum með hurðum á lómum, færanlegum plötum, kýraugum og farmhliðum og öðrum opum, sem krafist er að séu lokaðar meðan á siglingu stendur samkvæmt reglunum, áður en skipið lætur úr höfn. Skrá skal í dagbók opnanir og lokanir (ef þær eru heimilar samkvæmt þessum reglum).
- .2 Skrá skal í dagbók allar æfingar og skoðanir sem er krafist samkvæmt 21. reglu ásamt nákvæmri skrá yfir galla sem kunna að koma í ljós.

23 Lyftanlegir pallar og skábrautir fyrir bifreiðar

NÝ SKIP Í FLOKKI A, B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Smiði, uppsetning og stjórnun hengipílfara til flutninga á ökutækjum farþega skal vera í samræmi við reglur sem stjórnvald fánaríkisins setur. Smiðin skal vera í samræmi við viðeigandi reglur viðurkenndrar stofnunar.

24 Handrið

NÝ SKIP Í FLOKKI A, B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

1. Á þilföllum utan dyra, sem farþegum er heimill aðgangur að og þar sem ekki er borðstokkur í fullnægjandi hæð, skal vera handrið í a.m.k. 1100 mm hæð frá þilfari og skal hönnun þess og smíði miðuð við að koma í veg fyrir að farþegar geti klifrað upp á handriðið eða fallið af þilfarinu fyrir slysi.
2. Á stigum og stigapöllum á slíkum þilföllum utan dyra skulu vera handrið smíðuð á sama hátt.

C-HLUTI

VÉLBÚNAÐUR

1 Almenn (R 26)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Vélbúnaði, kötlum og öðrum þrýstihylkjum, tilheyrandi lagnakerfi og tengihlutum skal þannig fyrir komið og þessir hlutir séu varðir á þann hátt að hætta fyrir menn um borð verði sem minnst og skal gefa sérstakan gaum þeim hlutum sem hreyfast, heitum flötum og öðru sem hættulegt getur talist.
- .2 Búnaður skal vera fyrir hendi til að halda við eða endurheimta gangfærni aðalvélnanna, jafnvel þótt ein af nauðsynlegum hjálparvélum verði óstarfhæf.
- .3 Unnt skal vera að gangsetja vélar í vélvana skipi án utanaðkomandi aðstoðar.

NÝ SKIP Í FLOKKI B OG C:

- .4 Aðal- og hjálparvélar, sem eru nauðsynlegar til að knýja skipið og vegna öryggis þess skulu, eins og þær eru niðurstettar, vera gangfærar hvort sem skipið er upprétt eða hefur allt að 15 gráðu stöðuga slagsíðu á annað hvort borðið eða veltur allt að 22,5 gráður á annað hvort borðið og heggur samtímis allt að 7,5 gráður fram eða aftur.

NÝ SKIP Í FLOKKI A, B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .5 Búnaður skal vera fyrir hendi til að stöðva vél og skrófu í neyðartilviki frá viðeigandi stöðum utan vélarúms/stjórnklefa vélarúms, þ.e. frá opnu þilfari eða stýrishúsi.

SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

- .6 Staðsetning og fyrirkomulag loftröra fyrir eldsneytisolíugeyma, setgeyma og smurolíugeyma skal vera þannig að þó að loftrör brotni hafi það ekki í för með sér beina hættu á að sjór eða regnvatn komist inn. Um borð í öllum skipum skulu vera tveir eldsneytisolíugeymar fyrir hverja gerð eldsneytis, sem notuð er til að knýja skipið áfram og nauðsynlegan búnað þess, eða samsvarandi fyrirkomulag og skal hver þeirra rúma eldsneytismagn til að knýja skipsvélina óslitið með hámarksafköstum, sem og rafala þess við hefðbundið álag á sjó, í a.m.k. átta klukkustundir í skipum í flokki B og a.m.k. fjórar klukkustundir í skipum í flokki C og D.

2 Brunahreyflar (R 27)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Brunahreyfla, þar sem borvídd strokka er meiri en 200 mm eða þar sem rúmmál sveifarhúss er 0,6 m³ eða meira, skal búa öryggislokum gegn sprengingu í sveifarhúsi og skulu þeir vera af heppilegri gerð og með nægilega stóru útstreymisopi. Öryggislokunum skal þannig fyrir komið eða þeim fylgja þannig búnaður að tryggt sé að útstreymi frá þeim sé þannig stýrt að sem minnst hætta sé á að starfsmenn slasist.

3 Austurkerfi (R 21)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- 1.1 Um borð skulu vera afkastamiklar austurdælur sem geta við allar raunhæfar aðstæður dælt úr og tæmt sérhvert vatnspétt hólfi sem er að staðaldri hvorki notað sem vatnsgeymir, sjókjölfesta, olíugeymir né geymir undir vökva og annar afkastamikill dælibúnaður er fyrir. Fyrir hendi skal vera afkastamikill búnaður til að tæma vatn úr einangruðum farmrýmum.
- 1.2 Samþykkja má hreinlætiskerfis-, kjölfestu- eða austurdælur sem aðskildar aflausturdælur ef þeim fylgja nauðsynlegar tengingar við austurkerfið.
- 1.3 Öll austurrör sem eru notuð í eða undir eldsneytisgeymum eða í kötlum eða vélarúmum, þ.m.t. rými fyrir olíusetgeyma eða olíudælubúnað, skulu gerð úr stáli eða öðru viðeigandi efni.
- 1.4 Dælukerfum fyrir austur og kjölfestu skal þannig komið fyrir að vatn utan frá eða frá rýmum fyrir sjókjölfestu geti ekki streymt inn í farmrými eða vélarúm eða frá einu hólfi til annars. Gera skal ráðstafanir til að koma í veg fyrir að sjór flæði óvart inn í djúptanka með tengingar við austur og kjölfestu þegar í þeim er farmur og að frárennsli fari um austurdælu þegar í geymunum er sjókjölfesta.
- 1.5 Öllum lokakistum og lokum, sem er stjórnað með handafla í tengslum við austurkerfi, skal þannig komið fyrir að auðvelt sé að komast að þeim við eðlilegar kringumstæður.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- 1.6 Gera skal ráðstafanir vegna tæmingar úr lokuðum farmrýmum á skilrúmsþilfari.

- 1.6.1 Ef hæð friðborðs á skilrímspílfari er þannig að pílfarsbrún fer í kaf þegar skipið hallast meira en 5 gráður skal nota nægilegan fjölda niðurfalla í hentugri stærð til beinnar losunar fyrir borð og skal þeim komið fyrir í samræmi við kröfur í 15. reglu.
- 1.6.2 Ef hæð friðborðs er þannig að brún skilrímspílfars fer í kaf þegar skipið hallast um 5 gráður eða minna skal dæla úr lokuðum farmrýmum á skilrímspílfari inn í viðeigandi rými, eitt eða fleiri, af hæfilegri stærð þar sem fyrir er búnaður sem varar við hárra vatnsstöðu og viðeigandi búnaður til losunar fyrir borð. Auk þess skal ganga úr skugga um að:
- .1 fjöldi, stærð og staðsetning niðurfallanna sé með þeim hætti að ekki safnist fyrir óeðlilega mikið magn óhefts vatns,
 - .2 í fyrirkomulagi við dælingu, sem er krafist samkvæmt þessari reglu, sé tekið tillit til þeirra krafna sem eiga við um föst slökkvikerfi með háþrýstýringu,
 - .3 vatn, sem er mengað bensíni eða öðrum hættulegum efnum, sé ekki losað inn í vélarúm eða önnur rými þar sem íkveikjuhætta gæti verið fyrir hendi, og
 - .4 á pílfarsniðurföllum sé búnaður til að koma í veg fyrir að eldkæfandi gas sleppi út ef notuð eru slökkvikerfi með koltvísýringi fyrir umlukt farmrými.

NÝ SKIP Í FLOKKI A, B, C OG D:

- 1.6.3 Fyrir hendi skal vera nægileg dælingargeta á ekjupílförum og ökutækjapílförum þannig að niðurföll, frárennslisop á stjórnborða og bakborða geti tekið við því vatni sem berst frá úða- og slökkvidælum með tilliti til síðu- og stafnhalla skipsins.
- 1.6.4 Ef ýringarbúnaður og brunahanar eru í setustofum fyrir farþega og áhöfn skal þar vera nægilegur fjöldi niðurfalla til að taka við því vatnsmagni sem til verður við slökkvistarf með ýringarstútum og tveimur brunaslöngum með stútum. Niðurföll skulu staðsett á besta stað, til að mynda í hverju horni.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .2.1 Austurdælukerfið, sem krafist er í lið .1.1, skal vera starfhæft við allar raunhæfar aðstæður eftir slys, án tillits til þess hvort skipið er á réttum kili eða með slagsíðu. Í þessu skyni skulu söggreinar almennt hafðar í síðum nema í þröngum hölfum í enda skipsins þar sem ein söggrein kann að nægja. Í hölfum með óvenjulegu lagi kann að vera þörf á viðbótarsöggreinum. Fyrirkomulagið skal vera þannig að vatn í hölfunum renni auðveldlega til sogrörranna.
- .2.2 Þar sem því verður við komið skal setja aflknúnu austurdælurnar í aðskilin vatnspétt hólf og koma þeim þannig fyrir eða staðsetja þær þannig að ekki verði flæði í þessum hölfum við sama leka. Ef aðalvél, hjálparvél og katlar eru í tveimur eða fleiri vatnspéttum hölfum skal hafa þær dælur, sem nota má til austurs, eins víða og mögulegt er í hölfunum.
- .2.3 Að undanskildum viðbótardælunum, sem aðeins má koma fyrir í fremstu hölfum skipsins, skal koma hverri tilskilinni austurdælu þannig fyrir að hún dæli vatni úr hverju því rými sem krafist er að sé tæmt samkvæmt lið .1.1.
- .2.4 Hver aflknúin austurdæla skal geta dælt austrinum gegnum tilskilið aðalausturrör með hraða sem er að minnsta kosti 2 m/s. Sjálfstæðar, aflknúnar austurdælur, sem staðsettar eru í vélarúmum, skulu tengdar beint við sogrör úr þessum rýmum, en ekki skal krafist fleiri en tveggja slíkra sogröra í neinu rými. Þar sem eru tvö eða fleiri sogrör skal að minnsta kosti eitt vera á hvort borð skipsins. Sogörum, sem tengd eru beint, skal komið fyrir á viðeigandi hátt og skal þvermál sogröra í vélarúmi ekki vera minna en það sem krafist er fyrir aðalausturrörið.

- .2.5 Auk þess sem austurdælur eru tengdar beint við eitt eða fleiri sogrör, eins og krafist er í lið .2.4, skal liggja neyðarausturdæla sem er tengd beint við sogrör með einstefnuloka frá stærstu sjálfstæðu aflknúnu dælnni að því marki þar sem vélarúmið tæmist; sogrörið skal hafa sama þvermál og aðalinntakið til dælnanna sem notaðar eru.
- .2.6 Spindlar botnloka og beinna sjóinntaka eiga að ná vel upp fyrir gólf vélarúmsins.
- .2.7 Allar sogröralagnir fyrir austur skulu vera óháðar öðrum lögnum að tengingu við dælur.
- .2.8 Þvermálið „d“ á aðalausturröri og hliðargreinum þess skal reiknað samkvæmt eftirfarandi formúlu. Þó er heimilt að raunverulegt innra þvermál aðalausturrörsins sé jafnað við næstu stöðluðu stærð, sé það talið viðunandi að mati stjórnvalds fánaríkisins: aðalausturrör:

$$d = 25 + 1,68 \sqrt{L(B + D)}$$

soggreinar austurkerfis milli lokakistu og aðalsogleiðslu:

$$d = 25 + 2,15 \sqrt{Ll(B + D)}$$

þar sem:

d er innra þvermál aðalausturrörsins (í millimetrum),

L og B eru lengd og breidd skipsins (í metrum),

L_1 er lengd hólfsins, og

D er dýpt skipsins að skilrúmsþilfari (í metrum) að því tilskildu að í skipum með umluktum farmrýmum á skilrúmsþilfari, sem í er innra frárennsli, í samræmi við kröfur liðar 1.6.2, og sem ná eftir endilöngu skipinu, skuli D mælt að næsta þilfari fyrir ofan skilrúmsþilfar. Ef lengd umluktum farmrýmanna er minni skal D teljast mótuð dýpt að skilrúmsþilfari auk lh/l þar sem l og h eru heildarlengd annars vegar og heildarhæð hins vegar á umluktum farmrýmum.

- .2.9 Gerðar skulu ráðstafanir til að koma í veg fyrir að flæði inn í hólfi, sem sogrör þjónar, ef rör í öðru hólfi rofnar eða skemmist á annan hátt við árekstur eða strand. Þess vegna skal einstefnuloki settur á rörið í hólfinu sem það opnast inn í, ef einhver hluti rörsins er nær hlið skipsins en sem nemur einum fimmta af breidd skipsins (mælt hornrétt á miðlínu til móts við neðsta hleðslumerki hólfa), eða er í holkili.
- 2.10 Lokakistum, krönum og lokum í tengslum við austurdælukerfið skal komið þannig fyrir að ef flæðir inn starfi ein austurdæla í hvaða hólfi sem er; skemmd á dælu eða röri hennar, sem tengist aðalausturröri á stað, sem liggur utan línu sem er dregin við einn fimmta af skipsbreiddinni frá skipshlið, skal ekki gera austurkerfið óstarfhæft. Ef aðeins er eitt lagnakerfi, sem er sameiginlegt öllum dælunum, verður að vera hægt að stýra nauðsynlegum lokum til að stjórna sogrörum fyrir ofan skilrúmsþilfarið. Ef til staðar er, auk aðalausturdælukerfisins, neyðarausturdælukerfi skal það vera óháð aðalkerfinu og því komið þannig fyrir að dæla sé starfhæf í hvaða hólfi sem er ef flæðir með þeim hætti sem tilgreint er í lið .2.1; í því tilviki þarf aðeins að vera hægt að stjórna nauðsynlegum lokum fyrir starfsrækslu neyðarkerfisins frá stað ofan skilrúmsþilfars.
- .2.11 Stjórnþæki krananna og lokanna, sem um getur í lið .2.10, og sem stjórna má frá stað ofan skilrúmsþilfars, skulu vera greinilega merkt á notkunarstað þeirra og á þeim vera hægt að sjá hvort þeir eru opnir eða lokaðir.

4 Fjöldi og gerð austurdæla (R 21)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

allt að 250 farþegar:	ein aðalvélardæla og ein sjálfstæð, aflknúin dæla, sem staðsett er og knúin utan vélarúmsins
fleiri en 250 farþegar:	ein aðalvélardæla og tvær sjálfstæðar, aflknúnar dælur, og skal ein þeirra vera staðsett og knúin utan vélarúmsins

Önnur sjálfstæðu, aflknúnu dælnanna má koma í stað aðalvélardælnunnar.

Mjög lítil hólfi má tæma með færanlegum handdælum.

5 Búnaður til að knýja aftur á bak (R 28)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Skip skulu hafa nægilegt afl til að fara aftur á bak, svo tryggt sé að skipið láti fullkomlega að stjórn við allar eðlilegar aðstæður.
- .2 Sýna skal fram á og skrá hæfni vélbúnaðarins til að snúa við þrýstikrafti skráfunnar á nægilega stuttum tíma svo stöðva megi skipið innan hæfilegrar vegalengdar frá því það sigldi með mesta notkunarhraða áfram.
- .3 Stöðvunartímar, stefnur skipsins og vegalengdir, sem skráð eru við prófanir, ásamt niðurstöðum prófana til að ákvarða hæfni skipa með margar skráfur til siglingar og stefnubreytinga þegar ein eða fleiri skráfur eru óstarfhæfar, skulu vera um borð til nota fyrir skipstjóra eða tilnefnt starfsfólk.

6 Stýrisbúnaður (R 29)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Sérhvert skip skal búið fullnægjandi aðal- og varastýrisbúnaði. Aðalstýrisbúnaðurinn og varastýrisbúnaðurinn skulu vera þannig að bilun í öðrum þeirra geri hinn ekki óstarfhæfan.
- .2 Aðalstýrisbúnaðurinn og stýrisásinn, þar sem hann er fyrir hendi, skulu:
 - .2.1 vera af nægilegum styrkleika og gera kleift að stýra skipinu á mesta notkunarhraða áfram og vera hannaðir þannig að þeir verði ekki fyrir skemmdum við mesta hraða aftur á bak,
 - .2.2 geta snúið stýrinu úr 35 gráðum í annað borðið yfir í 35 gráður í hitt borðið þegar skipið flýtur við mestu leyfilegu djúpristu þess á hafi úti og siglir áfram á mesta notkunarhraða og, við sömu skilyrði, úr 35 gráðum í annað hvort borðið yfir í 30 gráður í hitt borðið á eigi lengri tíma en 28 sekúndum,
 - .2.3 vera aflknúinir, þar sem það er talið nauðsynlegt til að uppfylla kröfur liðar .2.2.2 og ávallt þegar þess er krafist að þvermál stýrisáss sé yfir 120 mm við stýrissveifina, að undanskilinni styrkingu til siglinga í hafis, til að uppfylla lið .2.2.1.
- .3 Sé varastýrisbúnaður til staðar skal hann:
 - .1 vera af nægilegum styrkleika og gera kleift að stýra skipinu á stjórnshæfum hraða og skal í neyð vera unnt að gangsetja hann á fljótvirkan hátt,
 - .2 geta snúið stýrinu úr 15 gráðum í annað borðið yfir í 15 gráður í hitt borðið á eigi lengri tíma en 60 sekúndum þegar skipið flýtur við mestu leyfilegu djúpristu þess á hafi úti og siglir á helmingi af mesta notkunarhraða áfram eða 7 hnútum, eftir því hvort er meira, og
 - .3 vera aflknúinn, þar sem það er talið nauðsynlegt til að uppfylla kröfur liðar .3.2 og ávallt þegar krafist er stýrisáss með yfir 230 mm þvermál við stýrissveifina, að undanskilinni styrkingu til siglinga í hafis.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .4 Aflvélar stýrisbúnaðar skulu vera:
 - .1 þannig að þær endurræsist sjálfkrafa þegar afl fæst að nýju eftir aflrof, og
 - .2 þannig að hægt sé að setja þær í gang frá stjórnþalli. Rofni afl til einhverrar af aflvélum stýrisbúnaðar skal gefið sýnilegt og heyranlegt viðvörunarmerki á stjórnþalli.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .5 Þar sem aðalstýrisbúnaður samanstendur af tveimur eða fleiri aflvélum, sem eru nákvæmlega eins, þarf ekki að hafa varastýrisbúnað, ef:
- .1 aðalstýrisbúnaðurinn gerir kleift að stjórna stýrinu, eins og krafist er í lið .2.2, þó einhver aflvéla hans sé ekki starfhæf,
 - .2 aðalstýrisbúnaði er komið fyrir þannig að ef bilun verður í lagnakerfi eða einhverri aflvéla hans sé unnt að einangra hana þannig að viðhalda megi stjórnkerfi skipsins eða endurheimta það fljótt.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .6 Stjórnþæki stýrisbúnaðar skulu vera:
- .1 fyrir aðalstýrisbúnað, bæði á stjórnþæki og í stýrisvélarými,
 - .2 þegar aðalstýrisbúnaður er í samræmi við lið .4, með tveimur sjálfstæðum stjórnkerfum sem báðum má stjórna frá stjórnþæki. Þetta krefst þess ekki að það séu tvö stýri eða stýrissveifar. Ef stjórnkerfi samanstendur af vökvadrifnum fjarstýrðum stýrisdæluhreyfli, þarf ekki að setja upp annað sjálfstætt kerfi,
 - .3 fyrir varastýrisbúnað, í stýrisvélarými og, ef hann er aflknúinn, skal einnig vera hægt að stjórna honum frá stjórnþæki og hann vera óháður stjórnkerfi aðalstýrisbúnaðar.
- .7 Stjórnkerfi aðal- og varastýrisbúnaðar, sem stjórna má frá stjórnþæki, skal uppfylla eftirtalin skilyrði:
- .1 ef það er rafknúð skal því þjónað af sérstakri aðskilinni rafrás, sem fær afl frá stýrisbúnaðaraflgrein frá stað innan stýrisvélarýmisins eða beint frá safnteinum raftöflunnar sem sjá viðkomandi stýrisbúnaðaraflgrein fyrir orku frá stað á raftöflunni sem liggur að rafveitunni til stýrisbúnaðaraflgreinarinnar,
 - .2 ráðstafanir skulu gerðar í stýrisvélarými til að hægt sé að aftengja hvers kyns stjórnkerfi, sem stjórna má frá stjórnþæki, frá þeim stýrisbúnaði sem þau þjóna,
 - .3 hægt skal vera að setja kerfið í gang frá stjórnþæki,
 - .4 ef rafafli rofnar til stjórnkerfisins skal gefið sýnilegt og heyranlegt viðvörðunarkerki á stjórnþæki, og
 - .5 skammhlaupsvarnir skulu aðeins vera til staðar fyrir rafrásir sem veita orku til stjórnþæki stýrisbúnaðar.
- .8 Rafafllagreinar og stjórnkerfisstýrisbúnaður með tilheyrandi íhlutum, köplum og rörum, sem krafist er í þessari reglu og 7. reglu, skulu aðskildar eins og hægt er í fullri lengd þeirra.
- .9 Boðskiptaleið skal vera milli stjórnþækis og stýrisvélarýmisins eða stýris sem staðsett er annars staðar.
- .10 Staða stýrisblaðs (-blaða) skal:
- .1 sýnd á stjórnþæki skipsins ef aðalstýrisbúnaðurinn er aflknúinn. Stýrisvísirinn skal sýna stöðu stýris óháð stjórnkerfi stýrisbúnaðarins,
 - .2 vera sjáanleg í stýrisvélarýminu.
- .11 Vökvadrifinn stýrisbúnaður skal vera með:
- .1 búnaði til að halda vökvánum hreinum, með tilliti til gerðar og hönnunar vökvakerfisins,

- .2 búnaði, sem varar við of lágu vökvamagni í hverjum hringrásargeymi og gefur vísbendingu um leka eins fljótt og unnt er. Sýnileg og heyranleg viðvörunarkerki skulu gefin á stjórnspalli og í vélarúmi þar sem auðveldlega er tekið eftir þeim, og
- .3 föstum vökvageymi með nægilegu rými til að endurhlaða að minnsta kosti eitt aflhreyfikerfi, þar á meðal hringrásargeyminn, þar sem þess er krafist að aðalstýrisbúnaðurinn sé aflknúinn. Vökvageymirinn skal vera varanlega tengdur við lagnir þannig að auðveldlega megi endurhlaða vökvadrifnu kerfin frá stað innan stýrisvélarrymisins og á honum skal vera mælir sem gefur til kynna hversu mikið magn er í honum.
- .12 Stýrisvélarrymin skulu vera:
- .1 auðveldlega aðgengileg og aðskilin frá vélarúmum, eins og kostur er, og
- .2 innréttuð þannig að greiður aðgangur sé að vélbúnaði stýrisbúnaðar og stjórnækjum. Innréttingin skal m.a. taka til handriða og rista eða annarra yfirborðsflata, sem ekki mega vera hálir, til að tryggja viðeigandi vinnuskilyrði ef vökvakerfið lekur.

7 Viðbótarkröfur fyrir rafknúinn og raf- og vökvadrifinn stýrisbúnað (R 30)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Setja skal upp búnað á stjórnspalli og á hentugum stjórnstað aðalvéla til að sýna hvort rafknúinn og raf- og vökvadrifinn stýrisbúnaður sé í gangi.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .2 Allar rafknúnar eða raf- og vökvadrifnar stýrisvélar, sem samanstanda af einni eða fleiri aflvélum, skulu tengdar að minnsta kosti tveimur sérgreinum frá aðalraftöflunni; þó má önnur rafrásin fá afl frá neyðaröflunni. Rafknúnar eða raf- og vökvadrifnar varastýrisvélar, sem tilheyra rafknúnu eða raf- og vökvadrifnu aðalstýrisvélinni, má tengja við eina af rafrásunum sem veita orku til aðalstýrisbúnaðarins. Rafrásirnar sem sjá rafknúnu eða raf- og vökvadrifnu stýrisvélunum fyrir orku skulu hafa nægilega afkastagetu til að sjá öllum hreyflum, sem geta verið tengdir þeim í einu og kunna að þurfa að starfa samtímis, fyrir orku.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .3 Skammhlaupsvarnir og viðvörun vegna yfirálags skulu vera fyrir hendi fyrir rafrásir og hreyfla rafknúins og raf- og vökvadrifins stýrisbúnaðar. Þar sem yfirskaumsvörn er höfð, þar á meðal fyrir ræsistraum, skal hún þola að minnsta kosti tvöfaldan straum við fullt álag rafhreyfilsins eða rafrásarinnar, sem henni er ætlað að verja og komið fyrir þannig að hún hleypi viðeigandi ræsistraumi í gegn.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

Viðvörunarkerfin, sem krafist er í þessum lið, skulu vera bæði heyranleg og sýnileg og skulu vera staðsett á áberandi stað í aðalvélarúmi eða stjórnklefa þar sem aðalvél er stjórnað að jafnaði og eins og kann að vera krafist í 6. reglu í E-hluta þessa kafla.

- .4 Þegar varastýrisbúnaður, sem krafist er í reglu 6.3.3 að sé aflknúinn, er ekki rafknúinn eða hann er knúinn með rafhreyfli sem aðallega er ætlaður til annars, má tengja aðalstýrisbúnaðinn einni rafrás frá aðalraftöflunni. Þegar slíkur rafhreyfill, sem aðallega er ætlaður til annars, er notaður til að veita orku til slíks varastýrisbúnaðar, er stjórnvaldi fánaríkis heimilt að fella niður kröfur liðar .3 ef það telur varnarfyrirkomulagið, ásamt kröfum reglna 6.4.1 og .4.2 sem gilda um varastýrisbúnaðinn, fullnægjandi.

8 Loftræstikerfi í vélarúmum (R 35)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Nægileg loftræsting skal vera í vélarúmum í flokki A til að tryggja að þegar vélar eða katlar þar starfa af fullum krafti við öll veðurskilyrði, þar á meðal í óveðri, sé nægilegt loftstreymi til rýmanna til að tryggja öryggi og vellíðan starfsfólks og vinnslu vélanna.

9 Samband milli stjórnpalls og vélarúms (R 37)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Að minnsta kosti tvær sjálfstæðar boðskiptaleiðir skulu vera til að gefa skipanir frá stjórnpalli til þess staðar í vélarúmi eða stjórnklefa þáðan sem hraða og stefnu þrýstikrafts skráfunnar er stjórnað að jafnaði: önnur þeirra skal vera vélsími sem gefur sjónrænt til kynna skipanir og svör bæði í vélarúmi og á stjórnpalli. Viðeigandi boðskiptaleið skal vera fyrir hendi fyrir sérhvern annan stað þáðan sem hægt er að stjórna hraða eða stefnu þrýstikrafts skráfna.

10 Viðvörðunarbúnaður fyrir vélstjóra (R 38)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Koma skal fyrir viðvörðunarbúnaði fyrir vélstjóra, sem er stjórnað frá stjórnklefa vélarúmsins eða frá stjórnunarstaðnum, eftir því sem við á, og skal hann vera auðheyranlegur í vistarverum vélstjóra og/eða á stjórnpalli, eftir því sem við á.

11 Staðsetning öryggisbúnaðar (R 39)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Neyðarrafaflgjafar, slökkvidælar, austurdælar, að undanskildum þeim sem þjóna sérstaklega rýmum framan við stafnpíl (árekstrarþil), föst slökkvikerfi, sem krafist er í kafla II-2, og annar öryggisbúnaður, sem er nauðsynlegur vegna öryggis skipsins, nema akkerisvindur skal ekki settur upp fyrir framan stafnpíl (árekstrarþil).

12 Stjórnþæki véla (R 31)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Aðal- og hjálparvélar, sem nauðsynlegar eru til að knýja skipið og vegna öryggis þess, skulu búnar starfhæfum búnaði til stjórnunar og vinnslu þeirra.
- .2 Þar sem unnt er að fjarstýra aðalvél frá stjórnpalli og þar sem vélarúm skulu vera mönnuð, skal eftirfarandi gilda:
 - .1 hraðanum, stefnu þrýstikrafts og, ef við á, skurði skráfunnar skal vera unnt að stjórna fullkomlega frá stjórnpalli við allar siglingaraðstæður, þar á meðal við stjórnun skipsins,
 - .2 fjarstýringin skal framkvæmd, fyrir hverja skráfu fyrir sig, með stjórnþæki sem er hannaður og smíðaður þannig að við stjórn hans sé ekki þörf á að veita vinnslu vélarinnar sérstaka athygli í smáatriðum. Þar sem eru margar skráfur, sem hannaðar eru til að starfa samtímis, er heimilt að þeim sé stjórnað með einum stjórnþæki,
 - .3 aðalvélin skal tengd búnaði til neyðarstöðvunar á stjórnpalli sem skal vera óháður stjórnkerfi stjórnpallsins,
 - .4 skipanir til vélarúms frá stjórnpalli skulu koma fram í stjórnklefa aðalvélar eða á stjórnstað vélarinnar, eftir því sem við á,

- .5 fjarstýring á vél skal aðeins vera möguleg frá einum stað í einu; á hverjum þeirra er heimilt að hafa samtengda stjórnstaði. Á hverjum stað skal vera álestrartæki sem sýnir frá hvaða stað vélinni er stjórnað. Færsla á stjórnun milli stjórnþallsins og vélarúmsins skal aðeins vera möguleg úr aðalvélarúmi eða stjórnklefa aðalvélar. Kerfið skal bjóða upp á möguleika á að koma í veg fyrir að þrýstikraftur breytist verulega þegar skipt er um stjórnunarstað,
- .6 unnt skal vera að stjórna aðalvélinni þaðan sem hún er staðsett, jafnvel þótt einhver hluti fjarstýrikerfisins bili,
- .7 fjarstýrikerfið skal hannað þannig að viðvörðun sé gefin ef það bilar. Snúningshraðinn og stefna þrýstikraftsins, sem kerfið er stillt á, skal haldast óbreytt þar til staðbundin stjórnun tekur við,
- .8 á stjórnþalli skulu vera álestrartæki sem sýna:
- .1 skráfuhraðann og snúningsáttina, ef um er að ræða skráfur með föstum skurði,
- .2 skráfuhraðann og skurðinn ef um er að ræða skiptiskráfur,
- .9 koma skal fyrir viðvörðunartæki á stjórnþalli og í vélarúmi til að sýna lágan ræsiloftþrýsting og skal stilla það á það magn að enn sé unnt að ræsa aðalvél. Ef fjarstýrikerfi vélarinnar er hannað fyrir sjálfvirka ræsingu skal takmarka fjölda samfelldra, sjálfvirkra tilrauna til ræsingar, sem misheppnast, til að viðhalda nauðsynlegum loftþrýstingi til að ræsa hana þaðan sem hún er staðsett.
- .3 Þar sem aðalvél og tilheyrandi vélbúnaður, þ.m.t. aðalraforkugjafar, eru mismunandi mikið sjálfvirk eða fjarstýrð og eru undir stöðugu handvirku eftirliti frá stjórnklefa þá skal fyrirkomulag og stjórnþúnaður vera þannig, með tilliti til hönnunar, búnaðar og uppsetningar, að starfsemi vélarinnar sé jafn örugg og afkastamikil og hún væri í beinni vörslu; í þessu skyni skulu reglur II-1/E/1 til II-1/E/5 gilda eftir því sem við á. Sérstaklega skal gæta að því að verja slík rými gegn bruna og vatnseig.
- .4 Almennt skulu sjálfvirk ræsi-, vinnslu- og stjórnkerfi útbúin þannig að unnt sé að grípa inn í sjálfvirka búnaðinn handvirkt. Bilun í einhverjum hluta slíkra kerfa skal ekki koma í veg að hægt sé að grípa inn í handvirkt.

SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

- .5 Skipin skulu uppfylla kröfur liða .1 til .4 með eftirfarandi breytingum:
- .1 í stað 1. liðar komi eftirfarandi:
- „1. Aðal- og hjálparvélar, sem nauðsynlegar eru til að knýja skipið, stýra því og vegna öryggis þess, skulu búnar starfhæfum búnaði til stjórnunar og vinnslu þeirra. Öll stjórnkerfi, sem nauðsynleg eru til að knýja skipið, stýra því og vegna öryggis þess, skulu óháð hvert öðru og hönnuð þannig að bilun í einu kerfi dragi ekki úr virkni annarra kerfa“,
- .2 í fyrstu og annarri línu 2. liðar falli brott orðin „og vélarrúm skulu vera mönnuð“,
- .3 í stað fyrsta málslíðar í lið 2.2 komi eftirfarandi:
- „2 einn stjórnþúnaður skal stjórna hverri sjálfstæðri skráfu, með sjálfvirkni alls tilheyrandi búnaðar, þar á meðal, ef nauðsynlegt er, búnaðar sem kemur í veg fyrir yfirálag á vélina“,
- .4 í stað liðar 2.4. komi eftirfarandi:
- „4 skipanir til aðalvélar frá stjórnþalli skulu koma fram í stjórnklefa aðalvélar og á stjórnstað vélarinnar“,
- .5 nýr svohljóðandi málslíður bætist við í lok liðar 2.6:
- „Einnig skal vera unnt að stjórna hjálparvélum, sem nauðsynlegar eru til að knýja skipið og vegna öryggis þess, við eða í námunda við vélarnar sem um ræðir“, og

.6 í stað liða 2.8, 2.8.1 og 2.8.2 komi eftirfarandi:

„8 á stjórnspalli, í stjórnklefa aðalvélar eða á stjórnstað vélarinnar og skulu vera álestrartæki sem sýna:

8.1 skráfuhraðann og snúningsáttina, ef um er að ræða skráfur með föstum skurði, og

8.2 skráfuhraðann og skurðinn, ef um er að ræða skiptiskráfur.“

13 Gufulagnakerfi (R 33)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Allar gufulagnir og tengi við þær, sem gufa kann að fara um, skulu hönnuð, smíðuð og uppsett þannig að þau standist mesta vinnuálag sem þau gætu orðið fyrir.
- .2 Gerðar skulu ráðstafanir til að tæma sérhvert gufurör þar sem hættulegt vatnshögg gæti annars átt sér stað.
- .3 Ef gufurör eða tengi gæti fengið inn á sig gufu frá einhverjum afgangi með hærri þrýstingi en þeim sem það er hannað fyrir skal koma fyrir viðeigandi þrýstingsloka, öryggisloka og þrýstingsmæli.

14 Þrýstiloftskerfi (R 34)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Búnaður skal vera fyrir hendi til að koma í veg fyrir yfirþrýsting í hvaða hluta þrýstiloftskerfa sem er svo og alls staðar þar sem vatnsgildir eða sveifarhús á loftþjöppum og kælum geta orðið fyrir hættulegum yfirþrýstingi vegna leka inn í þau frá þrýstiloftsbúnaði. Viðeigandi afblásturslokum (öryggislokum) skal komið fyrir í öllum kerfum.
- .2 Aðalræsiloftsbúnaðinn fyrir aðalvélar, ef um brunahreyfla er að ræða, skal verja á hæfilegan hátt gegn áhrifum frá baksprengrum og sprengingum inni í ræsiloftsrörum.
- .3 Öll rör frá ræsiloftsþjöppum skulu lögð beint til ræsiloftshylkja og öll ræsiloftsrör frá ræsiloftshylkjum til aðal- og hjálparvéla skulu vera algerlega aðskilin frá þrýstirörakerfi ræsiloftsþjappanna.
- .4 Gera skal ráðstafanir sem tryggja að sem minnst olía komist í þrýstiloftskerfin og að unnt sé að tappa af þessum kerfum.

15 Varnir gegn hávaða (R 36)⁽¹⁾

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

Gera skal ráðstafanir til að draga úr hávaða í vélum í vélarúmi að því marki sem telst viðunandi. Ef ekki er unnt að draga nægilega mikið úr hávaðanum skal einangra eða útiloka hávaðavaldinn á viðeigandi hátt eða koma upp hljóðeinangruðu skýli ef þess er krafist að rýmið sé mannað. Starfsmönnum, sem þurfa að fara inn í slík rými, skulu látnar í té heyrnarhlífar.

16 Lyftur

NÝ SKIP Í FLOKKI A, B, C OG D:

- .1 Farþega- og vörulyftur skulu, að því er varðar stærð, hönnun, leyfilegan farþegaþjölda og/eða vörumagn, vera í samræmi við ákvæði sem stjórnvald fánaríkisins setur í hverju tilviki fyrir sig eða fyrir hverja tegund búnaðar.
- .2 Teikningar af uppsetningu og viðhaldsleiðbeiningar, ásamt ákvæðum um reglubundnar aðalskoðanir, skulu samþykkt af stjórnvaldi fánaríkisins sem skal skoða og samþykkja búnaðinn áður en hann er tekinn í notkun.

⁽¹⁾ Samanber kóða um hávaðastig um borð í skipum í ályktun þings Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.468(XII).

- .3 Þegar samþykki hefur fengist gefur stjórnvald fánaríkisins út vottorð sem haft skal um borð.
- .4 Stjórnvald fánaríkisins getur heimilað að sérfræðingur, í umboði stjórnvalda, eða viðurkennd stofnun annist reglubundnar aðalskoðanir.

D-HLUTI

RAFBÚNAÐUR

1 Almenn (R 40)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Rafbúnaður skal vera þannig að:
- .1 tryggð sé öll hjálparþjónusta sem nauðsynleg er til að viðhalda eðlilegum starfs- og dvalaraðstæðum í skipinu án þess að gripa þurfi til neyðarrafaflgjafa,
- .2 tryggð sé sú þjónusta sem nauðsynleg er til að viðhalda öryggi á neyðarstundu, og
- .3 tryggt sé öryggi farþega, áhafnar og skipsins gegn hættu af völdum rafmagns.
- .2 Stjórnvald fánaríkisins skal gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja samræmda framkvæmd og beitingu ákvæða í þessum hluta að því er varðar rafbúnað.

2 Aðalrafaflgjafi og lýsing (R 41)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Í nýjum skipum í flokki C og D þar sem eingöngu er notað rafafl til að knýja hjálparbúnað, sem er nauðsynlegur vegna öryggis skipsins, og í nýjum og gömlum skipum í flokki B þar sem eingöngu er notað rafafl til að drífa hjálparbúnað, sem er nauðsynlegur til þess að knýja skipið og vegna öryggis þess, skulu vera að minnsta kosti tvær aðalrafalasamstæður sem eru nægilega öflugar til að knýja áðurnefndan búnað þótt önnur samstæðan starfi ekki.
- Í nýjum skipum í flokki C og D, sem eru styttri en 24 metrar, getur ein aðalrafalasamstæðan verið knúin af aðalvél skipsins að því tilskildu að hún sé nægilega öflug að knýja áðurnefndan búnað þótt einhver hinna samstæðanna starfi ekki.
- .2.1 Aðalrafhljósakerfið, sem sér fyrir lýsingu í þeim hlutum skipsins sem farþegar eða áhöfn hafa jafnan aðgang að og nota, skal fá rafmagn frá aðalrafaflgjafa.
- .2.2 Aðalrafhljósakerfi skal vera komið fyrir þannig að eldur, eða annað slys í rýmum þar sem aðalrafaflgjafinn, tilheyrandi spennubreytar, ef einhverjir eru, aðalraftafla og aðalhljósatafla eru staðsett, geri ekki neyðarhljósakerfið, sem krafist er í 3. reglu, óvirkt.
- .2.3 Neyðarhljósakerfinu skal vera komið fyrir þannig að eldur eða annað slys í rýmum þar sem neyðarrafaflgjafinn, tilheyrandi spennubreytar, ef einhverjir eru, neyðartafla og neyðarhljósatafla eru staðsett, geri ekki aðalhljósakerfið, sem krafist er í þessari reglu, óvirkt.
- .3 Aðalraftaflan skal vera, eftir því sem kostur er, staðsett þannig gagnvart annarri aðalorkustöðinni að aðeins eldur eða annað slys í rýminu þar sem rafafllgjafinn og raftaflan eru staðsett geti haft áhrif á venjulegar raforkubirgðir.

(¹) Visað er til tilmæla sem gefin voru út af Alþjóðaraftækninefndinni, einkum 92. útgáfu – Rafbúnaður í skipum.

3 Neyðarrafaflgjafi (R 42)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Í hverju skipi skal vera sjálfstæður neyðarrafaflgjafi með neyðartöflu, sem staðsett er fyrir ofan skilrímsþilfar, á stað sem greiður aðgangur er að og sem er ekki samliggjandi afmörkunum vélarúma í A-flokki eða þeirra rýma þar sem aðalrafaflgjafi eða aðalraftafla eru.
- .2 Neyðarrafaflgjafinn má annaðhvort vera rafgeymir, sem uppfyllir kröfur undirliðar .5 án endurhleðslu eða of mikils spennufalls, eða rafali, sem uppfyllir kröfur undirliðar .5, sem knúinn er af vélum með brunahreyflum og með sjálfstæðu veitukerfi eldsneytis með blossamarki sem er ekki lægra en 43 °C, og sjálfvirkum ræsibúnaði fyrir ný skip og viðurkenndum ræsibúnaði fyrir gömul skip, og sem í er neyðarrafaflgjafi til bráðabirgða samkvæmt lið .6, nema, í tilviki nýrra skipa í flokki C og D sem eru styttri en 24 metrar, rafgeymir sé staðsettur á hentugum stað fyrir þann tiltekna hluta búnaðar fyrir það tímabil sem krafist er í þessum reglum.
- .3 Neyðarrafaflgjafinn skal vera þannig að hann starfi skilvirkt þótt skipið hallist allt að 22,5 gráður og þótt stafnhalli skipsins sé 10 gráður frá réttum kili. Auðvelt skal vera að ræsa neyðarrafalasamstæðurnar í hvaða kulda sem búast má við, og ræsa þær sjálfvirkt í nýjum skipum.
- .4 Hafa skal neyðartöfluna eins nálægt neyðarraflgjafanum og við verður komið.
- .5 Neyðarraflgjafinn, sem krafist er í lið .1, skal:
 - .1 almennt geta starfað í:
12 klukkustundir í skipum í B flokki (nýjum og gömlum)
6 klukkustundir í skipum í C flokki (nýjum)
3 klukkustundir í skipum í D flokki (nýjum)
 - .2 einkum geta starfrækt þá hluta eftirtalins búnaðar samtímis í þann tíma sem fram kemur hér að framan fyrir hinar ýmsu tegundir skipa:
 - a) neyðarausturdælu skipsins og eina af slökkvidælunum,
 - b) neyðarlýsingu:
 1. við hverja söfnunarstöð eða stað þar sem farið er um borð í björgunarför og á skips-síðunum,
 2. í öllum göngum, stigum og útgöngum sem liggja að söfnunarstöðvum eða stöðum þar sem farið er um borð í björgunarför,
 3. í vélarúmum, og á þeim stað þar sem neyðarrafali er staðsettur,
 4. í stjórnstöðvum þar sem loftskýtabúnaður og aðalsiglingatæki eru staðsett,
 5. eins og krafist er í reglum II-2/B/16.1.3.7 og II-2/B/6.1.7,
 6. við alla staði þar sem slökkvibúningar eru geymdir,
 7. við neyðaraustursdælu og eina af slökkvidælunum sem um getur í a-lið, og á þeim stað þar sem þær eru settar í gang,
 - c) siglingaljós skipsins,
 - d)
 1. allan samskiptabúnað,
 2. almenna viðvörunarkerfið,
 3. eldskynjunarkerfið, og
 4. öll merki, sem nauðsyn er á í neyðartilviki, ef þau eru gefin með rafmagni frá aðalrafala-samstæðum skipsins,

- e) ýringardælu skipsins, ef einhver er, og ef hún gengur fyrir rafmagni, og
 - f) morslampa skipsins til merkjagjafa í dagsbirtu, ef hann er knúinn af aðalrafaflgjafa skipsins,
- .3 geta knúið, í hálf klukkustund, aflknúnar vatnspéttar hurðir ásamt tilheyrandi stjórnækjum, merkjabúnaði og viðvörunarbúnaði.
- .6 Bráðabirgðarafaflgjafinn til nota í neyðartilvikum, sem krafist er í lið .2, skal samanstanda af rafgeymi sem er staðsettur á hentugum stað til nota í neyð og geta drifið í hálf klukkustund án endurhleðslu eða of mikils spennufalls:
- a) lýsinguna, sem krafist er í lið .2(b).1 í þessari reglu,
 - b) vatnspétta hurðirnar, sem krafist er í liðum .7.2 og .7.3 í reglu II-1/B/13, þó ekki endilega allar samtímis nema fyrir hendi sé sjálfstæður bráðabirgðasafnorkugjafi, og
 - c) tilheyrandi stjórnæk, merkjabúnað og viðvörunarbúnað sem krafist er í lið .7.2 í reglu II-1/B/13.
- .7 SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EDA SÍÐAR:

Ef rafafls er þörf til að koma aðalvélinni aftur í gang skulu afköst vera nægileg til að koma aðalvélum skipsins, ásamt öðrum vélbúnaði, í gang, eftir því sem við á, úr vélvana skipi, innan 30 mínútna frá því að rafmagn fer af.

4 Viðbótarneyðarlýsing fyrir ekjuskip (R 42-1)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Auk neyðarlýsingarinnar, sem krafist er í reglu II-1/D/3.5.2(b), skal, í hverju skipi með ekjufarmrýmum eða sérstökum rýmum, vera:

- .1 viðbótarraflysing í öllum almennum farþegarymum og á göngum, sem getur lýst í að minnsta kosti þrjár klukkustundir eftir að allir aðrir rafaflgjafar hafa brugðist, hver sem síðuhalli skipsins er. Lýsingin skal vera þannig að auðveldlega megi greina undankomuleiðir. Aflgjafinn fyrir viðbótarlýsinguna skal samanstanda af rafgeymum sem eru hafðir inni í ljóseiningunum, sem eru stöðugt hlaðnar, þar sem því verður komið við, frá neyðartöflunni. Stjórnvald fánaríkisins getur einnig samþykkt hvers kyns aðra lýsingu sem er að minnsta kosti jafn skilvirk. Viðbótarlýsingin skal vera þannig að allar bilanir í ljósum blasi við þegar í stað. Endurnýja skal alla rafgeyma með reglubundnu millibili með hliðsjón af endingartíma þeirra við þau tilteknu loftslagsskilyrði sem þeir eru notaðir við, og
- .2 handlampi með endurhlaðanlegum rafhlöðum á hverjum gangi í áhafnarrými, í hverju tólmstundaráymi og vinnurými, sem eru að jafnaði notuð, nema fyrir hendi sé viðbótarneyðarlýsing, eins og krafist er í lið .1.

5 Varúðarraðstafanir gegn raflosti, eldi og öðrum hættum af völdum rafmagns (R 45)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Óvarðir málmhlutar rafvéla og rafbúnaðar, sem eru ekki spennuhafa en geta orðið það vegna bilana, skulu jarðtengdir, nema vélarnar eða búnaðurinn:
 - .1 fái spennu sem er ekki hærri en 50 V ef um jafnstraum er að ræða eða 50 V ferningsmeðaltal milli leiðara; ekki skal nota einvafsspenna til þess að ná þessari spennu, eða
 - .2 fái spennu sem er ekki hærri en 250 V frá spennum með aðskilin, einangruð vöf og sem tengjast aðeins einu tæki, eða
 - .3 séu smíðuð samkvæmt grundvallarreglunni um tvöfalda einangrun.
- .2 Smíði og uppsetningu allra raftækja skal þannig háttáð að þau valdi ekki slysi við eðlilega meðferð eða snertingu.

- .3 Hliðar, bók og, sé það talið nauðsynlegt, einnig framhliðar raftaflnanna skal verja á viðeigandi hátt. Óvarða, spennuhafa hluti er hafa spennu miðað við jörð hærri en þá spennu sem tilgreind er í lið 1.1 skal ekki setja á framhlið slíkra raftaflna. Þar sem nauðsynlegt er skulu lagðar mottur eða grindur úr einangrandi efni við framhlið og bakhlið töflunnar.
- .4 Þar sem ójarðtengt rafveitukerfi er notað skal vera fyrir hendi tæki sem hefur stöðugt eftirlit með einangruninni til jarðar og sem gefur frá sér heyrnlegt eða sýnilegt merki ef einangrunargildin verða óeðlilega lág.
- .5.1 Öll málmliður og hlífar rafstrengja skulu vera samtengd og jarðtengd.
- .5.2 Allir rafstrengir og –taugar, sem liggja utan búnaðar, skulu að minnsta kosti vera úr brunatregu efni og lagðir þannig að upprunalegir brunatregðueiginleikar þeirra séu óskertir. Þar sem slíkt er nauðsynlegt til tiltekinnar notkunar getur stjórnvald fánaríkis heimilað notkun á sérstökum gerðum rafstrengja sem uppfylla ekki framangreind ákvæði, til dæmis tíðnitaugum senditækja.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .5.3 Rafstrengir og –taugar, sem eru fyrir nauðsynlegan búnað eða neyðarbúnað fyrir afl, lýsingu, innanskips-samskipti eða merkjagjafir, skulu leidd, eins og við verður komið, framhjá eldhúsum, þvottaklefum, vélarúmum í flokki A og vélareisnum þeirra og öðrum rýmum þar sem mikil eldhætta er. Í nýjum og gömlum ekjufarþegaskipum skal lagning rafstrengja fyrir neyðarviðvörðunarkerfi og kallkerfi, sem fram fer á þeim degi eða eftir þann dag sem um getur í 1. mgr. 14. gr. þessarar tilskipunar, vera samþykkt af stjórnvaldi fánaríkisins með hliðsjón af tilmælum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar. Rafstrengir, sem tengja slökkvidælur við neyðartöfluna, skulu hafa brunamótstöðu þegar þeir liggja um rými þar sem mikil eldhætta er. Eins og við verður komið skal leggja þessa rafstrengi þannig að útilokað sé að þeir verði ónothæfir vegna þess að þilin hitni sökum elds í aðliggjandi rými.
- .6 Rafstrengir og –taugar skulu leidd á þann hátt að þau verði ekki fyrir núningi eða öðrum skemmdum. Ganga skal frá endum og samskeytum allra leiðara þannig að frumeiginleikar þeirra haldist, svo sem rafleiðni, efniseiginleikar og brunatregðueiginleikar og, þar sem nauðsynlegt er, brunamótstaða.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .7.1 Sérhverja rafrás skal verja gegn skammhlaupi og gegn yfirálagi, nema annað sé heimilað í reglum II-1/C/6 og II-1/C/7.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .7.2 Ljósabúnaði skal komið fyrir þannig að hann valdi hvorki hitaaukningu sem gæti leitt til skemmda á raftaugunum, né að aðliggjandi efni hitni óhóflega.
- .8.1 Rafgeymar skulu lokaðir af á viðeigandi hátt og rými sem eru notuð sérstaklega undir þá skulu smíðuð og loftræst á fullnægjandi hátt.
- .8.2 Óheimilt er að nota rafbúnað og annan búnað sem getur valdið íkveikju í eldfimri uppufun í þessum rýmum.
- .9 Rafveitukerfum skal komið fyrir þannig að eldur á einhverju af lóðrétt afmörkuðu aðalsvæðunum, eins og skilgreint er í reglu II-2/A/2.9, trufla ekki búnað sem nauðsynlegur er vegna öryggis á einhverju öðru slíku svæði. Fullnægja má þessari kröfu með því að aðskilja, eins og kostur er, bæði lóðrétt og lárétt, aðal- og neyðarkvíslstrengi sem liggja í gegnum slík rými.

E-HLUTI

*VIÐBÓTARKRÖFUR VARÐANDI VÉLARÚM SEM ERU ÓMÖNNUÐ TÍMABUNDIÐ***Sérstakt mat (R 54)**

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Stjórnvald fánaríkisins skal meta sérstaklega hvort í öllum nýjum skipum í flokkum B, C og D, og gömlum skipum í flokki B sé óhætt að hafa vélarúm ómönnuð tímabundið og sé svo þá hvort nauðsynlegt er að setja fram viðbótarkröfur við þær sem mælt er fyrir um í þessum reglum til að ná sama öryggi og í vélarúmum sem eru að jafnaði mönnuð.

1 Almennt (R 46)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Fyrirkomulag skal vera þannig að tryggt sé að öryggi skipsins sé við allar siglingaraðstæður, þar á meðal við stjórn tök skipsins, jafn mikið og öryggi skips með mönnuðum vélarúmum.
- .2 Gera skal ráðstafanir til að tryggja að búnaðurinn starfi á áreiðanlegan hátt og að viðunandi fyrirkomulagi sé komið á varðandi reglulegar skoðanir og kerfisbundnar prófanir til að tryggja samfellda, áreiðanlega starfsemi.
- .3 Í hverju skipi skulu vera skjöl því til sönnunar að það megi starfrækja með vélarúmum ómönnuðum tímabundið.

2 Brunavarnir (R 47)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Séð skal fyrir búnaði til að skynja og vara við eldi á byrjunarstigi:
 - .1 í fæðiloftsstokkum og upptrekki ketilsins, og
 - .2 skolloftsgreinum aðalvélar nema það sé talið ónauðsynlegt í sérstökum tilvikum.
- .2 Á brunahreyflum, sem eru 2250 kW og þar yfir, eða þar sem borvídd stokka er meiri en 300 mm, skulu vera skynjarar fyrir olíuúða á sveifarhúsinu eða hitaskynjarar fyrir legur vélarinnar eða jafngildur búnaður.

3 Vörn gegn flæði (R 48)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Austurbrunnar í vélarúmum, sem eru ómönnuð tímabundið, skulu staðsettir þannig, og eftirliti með þeim þannig háttað, að nema megi uppsöfnun vökva við eðlilegan halla og stafnhalla og þeir ættu að vera nægilega stórir til að rúma auðveldlega eðlilegt frárennsli á meðan vélarúmið er ómannað.
- .2 Þegar austurdælur eru ræstar sjálfkrafa skal vera til staðar búnaður sem gefur til kynna þegar innstreymi vatns er meira en dælan ræður við eða þegar dælan starfar oftar en búast má við undir eðlilegum kringumstæðum. Í slíkum tilvikum má heimila minni austursbrunna sem geta tekið við afrennslinu á hæfilega löngum tíma. Ef austursdælur eru með sjálfvirkri stýringu skal gefa sérstakan gaum kröfum um forvarnir gegn olíumengun.
- .3 Stjórn búnaður allra loka fyrir sjóinntök, frárennslis fyrir neðan sjólinu eða austursogs skal staðsettur þannig að nægur tími gefist til að beita honum ef vatn streymir inn í rýmið, að teknu tilliti til þess tíma sem búast má við að það taki að komast að og beita slíkum stjórn búnaði. Gera skal ráðstafanir til að beita megi stjórn búnaðinum frá stað ofan þeirra marka sem vatn getur flætt upp að í rýminu þegar skipið er fullhlaðið.

4 Stjórnun vélar frá stjórnspalli (R 49)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Við allar siglingaraðstæður, þar á meðal við stjórnþök skipsins, skal vera unnt að stjórna fullkomlega frá stjórnspalli hraðanum, stefnu þrýstikrafts og, ef við á, skurði skráfunnar.
 - .1 Slík fjarstýring skal framkvæmd með sérstökum stjórnþúnaði fyrir hverja sjálfstæða skráfu, með sjálfvirkni alls tilheyrandi þúnaðar, þar á meðal, ef nauðsynlegt er, þúnaðar sem kemur í veg fyrir yfirálag á vélina.
 - .2 Aðalvél skal tengd þúnaði til neyðarstöðvunar sem staðsettur er á stjórnspalli og sem er óháður stjórnkerfi stjórnspallsins.
- .2 Skipanir til vélar frá stjórnspalli skulu koma fram í stjórnklefa aðalvélar eða á stjórnstað vélarinnar, eftir því sem við á.
- .3 Fjarstýring á vél skal vera möguleg frá aðeins einum stað í einu; á slíkum stöðum er heimilt að hafa samtengda stjórnstaði. Á hverjum stað skal vera álestrartæki sem sýnir frá hvaða stað vélinni er stjórnað. Færslan á stjórnun milli stjórnspallsins og vélarúmsins skal aðeins vera möguleg úr aðalvélarúmi eða stjórnklefa aðalvélar. Kerfið skal hafa möguleika á að koma í veg fyrir að þrýstikraftur breytist verulega þegar skipt er um stjórnunarstað.
- .4 Unnt skal vera að stjórna öllum vélum, sem nauðsynlegar eru til öruggrar notkunar skipsins, á staðnum jafnvel þótt einhver hluti sjálfvirka stýrikerfisins eða fjarstýrikerfisins bili.
- .5 Sjálfvirka fjarstýrikerfið skal hannað þannig að viðvörðun sé gefin ef það bilar. Snúningshraðinn og stefna þrýstikraftsins, sem kerfið er stillt á, skal haldast óbreytt þar til staðbundin stjórnun tekur við.
- .6 Á stjórnspalli skulu vera álestrartæki sem sýna:
 - .1 skráfuhraðann og snúningsátt, ef um er að ræða skráfur með föstum skurði, eða
 - .2 skráfuhraðann og skurðinn, ef um er að ræða skiptiskráfur.
- .7 Fjöldi samfelldra, sjálfvirkra tilrauna til ræsingar, sem misheppnast, skal takmarkaður til að viðhalda nauðsynlegum loftþrýstingi til ræsingar. Komið skal fyrir viðvörðunarbúnaði sem gefur til kynna of lágan loftþrýsting til ræsingar og skal stilla hann á það magn að enn sé unnt að ræsa aðalvél.

5 Samskipti (R 50)

NÝ OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B OG NÝ SKIP Í FLOKKI C OG D SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ EÐA LENGRI:

Fyrir hendi skal vera áreiðanleg aðferð til munnlegra samskipta milli stjórnklefa aðalvélar eða stjórnstaðar hennar, eftir því sem við á, og stjórnspalls og vistarveru vélstjóra.

6 Viðvörðunarkerfi (R 51)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Viðvörðunarkerfi, sem gefur til kynna bilun, sem gefa þarf gaum, skal vera fyrir hendi og skal það:
 - .1 geta gefið frá sér heyranlegt viðvörðunarmerki í stjórnklefa aðalvélar eða á stjórnstað hennar og gefa sýnilega til kynna á hentugum stað sérhvert viðvörðunarmerki sem gefið er,
 - .2 vera tengt almennum rýmum vélstjóra og svefnklefum þeirra með valrofa, til að tryggja tengingu við að minnsta kosti einn af þessum klefum. Heimila má annað fyrirkomulag ef það telst vera jafngilt,
 - .3 setja af stað heyranlegt og sýnilegt viðvörðunarmerki á stjórnspalli við hverjar þær aðstæður sem krefjast athygli eða aðgerða af hálfu vakthafandi yfirmanns,
 - .4 vera hannað, að því marki sem framkvæmanlegt er, samkvæmt meginreglunni um virkt öryggi, og

- .5 setja af stað viðvörunarmerki til vélstjóra, sem krafist er í reglu II-1/C/10, ef ekki hefur verið brugðist við viðvörunarmerki á staðnum innan ákveðins tíma.
- .2.1 Stöðugur straumur skal vera á viðvörunarkerfi og á því skal vera sjálfvirk skipting yfir á varaafleggja ef bilun verður í hefðbundnum aflgjafa.
- .2.2 Bilun í aðalafleggja viðvörunarkerfis skal gefin til kynna með viðvörunarmerki.
- .3.1 Viðvörunarkerfið skal geta gefið til kynna fleiri en eina bilun samtímis og skal svörun við einu viðvörunarmerki ekki koma í veg fyrir að annað merki sé gefið.
- .3.2 Svörun á þeim stað, sem um getur í lið .1, við hvers konar viðvörunarmerki, skal koma fram á stöðunum þar sem merkið var gefið til kynna. Viðvörunarmerki skulu vera órofin uns þeim er svarað og sýnileg viðvörunarmerki skulu vera órofin uns gert hefur verið við bilunina og skal þá viðvörunarkerfi endurstíllast sjálfkrafa á hefðbundin notkunarskilyrði.

7 Öryggiskerfi (R 52)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Hafa skal þannig öryggiskerfi að alvarleg bilun í starfsemi véla- eða ketilbúnaðar, sem skyndileg hætta stafar af, leiði til sjálfvirkar stöðvunar þess hluta búnaðarins, auk þess sem viðvörun skal gefin. Stöðvun á aðalvélbúnaðinum skal ekki vera sjálfvirk nema í þeim tilvikum sem geta leitt til alvarlegra skemmda, algerrar bilunar eða sprengingar. Þar sem fyrirkomulagið er þannig að unnt er að fara framhjá stöðvun aðalvélabúnaðarins skal það vera þannig að ekki sé mögulegt að gera það óviljandi. Sýnileg merki skulu gefa til kynna hvort þetta hafi verið gert. Sjálfvirkur stjórn-búnaður til að slökkva á og hægja á vélbúnaði skal vera aðskilinn frá viðvörunarbúnaði.

8 Sérkröfur um vélbúnað, katla og rafbúnað (R 53)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Aðalrafafleggji skal uppfylla eftirtalin skilyrði:
- .1 Þar sem að jafnaði er séð fyrir rafafli með einum rafala skal vera viðeigandi álagsstýring sem tryggir samfelldan straum til búnaðar sem nauðsynlegur er til að knýja skipið og stýra því og tryggja öryggi þess. Gerðar skulu viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að þegar virkni rafala, sem er í gangi, hættir skal vera til taks vararafali, sem ræstist og tengist aðaltöflu á sjálfvirkan hátt, svo unnt sé að knýja skipið áfram og stýra því og tryggja öryggi þess með sjálfvirkri endurræsingu nauðsynlegs hjálparvélbúnaðar jafnvel þótt nauðsynlegt reynist að ræsa nokkrum sinnum.
- .2 Ef fleiri en einn rafali sjá venjulega fyrir rafafli samtímis til hliðstæðra starfa skulu gerðar ráðstafanir, t.d. með álagsstýringu, til að tryggja að þótt einn þeirra verði óvirkur að þeir sem eftir eru haldi áfram að starfa án yfirálags þannig að unnt sé að knýja skipið og stýra því og tryggja öryggi þess.
- .2 Ef krafist er tvöfalds búnaðar fyrir aðrar hjálparvélar sem nauðsynlegar eru til að knýja skipið, skal vera til staðar sjálfvirkur skiptibúnaður.

9 Sjálfvirk stýri- og viðvörunarkerfi (R 53.4)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Stjórnkerfið skal vera þannig að öryggi búnaðar, sem nauðsynlegur er fyrir starfsemi aðalvélar og tilheyrandi hjálparvéla, sé tryggt með nauðsynlegri sjálfvirkni.
- .2 Viðvörunarkerfi skal vera á sjálfvirka skiptibúnaðinum.
- .3 Viðvörunarkerfi sem uppfyllir 6. reglu skal vera fyrir allan mikilvægan þrýsting, hitastig, vökvaborð og aðrar nauðsynlegar færirætur.
- .4 Miðlæg stjórnstöð skal búin nauðsynlegum viðvörunartöflum og búnaði sem sýnir allar viðvaranir.
- .5 Ráðstafanir skulu gerðar til að halda tilskildum ræsiðloftsþrýstingi ef nauðsynlegir brunahreyflar eru ræstir með þrýstiðlofti.

KAFLI II-2**ELDVARNIR, ELDSKYNJUN OG SLÖKKVIBÚNAÐUR****A-HLUTI****ALMENNT****1 Meginreglur (R 2)**

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Brunavarnarmarkmið þessa kafla eru eftirfarandi:
 - .1 að fyrirbyggja bruna og sprengingar,
 - .2 að draga úr hættu á að menn láti lífið af völdum elds,
 - .3 að draga úr hættu á tjóni á skipum, farmi og umhverfinu af völdum bruna,
 - .4 að einangra eld og sprengingar, halda þeim í skefjum og slökkva í hölfinu þar sem upptök eru, og
 - .5 að sjá farþegum og áhöfn fyrir viðunandi neyðarútgöngum sem greiður aðgangur er að.
- .2 Til að ná megi brunavarnarmarkmiðunum, sem mælt er fyrir um í lið .1, byggjast reglur þessa kafla á eftirtöldum meginreglum, sem teknar eru upp í þeim, eftir því sem við á, með hliðsjón af gerðum skipa og hugsanlegrar brunahættu:
 - .1 skipum er skipt í lóðrétt aðalsvæði með afmörkunum sem hafa mótstöðuafli bæði að því er varðar hita og styrk,
 - .2 vistarverur eru aðskildar frá öðrum hlutum skipsins með afmörkunum sem hafa mótstöðuafli bæði að því er varðar hita og styrk,
 - .3 notkun brennanlegra efna er takmörkuð,
 - .4 eldur er skynjaður á því svæði þar sem hann kemur upp,
 - .5 eldur er einangraður og hann slökktur í því rými þar sem hann kemur upp,
 - .6 neyðarútgangar eða aðgangar fyrir slökkvilið eru varðir,
 - .7 greiður aðgangur er að slökkvibúnaði,
 - .8 möguleika á íkviknun eldfimra gufa í farmrými er haldið í lágmarki.
- .3 Brunavarnarmarkmiðunum, sem sett eru fram í 1. lið hér að framan, skal náð með því að tryggja að farið sé að forskriftum þessa kafla eða eftir annarri hönnun og fyrirkomulagi sem samrýmast F-hluta endurskoðaðs kafla II-2 í SOLAS-samþykktinni frá 1974, sem gildir um skip smíðuð 1. janúar 2003 eða síðar. Skip skal talið uppfylla kröfurnar um virkni, sem settar eru fram í lið .2 og hafa náð brunavarnarmarkmiðunum sem sett eru fram í lið .1 þegar annað af eftirfarandi hefur verið uppfyllt:
 - .1 hönnun og fyrirkomulag skipsins í heild uppfyllir viðeigandi forskriftir þessa kafla,
 - .2 hönnun og fyrirkomulag skipsins í heild hafa verið endurskoðuð og samþykkt í samræmi við F-hluta endurskoðaðs kafla II-2 í SOLAS-samþykktinni frá 1974, sem gildir um skip smíðuð 1. janúar 2003 eða síðar,

- .3 hluti eða hlutar af hönnun skipsins og fyrirkomulagi hafa verið endurskoðuð og samþykkt í samræmi við framangreindan F-hluta endurskoðaðs kafla II-2 í SOLAS-samþykktinni og aðrir hlutar skipsins uppfylla viðeigandi forskriftir þessa kafla.
- .4 Öll skip, sem gangast undir viðgerðir, breytingar, endurbætur og eru útbúin á annan hátt, skulu áfram uppfylla a.m.k. þær kröfur sem áður voru gerðar til þeirra.

Viðgerðir, breytingar og endurbætur sem breyta málum skips eða vistarverum farþega í veigamiklum atriðum eða sem auka endingu skips til muna og annað því tengt skulu uppfylla gildandi kröfur fyrir ný skip að því marki sem stjórnvald fánaríkisins telur sanngjarnt og framkvæmanlegt.

GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .5 Þrátt fyrir ákvæði liðar .4 skulu gömul skip í flokki B, sem mega flytja fleiri en 36 farþega, vera í samræmi við eftirtaldir kröfur þegar fram fara á þeim viðgerðir, breytingar, umbætur og útbúnaður í tengslum við þær:
- .1 öll efni, sem notuð eru í þessi skip, skulu vera í samræmi við þær kröfur sem gerðar eru um efni sem notuð eru í ný skip í flokki B, og
- .2 allar viðgerðir, breytingar, umbætur og útbúnaður í tengslum við þær, sem fela í sér að skipt er um efni sem nemur 50 tonnum eða meira, annað en það sem krafist er í reglu II-2/B/16, skulu vera í samræmi við kröfur sem gerðar eru um ný skip í flokki B.

2 Skilgreiningar (R 3)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 *Eldtraust efni* er efni sem hvorki brennur né gefur frá sér nægilegt magn af eldfímum gufum til sjálfsíkveikju þegar það er hitað upp í u.þ.b. 750 °C; sýnt skal fram á þetta með brunaprófun í samræmi við IMO-ályktun A.799 (19) „Endurskoðuð tilmæli um prófunaraðferðir til viðurkenningar á því að byggingarefni í skip sé eldtraust efni“. Öll önnur efni eru brennanleg efni.

- .1.a SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

Eldtraust efni er efni sem hvorki brennur né gefur frá sér nægilegt magn af eldfímum gufum til sjálfsíkveikju þegar það er hitað upp í u.þ.b. 750 °C og skal það ákveðið í samræmi við kóða um brunaprófunaraðferðir. Öll önnur efni eru brennanleg efni.

- .2 *Stöðluð brunaprófun* er prófun þar sem sýnishorn úr viðkomandi þiljum og þilförum eru hituð upp í prufuofni við hita sem er nokkurn veginn í samræmi við staðlaða tímahitaferilinn. Yfirborð sýnishornsins skal vera a.m.k. 4,65 m², og hæð þess (eða lengd þilfars) 2,44 metrar; sýnishornin skulu vera eins lík ráðgerðri smíði og unnt er og vera með a.m.k. einni samsetningu, þar sem það á við. Staðlaði tímahitaferilinn er ákveðinn með jafnri boglínu, sem dregin er í gegnum eftirfarandi hitapunkta sem mældir eru inni í ofninum:

upphafshiti inni í ofninum	20 °C
að loknum fyrstu 5 mínútunum	576 °C
að loknum 10 mínútum	679 °C
að loknum 15 mínútum	738 °C
að loknum 30 mínútum	841 °C
að loknum 60 mínútum	945 °C

.2a. SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

Stöðluð brunaprófun er prófun þar sem sýnishorn úr viðkomandi þiljum og þilförum eru hituð upp í prufuofni við hita sem er nokkurn veginn í samræmi við staðlaða tímahitaferilinn. Prófunaraðferðirnar skulu vera í samræmi við kóða um brunaprófunaraðferðir.

.3 *Skilrúm í A-flokki* eru þau skilrúm sem mynduð eru af þiljum og þilförum sem uppfylla eftirfarandi:

- .1 þau skulu smíðuð úr stáli eða öðru jafngildu efni,
- .2 þau skulu vera hæfilega afstífuð,
- .3 þau skulu smíðuð þannig að ekki komist reykur eða eldur í gegnum þau áður en staðlaðri einnar klukkustundar brunaprófun lýkur,
- .4 þau skulu einangruð með samþykktum, eldtraustum efnum þannig að meðalhiti bakhliðarinnar hækki ekki meira en 140 °C yfir upprunalega hitann, né að hiti á nokkrum stað, þ.m.t. samsetningum, hækki meira en 180 °C yfir upprunalegan hita innan eftirfarandi tímamarka:

flokkur A-60	60 mínútur
--------------	------------

flokkur A-30	30 mínútur
--------------	------------

flokkur A-15	15 mínútur
--------------	------------

flokkur A-0	0 mínútur
-------------	-----------

- .5 Stjórnvald fánaríkisins skal krefjast prófunar á frumgerð þils eða þilfars til að tryggja að hún eða það uppfylli framangreindar kröfur um þéttleika og hitastigshækkun í samræmi við IMO-ályktun A.754 (18).

Að því er varðar skip í flokki B, C og D, smíðuð 1. janúar 2003 eða síðar, kemur „kóði um brunaprófunaraðferðir“ í stað „IMO-ályktunar A.754 (18)“.

.4 *Skilrúm í B-flokki* eru þau skilrúm sem mynduð eru af þiljum, þilförum, loftum eða veggklæðningum sem uppfylla eftirfarandi:

- .1 þau skulu smíðuð þannig að þau hindri að eldur komist í gegnum þau áður en staðlaðri hálftrar klukkustundar brunaprófun lýkur,
- .2 þau skulu hafa einangrunargildi þannig að meðalhiti bakhliðarinnar hækki ekki meira en 140 °C yfir upprunalega hitann, né að hitinn á nokkrum stað, þ.m.t. samsetningum, hækki meira en 225 °C yfir upprunalegan hita innan eftirfarandi tímamarka:

flokkur B-15	15 mín.
--------------	---------

flokkur B-0	0 mín.
-------------	--------

- .3 þau skulu gerð úr samþykktum, eldtraustum efnum og allt efni sem haft er við gerð og uppsetningu á skilrúmunum í B-flokki skal vera eldtraust, með þeirri undantekningu að nota má brennanlegan spón ef hann uppfyllir aðrar kröfur þessa kafla,
- .4 stjórnvald fánaríkisins skal krefjast prófunar á frumgerð skilrúms til að tryggja að hún uppfylli framangreindar kröfur um þéttleika og hitahækkun í samræmi við IMO-ályktun A.754 (18).

Að því er varðar skip í flokki B, C og D, smíðuð 1. janúar 2003 eða síðar, kemur „kóði um brunaprófunaraðferðir“ í stað „IMO-ályktunar 754 (18)“.

.5 *Skilrúm í C-flokki* eru þau skilrúm sem smíðuð eru úr samþykktum, eldtraustum efnum. Þau þurfa hvorki að uppfylla kröfur um reykþéttleika eða eldmótstöðu né takmarkanir á hitahækkun. Heimilt er að nota brennanlegan spón ef hann uppfyllir aðrar kröfur þessa kafla.

- .6 *Samfelld loft eða veggklæðningar í B-flokki* eru þau loft eða veggklæðningar í B-flokki sem enda við skilrúm í A- eða B-flokki.
- .7 *Stál eða annað jafngilt efni*. Þar sem orðin „stál eða annað jafngilt efni“ koma fyrir merkir „jafngilt efni“ hvert það eldtrausta efni sem sjálft, eða vegna einangrunar þess, hefur sömu burðarþolseiginleika og þéttleika og stál, við lok viðeigandi staðlaðrar brunaprófunar (t.d. álblöndur með hæfilegri einangrun).
- .8 *Lágt eldsútbreiðslumark* merkir að umrætt yfirborð hindri nægilega útbreiðslu elds og skal það ákvarðað með brunaprófun, í samræmi við IMO-ályktun A.653 (16), um þil, loft og yfirborðsefni þilfara.
- .8a SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:
- Lágt eldsútbreiðslumark* merkir að umrætt yfirborð hindri nægilega útbreiðslu elds og skal það ákveðið í samræmi við kóða um brunaprófunaraðferðir.
- .9 *Lóðrétt afmörkuð aðalsvæði* eru þau svæði sem bol, yfirbyggingu og þilfarshúsum er skipt í með skilrúmum í A-flokki og sem að jafnaði eru hvorki lengri né breiðari en 40 m á einu þilfari.
- .10 *Vistarverur* eru þau rými sem notuð eru sem almenn rými, gangar, salerni, svefnklefar, skrifstofur, sjúkrahús, rými fyrir kvikmyndasýningar, leiki og tómstundaiðju, rakarastofur, býtibúr án eldunartækja og sambærileg rými.
- .11 *Almenn rými* eru þeir hlutar vistarveranna sem notaðir eru sem salir, borðsalir, setustofur og önnur sambærileg rými sem eru umlukt á varanlegan hátt.
- .12 *Þjónusturými* eru þau rými sem notuð eru sem eldhús, býtibúr með eldunartækjum, skápar, klefar undir póst og verðmæti, geymslur, verkstæði sem ekki eru hlutar af vélarúmum og sambærileg rými, ásamt stokkum sem liggja að þannig rýmum.
- .13 *Farmrými* eru öll rými fyrir farm (þ.m.t. farmolíugeymar) og stokkar sem liggja að þannig rýmum..
- .13-1 *Ökutækjarými* eru farmrými til flutnings á ökutækjum með eldsneyti á geymum sínum til eigin nota.
- .14 *Ekjufarmrými* eru rými sem eru yfirleitt ekki hólfuð niður á neinn hátt og eru töluvert löng, ná jafnvel eftir endilöngu skipinu, þar sem ökutæki með eldsneyti á geymum sínum til eigin nota og/eða vörur eru lestaðar eða losaðar, yfirleitt lárétt, (í umbúðum eða lausu, í eða á járnbrautavögnum eða bílum, ökutækjum (þ.m.t. tankbílum og tankjárnbrautarvögnum), eftirvögnum, gámum, vörubrettum, tönkum sem hægt er að taka af eða í/á svipuðum geymslueiningum eða öðrum geymum).
- .15 *Opin ekjufarmrými* eru ekjufarmrými sem annaðhvort eru opin í báða enda eða opin í annan endann og í er viðunandi náttúruleg loftræsting, sem nær til allrar lengdarinnar, í gegnum varanleg op á útsíðu skipsins eða þilfarinu fyrir ofan, eða að ofan og sem á skipum, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, eru að heildarflatarmáli a.m.k. 10% af heildarflatarmáli hliða rýmisins.
- .15-1 *Opin ökutækjarými* eru ökutækjarými sem annaðhvort eru opin í báða enda eða opin í annan endann og í er viðunandi náttúruleg loftræsting, sem nær til allrar lengdarinnar, í gegnum varanleg op á útsíðu skipsins eða þilfarinu fyrir ofan, eða að ofan og sem á skipum, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, eru að heildarflatarmáli a.m.k. 10% af heildarflatarmáli hliða rýmisins.
- .16 *Lokuð ekjufarmrými* eru ekjufarmrými sem eru hvorki opin ekjufarmrými né veðurþilför.
- .16-1 *Lokuð ökutækjarými* eru ökutækjarými sem eru hvorki opin ökutækjarými né veðurþilför.
- .17 *Veðurþilfar* er þilfar sem er alveg berskjaldað fyrir veðri að ofan og frá að minnsta kosti tveimur hliðum.

- .18 *Sérstök rými* eru þau umluktu ökutækjarými fyrir ofan eða neðan skilrúmsþilfar, sem ökutækin geta keyrt inn í og út úr og sem farþegar hafa aðgang að. Sérstök rými mega vera á fleiri en einu þilfari að því tilskildu að heildarhæð fyrir ökutæki sé ekki yfir 10 metrar.
- .19.1 *Vélarúm í flokki A* eru þau rými og stokkar sem liggja að þeim rýmum sem í eru:
- .1 brunahreyflar sem notaðir eru til að knýja skipið, eða
 - .2 brunahreyflar til annarra nota þar sem heildarúttaksafli þannig vélbúnaðar er að minnsta kosti 375 kW, eða
 - .3 oliukyntur ketill eða eldsneytisoliubúnaður.
- .19.2 *Vélarúm* eru öll vélarúm í flokki A svo og öll önnur rými sem í er vélbúnaður til að knýja skipið, katlar, eldsneytisoliubúnaður, gufuvélar og brunahreyflar, rafalar og aðalrafvélbúnaður, olíuáfillistöðvar, kælivélbúnaður, andveltibúnaður, loftræsti- og hitajöfnunarbúnaður, og sambærileg rými og stokkar sem liggja að þannig rýmum.
- .20 *Eldsneytisoliubúnaður* er búnaður sem notaður er til undirbúnings á yfirfærslu eldsneytisolíu yfir í oliukynta katla, eða búnaður sem notaður er til undirbúnings á yfirfærslu hitaðrar olíu til brunahreyfls og nær yfir hvers konar oliuþrýstidælur, síur og hitara sem meðhöndla olíu við meiri þrýsting en 0,18 N/mm².
- .21 *Stjórnstöðvar* eru þau rými þar sem fjarskiptabúnaður skipsins eða aðalsiglingatæki þess eru eða þar sem neyðaraflgjafinn er staðsettur eða þar sem brunaviðvörunarkerfinu eða slökkvibúnaðinum er stjórnað.
- .21.1 *Aðalstjórnstöð* er stjórnstöð fyrir eftirtalinn stjórnubúnað og vísa:
- .1 fast eldskynjunar- og eldviðvörunarkerfi,
 - .2 sjálfvirkt ýringar-, eldskynjunar- og eldviðvörunarkerfi,
 - .3 stjórnborð með vísum fyrir eldvarnarhurðir,
 - .4 lokun dyra með eldvarnarhurðum,
 - .5 stjórnborð með vísum fyrir vatnspéttar hurðir,
 - .6 lokun dyra með vatnspéttum hurðum,
 - .7 víftur til loftræstingar,
 - .8 almennt viðvörunarkerfi/eldviðvörunarkerfi,
 - .9 boðskiptakerfi, þ.m.t. síma, og
 - .10 hljóðnema fyrir kallkerfi.
- .21.2 *Aðalstjórnstöð sem jafnan er mönnuð* er aðalstjórnstöð þar sem jafnan er ábyrgur maður úr áhöfn skipsins.
- .22 *Klefar sem í eru húsgögn og húsbúnaður sem takmörkuð eldhætta stafar af* eru, að því er varðar reglu II-2/B/4, þeir klefar sem í eru húsgögn og húsbúnaður sem takmörkuð eldhætta stafar af (hvort heldur um er að ræða svefnklefa, almenn rými, skrifstofur eða aðrar vistarverur) þar sem:
- .1 öll húsgögn með hirslum, svo sem skrifborð, fataskápar, snyrtiborð, kömmóður og þess háttar, eru smíðuð úr viðurkenndum eldtraustum efnum eingöngu, nema hvað á yfirborðsflötum þeirra má vera brennanlegur spónn allt að 2,0 mm,
 - .2 öll fristandandi húsgögn, svo sem stólar, sófar og borð, eru smíðuð með römmum úr eldtraustum efnum,
 - .3 öll hengi, gluggatjöld og önnur textílefni, sem hengd eru upp, hafa a.m.k. sömu eldpólseiginleika og ullarefni í hlutföllunum 0,8 kg/m², í samræmi við IMO-ályktun A.471 (XII) og breytingar á henni sem samþykktar voru með ályktun A.563 (14).

Að því er varðar skip í flokki B, C og D, smíðuð 1. janúar 2003 eða síðar, kemur „kóði um brunaprófunaraðferðir“ í stað „IMO-ályktunar A.471 (XII) og breytinga á henni sem samþykktar voru með ályktun A.563(14)“,

- .4 öll gólfefni hafa að minnsta kosti sömu eldpólseiginleika og samsvarandi ullarefni sem notað er í sama tilgangi.

Að því er varðar skip í flokki B, C og D, smíðuð 1. janúar 2003 eða síðar, skal þessi undirliður vera svohljóðandi:

öllum gólfefni hafa lágt eldsútbreidslumark:

- .5 allir óvarðir fletir á þiljum, veggklæðningum og loftum hafa lágt eldsútbreidslumark, og

- .6 öll bólstruð húsgögn hafa viðnám gegn íkvikun og útbreiðslu elds í samræmi við brunaprófunarferli fyrir bólstruð húsgögn sem kveðið er á um í IMO-ályktun A.652 (16).

Að því er varðar skip í flokki B, C og D, smíðuð 1. janúar 2003 eða síðar, kemur „kóði um brunaprófunaraðferðir“ í stað „IMO-ályktunar A.652 (16)“.

SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

- .7 allur sængurfatnaður hefur viðnám gegn íkvikun og útbreiðslu elds í samræmi við kóða um brunaprófunaraðferðir.
- .23 *Ekjufarþegaskip* er farþegaskip með ekjufarmrými eða sérstakt rými eins og það er skilgreint í þessari reglu.
- .24 *Kóði um brunaprófunaraðferðir* merkir alþjóðlegur kóði um brunaprófunaraðferðir, eins og hann var samþykktur með ályktun siglingaöryggisnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar MSC 61 (67) eins og henni var breytt af Alþjóðasiglingamálastofnuninni.
- .25 *Kóði um brunaöryggiskerfi* merkir alþjóðlegur kóði um brunaöryggiskerfi, eins og hann var samþykktur með ályktun siglingaöryggisnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar MSC 98 (73) eins og honum kann að hafa verið breytt af Alþjóðasiglingamálastofnuninni, að því tilskildu að slíkar breytingar hafi verið samþykktar, þeim hrint í framkvæmt og þær hafi öðlast gildi í samræmi við ákvæði VIII. gr. gildandi SOLAS-samþykktar varðandi málsmeðferð vegna breytinga sem gildir um viðaukann að undanskildum I. kafla hans.
- .26 *Blossamark* er það hitastig í gráðum á Celsius (prófun í lokuðum bolla) þegar efni hefur gefið frá sér nægilega mikið af eldfimum gufum til að það kvikni í, ákvarðað með viðurkenndu blossamarkstæki.
- .27 *Forskriftir* merkir þær forskriftir um smíði, stærðartakmarkanir eða brunaöryggiskerfi sem tilgreind eru í þessum kafla.

3 Slökkvidælar, aðalbrunalagnir, brunahanar, brunaslöngur og stútar (R 4)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- 1.1 Í öllum skipum skulu vera slökkvidælar, aðalbrunalagnir, brunahanar, brunaslöngur og stútar í samræmi við kröfur þessarar reglu.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ FYRIR 1. JANÚAR 2003:

- 1.2 Ef þörf er á fleiri en einni sjálfstæðri slökkvidælu skal setja upp, á aðgengilegum og vel vörðum stað utan vélarúmsins, einangrunarloka til að aðgreina þann hluta aðalbrunalagna sem liggur innan vélarúmsins, þar sem aðalslökkvidæla eða -dælar eru, frá öðrum hlutum aðalbrunalagnarinnar. Aðalbrunalögn skal komið þannig fyrir að þegar einangrunarlokar eru lokaðir sé hægt að veita vatni með slökkvidælu utan vélarúmsins til allra brunahana í skipinu, nema þeirra sem eru í vélarúminu og sem um getur hér að framan, um lagnir sem ekki liggja í gegnum það. Í undantekningartilvikum geta stuttir hlutar af inntaks- og frárennislöngnum neyðar-slökkvidælu legið í gegnum vélarúmið, ef ómögulegt reynist að leggja þær framhjá því, að því tilskildu að traustleiki aðalbrunalagnarinnar sé tryggður með sterkri stálhlíf sem umlykur hana.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

- 1.3 Setja skal upp einangrunarloka, á aðgengilegum og vel vörðum stað utan vélarúmsins, til að aðgreina þann hluta aðalbrunalagna sem liggur innan vélarúmsins, þar sem aðalslökkvidæla eða -dælur eru, frá öðrum hlutum aðalbrunalagnarinnar. Aðalbrunalögn skal komið þannig fyrir að þegar einangrunarlokar eru lokaðir sé hægt að veita vatni til allra brunahana í skipinu, nema þeirra sem eru í vélarúminu og sem um getur hér að framan, með annarri dælu eða neyðarslökkvidælu. Neyðardælan, sjóinntak hennar, inntaks- og frárennislagnir og einangrunarlokar skulu vera staðsett utan vélarúmsins. Ef því verður ekki við komið er heimilt að hafa sjókistuna innan vélarúmsins ef lokanum er fjarstýrt úr sama hólfi og neyðardælan er í og söggreinin er höfð eins stutt og hægt er. Stuttir hlutar söggreina-og frárennislagna mega liggja í gegnum vélarúmið ef þeir eru umlukir sterkri stálhlíf eða einangraðir samkvæmt staðli A-60. Rör þessi skulu vera efnismikil eða a.m.k. 11 mm að þykkt og soðin að undanskildum samskeytum með flönsum við sjóinntökulokann.

ÖLL NÝ OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B OG NÝ SKIP Í FLOKKI C OG D SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ EÐA LENGRI:

2 *Afkastageta slökkvidæla*

- 1 Slökkvidælurnar, sem krafist er, skulu geta veitt til slökkvistarfs að minnsta kosti tveimur þriðju hlutum af því vatnsmagni sem krafist er að austurdælur afkasti þegar þær eru notaðar til austurs, með þeim þrýstingi sem um getur í lið .4.2.
- 2 Í hverju skipi, sem samkvæmt þessari reglu skal hafa fleiri en eina afldrifna slökkvidælu, skal sérhver slökkvidæla, sem krafist er, afkasta a.m.k. 80% af tilskildum heildarafköstum, deilt niður á lágmarksfjölda tilskilinna slökkvidæla, þó aldrei minna en 25 m³/klst., og skal hver slík dæla í öllum tilvikum geta gefið frá sér að minnsta kosti vatnsbunurnar tvær sem krafist er. Þessar slökkvidælar skulu geta séð aðalbrunalagnakerfinu fyrir vatni við tilskilin skilyrði.
- 3 Í skipum, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, sem í eru fleiri dælur en krafist er, skulu viðbótardælur afkasta a.m.k. 25 m³/klst og geta gefið frá sér a.m.k. vatnsbunurnar tvær sem krafist er í lið .5 í þessari reglu.

3 *Fyrirkomulag slökkvidæla, aðalbrunalagna og vatnsbirgða sem tilbúnar eru til notkunar*

- 1 Í skipum skulu vera aflknúnar slökkvidælar sem hér segir:
- .1 í skipum sem mega flytja fleiri en 500 farþega: að minnsta kosti þrjár, þar af má ein vera drifin af aðalvélinni,
- .2 í skipum sem mega flytja 500 farþega eða færri: að minnsta kosti tvær, þar af má ein vera drifin af aðalvélinni.
- 2 Heimilt er að nota hreinlætiskerfis-, kjölfestu- eða austurdælur eða dælur til almennra nota sem slökkvidælar, að því tilskildu að þær séu ekki að jafnaði notaðar til að dæla olíum og að þær hafi hentugan búnað til að skipta yfir ef þær eru notaðar öðru hvoru til að færa eða dæla eldsneytisolíu.
- 3 Sjólagnerfi, slökkvidælar og aflgjafar þeirra skulu vera þannig að tryggt sé að ekki verði allar slökkvidælar óvirkar ef eldur kemur upp í einhverju hólfi skips sem má flytja fleiri en 250 farþega.

Ef eldur í einhverju hólfi getur gert allar slökkvidælar óvirkar skal, í nýjum skipum í B-flokki, sem mega flytja 250 farþega eða færri, vera annar búnaður sem veitir vatni til slökkvistarfa, þ.e. sérstök aflknúin neyðarslökkvidæla og skulu aflgjafi hennar og sjólagnerfi vera staðsett utan vélarúms. Þessi sérstaka aflknúna neyðardæla skal uppfylla ákvæði kóðans um brunaöryggiskerfi fyrir skip smíðuð 1. janúar 2003 eða síðar.

- .4 Í nýjum skipum í B-flokki sem mega flytja fleiri en 250 farþega skal fyrirkomulag vatnsbirgða, sem tilbúnað eru til notkunar, vera þannig að a.m.k. ein kraftmikil vatnsbuna sé þegar í stað tiltæk frá sérhverjum vatnshana innandyra og að áframhaldandi vatnsrennsli sé tryggt með sjálfvirkri gangsetningu tilskilinnar slökkvidælu.
- .5 Í skipum þar sem vélarúm er ómannað eða þar sem þess er einungis krafist að einn maður sé á vakt skal tafarlaust vera hægt að veita vatni, með viðeigandi þrýstingi, frá aðalbrunalagnakerfi, annaðhvort með fjarstýrðri gangsetningu einnar af aðalslökkvidælunum frá stjórnþalli og brunavarnarstöðinni, ef hún er fyrir hendi, eða með því að hafa stöðugan háþrýsting í aðalbrunalagnakerfinu á einni af aðalslökkvidælunum.
- .6 Á mötunarloka sérhverrar slökkvidælu skal vera einstefnuloki.

.4 *Þvermál aðalbrunalagnar og þrýstingur í henni.*

- 1 Þvermál aðalbrunalagnar og greina hennar skal vera nægilegt til að veita vel því hámarksvatnsmagni sem krafist er að tvær slökkvidælur, sem starfa samtímis, anni.
- .2 Þegar tvær dælur dæla samtímis vatni um stútana sem tilgreindir eru í lið .8 og nægilega marga brunahana til að gefa vatnsmagnið, sem tilgreint er í lið.4.1, skal eftirfarandi lágmarksþrýstingur vera á öllum brunahönunum:

Skip í B-flokki sem mega flytja:	Ný	Gömul
fleiri en 500 farþega	0,4 N/mm ²	0,3 N/mm ²
500 farþega eða færri	0,3 N/mm ²	0,2 N/mm ²

- .3 Hámarksþrýstingur á hvern brunahana má ekki vera meiri en svo að sýna megir fram á að unnt sé að hafa stjórn á brunaslöngu með góðu móti.

.5 *Fjöldi og staðsetning brunahana.*

- 1 Fjöldi og staðsetning brunahana skal vera þannig að minnst tvær vatnsbunar, sem ekki koma frá sama brunahana, þar af önnur úr einni brunaslöngulengd, nái til sérhvers hluta skipsins sem er að jafnaði aðgengilegur farþegum eða áhöfn á meðan skipið er á siglingu, og sérhvers hluta farmrýma þegar þau eru tóm, sérhvers hluta ekjufarmrýmis eða sérstaks rýmis, en í síðastnefnda tilvikinu skulu bunurnar tvær ná til sérhvers hluta slíks rýmis, hvor um sig úr einni brunaslöngulengd. Enn fremur skulu slíkir brunahanar staðsettir nálægt inngangi vörðu rýmanna.
- .2 Í vistarverum, þjónusturýmum og vélarúmum skal fjöldi og staðsetning brunahana vera þannig að uppfylla megir kröfur liðar .5.1 þegar allar vatnspéttar dyr og dyr á þiljum lóðrétt afmarkaðra aðal-svæða eru lokaðar.
- .3 Þar sem aðgangur að neðri hluta vélarúmsins er úr aðliggjandi öxulgangi skulu vera tveir brunahanar fyrir utan, en þó í námunda við inngang að því vélarúmi. Þegar slíkur aðgangur er frá öðrum rýmum skulu í einu þeirra rýma vera tveir brunahanar nálægt inngangi í vélarúmið. Þetta ákvæði þarf ekki að uppfylla ef göngin eða aðliggjandi rými eru ekki hluti af undankomuleið.

.6 *Rör og brunahanar.*

- 1 Efni sem auðveldlega verða ónothæf við hita skulu ekki notuð í aðalbrunalagnir og brunahana nema þau séu varin á fullnægjandi hátt. Rörin og brunahanana skal staðsetja þannig að auðvelt sé að tengja brunaslöngurnar við þá. Rörin og brunahönunum skal komið þannig fyrir að ekki sé hætt á að frjósi í þeim. Í skipum sem geta verið með farm á þilfari skal staðsetja brunahanana þannig að þeir séu ávallt vel aðgengilegir og rörin skulu, eftir því sem við verður komið, lögð þannig að komist verði hjá skemmdum af völdum farmsins.

- .2 Loki skal vera fyrir hverri brunaslöngu þannig að fjarlægja megi hvaða brunaslöngu sem er meðan slökkvidælurnar eru í gangi.
- .3 Í skipum, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skal setja einangrunarloka á allar greinar aðalbrunalagnar á opnu þilfari sem notaðar eru til annars en slökkvistarfs.

.7 *Brunaslöngur.*

- 1 Brunaslöngur skulu vera úr efni sem ekki er viðkvæmt fyrir skemmdum og samþykkt af stjórnvaldi fánaríkisins og vera nægilega langar til þess að vatnsbuna úr þeim nái að öllum rýmum þar sem þær eru ætlaðar til notkunar. Sérhver brunaslanga skal búin stút og nauðsynlegum tengjum. Hægt á að vera að skipta á öllum stútum og tengjum innbyrðis. Slöngur sem tilgreindar eru í þessum kafla sem "brunaslöngur" skulu, ásamt tilheyrandi tengihlutum og verkfærum, hafðar tilbúnar til notkunar á áberandi stöðum í námunda við brunahanana eða tengingarnar. Enn fremur skulu brunaslöngur innandyrá í skipum, sem mega flytja fleiri en 36 farþega, ætíð vera tengdar við brunahanana.
- .2 Að minnsta kosti ein brunaslanga skal vera á hvern brunahana sem krafist er í lið .5. Lengd brunaslöngunnar skal takmarkast við 20 m á þilfari og í yfirbyggingu og 15 m í vélarúmi en í minni skipum við 15 m á þilfari og yfirbyggingu og 10 m í vélarúmi.

.8 *Stútar.*

- 1.1 Að því er varðar þennan kafla skulu staðlaðar stútaskærðir vera 12 mm, 16 mm og 19 mm eða eins nærri því og kostur er. Í þeim tilvikum þegar önnur kerfi eru notuð, svo sem þokukerfi, má heimila annað þvermál á stútum.
- .1.2 Allir stútar skulu vera af viðurkenndri tvívirkri gerð (þ.e. fyrir úða/bunu) og með lokunarbúnaði.
- .2 Fyrir vistarverur og þjónusturými þarf ekki að nota stærri stúta en 12 mm.
- .3 Fyrir vélarúm og svæði utan dyra skal stærð stúta vera þannig að mesta mögulega vatnsmagn fáið með tveimur bunum við þann þrýsting, sem tilgreindur er í lið .4, frá minnsta dælni að því tilskildu að ekki þurfi stærri stút en 19 mm.

NÝ SKIP Í FLOKKI C OG D SEM ERU STYTTRI EN 24 METRAR:

.9 *Slökkvidælur, aðalbrunalagnir, brunahanar, brunaslöngur, stútar og auðveldur aðgangur að vatnsbirgðum.*

- 1 Hafa þarf sérstaka slökkvidælu og skal hún geta veitt að minnsta kosti einni vatnsbunu úr hverjum brunahana til að slökkva eld við þann þrýsting sem tilgreindur er hér á eftir. Vatnsmagn, sem veitt er þannig, skal ekki vera minna en tveir þriðju af því magni sem krafist er að austurdælur afkasti þegar þær eru notaðar til austurs. Slík slökkvidæla skal geta haldið uppi þeim lágmarksþrýstingi, sem krafist er fyrir skip í B-flokki, í hverjum brunahana á meðan hún dælir hámarks magni því sem um getur hér að framan um brunahana með 12 mm, 16 mm eða 19 mm stútum.
- .2 Í hverju skipi sem má flytja fleiri en 250 farþega skal vera viðbótarslökkvidæla sem er ætíð tengd við aðalbrunalögn. Sú dæla skal vera aflknúin. Dælan og aflgjafi hennar skulu ekki vera staðsett í sama hólfi og dælan sem krafist er í lið .9.1 hér að framan og skal hún hafa fast sjóinntak sem staðsett er utan vélarúmsins. Dælan skal geta veitt að minnsta kosti einni vatnsbunu úr hverjum brunahana í skipinu, við þrýsting sem nemur að minnsta kosti 0,3 N/mm².
- .3 Heimilt er að nota hreinlætiskerfis-, kjölfestu- eða austurdælur eða dælur til almennra nota sem slökkvidælur.

- .4 Í hverju skipi skal vera aðalbrunalögn með nægilegt þvermál til að geta veitt á skilvirkan hátt því hámarks magni sem tilgreint er hér að framan. Fjöldi og staðsetning brunahananna skal vera þannig að a.m.k. ein vatnsbuna nái til sérhvers hluta skipsins úr einni brunaslöngu af hámarkslengd eins og hún er tilgreind fyrir skip í B-flokki í lið .7.2 hér að framan.
- .5 Í hverju skipi skal vera að minnsta kosti ein brunaslanga fyrir hvern uppsettan brunahana.
- .6 Í skipum þar sem vélarúm er ómannað eða þar sem þess er einungis krafist að einn maður sé á vakt skal tafarlaust vera hægt að veita vatni, með viðeigandi þrýstingi, frá aðalbrunalagnakerfi, annaðhvort með fjarstýrðri gangsetningu einnar af aðalslökkvidælunum frá stjórnþalli og brunavarnarstöðinni, ef hún er fyrir hendi, eða með því að hafa stöðugan háþrýsting í aðalbrunalagnakerfinu á einni af aðalslökkvidælunum.
- .7 Á mötunarloka sérhverrar slökkvidælu skal vera einstefnuloki.

4 Föst slökkvikerfi (R 5 + 8 + 9 + 10).

1 Föst gasslökkvikerfi: Almenn (R 5.1)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ FYRIR 1. JANÚAR 2003 OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Á rörunum, sem nauðsynleg eru til að koma slökkvimiðli inn í varin rými, skulu vera stýrilokar sem eru merktir þannig að þeir gefi skýrt til kynna til hvaða rýma rörin liggja. Gera skal viðeigandi ráðstafanir til þess að miðillinn geti ekki farið inn í neitt rými fyrir slysi.
- .2 Koma skal lögnum til dreifingar á slökkvimiðlinum þannig fyrir og staðsetja stútana sem hann kemur úr þannig að miðillinn dreifist jafnt.
- .3 Séð skal til þess að hægt sé að loka, utan vörðu rýmanna, öllum opum sem loft gæti streymt inn um eða lofttegundir sloppið út um.
- .4 Séð skal til þess að sjálfvirkt, heyrnlegt viðvörumerki sé gefið þegar slökkvimiðli er sleppt inn í rými þar sem starfsmenn eru jafnan að störfum eða sem þeir hafa aðgang að. Viðvörumerkið skal fara af stað með hæfilegum fyrirvara áður en miðlinum er sleppt.
- .5 Greiður aðgangur skal vera að stjórnækjum sérhvers fasts gasslökkvikerfis, þeim skal vera auðvelt að stjórna og þeim skipt niður á eins fáa staði og mögulegt er á stöðum sem ólíklegt er að lokist af ef upp kemur eldur í varða rýminu. Á hverjum stað skulu vera skýrar leiðbeiningar um stjórn kerfisins með tilliti til öryggis starfsmanna.
- .6 Sjálfvirk losun slökkvimiðilsins skal vera óheimil, nema þar sem hún er leyfð fyrir staðbundnar sjálfvirkar einingar, sem koma til viðbótar og eru óháðar öllum föstum slökkvikerfum, sem gerð er krafa um, í vélarúmunum yfir búnað sem mikil eldhætta stafar af eða á umluktum svæðum innan vélarúms þar sem mikil eldhætta er.
- .7 Ef slökkvimiðillinn á að verja fleiri en eitt rými þarf magnið, sem er til ráðstöfunar, ekki að vera meira en mesta nauðsynlega magn til að verja eitt slíkt rými.
- .8 Þar sem ekki er annað heimilað skulu þrýstihylki, sem slökkvimiðill skal geymdur í, vera staðsett utan vörðu rýmanna í samræmi við lið .1.11.
- .9 Gerðar skulu ráðstafanir til þess að áhöfn eða starfsmenn í landi geti athugað magn slökkvimiðils í hylkjunum án áhættu.
- .10 Hylki til geymslu á slökkvimiðli og tilheyrandi hlutar þrýstibúnaðar skulu hönnuð með tilliti til ákveðinna starfsreglna með hliðsjón af staðsetningu þeirra og hámarkshitastigs umhverfisins sem búast má við þegar þau eru í notkun.

- .11 Þegar slökkvimiðill er geymdur utan varins rýmis skal hann geymdur í klefa, sem staðsettur er á öruggum stað og greiður aðgangur er að, með góðri loftræstingu. Æskilegast er að allir inngangar að slíkri geymslu séu frá opnu þilfari og þeir skulu í öllum tilvikum vera óháðir rýminu sem varið er.

Aðgangsdyr skulu opnast út og þil og þilför, þ.m.t. hurðir og annar lokunarbúnaður fyrir hvers konar op á þeim, sem afmarka slíka klefa frá aðliggjandi lokuðum rýmum, skulu vera loftþétt. Við notkun taflnanna um eldtraustleika þilja og þilfara í reglum II-2/B/4 eða II- 2/B/5, eftir því sem við á, skal farið með slíkar geymslur sem stjórnstöðvar.

- .12 Notkun slökkvimiðils, sem getur af sjálfsdáðum eða við hugsanlega notkun myndað eiturgas í því magni að hættulegt er fólki eða myndað lofttegundir sem eru skaðlegar umhverfinu, er óheimil fyrir slökkvikerfi um borð í nýjum skipum og fyrir nýjan búnað sem settur er upp í gömlum skipum.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ Í JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

- .13 Föst gasslökkvikerfi skulu uppfylla ákvæði kóðans um brunaöryggiskerfi.
- .14 Séð skal til þess að hægt sé að loka, utan varða rýmisins, öllum opum sem loft gæti streymt inn um eða lofttegundir sloppið út um.
- .15 Þegar slökkvimiðill er geymdur utan varins rýmis skal hann geymdur í klefa sem staðsettur er á bak við stafnþil (árekstrarþil) og er ekki til annarra nota. Æskilegast er að allir inngangar að slíkri geymslu séu frá opnu þilfari og þeir skulu í öllum tilvikum vera óháðir rýminu sem varið er. Sé geymslan undir þiljum skal hún ekki vera meira en einu þilfari fyrir neðan opið þilfar og þangað skal vera greiður aðgangur um stiga eða rimlastiga frá opna þilfarinu.

Í rýmum undir þiljum eða rýmum þar sem ekki er aðgangur frá opnu þilfari skal vera loftræstikerfi, hannað til að flytja útblástur frá botni rýmisins og skal það afkasta a.m.k. 6 loftskiptum á klukkustund. Aðgangsdyr skulu opnast út og þil og þilför, þ.m.t. hurðir og annar lokunarbúnaður fyrir hvers konar op á þeim, sem afmarka slíka klefa frá aðliggjandi lokuðum rýmum, skulu vera loftþétt. Farið skal með slíkar geymslur líkt og brunavarnarstöðvar að því er varðar beitingu taflna 4.1, 4.2, 5.1 og 5.2.

NÝ SKIP Í FLOKKI A, B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .16 Ef rúmmál frílofts í loftmóttökubúnaði er svo mikið í einhverju rými að losun þess myndi hafa alvarleg áhrif á skilvirkni fasta slökkvikerfisins ef upp kæmi eldur og því yrði sleppt inn í rýmið skal bæta við aukamagni af slökkvimiðli.
- .17 Birgjar fyrir fastan slökkvibúnað skulu láta í té lýsingu á búnaðinum ásamt gátlista fyrir viðhald, á ensku og á opinberu tungumáli eða -málum fánaríkisins.
- .18 Magn slökkvimiðilsins skal athugað að minnsta kosti einu sinni á ári, annaðhvort af sérfræðingi í umboði stjórnvalda, birgi búnaðarins eða viðurkenndri stofnun.
- .19 Reglubundin athugun, sem yfirvélstjóri skipsins annast eða stjórnendur skipsins skipuleggja, skal skráð í skipsdagbók og skal þar koma fram umfang athugunarinnar og hvenær hún fór fram.
- .20 Slökkvibúnaður, sem ekki er gerð krafa um og er t.d. settur upp í geymslum, skal, að því er varðar smíði og stærð, uppfylla kröfur þessarar reglu fyrir þá gerð búnaðar sem um ræðir.
- .21 Allar dyr að rýmum, sem eru varin með CO₂/halón-búnaði, skulu merkt „Þetta rými er varið með CO₂/halón-búnaði og það skal rýmt þegar viðvörunarbúnaður fer í gang“.

.2 *Koltvísýringskerfi (R 5.2)*

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ FYRIR 1. JANÚAR 2003 OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- 1.1 Að því er varðar farmrými skal magn CO₂, sem fyrir hendi er, samsvara að lágmarki því rúmtaki af fríum CO₂ sem jafngildir 30% af brúttórúmtaki stærsta farmrýmisins sem er varið á þann hátt í skipinu, nema kveðið sé á um annað.

Ef tenging er á milli loftrása milli tveggja eða fleiri farmrýma skal litið á þau sem eitt rými. Í skipum, sem notuð eru til flutnings á ökutækjum, skal nauðsynlegt magn CO₂ reiknað sem 45% af heildarrúmmetrafjölda stærsta farmrýmisins.

- 1.2 Að því er varðar vélarúm skal magn CO₂, sem fyrir hendi er, samsvara að minnsta kosti því rúmtaki af fríum CO₂ sem jafngildir því rúmtaki sem stærra er af eftirfarandi:

.1 40% af brúttórúmtaki stærsta vélarúmsins sem varið er á þann hátt; í því rúmtaki er ekki innifalinn sá hluti reisarinnar sem er yfir þeirri hæð þar sem láréttur þversniðsflötur reisarinnar er 40% eða minna af láréttum þversniðsfleti rýmisins, sem um ræðir, mælt miðja vegu milli geymistoppisins og neðsta hluta reisarinnar, eða,

.2 35% af brúttórúmmáli stærsta vélarúmsins, sem varið er á þann hátt, að meðalinni reisininni; með fyrirvara um að ef tvö eða fleiri vélarúm eru ekki algjörlega aðskilin skulu þau talin sem eitt rými.

- .2 Að því er varðar þennan lið skal umfang frís koltvísýrings vera 0,56 m³/kg.

- .3 Fasta lagnakerfið skal vera þannig að veita megi 85% af gasinu inn í rýmið á innan við tveimur mínútum.

- .4 Sleppibúnaður fyrir koltvísýring:

.1 Tvö aðskilin stjórnþæki skulu vera til að losa koltvísýring inn í varið rými og til að tryggja að viðvörðunarkerfið fari af stað. Annað stjórnþækið skal vera til að veita gasinu frá geymslu-hylkjum þess. Hitt stjórnþækið skal notað til að opna loka lagnanna sem veita gasinu inn í varða rýmið.

.2 Stjórnþækin tvö skulu staðsett í kassa sem greinilega skal merktur til losunar inn í ákveðið rými. Ef kassinn, sem stjórnþækin eru í, á að vera læstur skal lykill að kassanum vera í lokuðu hólfi með gleri, sem hægt er að brjóta, á áberandi stað við hlið kassans.

- 5 Stjórnvald fánaríkis skal tryggja að rýmunum, þar sem CO₂-hylkin eru staðsett, sé komið fyrir á heppilegan hátt með tilliti til aðgengis að þeim, loftræstingar og boðskiptabúnaðar. Það skal gera viðeigandi öryggisráðstafanir að því er varðar smíði, uppsetningu, merkingu, áfyllingu og prófun CO₂-hylkja, -röra og -tengihluta, og að því er varðar stjórnþæki og viðvörðunarbúnað fyrir slíkan búnað.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EDA SÍÐAR:

- .6 Koltvísýringskerfi skulu uppfylla ákvæði kóðans um brunaöryggiskerfi.

- .7 Stjórnvald fánaríkis skal tryggja að rýmunum, þar sem CO₂-hylkin eru staðsett, sé komið fyrir á heppilegan hátt með tilliti til aðgengis að þeim, loftræstingar og boðskiptabúnaðar. Það skal gera viðeigandi öryggisráðstafanir að því er varðar smíði, uppsetningu, merkingu, áfyllingu og prófun CO₂-hylkja, -röra og -tengihluta, og að því er varðar stjórnþæki og viðvörðunarbúnað fyrir slíkan búnað.

.3 *Föst slökkvikerfi með þungri froðu í vélarúmum (R 8)*

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ FYRIR 1. JANÚAR 2003 OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Þar sem sett er upp í vélarúmi fast slökkvikerfi með þungri froðu, til viðbótar við það sem krafist er í 6. reglu, skal kerfið geta látið frá sér á innan við fimm mínútum, um froðustúta, nægilegt magn af froðu til að þekja stærsta einstaka svæðið, sem eldsneytisolia gæti dreifst yfir, með 150 mm þykku lagi af froðu. Kerfið skal geta losað froðu sem hentar til að slökkva olíueld. Hafa verður búnað til að dreifa froðunni á skilvirkan hátt í gegnum varanlegt lagnakerfi búið stýrilokum eða -krönum að viðeigandi froðustútum og til að beina henni á skilvirkan hátt, með föstum úðurum, að öðrum stöðum í varða rýminu þar sem eldhætta er. Þensluhlutfall froðunnar skal ekki vera hærri en 12 á móti 1.
- .2 Greiður aðgangur skal vera að stjórnækjum slíkra kerfa, þeim skal vera auðvelt að stjórna og þeim skipt niður á eins fáa staði og mögulegt er á stöðum sem ólíklegt er að lokist af ef upp kemur eldur í varða rýminu.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EDA SÍÐAR:

- .3 Föst slökkvikerfi með þungri froðu í vélarúmum skulu uppfylla ákvæði kóðans um brunaöryggis-kerfi.

.4 *Föst slökkvikerfi í vélarúmum með létttri froðu (R 9)*

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ FYRIR 1. JANÚAR 2003 OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Sérhvert fast slökkvikerfi með létttri froðu, sem krafist er í vélarúmum, skal geta dælt út um fasta froðustúta nægilegu magni af froðu til að fylla með stærsta rýmið, sem verja á, á hraðanum 1 metri á dýpt á mínútu að lágmarki. Magn froðuvökvans, sem fyrir hendi er, skal nægja til að mynda froðu sem nemur fimm sinnum rúmtaki stærsta rýmisins sem verja á. Þensluhlutfall froðunnar skal ekki vera hærri en 1000 á móti 1.
- .2 Fæðistokkar fyrir froðu, loftinntök fyrir froðutæki og fjöldi froðublandara skulu tryggja árangursríka framleiðslu og dreifingu froðunnar.
- .3 Fyrirkomulag fæðistokka til froðutækis skal vera þannig að ef upp kemur eldur í rýminu, sem varið er, hafi það ekki áhrif á froðubúnaðinn.
- .4 Greiður aðgangur skal vera að froðutækinu, aflgjafa þess, froðuvökvum og stjórnþúnaði kerfisins, auðvelt skal vera að stjórna þeim og þeim skipt niður á eins fáa staði og mögulegt er, á stöðum sem ólíklegt er að lokist af ef upp kemur eldur í varða rýminu.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EDA SÍÐAR:

- .5 Föst slökkvikerfi með létttri froðu í vélarúmum skulu uppfylla ákvæði kóðans um brunaöryggis-kerfi.

.5 *Föst vatnsýringarslökkvikerfi í vélarúmum (R 10)*

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ FYRIR 1. JANÚAR 2003 OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Með öllum tilskildum föstum vatnsýringarslökkvikerfum í vélarúmum skulu fylgja úðastútar af viðurkenndri gerð.
- .2 Fjöldi og fyrirkomulag stútanna skal vera þannig að tryggð sé skilvirk meðaldreifing vatns sem nemur a.m.k. 5 lítrum/m² á mínútu í rýmunum sem verja á. Aukning meðalústreymis kemur til greina, ef nauðsyn ber til, á sérlega hættulegum stöðum. Stútum skal komið fyrir ofan við austurbrunna, geymistoppa og á öðrum svæðum þar sem líklegt er að olía dreifist og einnig ofan við staði í vélarúmum þar sem sérstök hættu er á eldi.
- .3 Kerfinu má skipta í hluta og skal vera hægt að stjórna dreifilokum þess frá stöðum utan rýmanna, sem verja á, sem greiður aðgangur er að og sem ólíklegt er að lokist af ef upp kemur eldur í varða rýminu.
- .4 Nauðsynlegum þrýstingi skal haldið stöðugum á kerfinu og dælan, sem sér kerfinu fyrir vatni, skal fara sjálfkrafa í gang ef þrýstingslækkun verður.

- .5 Dælan skal geta séð öllum hlutum kerfisins samtímis fyrir vatni með nauðsynlegum þrýstingi í hvaða hólfi sem er og verja á. Dælan og stjórnþæki hennar skulu sett upp utan rýmisins eða rýmanna sem verja á. Ekki á að vera mögulegt að eldur í rýminu eða rýmnum, sem varin eru með vatnsýringarkerfinu, geti lamað kerfið.
- .6 Varúðarráðstafanir skulu gerðar til að koma í veg fyrir að stútar stíflist af óhreinindum í vatninu eða tæringu lagna, stúta, loka og dælu.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ FYRIR 1. JANÚAR 2003:

- .7 Dælan má vera drifin af sjálfstæðum brunahreyfilsbúnaði en ef hún er háð afli frá neyðarrafalanum, sem settur er upp í samræmi við ákvæði D-hluta kafla II-1, skal rafalanum komið þannig fyrir að hann fari sjálfkrafa í gang ef aflskortur verður í aðalafstöð svo að afl fyrir dæluna, sem krafist er í lið .5, sé tafarlaust fyrir hendi. Ef dælan er drifin af óháðum brunahreyfilsbúnaði skal hann staðsettur þannig að eldur, sem upp kemur í varða rýminu, hafi ekki áhrif á loftinnblástur til vélarinnar.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

- .8 Föst vatnsýringarslökkvikerfi í vélarúmum skulu uppfylla ákvæði kóðans um brunaöryggiskerfi.

5 Handslökkvitæki (R 6)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ FYRIR 1. JANÚAR 2003 OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Öll slökkvitæki skulu vera af viðurkenndri gerð og hönnun.
- .2 Magnið í þeim vökvahandslökkvitækjum, sem krafist er, skal ekki vera meira en 13,5 lítrar og ekki minna en 9 lítrar. Önnur slökkvitæki skulu ekki vera ómeðfærulegri en 13,5 lítra vökvaslökkvitækið og skulu ekki hafa minni slökkvigetu en 9 lítra vökvaslökkvitæki.
- .3 Varahleðslur skulu vera um borð og skulu þær nema 50% af heildarmagni fyrir hverja gerð slökkvitækja um borð. Annað slökkvitæki af sömu gerð gildir sem varahleðsla fyrir slökkvitæki sem ekki er auðveldlega hægt að endurhlaða um borð.
- .4 Að jafnaði skulu ekki vera handslökkvitæki með koltvísýringi í vistarverum. Þar sem slík slökkvitæki eru í loftskeytaklefa, við raftöflu og á öðrum sambærilegum stöðum, skal stærð sérhvers rýmis, þar sem eru eitt eða fleiri slökkvitæki, vera nægileg til að þjöppun gufu, sem getur átt sér stað við sprautun takmarkist við 5% eða minna af nettórúmtaki rýmisins að því er varðar þessa reglugerð. Koltvísýringsmagnið skal reiknað 0,56 m³/kg.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

- .5 Handslökkvitæki skulu uppfylla ákvæði kóðans um brunaöryggiskerfi.
- .6 Ekki skulu vera koltvísýringsslökkvitæki í vistarverum. Í stjórnstöðvum og öðrum rýmum, sem í eru raf- eða rafeindabúnaður eða -tæki sem nauðsynleg eru öryggi skipsins, skulu vera slökkvitæki með slökkvimiðli sem hvorki leiðir rafmagn né getur skaðað búnað og tæki.
- .7 Slökkvitæki skulu staðsett þannig að þau séu tilbúin til notkunar á aðgengilegum stöðum, þar sem hægt er að ná í þau hratt og auðveldlega hvenær sem eldur kemur upp og þannig að veður, titringur eða ytri aðstæður skerði ekki starfhæfi þeirra. Á handslökkvitækjum skal vera búnaður sem sýnir hvort þau hafa verið notuð.
- .8 Varahleðslur skulu vera um borð og skal hleðsla þeirra nema 100% fyrir fyrstu 10 slökkvitækin og 50% fyrir önnur slökkvitæki sem hægt er að endurhlaða um borð.
- .9 Viðbótarhandslökkvitæki, af þeirri gerð, með þeirri afkastagetu og í því magni sem fram kemur í lið .13 hér á eftir, skulu koma í stað varahleðslna fyrir þau slökkvitæki sem ekki er hægt að endurhlaða um borð.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .10 Slökkvitæki, sem hlaðin eru slökkvimiðli sem getur sjálfkrafa eða við hugsanlega notkun myndað eiturgas í því magni að hættulegt er fólki, eða myndað lofttegundir sem eru skaðlegar umhverfinu, eru óheimil.
- .11 Slökkvitæki skulu henta til að slökkva þá elda sem líklegt er að gætu kviknað í námunda við slökkvitækið.
- .12 Staðsetja skal eitt handslökkvitækjanna, sem ætluð eru til nota í tilteknu rými, í námunda við innganginn að því.
- .13 Lágmarksfjöldi slökkvitækja skal vera sem hér segir:
 - .1 í vistarverum og þjónusturýmum:

slökkvitæki skulu staðsett þannig að slökkvitæki sé ekki í meira en 10 m göngufjarlægð frá neinum stað í rýminu,
 - .2 slökkvitæki, sem hentar til notkunar á háspennusvæðum, skal staðsett í námunda við sérhverja rafmagnstöflu eða undirtöflu sem er 20 kW eða meira,
 - .3 í eldhúsum skulu slökkvitæki staðsett þannig að slökkvitæki sé ekki í meira en 10 m göngufjarlægð frá neinum stað í rýminu,
 - .4 slökkvitæki skal vera í námunda við málningarskápa og geymslur undir mjög eldfim efni,
 - .5 að minnsta kosti eitt slökkvitæki skal staðsett á stjórnþalli og í hverri stjórnstöð.
- .14 Handslökkvitæki til notkunar í vistarverum eða þjónusturýmum skulu vera eins samræmd í notkun og við verður komið.
- .15 Reglubundin aðalskoðun slökkvitækja: Stjórnvald fánaríkisins skal tryggja að handslökkvitæki séu skoðuð reglulega og virkni þeirra og þrýstingur prófaður.

6 Slökkvikerfi í vélarúmum (R 7)

Í vélarúmum í A-flokki skal vera:

Í NÝJUM SKIPUM Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

- .1 Eitthvert eftirtalinna fastra slökkvikerfa:
 - .1 gaskerfi, sem uppfyllir ákvæði liða .1 og .2 í 4. reglu, eða jafngilt vatnskerfi sem kemur í stað halónkerfa og uppfyllir ákvæði í umburðarbréfi siglingaöryggisnefndar IMO MSC/Circ. nr. 668 frá 30. desember 1994 og MSC/Circ. nr. 728, frá júní 1996, með hliðsjón af deginum sem smíði skipsins lauk,
 - .2 slökkvikerfi sem notar léttu froðu, sem uppfyllir viðeigandi ákvæði liðar .4 í 4. reglu, með hliðsjón af deginum sem smíði skipsins lauk,
 - .3 vatnsýringarkerfi, sem uppfyllir viðeigandi ákvæði liðar .5 í 4. reglu, með hliðsjón af deginum sem smíði skipsins lauk.
- .2 Að minnsta kosti eitt froðuhandslökkvitæki sem samanstendur af froðustúti af span-gerð sem hægt er að tengja við aðalbrunalögn með brunaslöngu, ásamt færanlegum geymi með a.m.k. 20 lítrum af froðuvökva og einum varageymi. Stúturinn skal geta gefið frá sér nothæfa froðu sem hentar til að slökkva olíueld, með hraða sem nemur a.m.k. 1,5 m³ á mínútu.
- .3 Nægilega mörgum viðurkenndum froðuslökkvitækjum, sem hvert um sig rúmar minnst 45 lítra eða jafngildi þess, í hverju þessara rýma, til að unnt sé að beina froðu eða öðru sem er jafngildi hennar að öllum hlutum eldsneytis- og smurolíuþrýstikerfa, girum og öðrum stöðum þar sem hætta er á eldi. Auk þess skulu vera nægilega mörg froðuhandslökkvitæki eða jafngildi þeirra sem skulu staðsett þannig að slökkvitæki sé ekki í meira en 10 m göngufjarlægð frá neinum stað í rýminu og a.m.k. tvö slík slökkvitæki skulu vera í hverju þessara rýma.

Í NÝJUM SKIPUM Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU STYTTRI EN 24 METRAR OG GÖMUL SKIPUM Í FLOKKI B:

- .4 Eitt föstu slökkvikerfanna, sem tilgreind eru í lið .1 hér að framan, auk eins froðuslökkvitækis sem rúmar minnst 45 lítra eða eins koltvísýringsslökkvitækis sem rúmar minnst 16 kg. í sérhverju rými sem í eru bruna-hreyflar eða olíusetgeymar eða eldsneytisolíubúnaður.
- .5 Eitt handslökkvitæki, sem hentar til að slökkva olíuelda, fyrir hver 736 kW, eða hluta af því í slíkum vélum, að því tilskildu að eigi færri en tvö eða fleiri en sex slík slökkvitæki séu í þannig rými.

Heimilt er að nota fast kerfi með þungri froðu í stað sumra af handslökkvitækjunum sex sem krafa er gerð um í þessari reglu.

Í NÝJUM SKIPUM Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIPUM Í FLOKKI B SEM MEGA FLYTJA FLEIRI EN 36 FARÞEGA:

- .6 Í hverju vélarúmi skulu vera tveir viðeigandi þokustútar, sem samanstanda af L-laga röri úr málmi, þar sem lengri hlutinn er u.þ.b. tveir metrar að lengd og hægt að tengja við brunaslöngu en stutti endinn u.þ.b. 250 mm að lengd og tengdur við fastan þokustút eða hann má tengja við vatnsýringarstút.

Í NÝJUM SKIPUM Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIPUM Í FLOKKI B:

- .7 Þegar hituð olía er notuð til upphitunar er heimilt að krefjast þess að auki að í ketilrýmum sé varanlega uppsettur eða færanlegur búnaður fyrir staðbundin kerfi til að sprauta vatni í bunum undir þrýstingi eða til að dreifa froðu ofan og neðan við gólf til að slökkva elda.

Í NÝJUM SKIPUM Í FLOKKI B, C OG D, SEM ERU SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR, SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

8. .8.1 Auk fasta slökkvikerfisins, sem krafist er í þessari reglu, skulu vélarúm í A-flokki sem eru meira en 500 m³ að rúmmáli varin með viðurkenndi gerð af föstu vatnskerfi eða jafngildu slökkvikerfi til staðbundinnar notkunar sem byggist á leiðbeiningum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar, sjá umburðarbréf siglingaöryggisnefndar IMO MSC/Circ. nr. 913 „Leiðbeiningar um viðurkenningu á föstum vatnsslökkvikerfum til staðbundinnar notkunar í vélarúmum í A-flokki“.

Ef um er að ræða vélarúm, sem eru ómönnuð tímabundið, skal slökkvikerfið bæði vera sjálfvirkt og hægt að setja það af stað með handaflí. Ef um er að ræða vélarúm, sem eru alltaf mönnuð, er nóg að hægt sé að setja slökkvikerfið af stað með handaflí.

- .2 Föst slökkvikerfi til staðbundinnar notkunar eiga að verja svæði, eins og þau sem talin eru upp hér á eftir, án þess að nauðsynlegt sé á að stöðva vélina, láta áhöfn rýma svæðið eða loka svæðum:

.1 þá hluta brunahreyfla, sem knýja skipið og rafstöð þess, sem brunahætta stafar af,

.2 framhliðar ketils,

.3 þá hluta brennsluofna sem brunahætta stafar af, og

.4 hreinsunarbúnað fyrir hitaða brennsluolíu.

- .3 Þegar kerfi til staðbundinnar notkunar fara í gang skulu þau gefa frá sér ljósmerki og einkennandi hljóðmerki til viðvörunar í varða rýminu og á stöðvum sem eru alltaf mannaðar. Viðvörunarkerfið skal gefa til kynna hvaða tiltekna kerfi fór í gang. Viðvörunarkerfið, sem lýst er í þessum lið, kemur til viðbótar við en ekki í staðinn fyrir eldskynjunar- og eldviðvörunarkerfi sem krafist er annars staðar í þessum kafla.

Í NÝJUM SKIPUM Í FLOKKI B, C OG D, SEM SMÍÐUÐ ERU FYRIR 1. JANÚAR 2003, GÖMLUM SKIPUM Í FLOKKI B OG ÖLLUM SKIPUM SEM MEGA FLYTJA FLEIRI EN 400 FARÞEGA:

- .9 Föst slökkvikerfi til staðbundinnar notkunar skulu sett upp í samræmi við lið .8 í þessari reglu eigi síðar en 1. október 2005.

7 Sérstakt fyrirkomulag í vélarúmum (R 11)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Ljórar, dyr, loftháfar, op á reyksháfum til loftræstingar og önnur op að vélarúmum skulu vera eins fá og komist verður af með að teknu tilliti til loftræstingar og þess að skipið gangi rétt og öryggis sé gætt.
- .2 Ljórar skulu vera úr stáli og ekki vera í þeim rúður úr gleri. Viðeigandi ráðstafanir skulu gerðar til að hægt sé að hleypa reyk út úr rýminu, sem verja á, ef upp kemur eldur.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .3 Hurðum, öðrum en aflknúnum vatnspéttum hurðum, skal komið þannig fyrir að tryggt sé að hægt sé að loka dyrunum fullkomlega ef eldur kemur upp í rýminu, með aflknúnum lokunarbúnaði eða sjálflokandi hurðum sem geta lokast á móti allt að 3,5 gráðu halla og eru með búnaði til að halda hurðinni í opinni stöðu með krókum, þeirrar gerðar sem tekur við ef annar búnaður bilar, með fjarstýrðum losunarbúnaði.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .4 Gluggar skulu ekki vera á flötum sem afmarka vélarúm. Þetta útilokar þó ekki notkun glers í stjórnklefum sem eru inni í vélarúmum.

- .5 Stjórnþæki skulu vera fyrir hendi til þess að:
- .1 opna og loka ljórum, loka opum á reykháfum sem að jafnaði gera kleift að loftræsta og loka brunaspjöldum í loftræstingu,
 - .2 hægt sé að hleypta úr reyk,
 - .3 loka aflknúnum hurðum eða setja í gang sleppibúnað á öðrum hurðum en aflknúnum, vatnspéttum hurðum,
 - .4 stöðva loftblásara, og
 - .5 stöðva allar loftræstiviftur, eldsneytisolíufæridælur, sambyggðar eldsneytisolíudælur (olíuverk) og aðrar svipaðar eldsneytisælur. Í skipum, sem eru smíðuð 1. janúar 2003 eða síðar, merkja aðrar svipaðar eldsneytisælur flutningsdælur smurólía, hringrásardælur upphitunarolíu og olíuskilvindur. Þó þarf liður .6 í þessari reglu ekki að gilda um austurskiljur.
- .6 Stjórnþækin, sem krafist er í lið .5 og reglu II-2/A/10.2.5, skulu staðsett utan rýmisins sem um ræðir, á stað sem ekki lokast af ef upp kemur eldur í rýmunum sem þau eru notuð fyrir. Slík stjórnþæki, og stjórnþæki fyrir hvers konar slökkvikerfi sem krafist er, skulu staðsett á einum stjórnstað eða skipt niður á eins fáa staði og mögulegt er. Öruggur aðgangur skal vera frá opnu þilfari að slíkum stöðum.
- .7 Ef aðgangur er að neðri hluta vélarúms í flokki A úr aðlægum öxulgangi skal vera í honum, nálægt vatnspéttu hurðinni, léttbyggð eldhliðarhurð úr stáli sem unnt er að opna og loka báðum megin frá.

8 Sjálfvirkt ýringar-, eldskynjunar og eldviðvörðunarkerfi (R 12)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ FYRIR 1. JANÚAR 2003 OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Öll tilskilin sjálfvirk ýringar-, eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfi skulu ávallt geta farið í gang tafarlaust og ekki skal þurfa neinar aðgerðir áhafnarinnar til að gangsetja þau. Rör skulu vera full af vatni en stuttir óvarðir hlutar þeirra mega vera vatnslausir ef slíkt er talið nauðsynleg varúðarráðstöfun. Sérhvern hluta kerfisins, sem getur fengið á sig hita undir frostmarki á meðan á siglingu stendur, skal verja fyrir frosti á viðeigandi hátt. Nauðsynlegum þrýstingi skal haldið stöðugum á kerfinu og það stöðugt vera tengt við nægan vatnsforða eins og krafist er í þessari reglu.
- .2 Sérhver hluti ýringarkerfisins skal búin tæki sem sjálfvirkt gefur sýnilega og heyranlega viðvörðun á einum eða fleiri viðvörðunastöðvum hvenær sem ýringarhaus tekur til starfa. Á slíkum stöðvum skal koma fram í hvaða hluta, sem kerfið þjónar, eldur hefur komið upp og skulu þær vera miðlægar á stjórnþalli og auk þess skulu sýnileg og heyranleg viðvörðunarkerfi frá einingunni gefin á stað, öðrum en á stjórnþalli, þannig að tryggt sé að áhöfnin fái tafarlaust boðun um að eldur hafi kviknað. Viðvörðunarkerfið skal vera þannig að það gefi til kynna ef einhver bilun verður í því.
- .3 Ýringarkerfi skal skipt niður í aðskilda hluta og skulu ekki vera fleiri en 200 ýringarhausar í hverjum hluta. Hver hluti ýringarhousa skal ekki þjóna fleiri en tveimur þilföllum og ekki vera staðsettur á fleiri en einu lóðrétt afmörkuðu aðalsvæði nema sýna megir fram á að fyrirkomulag, þar sem hluti ýringarhousa þjónar fleiri en tveimur þilföllum eða er staðsettur á fleiri en einu lóðrétt afmörkuðu aðalsvæði, muni ekki veikja brunavarnir skipsins.
- .4 Hægt skal vera að einangra sérhvern hluta ýringarkerfisins með aðeins einum stöðvunarloka. Stöðvunarloki sérhvers hluta skal vera vel aðgengilegur og staðsetning hans greinilega og varanlega merkt. Ráðstafanir skulu gerðar svo óviðkomandi aðili geti ekki breytt stöðu stöðvunarlokans.
- .5 Mæli, sem sýnir þrýstinginn á kerfinu, skal komið fyrir við stöðvunarloka sérhvers hluta og í miðstöð.
- .6 Ýringarhausar skulu vera tæringarþolnir í sjávarlofti. Í vistarverum og þjónusturýmum skal ýringarkerfið fara í gang við hita á bilinu 68 °C - 79 °C, nema ef um er að ræða staði eins og þurrklefa þar sem búast má við háu hitastigi en þar er heimilt að hækka hitastigið, sem kerfið fer í gang við, um allt að 30 °C yfir hámarkshitastiginu við neðri brún þilfarsins fyrir ofan.

- .7 Við sérhverja viðvörunarstöð skal hanga uppi skrá eða teikning, sem sýnir þau rými, sem viðkomandi eining í ýringarkerfinu tekur til og í hvaða hluta kerfisins svæðið er staðsett. Hentugar leiðbeiningar um prófanir og viðhald skulu vera til staðar.
- .8 Staðsetja skal ýringarhausa við loft og þeim raðað þannig að þeir myndi hentugt mynstur til að viðhalda meðalústreymi, sem er a.m.k. 5 lítrar á fermetra á mínútu yfir svæðið.
- Staðsetja skal ýringarhausa eins fjarri loftbitum og öðru sem líklegt er að hindri vatnsstrauminn og hægt er og á þeim stöðum að úðað sé vel yfir brennanleg efni í rýminu.
- .9 Hafa skal þrýstigeymi, sem rúmar a.m.k. tvöfalt það vatnsmagn sem tilgreint er í þessum lið. Í geyminum skal vera stöðug hleðsla af ferskvatni, sem jafngildir því vatnsmagni, sem dælt er út á einni mínútu með dælnni sem tilgreind er í lið .12 og fyrirkomulagið skal vera þannig að unnt sé að viðhalda þeim loftþrýstingi í geyminum sem tryggir að þegar stöðuga ferskvatnshleðslan hefur verið notuð þá sé þrýstingurinn ekki undir vinnuþrýstingi ýringarkerfisins, að viðbættum þeim þrýstingi sem stafar frá vatnssúlunni sem mæld er frá botni geymisins að hæsta ýringarhaus í kerfinu. Hentugur búnaður skal hafður til að bæta við þrýstilofti og ferskvatni á geyminn. Haft skal sjónglas sem sýnir rétta vatnshæð í geyminum.
- .10 Hafa skal búnað sem kemur í veg fyrir að sjór komist í geyminn. Á þrýstigeymi skal vera skilvirkur aflblástursloki (öryggisloki) og þrýstingsmælir. Stöðvunarlokar eða kranar skulu vera á öllum tengingum mælisins.
- .11 Hafa skal sjálfstæða, aflknúna dælu sem eingöngu hefur það hlutverk að sjá sjálfvirkt um að stöðugt ústreymi sé úr ýringarhausunum. Dælan skal fara sjálfvirkt í gang við minnkun á þrýstingi í kerfinu áður en stöðugu ferskvatnshleðslunni á þrýstigeiminum hefur verið eytt.
- .12 Dælan og lagnakerfið skulu vera þannig að unnt sé að viðhalda nauðsynlegum þrýstingi í þeirri hæð þar sem hæsti ýringarhausinn er, til þess að tryggja stöðugt ústreymi vatns, sem er nægilega mikið til að þekja samtímis 280 m² lágmarkssvæði, miðað við þau afköst sem tilgreind eru í lið .8. Í nýjum skipum í flokki C og D, sem eru styttri en 40 metrar og þar sem heildarflatarmál varins svæðis er minna en 280m², er stjórnvaldi heimilt að tilgreina viðeigandi flatarmál svæðis til að ákvarða stærð dælna og annarra íhluta.
- .13 Hafa skal, við þrýstihlið dælnnar, prófunarloka með stuttu frárennslisröri sem er opið í annan endann. Innra þverskurðarflatarmál lokans og rörsins skal vera nægilegt til að ústreymi geti átt sér stað, með þeim afköstum dælnnar sem krafist er, um leið og þrýstingnum, sem tilgreindur er í lið .9, er viðhaldið í kerfinu.
- .14 Þar sem unnt er skal sjóinntak dælnnar vera í því rými þar sem dælan er og fyrir komið þannig að þegar skipið er á floti sé óþarfi að loka fyrir sjólögnina til dælnnar vegna annars en eftirlits eða viðgerðar á henni.
- .15 Dælan fyrir ýringarkerfið, ásamt geyminum, skal höfð á stað sem er hæfilega langt frá sérhverju vélarúmi í flokki A og skal ekki staðsett í neinu rými sem krafist er að sé varið með ýringarkerfinu.
- .16 Ekki færri en tveir aflgjafar skulu vera fyrir sjódælnar og sjálfvirka viðvörunar- og eldskynjunarkerfið. Ef dælan er rafknúin skal hún vera tengd við aðalrafala og neyðaraflgjafa. Einn aflgjafi dælnnar skal koma frá aðalraftöflu og einn frá neyðartöflu eftir aðskildum kvíslstrengjum sem eingöngu eru notaðir í þeim tilgangi. Ekki skal leggja kvíslstrengi í gegnum eldhús, vélarúm og önnur umlukin rými, þar sem mikil eldhætta er, nema það sé nauðsynlegt til að komast að viðkomandi raftöflum, og skulu þeir liggja að sjálfvirkum skiptirofa sem staðsettur er nálægt ýringardælnni. Þessi rofi hleypir afli frá aðalraftöflunni eins lengi og afl er faanlegt þaðan og er hannaður til að skipta sjálfvirkt yfir á neyðartöfluna ef bilun verður. Rofar á aðalraftöflu og neyðaraftöflu skulu vera skýrt merktir og skal vera slökkt á þeim að jafnaði. Enginn annar rofi skal heimilaður á þessum strengjum. Einn aflgjafi viðvörunar- og eldskynjunarkerfisins skal vera neyðaraflgjafi. Ef einn aflgjafi dælnnar er brunahreyfill skal hann, auk þess að uppfylla ákvæði liðar .15, vera staðsettur þannig að eldur í einhverju vörðu rými hafi ekki áhrif á loftinnblástur til vélarinnar.
- .17 Ýringarkerfið skal hafa tengingu við aðalbrunalögn skipsins með læsanlegum einstefnuloka sem unnt er að loka handvirkt við tenginguna þannig að komið sé í veg fyrir bakstreymi frá ýringarkerfinu til aðalbrunalagnarinnar.

- .18 Hafa skal prófunarloka til að prófa sjálfvirka viðvörunarkerfið fyrir sérhvern hluta ýringarkerfisins með því að láta sambærilegt vatnsmagn og það sem notað er við starfsemi eins ýringarhauss renna út. Prófunarlokinn fyrir hvern hluta skal staðsettur nálægt stöðvunarlokanum fyrir þann hluta.
- .19 Hafa skal búnað til að prófa sjálfvirkni dællunar ef þrýstingur fellur í kerfinu.
- .20 Hafa skal rofa á einum af viðvörunarstöðvunum, sem tilgreindur er í lið .2, þannig að unnt sé að prófa viðvörunina og merkin fyrir sérhvern hluta ýringarkerfisins.
- .21 Hafa skal minnst sex ýringarhausa til vara fyrir sérhvern hluta ýringarkerfisins.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

- .22 Sjálfvirkt ýringar-, eldskynjunar- og eldviðvörunarkerfi skal vera af viðurkenndri gerð og uppfylla ákvæði kóðans um brunaöryggiskerfi.
- .23 Í nýjum skipum í flokki C og D, sem eru styttri en 40 metrar og þar sem heildarflatarmál varins svæðis er minna en 280m², er stjórnvaldi heimilt að tilgreina viðeigandi flatarmál svæðis til að ákvarða stærð dælna og annarra íhluta.

9 Fast eldskynjunar- og eldviðvörunarkerfi (R 13)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ FYRIR 1. JANÚAR 2003 OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

.1 *Almennt*

- .1 Sérhvert tilskilið, fast eldskynjunar- og eldviðvörunarkerfi með handboðum skal ávallt geta farið í gang tafarlaust.
- .2 Eftirlit skal haft með því hvort aflgjafar og rafrásir, sem nauðsynleg eru fyrir starfrækslu kerfisins, verði straumlaus eða bilanir verði, eftir því sem við á. Við bilun skal koma fram sýnilegt og heyrnlegt bilunarmerki á stjórnborði sem skal vera ólíkt brunaviðvörunarmerkinu.
- .3 Ekki skulu vera færri en tveir aflgjafar fyrir rafbúnaðinn sem notaður er við starfsemi eldviðvörunar- og eldskynjunarkerfisins og skal einn þeirra vera neyðaraflgjafi. Aflíð skal koma frá aðskildum kvíslstrengjum sem þjóna einungis þessum tilgangi. Þannig kvíslstrengir skulu liggja að sjálfvirkum skiptirofa í eða við stjórnborð eldskynjunarkerfisins.
- .4 Skynjurum og handboðum skal skipt niður í hluta. Ef einhver skynjaranna eða handboðanna fer í gang skal koma fram sýnilegt og heyrnlegt brunaviðvörunarmerki á stjórnborði og viðvörunarstöðvum. Hafi ekki verið brugðist við merkjunum innan 2 mínútna skal heyrnlegt viðvörunarmerki hljóma sjálfkrafa um allar vistarverur áhafnar, þjónusturými, stjórnstöðvar og vélarúm. Þetta hljóðmerkjakerfi þarf ekki að vera óaðskiljanlegur hluti eldskynjunarkerfisins.
- .5 Stjórnborðið skal vera staðsett á stjórnþalli eða í aðalbrunavarnarstöð.
- .6 Viðvörunarstöðvar skulu, að lágmarki, gefa til kynna í hvaða hluta skynjari eða handboði fór af stað. Að minnsta kosti ein stöð skal staðsett þannig að ábyrgir menn úr áhöfn hafi ávallt greiðan aðgang að henni á meðan skipið er á hafi úti eða í höfn, nema þegar það er ekki í notkun. Ein viðvörunarstöð skal staðsett á stjórnþalli ef stjórnborðið er staðsett í aðalbrunavarnarstöðinni.
- .7 Skýrar upplýsingar um rýmin, sem varin eru, og staðsetningu hvers hluta skulu vera til sýnis í eða við sérhverja viðvörunarstöð.
- .8 Ef eldskynjunarkerfi hefur ekki þann möguleika að hægt sé að bera kennsl á hvern skynjara fyrir sig úr fjarlægð skal að jafnaði ekki heimila að neinn hluti nái yfir fleiri en eitt þilfar innan vistarvera, þjónusturýma og stjórnstöðva nema um sé að ræða hluta sem stigagangur er hluti af. Til að forðast síðbúna uppgötvun eldsuptaka skal fjöldi umluktra rýma innan hvers hluta takmarkaður að ákvörðun stjórnvalds fánaríkisins. Aldrei skulu fleiri en 50 lokuð rými leyfð innan eins hluta. Ef eldskynjunarkerfið byggist á eldskynjurum sem bera má kennsl á hvern fyrir sig úr fjarlægð, mega hlutarnir ná yfir nokkur þilför og þjóna hvaða fjölda lokaðra rýma sem er.

- .9 Ef ekki er eldskynjunarkerfi um borð, sem gerir kleift að bera kennsl á sérhvern skynjara úr fjarlægð, skal hluti skynjara hvorki þjóna rýmum á bæði borð skipsins né fleiri en einu þilfari né heldur skal hann staðsettur á fleiri en einu lóðrétt afmörkuðu aðalsvæði nema stjórnvald fánaríkis heimili, ef það er sannfært um að slíkt veiki ekki brunavarnir skipsins, að þessi hluti skynjara þjóni skipinu á bæði borð og fleiri en einu þilfari. Í skipum með eldskynjurum, sem bera má kennsl á hvern fyrir sig, má hluti þjóna rýmum á bæði borð skipsins og á nokkrum þilföllum en má ekki vera staðsettur innan fleiri en eins lóðrétt afmarkaðs aðalsvæðis.
- .10 Hluti með eldskynjurum, sem nær yfir stjórnstöð, þjónusturými eða vistarverur, skal ekki taka til vélarúms.
- .11 Skynjarar skulu fara í gang við hita, reyk eða aðrar afleiðingar bruna, loga eða hvers konar samsetninga þessara þátta. Stjórnvald fánaríkis getur tekið til athugunar að nota aðra skynjara, sem fara í gang við aðra þætti sem gefa til kynna eld á byrjunarstigi, að því tilskildu að næmi þeirra sé ekki minna en þessara skynjara. Logaskynjarar skulu aðeins notaðir sem viðbót við reyk- eða hitaskynjara.
- .12 Viðeigandi leiðbeiningar og íhlutir til prófunar og viðhalds skulu vera fyrir hendi.
- .13 Virkni eldskynjunarkerfisins skal prófuð með reglubundnu millibili með hætti sem stjórnvald fánaríkisins telur fullnægjandi, með búnaði, sem gefur frá sér hæfilega heitt loft, eða reyk eða úðaagnir, sem eru nægilega þéttar eða stórar, eða öðru sem tengist eldi á byrjunarstigi, sem skynjarinn er hannaður til að sýna svörun við.
- Allir skynjarar skulu vera af gerð sem gerir mögulegt að prófa hvort þeir starfi rétt og nota þá svo áfram, undir eðlilegu eftirliti án þess að neinir íhlutir séu endurnýjaðir.
- .14 Eldskynjunarkerfið skal ekki notað í neinum öðrum tilgangi, nema hvað heimila má lokun dyra með eldvarnarhurðum og slíkar aðgerðir frá stjórnborði.
- .15 Eldskynjunarkerfi með möguleika á að bera kennsl á staðsetningu svæðis skal komið þannig fyrir að:
- straumlykkja geti ekki skemmst í eldi á fleiri en einum stað,
 - ráðstafanir séu gerðar til að tryggja að hvers kyns bilun (t.d. straumrof, skammhlaup, bilun í jarðtengingu) sem á sér stað í lykkjunni geri ekki alla lykkjuna óvirka,
 - gerðar séu allar ráðstafanir sem hægt er til að koma aftur á fyrri stillingu kerfisins ef bilun verður (rafræn, raftæknileg eða upplýsingatæknileg),
 - brunaviðvörðunarkerfið, sem fyrst er gefið, kemur ekki í veg fyrir að aðrir skynjarar gefi frá sér frekari brunaviðvörðunarkerfi.

.2 Kröfur um uppsetningu

- .1 Handboðar skulu vera víða í vistarverum, þjónusturýmum og stjórnstöðvum. Einn handboði skal vera staðsettur við hvern útgang. Greiður aðgangur skal vera að handboðum á göngum hvers þilfars þannig að handboði sé ekki í meira en 20 m fjarlægð frá neinum stað á ganginum.
- .2 Reykskynjarar skulu settir upp í öllum stigum, göngum og undankomuleiðum í vistarverum.
- .3 Þar sem þörf er á föstu eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfi til að verja rými, önnur en þau sem tilgreind eru í lið .2.2 hér að framan, skal að minnsta kosti einn skynjari, sem uppfyllir kröfur liðar .1.11, settur upp í hverju slíku rými.
- .4 Skynjarar skulu staðsettir þannig að virkni þeirra sé sem best. Forðast skal að staðsetja þá nálægt loftbitum og loftrásum eða annars staðar þar sem loftstreymismynstur gæti haft neikvæð áhrif á virkni þeirra og á stöðum þar sem þeir geta orðið fyrir höggi eða skemmdum. Að jafnaði skulu skynjarar, sem staðsettir eru í loftinu, vera í að minnsta kosti 0,5 metra fjarlægð frá þiljum.

- .5 Hámarksfjarlægð á milli skynjara skal vera í samræmi við töfluna hér á eftir.

Gerð skynjara	Hámarksgólfsvæði á skynjara (m ²)	Hámarksfjarlægð á milli miðpunkta þeirra (m)	Hámarksfjarlægð frá þiljum (m)
Hiti	37	9	4,5
Reykur	74	11	5,5

Stjórnvald fánaríkis getur krafist eða heimilað aðra fjarlægð á grundvelli niðurstaðna úr prófunum sem sýna eiginleika skynjaranna.

- .6 Forðast skal að raflagnir, sem eru hluti af kerfinu, liggi í gegnum eldhús, vélarúm og önnur umlukt rými þar sem eldhætta er mikil, nema þar sem slíkt er nauðsynlegt fyrir eldskynjunar- eða brunaviðvörunarkerfi í slíkum rýmum eða til að tengjast viðeigandi aflgjafa.

.3 Kröfur um hönnun

- .1 Kerfið og búnaðurinn skulu hönnuð til að standast breytingar og truflanir á afhendingarspennu, hitabreytingar umhverfisins, titring, raka, högg og slög og tæringu, sem algengt er að séu um borð í skipum.
- .2 Reykskynjarar, sem skulu settir upp í stigum, göngum og undankomuleiðum í vistarverum, eins og krafist er í lið .2.2, skulu vera vottaðir til að fara í gang áður en reykur verður þéttari en sem nemur 12,5% myrkvun á metra, en þó ekki fyrir en þéttleiki reyksins fer yfir 2% myrkvun á metra.

Reykskynjarar, sem skal setja upp í öðrum rýmum, skulu fara í gang innan skynjunarmarka sem stjórnvald fánaríkisins hefur sætt sig við, með tilliti til þess að forðast sé að reykskynjarinn sé ónæmur eða ofurnæmur.

- .3 Hitaskynjarar skulu vera vottaðir til að fara í gang áður en hitinn verður hærri en 78 °C en þó ekki fyrir en hitinn fer yfir 54 °C þegar hitaaukningin er innan við 1 °C á mínútu. Ef hitaaukningin er hraðari skal hitaskynjarinn fara af stað innan hitamarka sem stjórnvald fánaríkisins setur með tilliti til þess að reykskynjarinn sé hvorki ónæmur né ofurnæmur.
- .4 Hækka má hitann, sem kerfið fer í gang við, um allt að 30 °C yfir hámarkshita við neðri brún þilfarsins fyrir ofan í þurrklefum og á sambærilegum stöðum þar sem hiti andrúmsloftsins er að jafnaði hár.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

- .4.1 Fasta eldskynjunar- og eldviðvörunarkerfið skal vera af viðurkenndri gerð og uppfylla ákvæði kóðans um brunaöryggiskerfi.
- .4.2 Handboðar, sem uppfylla ákvæði kóðans um brunaöryggiskerfi, skulu vera víða í vistarverum, þjónusturýmum og stjórnstöðvum. Einn handboði skal vera staðsettur við hvern útgang. Greiður aðgangur skal vera að handboðum á göngum hvers þilfars þannig að handboði sé ekki í meira en 20 m fjarlægð frá neinum stað á ganginum.

NÝ SKIP Í FLOKKI A, B, C OG D:

- .5 Auk ofangreindra ákvæða skal stjórnvald fánaríkisins tryggja að uppfyllt séu öryggisákvæði um búnaðinn að því er varðar sjálfstæði hans frá öðrum uppsetningum eða kerfum, tæringarþol íhluta hans, raforkuafgjafa til stjórnkerfis hans og að leiðbeiningar um starfrækslu hans og viðhald séu fánlegar.

10 Fyrirkomulag varðandi eldsneytisolíu, smurolíu og aðrar eldfimar olíutegundir (R 15)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

.1 Takmarkanir á notkun olíu sem eldsneytis

Eftirtalдар takmarkanir skulu gilda um notkun olíu sem eldsneytis:

- .1 Ekki skal nota neina eldsneytisolíu með blossomarki undir 60 °C nema annað sé leyft í þessum lið.
- .2 Nota má eldsneytisolíu með blossomarki sem er ekki undir 43 °C fyrir neyðarrafala.
- .3 Stjórnvaldi fánaríkisins er heimilt að leyfa almenna notkun eldsneytisolíu með blossomarki undir 60 °C, en ekki undir 43 °C að teknu tilliti til þeirra aukavarúðarráðstafana sem það telur nauðsynlegar og að því tilskildu að hitastig andrúmslofts í rýminu þar sem slík eldsneytisolia er geymd eða notuð, fari ekki upp fyrir 10 °C undir blossomarki eldsneytisolíunnar.

Á skipum, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar má leyfa notkun eldsneytisolíu með blossomarki undir 60 °C en ekki undir 43°C með fyrirvara um eftirfarandi:

- .3.1 brennsluolíugeymar, að undanskildum þeim sem eru í hölfum með tvöföldum botni, skulu vera staðsettir utan vélarúma í flokki A,
- .3.2 hægt skal vera að mæla hita olíunnar á soggrein eldsneytisdeilunnar,
- .3.3 stöðvunarlokar og/eða -kranar skulu vera inntaks- og úttaksmegin á eldsneytisolíusíum, og
- .3.4 rör skulu, eftir föngum, vera samtengd með logsuðu, með kringlóttum, keilulaga tengjum eða kúlulaga tengjum,

Blossamark olía skal ákvarðað með viðurkenndri aðferð í lokuðum bolla.

.2 Fyrirkomulag varðandi eldsneytisolíu

Í skipum þar sem eldsneytisolia er notuð skal fyrirkomulag varðandi geymslu hennar, dreifingu og notkun vera þannig að öryggi skipsins og manna um borð sé tryggt og að minnsta kosti í samræmi við eftirfarandi ákvæði:

- .1.1 Hlutar eldsneytisolíuakerfisins, sem innihalda hitaða olíu við hærri þrýsting en 0,18 N/mm², skulu, eftir því sem hægt er, ekki vera staðsettir á stöðum þar sem gallar og leki sjást ekki auðveldlega. Vélarúm skulu vera vel upplýst þar sem slíkir hlutar eldsneytisolíuakerfisins eru.
- .1.2 Með hitaðri olíu er átt við olíu við hitastig sem, eftir upphitun, er hærri en 60 °C, eða hærri en gildandi blossomark olíunnar ef það er lægra en 60 °C.
- .2 Loftræsting vélarúma skal vera nægileg góð til að koma í veg fyrir að olíugufa safnist upp við öll venjuleg skilyrði.
- .3 Eldsneytisolíugeymar skulu, að svo miklu leyti sem hægt er, vera hluti af burðarvirki skipsins og staðsettir utan vélarúma. Ef eldsneytisolíugeymar, aðrir en geymar með tvöföldum botni, þurfa að liggja að eða innan vélarúma skal að minnsta kosti ein lóðréttra hliða þeirra vera við vegg sem afmarkar vélarúmið og æskilegast er að þeir liggi upp við geyma með tvöföldum botni en liggja að vélarúmi að eins litlu leyti og unnt er. Ef slíkir geymar eru staðsettir innan vélarúms skal ekki vera í þeim eldsneytisolia með lægra blossomarki en 60 °C. Forðast skal notkun lausra eldsneytisolíugeyma og skal hún bönnuð í vélarúmum.

- .4 Enginn eldsneytisolíugeymir skal vera staðsettur þar sem rennsli eða leki úr honum getur valdið hættu ef eldsneytið drýpur á heita fleti. Gera skal varúðarráðstafanir til að koma í veg fyrir að olía, sem lekur undir þrýstingi frá dælu, síu eða hitara, komist í snertingu við heita fleti.
- .5 Á sérhverju olíuelsneytisröri, sem olía gæti lekið úr ef það skemmdist, frá geymslutanki, setgeymi eða daggeymi, sem rúmar 500 lítra eða meira, sem staðsettur er fyrir ofan geyminn með tvöfalda botninum skal vera krani eða loki, alveg við tankinn, sem hægt er að loka frá öruggum stað utan rýmisins ef upp kemur eldur í rýminu þar sem slíkir geymar eru staðsettir. Ef svo óvenjulega vill til að djúpir geymar séu staðsettir í öxulgangi, göngum fyrir röralagnir eða sambærilegu rými skal vera loki á geyminum en ef eldur kemur upp á að vera hægt að loka fyrir með aukaloka á rörinu eða rörunum utan ganganna eða sambærilega rýmisins. Ef slíkum aukaloka er komið fyrir í vélarúminu skal vera hægt að stýra honum frá stað utan rýmisins.

Í skipum, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar skal fjarstýring fyrir lokann á eldsneytisgeymi neyðarrafala vera á öðrum stað en fjarstýring fyrir aðra loka í vélarúmunum.

- .6 Hægt skal vera að staðfesta á öruggan og skilvirkan hátt magn eldsneytisolíu í sérhverjum eldsneytisolíugeymi.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Dýpirlör mega ekki enda í neinu rými þar sem skapast getur hætta á íkvikun frá leka úr rörinu. Endar þeirra skulu alls ekki liggja í farþega- eða áhafnarrýmum. Almennu skulu endar dýpirlöra ekki liggja í vélarúmunum. Stjórnvaldi fánaríkisins er þó heimilt að leyfa að dýpirlör endi í vélarúmunum þar sem annað er óframkvæmanlegt, að því tilskildu að uppfyllt séu eftirtalin skilyrði:
- .1.1 að til viðbótar sé til staðar mælitæki til að mæla magn olíunnar, sem er í samræmi við kröfur undirliðar .2.6.2:
- .1.2 dýpirlör endi langt frá stöðum þar sem hætta er á íkveikju, nema varúðarráðstafanir séu gerðar, svo sem uppsetning góðra hlífa sem koma í veg fyrir að eldsneytisolían komist í snertingu við íkveikjuvald ef hún hellist niður úr enda rörana,
- .1.3 á endum dýpirlöra skal vera sjálflokandi lokunarbúnaður og sjálflokandi öryggiskrani með lítið þvermál, sem staðsettur er neðan við lokunarbúnaðinn, í þeim tilgangi að tryggja að engin eldsneytisolía sé fyrir hendi, áður en opnað er fyrir hann. Gera skal ráðstafanir til að tryggja að olíuelsneytisleki úr öryggiskrananum feli ekki í sér hættu á íkvikun.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .2 Leyfa má annan búnað til að mæla eldsneytisolíumagn í eldsneytisolíugeymum ef ekki þarf að rjúfa geyminn fyrir neðan efsta hluta hans til að setja upp slíkan búnað, líkt og þann sem kveðið er á um í undirlið .2.6.1.1, og að því tilskildu að eldsneyti leki ekki út ef búnaðurinn bregst eða geymarnir yfirfyllast.
- .3 Búnaðinum, sem lýst er í undirlið .2.6.2, skal viðhaldið í góðu ástandi til að tryggja að hann starfi alltaf rétt við notkun.
- .7 Gera skal ráðstafanir til að koma í veg fyrir yfirþrýsting í olíugeymum og öllum hlutum eldsneytisolíukerfa, þ.m.t. áfyllingarrörunum sem dælur um borð þjóna. Allir afblásturslokar og loft- og yfirfallsrör skulu liggja að stað þar sem ekki er hættu á bruna eða sprengingu vegna útstreymis olíu og gufu og skulu ekki liggja inn í áhafnarrými, farþegarými eða sérstök rými, lokuð ekjufarmrými, vélaými eða svipuð rými í skipum, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar.
- .8 Eldsneytisolíurör, lokar þeirra og tengihlutir skulu vera úr stáli eða öðru viðurkenndu efni, nema hvað leyfið er takmörkuð notkun sveigjanlegra röra. Slík sveigjanleg rör og festingar skulu vera úr viðurkenndum og nægilega sterkum efnum sem hafa brunamótstöðu.

Lokar, sem settir eru á eldsneytisolíugeyma og eru undir stöðugum þrýstingi, mega vera úr stáli eða kúlugrafitsteypujárni. Þó er leyft að nota loka úr venjulegu steypujárni í lagnakerfi sem eru hönnuð fyrir lægri þrýsting en 7 bór og lægri hita en 60 °C.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .9 Allar háþrýstleiðslur fyrir eldsneyti utan dyra, milli háþrýstidæla fyrir eldsneyti og eldsneytisspíssa, skulu varðar með klæddu lagnakerfi sem getur hindrað að eldsneyti leki við bilun háþrýstleiðslu. Klætt rör er ytra rör sem háþrýsteldsneytirör er sett inn í og eru þau sambyggð. Á klædda lagnakerfinu skal vera búnaður til að safna saman því sem lekur niður og ráðstafanir gerðar til að viðvörunarkerfi fari í gang ef bilun verður í eldsneytisleiðslunni.
- .10 Allt yfirborð sem hefur hita yfir 220 °C, sem bilun í eldsneytiskerfinu gæti haft áhrif á, skal einangrað á viðeigandi hátt.
- .11 Hlifar skulu vera utan um eldsneytisolíuleiðslur eða þær varðar á annan viðeigandi hátt til að forðast, eins og unnt er, að olía úðist eða drjúpi á heitt yfirborð, inn í loftinntak vélbúnaðar eða aðra staði þar sem hætta er á íkviknun. Í slíku lagnakerfi skulu vera eins fá tengi og hægt er.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

- .12 Eldsneytisolíuleiðslur skulu ekki vera staðsettar rétt fyrir ofan eða nálægt búnaði sem gefur frá sér mikinn hita, þ.m.t. katlar, gufuleiðslur, fráblástursgreinar, hljóðdeyfar eða annar búnaður sem krafist er að sé einangraður. Eldsneytisolíuleiðslur skulu staðsettar, að því marki sem unnt er, langt frá heitu yfirborði, rafbúnaði eða öðrum búnaði þar sem hætta er á íkviknun og skulu vera hlífar utan um þær eða þær varðar á annan viðeigandi hátt til að forðast að olía úðist eða drjúpi á staði þar sem hætta er á íkviknun. Í slíku lagnakerfi skulu vera eins fá tengi og hægt er.
- .13 Íhlutir eldsneytiskerfis dísilvélar skulu hannaðir með hliðsjón af mesta hámarksþrýstingi sem myndast getur við notkun kerfisins, þ.m.t. með hliðsjón af hvers konar háþrýstingsslögum sem dælur til eldsneytisspíssa mynda og senda til baka inn í eldsneytis- og yfirfallsleiðslur. Samskeyti eldsneytis- og yfirfallsleiðslna skulu hönnuð með hliðsjón af því að þau geti komið í veg fyrir að eldsneytisolía sprautist eða leki út á siglingu og að loknu viðhaldi.
- .14 Ef búnaður samanstendur af mörgum vélum sem fá eldsneyti frá sömu upptökum skal vera hægt að einangra eldsneytis- og yfirfallslagnir til hverrar vélar fyrir sig. Slík einangrun skal ekki hafa áhrif á vinnslu hinna vélanna og henni skal vera hægt að stýra frá stað sem ekki lokast af ef upp kemur eldur í einhverri af vélunum.
- .15 Þar sem stjórnvald fánaríkis getur heimilað að veita olíu og eldfimum vökvum í gegnum vistarverur og þjónusturými skulu rörin, sem oliunni og eldfimu vökvunum er veitt um, vera úr efni sem stjórnvaldið samþykkir með hliðsjón af eldhættu.
- .16 Gömul skip í flokki B skulu uppfylla kröfur liða .2.9 til .2.11 eigi síðar en 1. júlí 2003; þó má nota heppilegan umbúnað fyrir vélar með 375 kW úttaksafli eða minna, þar sem dælur til eldsneytisspíssa þjóna fleiri en einum spíss, í stað klædda lagnakerfisins í lið .2.9.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

.3 *Fyrirkomulag varðandi smurolíu*

Fyrirkomulag varðandi geymslu, dreifingu og notkun olíu, sem notuð er fyrir smurolíuþrýstikerfi, skal vera þannig að öryggi skipsins og manna um borð sé tryggt og skal slíkt fyrirkomulag í vélarúmum að minnsta kosti uppfylla kröfur liða .2.1, .2.4, .2.5, .2.6, .2.7, .2.8, .2.10 og .2.11, nema hvað:

- .1 Þetta útilokar ekki að sett séu sjónglós á smurolíukerfin, að því tilskildu að prófun sýni fram á að brunamótstaða þeirra sé nægileg. Ef notuð eru sjónglós skulu vera á rörinu lokar í báðum endum. Lokinn í neðri enda rörsins skal vera sjálflokandi.
- .2 Dýpirlör má leyfa í vélarúmum; ekki þarf að fara eftir kröfum liða .2.6.1.1 og .2.6.1.3 með því skilyrði að á dýpirlörunum sé viðeigandi lokunarbúnaður.

Á skipum, smíðuðum 1. janúar 2003 eða síðar, skulu ákvæði liðar 10.2.5 einnig gilda um smurolíugeyma, að undanskildum þeim sem rúma minna en 500 lítra, og geymslutanka með loka sem lokað er fyrir við eðlilegan rekstur skipsins eða þar sem þar sem ljóst er að óráðgerð notkun hraðloka á smurolíugeymi gæti stofnað öruggri notkun aðalvéla og nauðsynlegra hjálparvéla þess í hættu.

.4 *Fyrirkomulag varðandi aðrar eldfimar olíutegundir*

Fyrirkomulag varðandi geymslu, dreifingu og notkun annarra eldfímra olíutegunda, sem notaðar eru undir þrýstingi, fyrir aflfærslukerfi, stjórn- og gangsetningarkerfi og hitunarkerfi skulu vera þannig að öryggi skipsins og manna um borð sé tryggt. Á stöðum þar sem möguleiki er á íkvikun skal slíkt fyrirkomulag að minnsta kosti fullnægja kröfum liða .2.4, .2.6, .2.10 og .2.11 og ákvæðum liða .2.7 og .2.8 að því er varðar styrk og smíði.

.5 *Vélarúm sem eru ómönnuð tímabundið*

Auk krafna ákvæða 1 til 4 skulu eldsneytisolíu- og smurolíukerfin fullnægja eftirfarandi skilyrðum:

- .1 Ef daggeymar fyrir eldsneytisolíu eru fylltir sjálfvirkir eða með fjarstjórnun, skulu þeir vera útbúnir þannig, að þeir yfirfyllist ekki. Sams konar ráðstafanir skal gera við annan þann búnað, sem meðhöndlar sjálfvirkir eldfima vökva, t.d. hreinsunarbúnað fyrir eldsneytisolíu, sem staðsetja skal, hvenær sem því verður við komið, í sérstöku rými sem ætlað er fyrir hreinsunarbúnað svo og hitara þeirra.
- .2 Þar sem dag- eða setgeymar fyrir eldsneytisolíu eru með hitunarbúnaði og hitinn getur farið yfir blossamark eldsneytisolíunnar, skal hafa viðvörunarbúnað, sem gefur til kynna háan hita.

.6 *Bann við flutningi á eldfimum olíum í stafnhylkjum*

Brennsluolía, smurolía og aðrar eldfimar olíur skulu ekki fluttar í stafnhylkjum.

11 **Slökkvibúningur (R 17)**

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

.1 Slökkvibúningur skal samanstanda af:

.1.1 Persónuhlífum sem samanstanda af:

- .1 hlífðarfatnaði sem verndar húðina fyrir hita frá eldinum og fyrir bruna af völdum gufu. Ytra byrðið skal vera vatnspétt,
- .2 stígvélum og hönskum úr gúmmí eða öðru efni sem leiðir ekki rafmagn,
- .3 hörðum hjálmi sem veitir góða vörn gegn höggi,
- .4 öryggisrafljósi (handljósi) af viðurkenndri gerð sem lýsir í að minnsta kosti þrjár klukkustundir,
- .5 slökkviliðsöxi.

.1.2 Öndunartæki af viðurkenndri gerð, sem samanstendur af sjálfstæðu öndunartæki með samþjöppuðu súrefni (SCBA), og skal loftmagnið í hylkjum þess vera að minnsta kosti 1200 lítrar, eða annað sjálfstætt öndunartæki sem getur starfað í að minnsta kosti 30 mínútur. Sérhvert SCBA-tæki skal hafa fullhlaðin varahlaki með geymslurými sem nemur að minnsta kosti 2400 lítrum af frílofti með eftirfarandi undantekningum:

- i) ef fimm eða fleiri SCBA-tæki eru um borð í skipinu þarf heildargeymslurými frílofts ekki að vera meira en 9600 lítrar, eða
- ii) ef búnaður er um borð í skipinu til að endurhlaða lofthylkin með ómengdu lofti undir fullum þrýstingi skal varageymslurými fullhlöðnu varahylkjanna fyrir hvert SCBA-tæki vera að minnsta kosti 1200 lítrar af frílofti og þess skal ekki krafist að samanlagt varageymslurými af frílofti um borð í skipinu sé meira en 4800 lítrar.

Öll lofthylki fyrir SCBA-tæki skulu vera jafngild.

.2 Hverju öndunartæki skal fylgja nægilega löng og sterk, eldtraust líflína sem festa má með króki sem smellt er utan um ólar tækisins eða stakt belti til að koma í veg fyrir að öndunartækið losni þegar líflínan er notuð.

.3 Í nýjum skipum í flokki B og gömlum skipum í flokki B sem eru 24 metrar að lengd eða lengri og í öllum nýjum skipum í flokki C og D sem eru 40 metrar að lengd eða lengri skulu vera að minnsta kosti tveir slökkvibúningar.

.1 Í skipum sem eru 60 metrar að lengd eða lengri skulu, ef heildarlengd allra farþegaráma og þjónusturýma á þilfarinu, sem slík rými eru á, er meira en 80 metrar, eða, ef slík þilför eru fleiri en eitt, þá á því þilfari þar sem þau ná mestri heildarlengd, auk þess vera tveir slökkvibúningar og tvö sett af persónuhlífum fyrir hverja 80 metra, eða hluta af þeim, af slíkri heildarlengd.

Í skipum, sem mega flytja fleiri en 36 farþega, skulu vera tveir aukaslökkvibúningar fyrir hvert lóðrétt, afmarkað aðalsvæði, nema stigaganga sem mynda sérstök, lóðrétt, afmörkuð aðalsvæði, og fyrir lóðrétt, afmörkuð aðalsvæði af takmarkaðri lengd í stefni og skut skipsins þar sem ekki eru vélarúm eða aðaleldhús.

.2 Í skipum sem eru 40 metrar að lengd eða lengri en styttri en 60 metrar skulu vera tveir slökkvibúningar.

.3 Í nýjum skipum í flokki B og gölum skipum í flokki B, sem eru 24 metrar að lengd eða lengri en styttri en 40 metrar, skulu einnig vera tveir slökkvibúningar en aðeins ein varahleðsla af lofti fyrir sjálfstæða öndunartækið.

.4 Í nýjum og gömlum skipum í flokki B, sem eru styttri en 24 metrar, og í nýjum skipum í flokki C og D sem eru styttri en 40 metrar þarf ekki að vera slökkvibúningur.

.5 Slökkvibúningar eða sett af persónuhlífum fyrir slökkvimenn skulu geymd þar sem auðveldur aðgangur er að þeim og þau eru tilbúnir til notkunar og, þar sem fleiri en einn slökkvibúningur eða eitt sett af persónuhlífum eru um borð, skulu þau geymd á stöðum sem eru fjarri hver öðrum. Að minnsta kosti skal einn slökkvibúningur og eitt sett af persónuhlífum vera til staðar á hverjum slíkum stað.

12 Ýmis ákvæði (R 18)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

.1 Þar sem skilrúm í A-flokki eru rofin vegna þess að rafstrengir, röralagnir, stokkar, loftrásir o.s.frv. eða burðarbitar eða aðrir bitar eða hlutar burðarvirkis liggja í gegnum þau skal gera ráðstafanir til að tryggja að brunamótstaða skilrúmana sé óskert að því marki sem telja má sanngjarnt og framkvæmanlegt.

Í skipum, sem eru smíðuð 1. janúar 2003 eða síðar, þar sem skilrúm í A-flokki eru rofin, skulu slík op prófuð í samræmi við kóðann um brunaprófunaraðferðir til að tryggja að brunamótstaða skilrúmana sé óskert.

Um loftrásir gilda reglur II-2/B/9.2.2b og II-2/B/9.3.

Prófunar er þó ekki krafist ef op fyrir röralagnir eru gerð úr stáli eða jafngildu efni sem er 3 mm á þykkt eða meira og ekki lengra en 900 mm (helst 450 mm hvoru megin við skilrímið) og engin op eru á þeim.

Slík op skulu einangruð á viðeigandi hátt með því að framlengja einangrunina í sömu hæð á skilríminu

- .2 Þar sem skilrúm í B-flokki eru rofin vegna þess að rafstrengir, röralagnir, stokkar, loftrásir o.s.frv. liggja í gegnum þau, eða vegna uppsetningar loftræstitengibúnaðar, ljósabúnaðar og sambærilegra tækja skal gera ráðstafanir til að tryggja að brunamótstaða skilrúmma sé óskert, að því marki sem telja má sanngjarnt og framkvæmanlegt. Í skipum, sem eru smíðuð 1. janúar 2003 eða síðar, skal gera ráðstafanir vegna slíkra opa til að tryggja að brunamótstaða skilrúmma sé óskert.

Röralagnir úr öðru efni en stál og kopar, sem liggja gegnum skilrúm í B-flokki, skulu varðar með:

- .1 brunaprófuðum búnaði, sem hentar með hliðsjón af brunamótstöðu skilrúmsins sem hann liggur í gegnum og tegund rörs, sem notað er, eða
- .2 stálsliðri sem er ekki þynnra en 1,8 mm og ekki styttra en 900 mm þegar um er að ræða rör sem eru 150 mm eða meira að þvermáli og ekki styttra en 600 mm ef rörið er minna en 150 mm að þvermáli (helst skal vera sama lengd hvoru megin skilrúmsins).

Rörið skal vera tengt endum slíðursins með flönsum eða tengjum eða bilið milli slíðurs og rörs skal ekki vera meira en 2,5 mm eða bil sem kann að vera milli rörs og slíðurs vera þétt með eldtraustu efni eða öðru viðeigandi efni.

- .3 Rör, sem liggja í gegnum skilrúm í A- eða B-flokki, skulu vera úr viðurkenndum efnum að teknu tilliti til þess hita sem krafist er að viðkomandi skilrúm standist.

Í skipum, sem eru smíðuð 1. janúar 2003 eða síðar, skulu óeinöngruð málmrör, sem liggja í gegnum skilrúm í A- eða B-flokki, vera úr efnum með bræðsluhitastig sem er hærra en 950 °C fyrir skilrúm í flokki A-0 og 850 °C fyrir skilrúm í flokki B-0.

- .4 Í vistarverum, þjónusturýmum eða stjórnstöðvum skal efnisval í og smíði röra, sem flytja olíur og aðra brennanlega vökva, miðað við brunahættuna.

- .5 Efni, sem verða auðveldlega ónothæf við hita, skulu ekki notuð í utanborðsniðurföll, frárennsli hreinlætistækja og önnur frárennsli sem eru nálægt sjólinu og þar sem galli í efninu gæti aukið hættu á flæði ef eldur kemur upp.

- .6 Ef rafmagnsöfnar eru notaðir skulu þeir vera fastir og gerðir þannig að sem minnst eldhætta stafi af þeim. Ekki skal nota ofna með hitaflæti sem eru það óvarðir að kviknað geti í fötum, gluggatjöldum og því um líku, eða þau geti sviðnað af hita frá hitaflætinum.

- .7 Öll sorpilát skulu vera úr eldtraustum efnum; engin op skulu vera á hliðum þeirra eða botni.

- .8 Á þeim stöðum sem olíur gætu borist til skal yfirborð einangrunarinnar vera olíuhelt og þola olíugufur.

NÝ SKIP Í FLOKKI A, B, C OG D: Á stöðum þar sem hætta er á olíuslettum eða olíugufum, svo sem í vélarúmum í A-flokki, skal yfirborð einangrunarinnar vera olíuhelt og þola olíugufur. Þar sem ysta lag er ógötuð stálplata eða önnur eldtraust efni (ekki ál) má það lag vera fest með lóðun eða hnoðun o.s.frv.

- .9 Skápar undir málningu og eldfima vökva skulu varðir með viðurkenndum slökkvibúnaði, sem gera áhöfninni kleift að slökkva eld án þess að fara inn í rýmið.

Í skipum sem eru smíðuð 1. janúar 2003 eða síðar:

- .1 skulu skápar undir málningu varðir með:
 - .1.1 koltvísýringskerfi sem hannað er til að gefa frá sér frían koltvísýring sem nemur 40% af brúttórúmtaki varða rýmisins,
 - .1.2 duftslökkvibúnaði, sem hannaður er til að gefa frá sér duft sem nemur a.m.k. 0,5 kg á m³,
 - .1.3 vatnsúða- eða ýringarkerfi, hannað til að gefa frá sér 5 lítra/m² á mínútu. Vatnsúðakerfi má tengja við aðalbrunalögn skipsins, eða
 - .1.4 kerfi sem veitir jafngilda vernd, að ákvörðun stjórnvalds fánaríkisins.

Í öllum tilvikum skal vera hægt að stjórna kerfinu utan varða rýmisins.

- .2 Skápar undir eldfima vökva skulu varðir með viðeigandi slökkvibúnaði sem viðurkenndur er af stjórnvaldi fánaríkisins.
- .3 Í skápum, sem ná yfir minna en 4 m² af flatarmáli þílfars og veita ekki aðgang að vistarverum, er heimilt að hafa, í stað fasts kerfis, koltvísýringshandslökkvitæki sem er nægilega stórt til að gefa frá sér frían koltvísýring sem nemur 40% af brúttórúmmáli rýmisins.

Inni í skápnnum skal vera op til að hægt sé að tæma slökkvimiðilinn út í varða rýmið án þess að fara inn í það. Handslökkvitækið, sem krafist er, skal geymt nálægt opinu. Í staðinn er heimilt að hafa op eða tengi fyrir brunaslöngu til að auðveldara sé að komast í vatn úr aðalbrunalögn.

NÝ SKIP Í FLOKKI A, B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .10 Djúpsteikingarpottar, suðu- og grilltæki:

Ef djúpsteikingarpottar, suðu- og grilltæki eru sett upp og notuð í rýmum utan aðaleldhúss skal stjórnvald fánaríkisins setja viðbótaröryggisreglur varðandi þá sérstöku eldhættu sem fylgir notkun þess konar búnaðar.

Í skipum, sem eru smíðuð 1. janúar 2003 eða síðar, skulu djúpsteikingartæki búin eftirfarandi:

- .1 sjálfvirku eða handstýrðu slökkvikerfi, sem prófað er samkvæmt alþjóðlegum staðli í samræmi við útgáfu ISO-staðals nr. 15371:2000 um slökkvikerfi til að verja djúpsteikingartæki í eldhúsum,
- .2 aðal- og varahitastilli með viðvörunarbúnaði sem gerir notanda viðvart ef annar hitastillirinn bilar,
- .3 búnaði sem slekkur sjálfvirkt á rafmagni þegar slökkvikerfið fer í gang,
- .4 viðvörunarkerfi sem gefur til kynna að slökkvitækið í eldhúsinu, þar sem búnaðurinn er, sé í gangi, og
- .5 stjórnartæki til að stjórna slökkvikerfinu handvirkt, sem eru skilmerkilega merkt svo áhöfn eigi auðvelt með að nota þau.

Í skipum, sem eru smíðuð fyrir 1. janúar 2003, skal uppsetning nýrra djúpsteikingartækja uppfylla kröfur þessa liðar:

NÝ SKIP Í FLOKKI A, B, C OG D:

- .11 Hitabryr:

Þegar gerðar eru brunavarnaráðstafanir skal stjórnvald fánaríkisins gera ráðstafanir til að koma í veg fyrir varmaleiðni um hitabryr, svo sem milli þílfara og þílja.

Í skipum, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skal einangrun þilfars eða þils ná a.m.k. 450 mm fram fyrir op, skurðpunkta eða endapunkta, þegar um er að ræða stál- og álsmíði. Ef rými er skipt upp með þilfari eða þili í A-flokki, sem hefur einangrun með annað gildi, skal einangrunin með hærra gildinu halda áfram a.m.k. 450 mm yfir á þilfarið eða þilið ásamt einangruninni með lægra gildinu.

NÝ SKIP Í FLOKKI A, B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

.12 Háþrýstihylki undir gas:

Öll færanleg ílát undir samþjappað, fljótandi eða niðurbrotið gas undir þrýstingi, sem gætu verið eldsmatur ef eldur kæmi upp, skulu eftir notkun sett þegar í stað á viðeigandi stað fyrir ofan skilrúmsþilfarið þaðan sem er aðgangur beint út á opið þilfar.

13 Brunavarnaráætlanir (R 20)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

.1 Í öllum skipum skulu almennar yfirlitsteikningar ætíð vera uppsettar á áberandi stað, til leiðbeiningar fyrir yfirmenn skipsins, þar sem fram koma greinilega stjórnstöðvar á sérhverju þilfari, hinar ýmsu brunasamstæður sem umluktar eru með skilrúmunum í A-flokki, þær samstæður sem umluktar eru með skilrúmunum í B-flokki ásamt upplýsingum um eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfi, ýringarkerfi, slökkvitæki, aðgönguleiðir að hinum ýmsu hölfum, þilföllum o.s.frv. og loftræstikerfi, ásamt upplýsingum um stjórnstaði loftblásara, staðsetningu brunaspjalda og kenninúmer loftræstiviftanna sem þjóna hverri samstæðu. Einnig býðst sá valkostur að setja áður nefndar upplýsingar fram í bæklingi og skal hverjum starfsmanni afhent eintak af honum auk þess sem eitt eintak skal ávallt vera til staðar um borð á aðgengilegum stað. Brunavarnaráætlanir og bæklingar skulu uppfærð og öllum breytingum bætt inn í eins fljótt og kostur er. Lýsingar á slíkum áætlunum eða í slíkum bæklingum skulu vera á opinberu tungumáli fánaríkisins. Ef það tungumál er hvorki enska né franska skal fylgja með þýðing yfir á annað þessara tungumála. Ef skipið er í siglingum innanlands í öðru aðildarríki skal fylgja með þýðing yfir á opinbert tungumál þess gistiríkis, ef það er hvorki enska né franska.

Í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skulu upplýsingar í brunavarnaráætlunum og bæklingum og myndrænu tákni, sem nota ber í brunavarnaráætlunum uppfylla ákvæði IMO-ályktana A.756(18) og A.654 (16).

.2 Í öllum skipum, sem eru 24 metrar eða lengri, skal brunavarnaráætlun eða bæklingur með slíkri áætlun vera varanlega geymdur í tvíriti á áberandi merktum, veðurþéttum, umluktum stað utan þilfarshúss til aðstoðar slökkviliði úr landi.

14 Ástand búnaðar og viðhald

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

.1 *Almennar kröfur*

Eldvarnar- og slökkvikerfi og slökkvitæki skulu ætíð vera tilbúin til notkunar meðan skip er í notkun.

Skip telst ekki vera í notkun þegar:

- .1 það er í viðgerð eða því hefur verið lagt (annaðhvort við akkeri eða í höfn) eða í þurrkvi,
- .2 eigandi skipsins eða fulltrúi hans lýsir því yfir að það sé ekki í notkun, og
- .3 engir farþegar eru um borð.

Eftirfarandi eldvarnarkerfum skal haldið vel við til að tryggja að þau virki eins og ætlast er til ef eldur kemur upp:

.1.1 Ástand búnaðar

- .1 byggingatæknilegar brunavarnir, þ.m.t. skilrúm með brunamótstöðu og vörn opa á slíkum skilrúmum,
- .2 eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfi, og
- .3 neyðarútgangar og tengdur búnaður.

Eldvarnarkerfum og slökkvitækjum skal haldið vel við og skulu þau ávallt vera tilbúin til tafarlausrar notkunar. Slökkvitæki, sem hafa verið tæmd, skulu þegar í stað endurhlaðin eða þeim skipt út fyrir jafngild tæki.

1.2 Viðhald, prófanir og skoðanir

Viðhald, prófanir og skoðanir skulu fara fram samkvæmt leiðbeiningum Alþjóðasiglingamála-stofnunarinnar og þannig að þess sé gætt að tryggja áreiðanleika slökkvikerfa og slökkvitækja.

Viðhaldsáætlun skal vera um borð í skipinu og vera reiðubúin til skoðunar hvenær sem þess kann að vera krafist af stjórnvaldi fánaríkisins.

Viðhaldsáætlunin skal a.m.k. taka til eftirfarandi eldvarnarkerfa, slökkvikerfa og slökkvitækja, þar sem þau eru fyrir hendi:

- .1 aðalbrunalagna, slökkvidælna og brunahana, þ.m.t. brunaslöngur og stútar,
- .2 fastra eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfa,
- .3 fastra slökkvikerfa og annars slökkvibúnaðar,
- .4 sjálfvirkis ýringar-, eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfis,
- .5 lofttræstikerfis, þ.m.t. bruna- og reykspjöld, viftur og stjórnubúnaður þeirra,
- .6 neyðarstöðvunar eldsneytisskömmunar,
- .7 eldvarnarhurða og stjórnubúnaðar þeirra,
- .8 almenns neyðarviðvörðunarkerfis,
- .9 öndunartækis til undankomu í neyð,
- .10 handslökkvitækis ásamt varahleðslum, og
- .11 slökkvibúninga.

Viðhaldsáætlunin má vera í tölvu.

.2 Viðbótarkröfur

Í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar og mega flytja fleiri en 36 farþega, skal þróa viðhaldsáætlun fyrir ljósabúnað, sem hafður er neðarlega, og fyrir kallkerfi til viðbótar við viðhaldsáætlunina sem um getur í lið .1.2.

15 Leiðbeiningar, þjálfun um borð og æfingar

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP:

.1 Leiðbeiningar, skyldur og skipulag

- .1 Skipverjar skulu fá leiðbeiningar um brunavarnir um borð í skipinu.
- .2 Skipverjar skulu fá leiðbeiningar um þau störf sem þeim eru falin.

- .3 Skipuleggja skal hópa sem bera ábyrgð á slökkvistörfum. Þessir hópar skulu geta sinnt skyldum sínum hvenær sem er meðan skipið er á siglingu.
- .2 *Þjálfun um borð og æfingar*
 - .1 Skipverjar skulu þjálfaðir til að þekkja fyrirkomulag skipsins, sem og staðsetningu og virkni hvers konar slökkvikerfa og slökkvitækja sem þeir kunna að þurfa að nota.
 - .2 Þjálfun í notkun öndunartækja til undankomu í neyð teljast vera hluti af þjálfun um borð.
 - .3 Meta skal reglulega frammistöðu þeirra skipverja, sem falið er að sinna slökkvistörfum, með þjálfun um borð og æfingum til að finna hvar þörf er á umbótum, sjá til þess að hæfni til slökkvistarfa sé stöðugt fyrir hendi og tryggja að búnaður slökkviliðsins sé ætíð tilbúinn til notkunar.
 - .4 Þjálfun um borð í notkun slökkvikerfa og slökkvitækja skipsins skal skipulögð og hún fara fram í samræmi við ákvæði reglu III/19.4.1 í SOLAS-samþykktinni frá 1974, með áorðnum breytingum.
 - .5 Brunaæfingar skulu haldnar og skráðar í samræmi við ákvæði reglna III/19.3.4, III/19.5 og III/30 í SOLAS-samþykktinni frá 1974, með áorðnum breytingum.

.3 *Þjálfunarhandbækur*

Þjálfunarhandbók skal vera í öllum mat- og tómsundasölum áhafnar eða í hverjum áhafnarklefa. Þjálfunarhandbókin skal skrifuð á vinnutungumáli skipsins. Þjálfunarhandbókin, sem getur verið í nokkrum bindum, skal innihalda þær leiðbeiningar og upplýsingar sem krafist er í þessum lið, settar fram á einfaldan hátt og með skýringarmyndum þar sem hægt er. Í stað handbókarinnar er heimilt að veita hvaða hluta þessara upplýsinga sem er með aðstoð hljóð- og myndmiðla. Í þjálfunarhandbókinni skal eftirfarandi skýrt í smáatriðum:

- .1 almenn framkvæmd brunavarna og varúðarráðstafanir vegna hættu af völdum reykinga, rafmagns, eldfimra vökva og svipaðra, algengra hætta um borð í skipum,
- .2 almennar leiðbeiningar um brunavarnir og reglur þeim tengdar, þ.m.t. reglur varðandi tilkynningu um eld og um notkun handboða,
- .3 merking hinna ýmsu viðvörðunarkerfa í skipinu,
- .4 beiting og notkun slökkvikerfa og slökkvitækja,
- .5 virkni og notkun eldvarnarhurða,
- .6 virkni og notkun bruna- og reykspjalda, og
- .7 kerfi og búnaður til neyðarútgöngu.

.4 *Brunavarnaráætlanir*

Brunavarnaráætlanir skulu uppfylla kröfur reglu II-2/A-13.

16. Rekstur

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Um borð skulu vera bæklingar með upplýsingum og leiðbeiningum um viðeigandi rekstur skipsins og meðhöndlun farms með tilliti til brunavarna.

- .2 Bæklingurinn um viðbrögð við eldsvoða, sem skylt er að hafa, skal innihalda nauðsynlegar upplýsingar og leiðbeiningar um öruggan rekstur skipsins og meðhöndlun farms með tilliti til brunavarna. Í bæklingnum skulu vera upplýsingar um ábyrgð áhafnarinnar á almennum brunavörnum skipsins meðan á ferminu þess og affermingu stendur og á siglingu. Að því er varðar skip, sem flytja hættulegan farm, skulu vera í brunavarnarbæklingnum vísanir til viðeigandi leiðbeininga um slökkvistörf og meðhöndlun farms í neyðartilvikum sem er að finna í alþjóðareglunum um siglingu með hættulegan farm.
- .3 Brunavarnarbæklingurinn skal skrifaður á vinnutungumáli skipsins.
- .4 Brunavarnarbæklingurinn má vera sameinaður þjálfunarhandbókunum sem krafist er í reglu II-2/A/15.3.

B-HLUTI

ELDVARNIR

1 Smíðafyrirkomulag (R 23)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Bolur, yfirbygging, aðalþil, þilför og þilfarshús skulu vera smíðuð úr stáli eða öðru jafngildu efni. Þegar notuð er skilgreiningin stál eða annað jafngilt efni, eins og hún er sett fram í reglu II-2/A/2.7, skal „viðeigandi brunaáraun“ vera samkvæmt stöðlunum um traustleika og einangrun sem fram koma í töflunum í 4. og 5. reglu. Til dæmis skal „viðeigandi brunaáraun“ vera hálf klukkustund þegar skilrúmum, svo sem þilförum eða hliðum og endum þilfarshúsa, er skipað í flokk „B-O“ að því er varðar eldtraustleika.
- .2 Ef einhver hluti byggingarinnar er úr álblöndu gildir eftirfarandi:
 - .1 Einangrun á hlutum úr álblöndum í skilrúmum í A- eða B-flokki, nema á byggingarhlutum sem eru ekki álagsberandi, skal vera þannig að hiti í kjarna byggingarhlutans hækki ekki meira en 200 °C yfir hitastig umhverfisins, meðan á viðeigandi brunaáraun stendur í staðlaðri brunaprófun.
 - .2 Sérstakan gaum skal gefa einangrun á álblönduhlutum í stoðum, stytum og öðrum byggingarhlutum, sem nauðsynlegir eru til að bera uppi þá staði þar sem björgunarför eru geymd og sjósett og þá staði þaðan sem farið er um borð í björgunarför, og skilrúmum í A- og B-flokki, til þess að tryggja:
 - .1 að fyrir þá byggingarhluta, sem bera uppi geymslustaði fyrir björgunarför og skilrúm í A-flokki, skal takmörkunin á hitahækkuninni, sem tilgreind er í 2.1., gilda að lokinni einni klukkustund, og
 - .2 að fyrir þá byggingarhluta, sem krafist er að beri uppi skilrúm í B-flokki, skal takmörkunin á hitahækkuninni, sem tilgreind er í 2.1., gilda að lokinni hálfri klukkustund.
 - .3 Þök og reisnir vélarúma skulu smíðuð úr stáli og vera nægilega einangruð og sérhverju opi á þeim, ef einhver eru, skal komið fyrir á viðeigandi hátt og þau varin til að hindra útbreiðslu elds.

2 Lóðrétt afmörkuð aðalsvæði og lárétt svæði (R 24)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1.1 Í skipum, sem mega flytja fleiri en 36 farþega, skulu bolur, yfirbygging og þilfarshús hólfuð niður í lóðrétt afmörkuð aðalsvæði með skilrúmum í flokki A-60.

Prep og skot skulu vera sem fæst en þar sem þau eru nauðsynleg skulu þau einnig vera skilrúm í flokki A-60.

Ef öðrum megin við skilrúm er svæði á opnu þílfari, hreinlætisaðstaða eða áþekkt rými eða geymir, þ.m.t. brennsluolíugeymir, tómarými eða hjálparvélarúm þar sem lítil eða engin eldhætta er, eða ef brennsluolíu-geymar eru báðum megin við skilrúm er heimilt að færa staðalinn niður í A-O.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1.2 Í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem mega flytja 36 farþega eða færri, og í gömlum skipum í flokki B, sem mega flytja fleiri en 36 farþega, skulu bolur, yfirbygging og þílfarshús, sem gegna hlutverki vistarvera og þjónusturýma, hólfað niður í lóðrétt afmörkuð aðalsvæði með skilrúmum í A-flokki. Einangrunargildi þessara skilrúma skulu vera í samræmi við töflurnar í 5. reglu.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .2 Þilin, sem afmarka lóðrétt afmörkuðu aðalsvæðin ofan skilrúmsþílfars, skulu vera í sömu línu og vatnspéttu niðurrhólfunarþilin sem staðsett eru næst fyrir neðan skilrúmsþílfarið, þar sem því verður við komið. Lengd og breidd lóðrétt afmarkaðra aðalsvæða má auka allt upp í 48 metra í því skyni að láta enda lóðrétt afmarkaðra aðalsvæða standast á við vatnspéttu niðurrhólfunarþilin eða í því skyni að koma fyrir stóru almennu rými sem nær eftir endilöngu lóðrétt afmarkaða aðalsvæðinu, að því tilskildu að lóðrétt afmarkaða aðalsvæðið sé ekki meira en 1600 m² að heildarflatarmáli á neinu þílfari. Lengd eða breidd lóðrétt afmarkaðs aðalsvæðis er hámarksfjarlægð milli ystu punkta þiljanna sem afmarka það.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B SEM MEGA FLYTJA FLEIRI EN 36 FARÞEGA:

- .3 Slík þil skulu ná milli þílfara og að byrðingi eða öðrum mörkum.
- .4 Ef lóðrétt afmarkað aðalsvæði er hólfað niður í lárétt svæði, með láréttum skilrúmum í A-flokki, í því skyni að aðskilja á viðeigandi hátt svæði í skipinu þar sem ýringarbúnaður er og þar sem hann er ekki, skulu skilrúmin ná milli þilja samliggjandi lóðrétt afmarkaðra aðalsvæða og að byrðingi eða ytri mörkum skipsins og vera einangruð í samræmi við eldeinangrunar- og eldraustleikagildi, sem sett eru fram í töflu 4.2, að því er varðar ný skip sem mega flytja fleiri en 36 farþega og í töflu 5.2 að því er varðar ný skip sem mega flytja 36 farþega eða færri og gömul skip í flokki B sem mega flytja fleiri en 36 farþega.
- .5 .1 Í skipum sem eru hönnuð til sérstakra nota, svo sem bíl- eða járnbrautavagnaferjum þar sem þil lóðrétt afmarkaðra aðalsvæða skerða notagildi skipsins, skal ná fram jafngildri vernd með því að skipta rýminu í lárétt svæði.
- .2 Þó verður hvert rými í skipi með sérstökum rýmum að uppfylla viðeigandi ákvæði reglu II-2/B/14 og brjóti þau í bága við aðrar kröfur í þessum hluta skulu kröfur reglu II-2/B/14 ráða.

3 Þil innan lóðrétt afmarkaðs aðalsvæðis (R 25)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM MEGA FLYTJA FLEIRI EN 36 FARÞEGA:

- .1.1 Í nýjum skipum sem mega flytja fleiri en 36 farþega skulu öll þil, sem ekki er krafist að séu skilrúm í A-flokki, vera að minnsta kosti í B- eða C-flokki eins og mælt er fyrir um í töflum í 4. reglu. Öll slík skilrúm mega vera klædd brennanlegum efnum í samræmi við ákvæði 11. reglu.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM MEGA FLYTJA 36 FARÞEGA EÐA FÆRRI OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B SEM MEGA FLYTJA FLEIRI EN 36 FARÞEGA:

- .1.2 Í nýjum skipum sem mega flytja 36 farþega eða færri og gömlum skipum í flokki B sem mega flytja fleiri en 36 farþega skulu öll skilrúm í vistarverum og þjónusturýmum, sem ekki er krafist að séu skilrúm í A-flokki, vera að minnsta kosti í B- eða C-flokki eins og mælt er fyrir um í töflum í 5. reglu.

Öll slík skilrúm mega vera klædd brennanlegum efnum í samræmi við ákvæði 11. reglu.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .2 Í nýjum skipum í flokki B, C og D sem mega flytja 36 farþega eða færri og gömlum skipum í flokki B sem mega flytja fleiri en 36 farþega skulu öll gangaþil, sem ekki er krafist að séu í A-flokki, vera skilrúm í B-flokki sem skulu ná milli þilfara nema:

- .1 ef samfelld loft og/eða veggklæðningar í B-flokki eru áföst þilinu beggja megin við það skal sá hluti þilsins, sem er á bak við klæðninguna, vera úr efni sem samþykkt er við smíði skilrúma í B-flokki að því er varðar þykkt og samsetningu en sem aðeins er krafist að uppfylli staðla um traustleika fyrir B-flokk að því marki sem telja má sanngjarnt og framkvæmanlegt.
- .2 Í skipi sem er varið með sjálfvirku ýringarkerfi, sem uppfyllir ákvæði reglu II-2/A/8, nægir að gangaþil úr efnum í B-flokki nái að lofti á gangi, að því tilskildu að loftið sé úr efni sem samþykkt er við smíði skilrúma í B-flokki að því er varðar þykkt og samsetningu.

Þrátt fyrir kröfur 4. og 5. reglu skal þess aðeins krafist að slík þil og loft uppfylli staðla um traustleika fyrir B-flokk að því marki sem telja má sanngjarnt og framkvæmanlegt. Allar hurðir og hurðakarmar á slíkum þiljum skulu vera úr eldtraustum efnum og smíðuð og uppsett á þann hátt að veiti verulega brunamótstöðu.

- .3 Öll þil, sem krafist er að séu skilrúm í B-flokki, nema gangaþil sem kveðið er á um í lið .2, skulu ná þilfara á milli og að byrðingi eða öðrum mörkum nema brunamótstaða samfelldu loftanna eða veggklæðninganna í B-flokki, sem eru áfastar þiljunum beggja vegna, sé að minnsta kosti sú sama og þilsins en í því tilvikum nægir að þilið nái að samfellda loftinu eða veggklæðningunni.

4 Eldtraustleiki þilja og þilfara í nýjum skipum sem mega flytja fleiri en 36 farþega (R 26)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Auk þess að uppfylla sérstök ákvæði er lúta að eldtraustleika þilja og þilfara, sem tilgreindur er annars staðar í þessum hluta, skal eldtraustleiki allra þilja og þilfara að lágmarki vera eins og kveðið er á um í töflum 4.1 og 4.2.
- .2 Eftirfarandi ákvæði skulu gilda um notkun taflnanna:

- .1 Tafla 4.1 skal gilda fyrir þil sem hvorki afmarka lóðrétt afmörkuð aðalsvæði né lárétt svæði.

Tafla 4.2 skal gilda fyrir þilförr sem hvorki mynda þrep á lóðrétt afmörkuðu aðalsvæði né afmarka lárétt svæði.

- .2 Til að ákveða viðeigandi brunastaðla, sem gilda fyrir afmarkanir á milli samliggjandi rýma, eru þannig rými flokkuð eftir eldhættu þeirra eins og fram kemur í flokkum 1 til 14. Ef vafi leikur á um flokkun rýmis, að því er varðar þessa reglu, vegna innihalds þess og notkunar skal það falla undir þann flokk sem lýtur ströngustu kröfum um mörk. Heiti hvers flokks er ætlað að vera dæmigert fremur en takmarkandi. Númerið í sviganum fyrir framan hvern flokk vísar til viðeigandi dálks eða raðar í töflunum.
- 1) Stjórnstöðvar:
 - rými, sem í eru neyðarafl- og neyðarljósgejafar,
 - stýrishús og kortaklefi,
 - rými sem í er fjarskiptabúnaður skipsins,
 - rými þar sem sjálfvirka slökkvibúnaðinum er stjórnað, rými þar sem slökkvistarfi er stjórnað og rými þar sem eldskynjunarbúnaðurinn er,
 - stjórnklefi aðalvélbúnaðarins, ef hann er staðsettur utan aðalvélarúmsins,
 - rými, sem í er stjórnstöð eldviðvörunarbúnaðar,
 - rými, sem í er stjórnstöð og -búnaður kallkerfis.
 - 2) Stigar:
 - stigar inni í skipinu, lyftur og rennistigar (aðrir en þeir, sem eru að öllu leyti innan véla-rúmana), fyrir farþega og áhöfn, og umlukt rými sem tengjast þeim,
 - í þessu sambandi skal líta á stiga, sem er umluktur aðeins á einni hæð, sem hluta þess rýmis, sem hann er ekki aðskilinn frá með eldvarnarhurð.
 - 3) Gangar:
 - gangar fyrir farþega og áhöfn.
 - 4) Rýmingarstöðvar og undankomuleiðir utan dyra:
 - svæði þar sem björgunarför eru geymd,
 - svæði á opnum þilföllum og þilför með lokuðum skýlum sem mynda stöðvar þar sem farið er um borð í lífbáta og björgunarfleka og þeir látnir síga niður,
 - söfnunarstöðvar, innandyrar sem utan,
 - stigar utan dyra og svæði á opnum þilföllum sem notuð eru sem undankomuleiðir,
 - skipshliðin að vatnslínu, miðað við léttasta hleðslutilvik á siglingu, yfirbygging og hliðar þilfarshúsa sem staðsett eru fyrir neðan eða liggja að svæðunum þar sem farið er um borð í björgunarfleka og neyðarrengu.
 - 5) Svæði á opnum þilföllum:
 - svæði á opnum þilföllum og þilför með lokuðum skýlum þar sem ekki eru stöðvar þar sem farið er um borð í lífbáta og björgunarfleka og þeir látnir síga niður,
 - önnur opin svæði (svæði utan yfirbygginga og þilfarshúsa).
 - 6) Vistarverur þar sem lítil eldhætta er:
 - klefar sem í eru húsgögn og húsbúnaður sem takmörkuð eldhætta stafar af,
 - skrifstofur og lyfjabúr sem í eru húsgögn og húsbúnaður sem takmörkuð eldhætta stafar af,
 - almenn rými sem í eru húsgögn og húsbúnaður sem takmörkuð eldhætta stafar af og sem ná yfir minna en 50 m² af flatarmáli þilfars.

- 7) Vistarverur þar sem nokkur eldhætta er:
- rými eins og í flokki 6 hér að framan en sem í eru húsgögn og húsbúnaður þar sem eldhætta er ekki takmörkuð,
 - almenn rými sem í eru húsgögn og húsbúnaður sem takmörkuð eldhætta stafar af en sem ná yfir 50 m² af flatarmáli þilfars eða meira,
 - stakir skápar og litlar geymslur í vistarverum sem eru minni en 4 m² að flatarmáli (þar sem eldfimir vökvar eru ekki geymdir),
 - verslanir,
 - klefar þar sem sýndar eru kvikmyndir og filmur eru geymdar,
 - eldhús fyrir sérfaði (þar sem ekki er opinn eldur),
 - skápar undir hreinlætisbúnað (þar sem eldfimir vökvar eru ekki geymdir),
 - rannsóknarstofur (þar sem eldfimir vökvar eru ekki geymdir),
 - lyfjabúðir,
 - litlir þurrkklefar (sem eru 4 m² að flatarmáli eða minni),
 - klefar undir verðmæti,
 - aðgerðarherbergi.
- 8) Vistarverur þar sem meiri eldhætta er:
- almenn rými sem í eru húsgögn og húsbúnaður þar sem eldhætta er ekki takmörkuð en sem ná yfir 50 m² af flatarmáli þilfars eða meira,
 - rakara- og snyrtistofur.
- 9) Hreinlætisaðstaða og áþekk rými:
- almenningshreinlætisaðstaða, sturtu-, bað- og vatnssalernisklefar o.s.frv.,
 - lítil þvottaherbergi,
 - innisundlaugar,
 - stök býtibúr í vistarverum þar sem ekki eru eldunartæki,
 - einkahreinlætisaðstaða skal flokkuð sem hluti af rýminu þar sem hún er staðsett.
- 10) Geymar, tómarými og hjálparvélarúm þar sem lítil eða engin eldhætta er:
- vatnsgeymar sem eru hluti af burðarvirki skipsins,
 - tómarými og þurrými,
 - hjálparvélarúm þar sem ekki eru vélar með smurolíuþrýstikerfi og þar sem geymsla eldfimra efna er bönnuð, svo sem:
 - loftjöfnunar- og loftæstiklefar, klefi fyrir akkerisvindu, stýrisbúnaðarklefi, klefi fyrir andveltibúnað, rými fyrir rafknúningsshreyfla, klefar fyrir raftöflur og búnað sem gengur aðeins fyrir rafmagni, annan en oliufyllta rafspenna (yfir 10 kVA), öxulgangar og göng fyrir röralagnir, rými fyrir dælur og kælibúnað (þar sem ekki eru meðhöndlaðir eða notaðir eldfimir vökvar),

- lokaðir stokkar sem liggja að rýmum sem talin eru upp hér að framan,
 - aðrir lokaðir stokkar svo sem stokkar fyrir röralagnir og rafstrengi.
- 11) Hjálparvélarúm, farmrými, farmolíugeymar og aðrir olíugeymar og önnur áþekk rými þar sem nokkur eldhætta er:
- farmolíugeymar,
 - farmlestar, stokkar og lúgur,
 - kæliklefar,
 - eldsneytisolíugeymar (þar sem þeir eru í aðskildu rými án véla),
 - öxulgangar og göng fyrir röralagnir þar sem geymsla eldfimra efna er leyfð,
 - hjálparvélarúm eins og í flokki 10 þar sem eru vélar með smurolíuþrýstikerfi og þar sem geymsla eldfimra efna er leyfð,
 - olíuáyllistöðvar,
 - rými þar sem eru olíufylltir rafspennar (yfir 10 kVA),
 - rými þar sem eru litlir brunahreyflar með allt að 110 kW úttaksafli sem knýr rafala, ýringar-, úða- eða slökkvidælur, austurdælur o.s.frv.,
 - lokaðir stokkar sem liggja að rýmum sem talin eru upp hér að framan.
- 12) Vélarúm og aðaleldhús:
- Aðalvélarúm (önnur en fyrir rafknúningshreyfla) og ketilrými,
 - hjálparvélarúm, önnur en í flokkum 10 og 11, sem í eru brunahreyflar eða aðrar einingar til hitunar eða dælingar sem brenna olíu,
 - aðaleldhús og tilheyrandi rými,
 - stokkar og reisnir sem liggja að rýmum sem talin eru upp hér að framan.
- 13) Geymslur, verkstæði, býtibúr o.s.frv.,
- aðalbýtibúr sem liggja ekki að eldhúsum,
 - aðalþvottahús,
 - stór þurrkherbergi (sem ná yfir meira en 4m² af flatarmáli þílfars),
 - ýmsar geymslur,
 - póstklefar og farangursrými,
 - sorpgeymslur,
 - verkstæði (sem ekki eru hluti vélarúma, eldhúsa, o.s.frv.),
 - skápar og geymslur sem ná yfir stærra svæði en 4 m², önnur en þau rými þar sem aðstaða er til að geyma eldfima vökva.

[illegible]

Tafla 4.2

Pílför sem ekki mynda þrep innan lóðrétt afmarkaðra aðalsvæða né afmarka lárétt svæði

Rými		1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)	12)	13)	14)
Stjórnstöðvar	1)	A-30	A-30	A-15	A-0	A-0	A-0	A-15	A-30	A-0	A-0	A-0	A-60	A-0	A-60
Stigar	2)	A-0	A-0	—	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-30	A-0	A-30
Gangar	3)	A-15	A-0	A-0 ^(a)	A-60	A-0	A-0	A-15	A-15	A-0	A-0	A-0	A-30	A-0	A-30
Rýmingarstöðvar og undankomuleiðir utan dyra	4)	A-0	A-0	A-0	A-0	—	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0
Svæði á opnu þílfari	5)	A-0	A-0	A-0	A-0	—	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0
Vistarverur þar sem lítil eldhætta er	6)	A-60	A-15	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0
Vistarverur þar sem nokkur eldhætta er	7)	A-60	A-15	A-15	A-60	A-0	A-15	A-15	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0
Vistarverur þar sem meiri eldhætta er	8)	A-60	A-15	A-15	A-60	A-0	A-15	A-15	A-30	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0
Hreinlætisaðstaða og áþekk rými	9)	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0
Geymar, tómarými og hjálparvélarúm þar sem lítil eða engin eldhætta er	10)	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0 ^(a)	A-0	A-0	A-0	A-0
Hjálparvélarúm, farmrými, farmolíugeymar og aðrir olíugeymar og önnur áþekk rými þar sem nokkur eldhætta er	11)	A-60	A-60	A-60	A-60	A-0	A-0	A-15	A-30	A-0	A-0	A-0 ^(d)	A-0	A-0	A-30
Vélarúm og aðaleldhús	12)	A-60	A-60	A-60	A-60	A-0	A-60	A-60	A-60	A-0	A-0	A-30	A-30 ^(a)	A-0	A-60
Geymslur, verkstæði, bítibúr o.s.frv.	13)	A-60	A-30	A-15	A-60	A-0	A-15	A-30	A-30	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0
Önnur rými þar sem eldfimur vökværu geymdir	14)	A-60	A-60	A-60	A-60	A-0	A-30	A-60	A-60	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0

Athugasemdir sem gilda um töflur 4.1 og 4.2

- ^(a) Ef samliggjandi rými eru í sama töluflökki og tilvísunin (a) kemur fram í töflunni, þarf ekki að koma fyrir þili eða þílfari milli slíkra rýma ef stjórnvald fánaríkisins telur það ónauðsynlegt. Í flokki 12 þarf til dæmis ekki að vera þil milli eldhúss og tilheyrandi bítubúra ef bítubúrsþilið og –þílförin hafa sama eldtraustleika og krafist er fyrir eldhúsið. Þess er hins vegar krafist að þil sé á milli eldhúss og vélarúms jafnvel þótt bæði rými falli undir flokk 12.
- ^(b) Skipshliðina að vatnslínu, miðað við léttasta hleðslutilvik á siglingu, yfirbyggingu og hliðar þílfarshúss sem eru fyrir neðan eða aðliggjandi björgunarflekum og neyðarrennum má færa niður í A-30. Á þeim stöðum þar sem almenningssalerni eru í stigagangi, má þil almenningssalernisins, innan stigagangsins, vera af eldtraustleika í B-flokki.
- ^(c) Á þeim stöðum þar sem almenningssalerni eru í stigagangi, má þil almenningssalernisins, innan stigagangsins, vera af eldtraustleika í B-flokki.
- ^(d) Ef rými í 6., 7., 8. og 9. flokki eru staðsett að öllu leyti innan ytra ummáls söfnunarstöðvar mega þil þessara rúma vera af eldtraustleika í flokki B-0. Stjórnstaði fyrir hljóð-, mynd- og ljósabúnað má telja sem hluta af söfnunarstöð.

5 Eldtraustleiki þíla og þílfara í nýjum skipum sem mega flytja 36 farþega eða færri og gömlum skipum í flokki B sem mega flytja fleiri en 36 farþega (R 27)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM MEGA FLYTJA 36 FARÞEGA EÐA FÆRRI OG GÖML SKIP Í FLOKKI B SEM MEGA FLYTJA FLEIRI EN 36 FARÞEGA:

1. Auk þess að uppfylla sérstök ákvæði er lúta að eldtraustleika þíla og þílfara, sem minnst er á annars staðar í þessum hluta, skal eldtraustleiki allra þíla og þílfara vera að lágmarki eins og kveðið er á um í töflu 5.1 og 5.2.

Við samþykkt byggingatæknilegra varúðarráðstafana vegna brunavarna í nýjum skipum skal tillit tekið til hættunnar á varmaleiðni um hitabryr á skurðpunktum og þar sem varmaþröskuldar enda.

- .2 Eftirfarandi ákvæði skulu gilda um notkun taflnanna:
- .1 Töflur 5.1 og 5.2 skulu hvor um sig gilda fyrir þil og þilförl sem aðskilja samliggjandi rými.
- .2 Til að ákveða viðeigandi brunastaðla, sem gilda fyrir afmarkanir á milli samliggjandi rýma, eru þannig rými flokkuð eftir eldhættu þeirra eins og fram kemur í flokkum 1 til 11 hér á eftir. Heiti hvers flokks er ætlað að vera dæmigert fremur en takmarkandi. Númerið í sviganum fyrir framan hvern flokk vísar til viðeigandi dálks eða raðar í töflunum.
- 1) Stjórnstöðvar:
 - rými, sem í eru neyðarafl- og neyðarljósgejafir,
 - stýrishús og kortaklefi,
 - rými sem í er fjarskiptabúnaður skipsins,
 - rými þar sem sjálfvirka slökkvibúnaðinum er stjórnað, rými þar sem slökkvistarfi er stjórnað og rými þar sem eldskynjunarbúnaðurinn er,
 - stjórnklefi aðalvélbúnaðarins, ef hann er staðsettur utan aðalvélarúmsins,
 - rými sem í er stjórnstöð eldviðvörðunarbúnaðar.
 - 2) Gangar:
 - gangar og forstofur fyrir farþega og áhöfn.
 - 3) Vistarverur:
 - rými sem skilgreind eru í reglu II-2/A/2.10, að göngum undanskildum.
 - 4) Stigar:
 - stigar inni í skipinu, lyftur og rennistigar (aðrir en þeir sem eru að öllu leyti innan vélarúmana) og umlukt rými sem tengjast þeim,
 - í þessu sambandi skal líta á stiga, sem er umlukinn aðeins á einni hæð, sem hluta þess rýmis, sem hann er ekki aðskilinn frá með eldvarnarhurð.
 - 5) Þjónusturými (lítil eldhætta):
 - skápar og geymslur þar sem ekki er aðstaða til að geyma eldfima vökva og sem eru minni en 4 m² að flatarmáli, auk þurrklefa og þvottaklefa.
 - 6) Vélarúm í flokki A:
 - rými sem skilgreind eru í reglu II-2/A/2.19.1.
 - 7) Önnur vélarúm:
 - rými sem skilgreind eru í reglu II-2/A/2.19-2 að undanskildum vélarúmum í flokki A.
 - 8) Farmrými:
 - öll rými fyrir farm (þ.m.t. farmliugeymar), stokkar og lúgur að þannig rýmum, önnur en sérstök rými.
 - 9) Þjónusturými (meiri eldhætta):
 - eldhús, býtibúr með eldunartækjum, málningar- og lampageymslur, skápar og geymslur, sem eru 4 m² eða meira að flatarmáli, rými til geymslu á eldfimum vökvum og verkstæði, önnur en þau sem eru hluti vélarúmana.

- 10) Opin þilför:
- svæði á opnum þilförum og þilför með lokuðum skýlum þar sem engin eldhætta er. Loftrými (rýmið utan yfirbygginga og þilfarshúsa).
- 11) Sérstök rými:
- rými sem skilgreind eru í reglu II-2/A/2.18.
- 3 Til að ákveða viðeigandi brunastaðal, sem gildir fyrir mörk á milli tveggja rýma innan lóðrétt afmarkaðs aðalsvæðis eða lárétts rýmis, sem ekki er varið með sjálfvirku ýringarkerfi sem uppfyllir ákvæði reglu II-2/A/8 eða milli tveggja slíkra svæða sem hvorugt er búið slíkum búnaði, skal hærri gildið af þeim tveimur, sem gefið er í töflunum, gilda.
- 4 Til að ákveða viðeigandi brunastaðal, sem gildir fyrir afmörkun á milli tveggja rýma innan lóðrétt afmarkaðs aðalsvæðis eða lárétts rýmis, sem er varið með sjálfvirku ýringarkerfi sem uppfyllir ákvæði reglu II-2/A/8 eða milli slíkra svæða sem bæði eru varin með slíkum búnaði, skal lægra gildið af tveimur, sem gefið er í töflunum, gilda. Ef svæði með ýringarbúnaði og svæði sem ekki er með slíkum búnaði liggja saman innan vistarvera og þjónusturýmis skal hærri gildið af þeim tveimur, sem gefið er í töflunum, gilda um skilrímið milli rýmanna.
- 3 Heimilt er að samþykkja að samfelld loft og/eða veggklæðningar í B-flokki, ásamt viðeigandi þilförum eða þiljum sem þau tengjast séu meðvirkandi, að fullu eða að hluta til, í þeirri einangrun og þeim eldtraustleika skilrúma, sem krafist er.
- 4 Ytri afmarkanir, sem krafist er samkvæmt reglu 1.1 að séu úr stáli eða öðru jafngildu efni, má rjúfa til að koma fyrir gluggum og kýraugum, setja glugga og kýraugu ef ekki er annars staðar í þessum hluta kveðið á um að þessar afmarkanir hafi eldtraustleika í A-flokki. Á sama hátt mega hurðir á þeim afmörkunum, sem ekki er krafist að hafi eldtraustleika í A-flokki, vera úr efnum sem eru fullnægjandi að mati stjórnvalds fánarikisins.

Tafla 5.1

Eldtraustleiki þilja sem aðskilja samliggjandi rými

[illegible]

Tafla 5.2

Eldtraustleiki þilfara sem aðskilja samliggjandi rými

Rými fyrir neðan Rými fyrir ofan		1)	2)	3)	4)	5)	6)	7)	8)	9)	10)	11)
Stjórnstöðvar	1)	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-60	A-0	A-0	A-0	(*)	A-30
Gangar	2)	A-60	(*)	(*)	A-0	(*)	A-60	A-0	A-0	A-0	(*)	A-0
Vistarverur	3)	A-0	A-0	(*)	A-0	(*)	A-60	A-0	A-0	A-0	(*)	A-30 A-0 ^(d)
Stigar	4)	A-15	A-0	A-0	(*)	A-0	A-60	A-0	A-0	A-0	(*)	A-0
Þjónusturými (lítill eldhætta) óskilgreind	5)	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-60	A-0	A-0	A-0	(*)	A-0
Vélarúm í flokki A	6)	A-60	A-60	A-60	A-60	A-60	(*)	A-60 ^(f)	A-30	A-60	(*)	A-60
Önnur vélarúm	7)	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	(*)	A-0	A-0	(*)	A-0
Farmrými	8)	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	A-0	(*)	A-0	(*)	A-0
Þjónusturými (mikill eldhætta)	9)	A-60	A-30	A-30	A-30	A-0	A-60	A-0	A-0	A-0	(*)	A-30
			A-0 ^(d)	A-0 ^(d)	A-0 ^(d)							
Opin þilför	10)	(*)	(*)	(*)	(*)	(*)	(*)	(*)	(*)	(*)	—	A-0
Sérstök rými	11)	A-60	A-15	A-30	A-15	A-0	A-30	A-0	A-0	A-30	A-0	A-0
				A-0 ^(d)								

Athugasemdir sem gilda fyrir töflur 5.1 og 5.2 eftir því sem við á

- a) Til skýringar á því hvort á við, sjá 3. og 8. reglu.
- b) Ef rými eru í sama töluflokki og tilvísunin (b) kemur fram í töflunni, þarf einungis að hafa þil eða þilfar af þeim eldtraustleika, sem krafist er í töflunum, ef rýmin, sem aðliggjandi eru, þjóna sitt hvorum tilgangi, t.d. í flokki 9. Á milli eldhúsa, sem liggja saman, þarf ekki að vera þil en á milli eldhúss og málningargeymslu, sem liggja saman, skal vera A-0 þil.
- c) Þil sem skilja að stýrishúsið og kortaklefan mega vera af eldtraustleika B-0.
- d) Sjá liði .2.3 og .2.4 í þessari reglu.
- e) Að því er varðar gildissvið reglu 2.1.2, skal lesa B-0 og C sem A-0, þar sem það kemur fyrir í töflu 5.1.
- f) Ekki þarf að koma fyrir brunaeinangrun, ef lítill eða engin eldhætta er í vélarúminu í flokki 7.
- (*) Þar sem stjarna er í töflunum skal skilrímið vera úr stáli eða öðru jafngildu efni en þarf ekki að vera samkvæmt A-flokki.

Í skipum, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skal þetta þann stað þar sem þilfar, nema í rýmum í flokki 10, er rofið vegna þess að rafstrengir, röralagnir og loftrásir liggja í gegnum það til að koma í veg fyrir að eldur og reykur komist í gegn. Á skilrúmunum milli stjórnstöðva (neyðarrafalar) og opinna þilfara mega vera loftinntök án lokunarbúnaðar, nema þar sem um er að ræða föst gasslökkvikerfi.

Að því er varðar gildissvið reglu 2.1.2 skal lesa stjörnu sem A-0 þegar hún kemur fyrir í töflu 5.2, nema í flokkum 8 og 10.

6 Neyðarútgangar (R 28)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- 1 Stigum og rimlastigum, göngum og dyrum skal komið fyrir þannig að greiður neyðaraðgangur sé að þilfari þar sem farið er um borð í lífbáta og björgunarfleka frá öllum rýmum fyrir farþega og áhöfn og þeim rýmum þar sem áhöfn er jafnan að störfum, öðrum en vélarúmunum. Einkum skulu eftirfarandi ákvæði gilda:

- .1 Neðan skilrímsþilfarsins skulu vera minnst tveir neyðarútgangar frá hverju vatnspétu hólfi eða áþekku lokuðu rými eða rýmum og í öðrum þeirra, að minnsta kosti, skulu ekki vera neinar vatnspéttar hurðir. Í undantekningartilvikum má hafa aðeins einn neyðarútgang, enda sé fullt tillit tekið til eðlis og staðsetningar rýmanna og fjölda þeirra manna sem að jafnaði eru þar að störfum.

Í slíku tilviki skal þessi eini neyðarútgangur vera örugg leið.

Í skipum, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, má eingöngu veita áður nefnda undanþágu fyrir áhafnarrými sem aðeins eru notuð öðru hvoru og skulu þá ekki vera vatnspéttar hurðir í neyðarútganginum.

- 2 Ofan skilrímsþilfarsins skulu vera minnst tveir neyðarútgangar frá hverju lóðrétt afmörkuðu aðalsvæði eða áþekku lokuðu rými eða rýmum og skal að minnsta kosti annar þeirra liggja að stiga sem er lóðréttur neyðarútgangur.
- .3 Ef engin bein leið er frá loftskeytastöð upp á opið þilfar skulu vera tveir neyðarútgangar frá eða aðgangslleiðir að henni og má annar þeirra vera nægilega stórt kýrauga eða gluggi eða annað slíkt.
- .4 Í gömlum skipum í flokki B má gangur, eða hluti gangs, sem aðeins ein undankomuleið liggur frá, ekki vera lengri en 5 metrar að lengd.

Í nýjum skipum í flokki A, B, C og D, sem eru 24 m að lengd eða lengri, er bannað að hafa gang, forstofu eða hluta gangs sem aðeins ein undankomuleið liggur frá.

Blindgangar á þjónustusvæðum, sem nauðsynlegir eru í daglegum rekstri skipsins, svo sem eldsneytisolíustöðvar og þverskipsbirgðagangar, skulu heimilaðir að því tilskildu að slíkir blindgangar séu aðskildir frá vistarverum áhafnar og að ekki sé aðgangur að þeim frá vistarverum farþega. Leyfilegt er að hluti gangs þar sem lengd er ekki umfram breidd teljist vera skot eða staðbundin framlenging.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGD OG LENGRI, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

- .5 Að minnsta kosti einn neyðarútganganna, sem kveðið er á um í liðum .1.1 og .1.2, skal vera stigagangur sem greiður aðgangur er að og sem skal veita samfellda vörn gegn eldi frá þeim stað sem hann liggur frá og að viðkomandi þilföllum þar sem farið er um borð í lífbáta og björgunarfleka, eða að efsta þilfari ef áður nefnt þilfar nær ekki að lóðrétt afmarkaða aðalsvæðinu sem um ræðir.

Í síðara tilvikinu skal vera beinn aðgangur um opna stiga og ganga utan dyra að þilfarinu þar sem farið er um borð í björgunarför og skulu þeir hafa neyðarlýsingu í samræmi við reglu III/5.3 og yfirborð þeirra ekki vera sleipt. Afmarkanir sem snúa að opnum stigum og göngum utan dyra, sem eru hluti undankomuleiðar, skulu varðar þannig að eldur í umluktu rými á bak við þær hindraði ekki undankomu til staðanna þar sem farið er um borð í björgunarför.

Breidd, fjöldi og samfelldni neyðarútganga skal vera sem hér segir:

- .1 Óhindruð breidd stiga skal ekki vera minni en 900 mm, ef það er talið sanngjarnt og framkvæmanlegt að mati aðildarríkisins, en í engu tilviki minni en 600 mm. Handrið skal vera báðum megin við stigann. Óhindruð lágmarksbreidd stigans skal aukin um 10 mm fyrir hvern mann umfram 90 manns sem hann þjónar. Óhindruð hámarksbreidd milli handriða, þar sem stigar eru breiðari en 900 mm, skal vera 1800 mm. Gert skal ráð fyrir að heildarfjöldi fólks, sem forðað er út um þessa stiga, sé tveir þriðju áhafnar og allir farþegar á þeim svæðum sem stigarnir þjóna. Breidd stiganna skal að minnsta kosti uppfylla kröfur í staðlinum sem kveðið er á um í IMO-ályktun A.757 (18).
- .2 Allir stigar sem eru ætlaðir fyrir fleiri en 90 manns skulu snúa fram eða aftur í skipinu.

- .3 Dyr, gangar og stigapallar, sem eru hluti af undankomuleið, skulu vera af sömu breidd og stigar.
- .4 Stigar skulu ekki vera hærri en 3,5 m án stigapalls og þeir skulu ekki halla meira en 45 gráður.
- .5 Stigapallar á hverri þilfarshæð skulu ekki vera minni en 2 m² að flatarmáli og skulu stækkaðir um 1 m² fyrir hverja 10 menn umfram 20 manns; þeir þurfa þó ekki að vera stærri en 16 m² nema stigapallar í almennum rýmum þaðan sem gengið er beint að stigaganginum.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU 24 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI, SMÍÐUÐ FYRIR 1. JANÚAR 2003:

- .5a Að minnsta kosti einn neyðarútganganna, sem kveðið er á um í liðum 1.1 og 1.2, skal vera stigagangur sem greiður aðgangur er að og sem skal veita samfellda vörn gegn eldi frá þeim stað sem hann liggur frá og að viðkomandi þilföllum þar sem farið er um borð í lífbáta og björgunarfleka, eða að efsta veðurþilfari ef áður nefnt þilfar nær ekki að lóðrétt afmarkaða aðalsvæðinu sem um ræðir.

Í síðara tilvikinu skal vera beinn aðgangur um opna stiga og ganga utan dyra að þilfarinu þar sem farið er um borð í björgunarför og skulu þeir hafa neyðarlýsingu í samræmi við reglu III/5.3 og yfirborð þeirra ekki vera sleipt. Afmarkanir sem snúa að opnum stigum og göngum utan dyra, sem eru hluti undankomuleiðar, og afmarkanir sem eru þannig staðsettar að ef þær létu undan í bruna myndi það hindra undankomuleið út á þilfar þar sem farið er um borð í björgunarför, skulu hafa eldtraustleika, þ.m.t. einangrunargildi í samræmi við töflur 4.1-5.2, eftir því sem við á.

Breidd, fjöldi og samfelldni neyðarútganga skal vera í samræmi við kröfur kóðans um brunaöryggiskerfi.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ FYRIR 1. JANÚAR 2003 OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .6 Aðgangur að svæðum, þar sem farið er um borð í lífbáta og björgunarfleka frá stigagöngunum, skal varinn á viðunandi hátt.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

- .6a Aðgangur að svæðum, þar sem farið er um borð í lífbáta og björgunarfleka frá stigagöngunum, skal varinn, annaðhvort beint eða með vörðum innri leiðum með eldtraustleika og einangrunargildi stigaganga, eins og um getur í töflum 4.1 til 5.2 eftir því sem við á.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .7 Auk neyðarlýsingarinnar, sem krafist er í reglum II-1/D/3 og III/5.3, skulu undankomuleiðir, þ.m.t. stigar og útgangar, vera merktir með ljósi eða sjálflýsandi listum til leiðbeiningar sem staðsettir eru eigi hærra en 0,3 m fyrir ofan þilfar á öllum hlutum undankomuleiðarinnar, þar með talið hornum og gangamótum. Af merkingunni verða farþegarnir að geta borið kennsl á allar undankomuleiðir og séð auðveldlega útganga frá þeim. Sé raflýsing notuð skal hún knúin með neyðaraflgjafa og komið þannig fyrir að þótt eitt stakt ljós eða bútur af ljóslistanum virki ekki þjóni merkingin samt sem áður tilgangi sínum. Enn fremur skulu allar merkingar undankomuleiða, og um staðsetningu eldvarnarbúnaðar, vera úr sjálflýsandi efni eða merktar með ljósi. Stjórnvöld fánaríkisins skulu tryggja að lýsing af þessu tagi eða sjálflýsandi búnaður hafi verið metinn, prófaður og honum beitt í samræmi við viðmiðunarreglurnar sem kveðið er á um í IMO-ályktun A.752 (18).

Að því er varðar ný skip í flokki B, C og D, smíðuð 1. janúar 2003 eða síðar, skal stjórnvald fánaríkisins þó tryggja að lýsing af þessu tagi eða sjálflýsandi búnaður hafi verið metinn, prófaður og honum beitt í samræmi við kóðann um brunaöryggiskerfi.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

- .8 Í skipum, sem mega flytja fleiri en 36 farþega, skulu kröfur liðar 1.7 í þessari reglu einnig gilda um vistarverur áhafnar.
- .9 Dyr sem jafnan eru læstar og undankomuleið liggur um.
- .1 Lyklar skulu ekki vera nauðsynlegir til að opna dyr klefa og einkaklefa innan frá.
- Ekki skulu vera hurðir, sem þarf að opna með lyklum, á neinni uppgefinni undankomuleið þegar haldið er í undankomuátt.
- .2 Undankomudyr á almennum rýmum, sem eru að jafnaði læstar með klinku, skulu hafa hrað-opnunarbúnað. Slíkur búnaður skal samanstanda af klinku með búnaði sem opnar klinkuna þegar ýtt er á hurðina í undankomuátt. Búnaður til skjótrar opnunar skal hannaður og uppsettur á fullnægjandi hátt að mati stjórnvalds fánaríkisins og einkum:
- .2.1 samanstanda af stöngum eða plötum þar sem átakshlutinn nær þvert yfir a.m.k. hálfa breidd vængsins, a.m.k. 760 mm en ekki meira en 1120 mm fyrir ofan þilfarið,
- .2.2 valda því að klinkan á hurðinni opnast þegar ýtt er á hurðina af afli sem ekki er meira en 67 N, og
- .2.3 ekki vera með neins konar lás, skrufum eða öðru sem kemur í veg fyrir að klinkan opnast þegar þrýst er á opnunarbúnaðinn.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .2 .1 Í sérstökum rýmum skulu fjöldi og niðurskipan neyðarútganga, bæði ofan og neðan skilrúmsþilfars, vera í samræmi við kröfur stjórnvalds fánaríkisins og skal öryggi aðgangs að þilfari, þar sem farið er um borð í björgunarför, almennt vera að minnsta kosti jafngilt því sem kveðið er á um í liðum .1.1, .1.2, .1.5 og .1.6.
- Í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skulu vera sérstakar gangbrautir í slíkum rýmum að útganginum sem eru a.m.k. 600 mm á breidd og þar sem það er talið sanngjarnt og framkvæmanlegt skulu þessar uppgefnu gangbrautir á lengdina vera a.m.k. 150 mm frá yfirborði þilfarsins. Ökutækjum skal lagt þannig að gangbrautir séu ætíð óhindraðar.
- .2 Forðast skal að ein undankomuleið úr vélarúmum, þar sem áhöfn er jafnan að störfum, liggi um beinan aðgang að sérstöku rými.
- .3 Hífanlegar skábrautir til aksturs upp og niður á bílgeymsluþilfar mega ekki geta hindrað viðurkenndar undankomuleiðir þegar þær eru í neðstu stöðu.
- .3.1 Tveir neyðarútgangar skulu vera úr hverju vélarúmi. Einkum skulu eftirfarandi ákvæði gilda:
- .1 Ef rýmið er neðan skilrúmsþilfars skulu neyðarútgangarnir tveir vera annaðhvort:
- .1 tveir stálrimlastigar, staðsettir eins langt hvor frá öðrum og unnt er, sem liggja að hurðum sem er álíka langt á milli í efri hluta rýmisins en frá þeim skal vera hægt að komast út á viðkomandi þilför þar sem farið er um borð í lífbáta og björgunarfleka. Í nýjum skipum skal annar þessara rimlastiga veita samfellda vörn gegn eldi frá neðri hluta rýmisins að öruggum stað utan þess. Í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skal sá rimlastigi staðsettur í vörðu umluktu rými og eru í samræmi við flokk 2 í reglu II-2/B/4 eða flokk 4 í reglu II-2/B/5, eftir því sem við á, og sem ná frá neðri hluta rýmisins, sem stigin þjónar, til öruggs staðar utan rýmisins. Eldvarnarhurðir með sjálfvirkri lokun í samræmi við sömu brunastaðla skulu vera á þiljum rýmisins. Rimlastiginn skal festur þannig að hann leiði ekki hita inn í umlukta rýmið um óeinangraða festipunkta. Innra mál varða, umlukta rýmisins skal vera a.m.k. 800 mm x 800 mm og það vera búið neyðarljósabúnaði, eða

- .2 einn stálrimlastigi, sem liggur að dyrum, þaðan sem hægt er að komast út á þilfarið þar sem farið er um borð í björgunarför, auk þess sem í neðri hluta rýmisins skulu vera dyr með stálhurð, á stað sem er langt frá umræddum stiga, og unnt er að opna og loka beggja vegna og þar sem hægt er að komast að öruggri undankomuleið úr neðri hluta rýmisins út á þilfar þar sem farið er um borð í björgunarför.
- .2 Ef rýmið er ofan skilrúmsþilfars, skulu neyðarútgangarnir tveir vera staðsettir eins langt frá hvor öðrum og unnt er og dyrnar, sem liggja frá þeim, vera staðsettar þannig að hægt sé að komast út á viðkomandi þilför þar sem farið er um borð í lífbáta og björgunarfleka. Ef rimlastiga er þörf í neyðarútgöngum skulu þeir vera úr stáli.

NÝ SKIP Í FLOKKI A, B, C OG D:

- .3 Að minnsta kosti tveir neyðarútgangar skulu liggja frá rýmum þar sem eftirlit er haft með gangi véla og vinnurýmum og skal annar þeirra vera óháður vélarúmi og þaðan vera hægt að komast út á þilfar þar sem farið er um borð í björgunarför.
- .4 Bakhlíð stiga í vélarúmum skal vera lokað.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- 3.2 Í skipum, sem eru styttri en 24 m, er stjórnvaldi fánaríkis heimilt að leyfa að aðeins sé einn neyðarútgangur, enda sé fullt tillit tekið til breiddar og niðurskipunar efri hluta rýmisins.

Í skipum, sem eru 24 m að lengd eða lengri, er stjórnvaldi fánaríkis heimilt að leyfa að aðeins sé einn neyðarútgangur frá slíkum stöðum að því tilskildu að örugg undankomuleið sé annaðhvort um dyr eða stálrimlastiga að þilfarinu þar sem farið er um borð í björgunarför, enda sé fullt tillit tekið til eðlis og staðsetningar rýmisins og þess hvort menn séu jafnan að störfum þar. Í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skal vera annar neyðarútgangur á stýrisbúnaðarrými ef neyðarstýri-búnaður er staðsettur í því rými nema þaðan sé beinn aðgangur að opnu þilfari.

- .3.3 Tveir neyðarútgangar skulu vera frá stjórnklefa vélbúnaðar sem staðsettur er í vélarúmi og skal að minnsta kosti annar þeirra veita samfellda vörn gegn eldi að öruggum stað utan vélarúmsins.

- .4 Lyftur teljast aldrei til tilskilinna neyðarútganga.

- .5 NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B SEM ERU 40 METRAR AÐ LENGÐ OG LENGRI:

- .1 Um borð skulu vera öndunartæki til undankomu í neyð sem uppfylla ákvæði kóðans um bruna-öryggiskerfi.
- .2 A.m.k. tvö öndunartæki til undankomu í neyð skulu vera á hverju lóðrétt afmörkuðu aðalsvæði.
- .3 Í skipum, sem mega flytja fleiri en 36 farþega, skulu vera tvö slík öndunartæki til viðbótar við þau sem krafist er í undirlið 5.2. á hverju lóðrétt afmörkuðu aðalsvæði.
- .4 Þó gilda undirliðir 5.2. og 5.3 ekki um stigaganga sem mynda sérstök lóðrétt afmörkuð aðalsvæði eða um lóðrétt afmörkuð aðalsvæði í stefni og skut skipsins þar sem ekki eru rými í flokkum 6, 7, 8 eða 12 sem skilgreind eru í reglu II-2/B/4.
- .5 Í vélarrúmum skulu öndunartæki til undankomu í neyð staðsett þannig að þau séu reiðubúin til notkunar á áberandi stöðum þar sem hægt er að ná í þau hratt og auðveldlega ef eldur kemur upp. Staðsetning öndunartækja til undankomu í neyð skal taka mið af skipulagi vélarrúmsins og þeim fjölda manna sem að jafnaði vinna í rýminu.
- .6 Vísað er til leiðbeininga Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um nothæfi, staðsetningu, notkun og skoðun neyðaröndunartækja (umburðarbréf siglingaöryggisnefndar IMO, MSC/Circ. nr. 849).
- .7 Fjöldi og staðsetning slíkra tækja skal koma fram á brunavarnaráætluninni sem krafist er í reglu II-2/A/13.

6-1 Undankomuleiðir um borð í ekjufarþegaskipum (R 28-1)

- .1 KRÖFUR VARÐANDI NÝ EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B.
- .1.1 Þessi liður gildir um ný ekjufarþegaskip í flokki B, C og D og gömul ekjufarþegaskip í flokki B. Að því er varðar gömlu skipin skulu kröfur reglunnar taka gildi eigi síðar en þann dag sem fyrsta reglubundna aðalskoðun fer fram eftir þann dag sem um getur í lið .1 í reglu II-2/B/16.
- .1.2 Handrið eða önnur handfesta, sem styðjast má við hvert fótíðmál leiðarinnar, skulu vera á öllum göngum eftir endilangri undankomuleiðinni og, ef unnt er, alveg að söfnunarstöðvum og stöðum þar sem farið er um borð í björgunarför. Þessi handrið skulu vera beggja vegna ganganna sem liggja eftir skipinu endilöngu og eru meira en 1,8 m breiðir og á göngum sem liggja þvert á skipið sem eru meira en 1 m á breidd. Þess skal einkum gætt að unnt sé að fara þvert yfir forstofur, sali og önnur stór, opin rými sem undankomuleiðir liggja um. Handrið eða önnur handfesta skal vera nógu sterk til að standast dreift lárétt álag sem nemur 750 N/m og kemur á þau í átt að miðju gangsins eða rýmisins, og dreift lóðrétt álag sem nemur 750 N/m og kemur á þau niður á við. Ekki er nauðsynlegt að þau standist álag úr báðum áttum samtímis.
- .1.3 Húsgögn eða aðrir tálmar skulu ekki hindra för eftir undankomuleiðum. Að undanskildum borðum og stólum, sem flytja má til svo að opið rými myndist, skulu skápar og annar þungur húsbúnaður í almennum rýmum og við undankomuleið vera fest niður til að koma í veg fyrir að þau færist úr stað ef skipið veltur eða slagsíða kemur á það. Gólfefni skulu einnig fest vel niður. Á meðan skipið er á siglingu skulu engar hindranir vera á undankomuleiðum, svo sem hreingerningagrindur, rúmfatnaður, farangur eða kassar með vörum.
- .1.4 Frá hverju rými skipsins, þar sem fólk er að öllum jafnaði, skulu vera undankomuleiðir að söfnunarstöð. Þessar undankomuleiðir skulu skipulagðar þannig að leið að stöðinni sé sem beinust og þær skulu merktar með táknum tengdum björgunarbúnaði og -skipulagi, sem samþykkt voru í IMO-ályktun A.760 (18).
- .1.5 Þar sem umlukt rými liggja að opnu þilfari skal vera hægt að nota op á umlukta rýminu út á opna þilfarið sem neyðarútgang, þar sem því verður komið við.
- .1.6 Þilför skulu númeruð eftir röð, þar sem efsti hluti geymis eða neðsta þilfarið hefur númerið 1. Númerunum skal komið fyrir á áberandi stöðum við stigapalla og í forstofum þar sem lyftur eru. Einnig er heimilt að gefa þilförum nafn en númer þilfars skal ætíð sýnt við hlið nafnsins.
- .1.7 Einföld kort, sem sýna hvar viðkomandi er staddur og undankomuleiðir merktar með örvum, skulu vera á áberandi stað innan á hurð hvers klefa og í almennum rýmum. Kortið skal sýna undankomuáttir og snúa rétt miðað við staðsetningu þess í skipinu.
- .1.8 Lyklar skulu ekki vera nauðsynlegir til að opna dyr klefa og einkaklefa innan frá. Ekki skulu vera hurðir, sem þarf að opna með lyklum, á neinni uppgefinni undankomuleið þegar haldið er í undankomuátt.
- .2 KRÖFUR VARÐANDI NÝ EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B, C OG D.
- .2.1 Hálf s metra breiður hluti neðst á þiljum og öðrum skilveggjum, sem mynda lóðrétt skilrúm meðfram undankomuleiðum, verður að geta staðist álag sem nemur 750 N/m² til þess að hægt sé að nota hann sem gangveg á undankomuleiðinni ef skipið hallast mjög mikið.
- .2.2 Undankomuleið frá klefum til stigaganga skal vera eins bein og kostur er og beygjur eins fáar og hægt er. Ekki skal vera nauðsynlegt að fara þvert yfir skipið til að komast að undankomuleið. Ekki skal vera nauðsynlegt að fara upp eða niður um fleiri en tvö þilför frá neinu farþegarými til að komast að söfnunarstöð eða opnu þilfari.
- .2.3 Utan dyra skulu vera leiðir frá opnu þilförunum, sem um getur í lið 2.2, að stöðunum þar sem farið er um borð í björgunarför.

.3 KRÖFUR VARÐANDI NÝ EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JÚLÍ 1999 EÐA SÍÐAR

Snemma á hönnunarferlinu skal fara fram mat með greiningu á undankomuleiðum í nýjum ekjufarþegaskipum í flokki B, C og D, smíðuðum 1. júlí 1999 eða síðar. Með greiningunni skal fundið út hvar mannþröng gæti myndast við rýmingu skips þegar farþegar og áhöfn fara eftir undankomuleiðum með eðlilegum hætti, að teknu tilliti til þess möguleika að áhöfn gæti þurft að fara í öfuga átt við farþegana eftir þessum leiðum, og reynt, eins og við verður komið, að koma í veg fyrir að slík mannþröng myndist. Auk þess skal greining sýna fram á að undankomuáætlun sé nægilega sveigjanleg til að taka tillit til möguleikans á að slys geti gert tilteknar undankomuleiðir, söfnunarstöðvar, staði þar sem farið er um borð í björgunarför eða tiltekin björgunarför ónothæf.

7 Op á skilrúmunum í A- og B-flokki (R 30, 31)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Öll op á skilrúmunum í A-flokki skulu vera með áföstum lokunarbúnaði með sama eldtraustleika og skilrúmin sem hann er á.
- .2 Við smíði allra hurða og dyrakarma á skilrúmunum í A-flokki, sem og búnaðar til að læsa þeim þegar þær eru lokaðar, skal tryggja að þær haldi jafnt eldi sem reyk og logum, eins og við verður komið, á sama hátt og þilið sem hurðirnar eru á. Slíkar hurðir og dyrakarmar skulu gerð úr stáli eða öðru jafngildu efni. Ekki er þörf á að einangra vatnsþéttar hurðir.
- .3 Einn maður á að geta opnað og lokað öllum hurðum án aðstoðar, sama hvorum megin þilsins hann er.
- .4 Eldvarnarhurðir á þiljum á lóðrétt afmörkuðu aðalsvæði og þiljum sem umlykja stiga, aðrar en aflknúnar, vatnsþéttar rennihurðir og hurðir sem jafnan eru læstar, skulu fullnægja eftirfarandi kröfum:
 - .1 Hurðirnar skulu vera sjálflokandi og geta lokast á móti allt að 3,5 gráðu halla. Ef nauðsynlegt er skal hraðanum, sem hurðin lokast á, stjórnað til að koma í veg fyrir óþarfa hættu fyrir menn. Í nýjum skipum skal samræmdur hraði lokunar ekki vera meiri en 0,2 m/s og ekki minni en 0,1 m/s þegar skipið er á réttum kili.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .2 Fjarstýrðar rennihurðir eða aflknúnar hurðir skulu vera búnar viðvörunarbúnaði sem gefur frá sér hljóð að minnsta kosti 5 sekúndum og eigi lengur en 10 sekúndum áður en hurðin byrjar að hreyfast og sem hljómar stöðugt þar til hurðin hefur lokast að fullu. Hurðir, sem hannaðar eru til að opnast aftur ef þær mæta hindrun á leiðinni, skulu opnast aftur þannig að myndist að minnsta kosti 0,75 m breitt bil, sem greið leið er um, en ekki breiðara en 1 metri.
- .3 Allar hurðir nema eldvarnarhurðir, sem yfirleitt eru hafðar lokaðar, skal vera hægt að opna með fjarstýringu og sjálfvirkri frá aðalstjórnstöð sem er alltaf mönnuð, annaðhvort allar samtímis eða nokkrar í senn, og einnig hverja fyrir sig báðum megin frá. Á eldvarnarstjórnborði í aðalstjórnstöðinni, sem alltaf er mönnuð, verður að sjást hvort einhver fjarstýrðu hurðanna er lokuð. Losunarþúnaðurinn skal vera þannig hannaður að hurðin lokist sjálfvirk ef samband rofnar við stjórnkerfi eða aðalafgjafa. Hægt skal vera að kveikja og slökkva með rofum til að koma í veg fyrir að kerfið endurstilli sig sjálfkrafa. Notkun króka, sem ekki er hægt að losa um frá aðalstjórnstöðinni, er óheimil.
- .4 Staðbundnir rafgeymar fyrir aflknúnar hurðir skulu vera í námunda við hurðir svo að þær megi opna og loka að minnsta kosti tíu sinnum (opna eða loka að fullu) með notkun staðbundinna stjórnþækja.

- .5 Á vængjahurðum sem eru með klinku, sem nauðsynleg er fyrir eldtraustleika þeirra, skal klinkan virka sjálfkrafa þegar hurðum er lokað með kerfinu.
- .6 Afknúnar, sjálflokandi hurðir, sem veita beinan aðgang að sérstökum rýmum, þurfa ekki að vera búnar viðvörunarbúnaðinum og fjarstýrða losunarbúnaðinum sem kveðið er á um í .4.2 og .4.3.

SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

Í stað liðar .4 gildir eftirfarandi liður .4a

- .4a Eldvarnarhurðir á þiljum á lóðrétt afmörkuðu aðalsvæði, mörkum eldhúsa og þiljum sem umlykja stiga, aðrar en aflknúnar, vatnspéttar hurðir og hurðir sem jafnan eru læstar, skulu fullnægja eftirfarandi kröfum:
 - .1 dyrnar skulu vera sjálflokandi og geta lokast á móti halla sem nemur allt að 3,5 gráðum,
 - .2 lokunarhraði eldvarnardyra með hurð á lömum skal ekki vera meiri en u.þ.b. 40 sekúndur og ekki minni en 10 sekúndur frá því að þær byrja að hreyfast þegar skipið er á réttum kili. Samræmdur hraði lokunar eldvarnardyra með rennihurð skal ekki vera meiri en u.þ.b. 0,2 m/s og ekki minni en 0,1 m/s þegar skipið er á réttum kili,
 - .3 hurðir skal vera hægt að opna með fjarstýringu frá aðalstjórnstöð sem er alltaf mönnuð, annaðhvort allar samtímis eða nokkrar í senn, og einnig hverja fyrir sig báðum megin hurðarinnar. Hægt skal vera að kveikja og slökkva með rofum til að koma í veg fyrir að kerfið endurstilli sig sjálfkrafa,
 - .4 notkun króka, sem ekki er hægt að losa um frá aðalstjórnstöðinni, er óheimil,
 - .5 hægt skal vera að opna dyr, sem lokað er með fjarstýringu frá aðalstjórnstöð, báðum megin frá með staðbundinni stjórnun. Eftir að dyr hafa verið opnaðar þannig á staðnum skulu þær lokast aftur sjálfkrafa,
 - .6 á stjórnborði með vísun fyrir eldvarnarhurðir í aðalstjórnstöð, sem alltaf er mönnuð, verður að sjást hvort einhver fjarstýrðu hurðanna er lokuð,
 - .7 losunarbúnaðurinn skal vera þannig hannaður að hurðin lokist sjálfvirk ef samband rofnar við stjórnkerfið eða aðalafgjafa,
 - .8 staðbundnir rafgeymar fyrir aflknúnar hurðir skulu vera í námunda við hurðir svo að þær megi opna og loka að minnsta kosti tíu sinnum (opna eða loka að fullu) með notkun staðbundinna stjórntækja eftir að samband hefur rofnað við stjórnkerfið eða aðalafgjafann,
 - .9 rofið samband við stjórnkerfi eða aðalafgjafa við eina hurð skal ekki koma í veg fyrir að hinar dyrnar starfi sem skyldi,
 - .10 fjarstýrðar rennihurðir eða aflknúnar hurðir skulu vera búnar viðvörunarbúnaði sem gefur frá sér hljóð í að minnsta kosti 5 sekúndur og eigi lengur en 10 sekúndur eftir að dyrunum er lokað frá aðalstjórnstöð og áður en hurðin byrjar að hreyfast, og sem hljómar stöðugt þar til dyrnar hafa lokast að fullu,
 - .11 dyr, sem hannaðar eru til að opnast aftur ef hurðirnar mæta hindrun á leiðinni, skulu ekki opnast aftur meira en sem nemur 1 metra frá hindruninni,
 - .12 á vængjahurðum sem eru með klinku, sem nauðsynleg er fyrir eldtraustleika þeirra, skal klinkan virka sjálfkrafa þegar hurðum er lokað með stjórnkerfinu,
 - .13 aflknúnar, sjálflokandi hurðir, sem veita beinan aðgang að sérstökum rýmum, þurfa ekki að vera búnar viðvörunarbúnaðinum og fjarstýrða losunarbúnaðinum sem kveðið er á um í liðum .3 og .10,

- .14 gott aðgengi skal vera að íhlutum staðbundna stjórnerkisins til viðhalds og stillinga, og
- .15 aflknúnað hurðir skulu vera með stjórnerfi af viðurkenndri gerð sem er starfhæft þótt upp komi eldur, og skal það ákveðið í samræmi við kóðann um brunaprófunaraðferðir. Kerfið skal uppfylla eftirfarandi kröfur:
- .15.1 stjórnerfið skal geta opnað og lokað dyrunum við a.m.k. 200 °C hita í a.m.k. 60 mínútur með orku frá aflgjafa,
- .15.2 afl til allra annarra dyra, þar sem ekki geisar eldur, skal ekki skerðast, og
- .15.3 fari hitastig yfir 200 °C skal stjórnerfið sjálfkrafa aftengjast aflgjafanum og geta haldið dyrunum lokaðum við a.m.k. 945 °C.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .5 Kröfur um traustleika í A-flokki fyrir ytri afmarkanir skips skulu ekki gilda um skilveggi úr gleri, glugga og kýraugu, svo fremi að í 10. reglu séu engar kröfur um að slíkar afmarkanir hafi traustleika í A-flokki. Á svipaðan hátt skulu kröfur um traustleika í A-flokki ekki gilda um útihurðir á yfirbyggingum og þilfarshúsum.

SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

Í stað liðar .5 gildi eftirfarandi liður .5a:

- .5a Kröfur um traustleika í A-flokki fyrir ytri afmarkanir skips skulu ekki gilda um skilveggi úr gleri, glugga og kýraugu, svo fremi að í 10. reglu séu engar kröfur um að slíkar afmarkanir hafi traustleika í A-flokki.

Kröfur um traustleika í A-flokki fyrir ytri afmarkanir skips skulu ekki gilda um útihurðir, nema á yfirbyggingum og þilfarshúsum sem snúa að björgunarbúnaði, svæðum þar sem farið er um borð í björgunarför og söfnunarsvæðum utandyr, útistigum og opnum þilföllum sem notuð eru sem undankomuleiðir. Dyr á stiga-göngum þurfa ekki að uppfylla þessa kröfu.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .6 Að undanskildum vatnsheldum hurðum, veðurþéttum hurðum (hálfvatnsheldum hurðum), hurðum sem liggja út á opið þilfar og hurðum sem þurfa að vera sæmilega loftþéttar skal á öllum hurðum í A-flokki, sem eru staðsettar í stigum, almennum rýmum og á þiljum á lóðrétt afmörkuðu aðalsvæði á undankomuleiðum, skal vera sjálflokandi op fyrir brunaslöngu, sem að því er varðar efni, smíði og brunamótstöðu er jafngilt hurðinni, sem það er á, og skal það vera ferkantað, 150 mm op þegar hurðin er lokað, og því komið fyrir í neðri brún hurðarinnar, þeim megin sem hurðalaminnar eru ekki eða, ef um er að ræða rennihurðir, þeim megin sem þær opnast.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .7 Á hurðum og dyrakörmum á skilrúmunum í B-flokki og búnaði til að læsa þeim skal vera lokunarúnaður sem er eldtraustur til jafns við skilrúmin nema hvað heimilt er að hafa loftræstiop á neðri hluta slíkra hurða. Þar sem þannig op eru í eða undir hurð skal heildarstærð sérhvers slíks ops eða opa ekki vera meira en 0,05 m². Að öðrum kosti er heimilt að hafa eldtrausta loftrás milli klefa og gangs, staðsetta undir hreinlætisaðstöðu, ef skurðarflatarmál rásarinnar er ekki stærra en 0,05 m². Öll loftræstiop skulu vera með rist úr eldtraustu efni. Hurðir skulu vera eldtraustar.

- .7.1 Í því skyni að draga úr hávaða er stjórnvöldum heimilt að samþykkja, sem jafngildar, hurðir með innbyggðri loftræstingu með hljóðlokum með opum neðst öðru megin á hurðinni og efst hinum megin, að því tilskildu að eftirfarandi ákvæðum sé fullnægt:

- .1 Efra opið skal ætíð snúa að ganginum og í því vera rist úr eldtraustu efni og sjálfvirkir brunaspjald, sem fer í gang við hitastig sem nemur u.þ.b. 70 °C.
- .2 Í neðra opinu skal vera rist úr eldtraustu efni.
- .3 Hurðirnar skulu prófaðar í samræmi við ályktun A.754 (18).

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .8 Klefahurðir á skilrúmum í B-flokki skulu vera sjálflokandi. Notkun króka, til að halda þeim opnum, er óheimil.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .9 Kröfur um traustleika í B-flokki fyrir ytri afmarkanir skips skulu ekki gilda um skilveggi úr gleri, glugga og kýraugu. Á svipaðan hátt skulu kröfur um traustleika í B-flokki ekki gilda um útihurðir á yfirbyggingum og þilfarshúsum. Í skipum, sem mega flytja 36 farþega eða færri, er stjórnvaldi fánaríkisins heimilt að leyfa notkun brennanlegra efna í hurðir sem aðskilja klefa frá sambyggðri sérhreinlætisaðstöðu, svo sem sturtuklefum.

8 Vörn stigaganga og lyfta í vistarverum og þjónusturýmum (R 29)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Allir stigar skulu byggðir upp með stálgrind, vera umluktir með skilrúmum í A-flokki og búnir lokunarbúnaði fyrir öll op, nema:
- .1 stigi sem liggur aðeins á milli tveggja þilfara þarf ekki að vera umluktur að því tilskildu að eldtraustleika þilfarsins sé viðhaldið með viðeigandi þiljum eða hurðum í einu millipilfarsrými. Ef stigi er umluktur á einu millipilfarsrými skulu þilin umhverfis hann vera varin í samræmi við töflurnar um þilför í 4. og 5. reglu,
 - .2 koma má fyrir opnum stigum í almennu rými, að því tilskildu að þeir liggi að fullu innan rýmisins.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .2 Stigagangar skulu veita beinan aðgang að göngunum og vera nægilega stórir til að ekki myndist mannþröng, að teknu tilliti til þess fjölda manna sem líklegt er að myndu nota þá ef neyðarástand skapaðist.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D: Í þessum stigagöngum er einungis heimilt að hafa almenningssalerni, skápa úr eldtraustu efni fyrir öryggisbúnað og opna upplýsingabása.

Aðeins almenn rými, gangar, almenningssalerni, sérstök rými, aðrir stigar til undankomu, sem kveðið er á um í reglu 6-1.5, og svæði utan dyra mega vera með beinum aðgangi að þessum stigagöngum.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .3 Lyftustokkum skal vera þannig fyrir komið að þeir hindri að reykur og logar berist frá einu millipilfari til annars og í þeim skal vera lokunarbúnaður til að hægt sé að loka fyrir dragsúg og reyk.

9 Loftræstikerfi (R 32)**.1 Skip sem mega flytja fleiri en 36 farþega**

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Auk þess að samrýmast lið .1 í þessari reglu skal loftræstikerfið vera í samræmi við undirliði .2.2 til .2.6, .2.8 og .2.9 í þessari reglu.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .2 Almennt skal loftræstiviftum komið fyrir þannig að loftrásum, sem ná til ýmissa rýma, sé haldið innan lóðrétt afmarkaða aðalsvæðisins.
- .3 Ef loftræstikerfi liggja í gegnum þilför skal gera varúðarráðstafanir til viðbótar þeim sem tengjast eldtraustleika þilfarsins, sem kveðið er á um í reglu II-2/A/12.1, til að draga úr líkum á því að reykur og heitar lofttegundir berist frá einu milliþilfarsrými til annars um kerfið. Auk ákvæðanna um einangrun, sem er að finna í þessari reglu, skulu lóðréttar loftrásir vera, ef nauðsyn ber til, einangraðar eins og kveðið er á um í viðeigandi töflum í 4. reglu.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

.4 Loftrásir loftræstikerfa skulu smíðaðar úr eftirtöldum efnum:

- .1 rásir sem eru 0,075 m² eða stærri að skurðarflatarmáli og allar lóðréttar rásir sem þjóna meira en einu milliþilfarsrými skulu smíðaðar úr stáli eða öðru jafngildu efni,
- .2 rásir sem eru minni en 0,075 m² að skurðarflatarmáli, aðrar en lóðréttu rásirnar sem um getur í undirlið .1.4.1 hér að framan, skulu smíðaðar úr eldtraustu efni. Ef slíkar rásir liggja í gegnum skilrúm í A- eða B-flokki skulu gerðar tilhlýðilegar ráðstafanir til þess að tryggja eldtraustleika skilrúmsins,
- .3 stuttar rásir, sem að jafnaði eru hvorki stærri en 0,02 m² að skurðarflatarmáli né meira en tveir metrar að lengd, þurfa ekki að vera eldtraustar ef eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:
- .1 rásin er úr efni sem lítill eldhætta stafar af að mati stjórnvalds fánaríkisins,
- .2 rásin er aðeins notuð við enda loftræstikerfisins, og
- .3 rásin er ekki staðsett nær opi á skilrúmi í A- eða B-flokki, að meðtöldum samfelldum loftum í B-flokki, en sem nemur 600 mm, mælt á lengd rásarinnar.

SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

Í stað undirliðar .1 gildi eftirfarandi undirliður .1a:

.1a rásin skal vera úr efni með lágt eldsútbreiðslumark.

.5 Stigagangar skulu loftræstir með sérstakri viftu og loftrásakerfi sem ekki þjónar neinum öðrum rýmum í loftræstikerfinu.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .6 Allir aflknúnir loftblásarar, nema í vélarúmi og farmrými, og önnur kerfi, sem kann að vera kveðið á um í undirlið 9.2.6, skulu búnir stjórnækjum sem tengd eru þannig að stöðva megi allar viftur frá tveimur aðskildum stöðum sem skulu vera eins langt hvor frá öðrum og mögulegt er. Stjórnækki fyrir loftblásara í vélarúmum skulu einnig vera tengd þannig að þeim megi stjórna frá tveimur stöðum og skal annar þeirra vera utan þessara rýma. Hægt skal vera að stöðva viftur sem þjóna aflknúnum loftblásarakerfum sem liggja til farmrýma frá örugnum stað utan slíkra rýma.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .7 Þar sem almenn rými ná yfir þrjú eða fleiri opin þilförl og innihalda brennanlega hluti svo sem húsgögn og umlukt rými, svo sem verslanir, skrifstofur og veitingastaði, skal vera reyklosunarkerfi í rýminu. Reyklosunarkerfið skal sett í gang af tilskildu reykskynjarakerfi og vera með handstýringu. Vifturnar skulu vera nægilega stórar til þess að hreinsa megi allt loft í rýminu á 10 mínútum eða skemmri tíma.
- .8 Á loftrásum loftræstikerfa skulu vera lúgur á viðeigandi stöðum fyrir eftirlit og þríf að því marki sem telja má sanngjarnt og framkvæmanlegt.
- .9 Loftrásir frá gufugleypum í eldhúsum, sem líklegt er að fita safnist fyrir í, skulu fullnægja kröfum undirliða 9.2.3.2.1 og 9.2.3.2.2 og vera búnar:
- .1 fitugildru, sem auðvelt er að fjarlægja til hreinsunar, nema annað viðurkennt fituhreinsikerfi sé notað,
- .2 brunaspjaldi, sem staðsett er á neðri enda loftrásarinnar, sjálfvirku og fjarstýrðu, auk fjarstýrðs brunaspjalds á efri enda loftrásarinnar,
- .3 föstum búnaði til að slökkva eld í loftrásinni,
- .4 fjarstýrðum stýribúnaði til að stöðva út- og innblástursviftur, til að stjórna brunaspjöldunum, sem minnst er á í lið .2 og til að stjórna slökkvikerfinu, sem skal vera staðsett nálægt inngangi í eldhús. Þar sem sett er upp fjölgreinakerfi skal vera hægt að loka öllum greinum sem blása út um sömu aðaloftrás áður en slökkvimiðill er settur inn í kerfið, og
- .5 lúgum á viðeigandi stöðum fyrir eftirlit og þríf.
- .2 *Skip sem mega flytja 36 farþega eða færri*

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Loftrásir loftræstikerfa skulu vera úr eldtraustu efni. Samt sem áður þurfa stuttar rásir, sem að jafnaði eru ekki lengri en tveir metrar og ekki yfir 0,02 m² að skurðarflatarmáli, ekki vera eldtraustar, ef eftirfarandi skilyrðum er fullnægt:
- .1 þessar rásir skulu vera úr efni, sem lítill eldhætta stafar af, að mati stjórnvalds fánaríkisins,
- .2 aðeins má nota þær við enda loftræstikerfisins, og
- .3 þær skulu ekki vera staðsettar nær opi í skilrími í A- eða B-flokki, að meðtöldum samfelldum loftum í B-flokki, en sem nemur 600 mm, mælt langsum með rásinni.
- SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:
- Í stað undirliðar .1 gildi eftirfarandi undirliður .1a:
- .1a þessar rásir skulu vera úr efni með lágt eldsútbreiðslumark.
- .2a Þar sem loftrásir, sem eru yfir 0,02 m² að óhindruðu skurðarflatarmáli, liggja í gegnum þil eða þilförl í A-flokki, skal opið klætt að innan með stálsliðri, nema loftrásirnar, sem liggja í gegnum þilin eða þilförlin, séu úr stáli næst gegnumtakinu í þilinu eða þilfarinu og skulu loftrásirnar og stálsliðrið uppfylla eftirfarandi ákvæði á þessum hluta rásarinnar:

- .1 Slíðrin skulu vera a.m.k. 3 mm á þykkt og a.m.k. 900 mm að lengd. Þegar farið er gegnum þil skal þessari lengd skipt niður í 450 mm sitt hvoru megin við þilið. Þessar loftrásir, eða stálsliður sem klæða þessar loftrásir, skulu búnar eldeinangrun. Einangrunin skal vera að minnsta kosti jafn eldtraust og þilið eða þilfarið sem rásin liggur í gegnum.

- .2 Loftrásir, sem eru stærri en 0,075 m² að óhindruðu skurðarflatarmáli, skulu búnar brunaspjöldum til viðbótar kröfunum í lið 9.2.2.1. Brunaspjaldið skal vera sjálfvirk en einnig skal vera hægt að loka því handvirk bádum megin við þilið eða þilfarið. Brunaspjaldið skal tengt álestrartæki sem sýnir hvort það er opið eða lokað. Þó er brunaspjalda ekki krafist þar sem loftrásir liggja í gegnum rými sem eru afmörkuð með skilrúmum í A-flokki, án þess að þjóna þeim rýmum, að því tilskildu að þessar loftrásir séu jafn eldtraustar og þilin sem þær liggja í gegnum. Greiður aðgangur skal vera að brunaspjöldum. Í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, þar sem brunaspjöldum er komið fyrir á bak við loft eða veggklæðningar, skal vera eftirlitslúga á þessum loftum eða veggklæðningum og á þeim plata með auðkennisnúmeri brunaspjaldsins. Auðkennisnúmer brunaspjaldsins skal einnig sett á allar fjarstýringar sem þörf er á.
- .2b Í nýjum skipum í flokki B, C eða D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, þar sem loftrásir úr þunnum plötum sem eru 0,2 m² eða minna að óhindruðu skurðarflatarmáli liggja í gegnum þil eða þilför í A-flokki, skal opið klætt að innan með stálslíðri sem er a.m.k. 3 mm á þykkt og a.m.k. 200 mm langt og skipt niður í 100 mm sitt hvoru megin við þilið eða, ef um er að ræða þilfar, er öll neðan þilfarsins sem rofið er.
- .3 Loftrásir til loftræstingar í vélarúmum, eldhúsum, bílaþilförum, ekjufarmrýmum eða sérstökum rýmum skulu ekki liggja gegnum vistarverur, þjónusturými eða stjórnstöðvar nema þær uppfylli þau skilyrði sem tilgreind eru í undirliðum 9.2.3.1.1 til 9.2.3.1.4 eða 9.2.3.2.1 og 9.2.3.2.2:
- .1.1 loftrásirnar eru smíðaðar úr stáli sem er að minnsta kosti 3 mm á þykkt ef loftrásirnar eru 300 mm eða minni að breidd eða þvermáli, en 5 mm ef þær eru 760 mm eða stærri; ef breidd eða þvermál loftrása er milli 300 mm og 760 mm skal þykktin ákveðin með brúun,
- .1.2 loftrásirnar eru hæfilega styrktar og afstífaðar,
- .1.3 loftrásirnar eru búnar sjálfvirkum brunaspjöldum nálægt afmörkunum sem þær liggja í gegnum, og
- .1.4 loftrásirnar eru einangraðar samkvæmt staðli A-60 frá vélarúmum, eldhúsum, bílaþilförum, farmrýmum í ekjufarþegaskipum eða sérstökum rýmum að því sem nemur að minnsta kosti 5 metrum frá hverju brunaspjaldi,
- eða
- .2.1 rásirnar eru smíðaðar úr stáli í samræmi við liði 9.2.3.1.1 og 9.2.3.1.2, og
- .2.2 loftrásirnar eru einangraðar samkvæmt staðli A-60 innan vistarvera, þjónusturýma eða stjórnstöðva,
- nema hvað þær sem liggja í gegnum skilrúm á aðalsvæði skulu einnig uppfylla kröfur undirliðar 9.2.8.
- Í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skulu loftræstikerfi í vélarúmum í A-flokki, ökutækjarýmum, ekjufarmrýmum, eldhúsum, sérstökum rýmum og farmrýmum almennt vera aðskilin hvert frá öðru og frá loftræstikerfum annarra rýma. Þó þurfa loftræstikerfi eldhúsa í farþegaskipum, sem mega flytja 36 farþega eða færri, ekki að vera alveg aðskilin heldur getur loftræstikerfi, sem þjónar öðrum rýmum, þjónað þeim um aðskildar rásir. Í báðum tilvikum skal koma fyrir sjálfvirku brunaspjaldi í loftrás eldhússins nálægt loftræstieiningunni.
- .4 Loftrásir til loftræstingar í vistarverum, þjónusturýmum eða stjórnstöðvum skulu ekki liggja gegnum vélarúm, eldhús, bílaþilför, ekjufarmrými eða sérstök rým nema þær uppfylli þau skilyrði sem tilgreind eru í undirliðum 9.2.4.1.1 til 9.2.4.1.3 eða 9.2.4.2.1 og 9.2.4.2.2.

- 1.1 þar sem loftrásir liggja gegnum vélarúm, eldhús, bílaþilfö, farmrými í ekjufarþegaskipum eða sérstök rými eru þær smíðaðar úr stáli í samræmi við undirliði 9.2.3.1.1 og 9.2.3.1.2,
- 1.2 sjálfvirkum brunaspjöldum er komið fyrir nálægt afmörkununum sem rásirnar liggja í gegnum, og
- 1.3 traustleika er gætt þar sem rásir liggja gegnum afmarkanir vélarúms, eldhúss, bílaþilfara, farmrýmis í ekjufarþegaskipum eða sérstaks rýmis,
- eða
- 2.1 þar sem loftrásir liggja gegnum vélarúm, eldhús, bílaþilfö, farmrými í ekjufarþegaskipum, eða sérstök rými eru þær smíðaðar úr stáli í samræmi við undirliði 9.2.3.1.1 og 9.2.3.1.2, og
- 2.2 loftrásirnar eru einangraðar samkvæmt staðli A-60 innan vélarúms, eldhúss, bílaþilfars, farmrýmis í ekjufarþegaskipum eða sérstaks rýmis,
- nema hvað þær sem liggja í gegnum skilrúm í aðalsvæði skulu einnig uppfylla kröfur undirliðar 9.2.8.
- 5 Loftrásir, sem eru stærri en 0,02 m² að óhindruðu skurðarflatarmáli og sem ganga í gegnum þil í B-flokki, skulu vera klæddar með 900 mm löngu stálsliðri sem helst er skipt niður í 450 mm hvoru megin við þilið, nema loftrás af þessari lengd sé úr stáli.
- 6 Gera skal allar ráðstafanir, sem við verður komið, til þess að tryggja loftræstingu, skyggni og reykleysi í stjórnstöðvum utan vélarúmana, þótt eldur komi upp, svo unnt sé að stjórna vélunum og tækjunum, sem þar eru, og láta búnaðinn starfa áfram á virkan hátt. Annað óháð loftinnblásturskerfi skal vera til staðar. Loftinntök þessara tveggja kerfa skulu vera staðsett þannig að sem minnst hætta sé á að þau dragi bæði inn reyk samtímis. Slík ákvæði þurfa ekki að gilda fyrir stjórnstöðvar sem staðsettar eru á og opnast út á opin þilfö eða þar sem lokunarbúnaður á staðnum kemur að sömu notum.
- 7 Þar sem loftrásir frá gufugleypum í eldhúsum liggja í gegnum vistarverur eða rými sem hafa að geyma eldfim efni, skulu þær vera smíðaðar úr skilrúmum í A-flokki. Á hverri loftrás skal vera:
- 1 fitugildra, sem auðvelt er að fjarlægja til hreinsunar,
- 2 brunaspjald, sem staðsett er á neðri enda loftrásarinnar,
- 3 búnaður sem unnt er að stjórna úr eldhúsinu, til að stöðva útblásturinn, og
- 4 fastur búnaður til að slökkva eld í loftrásinni.
- 8 Þar sem nauðsynlegt er að loftrás loftræstikerfis liggi gegnum skilrúm lóðrétt afmarkaðs aðalsvæðis skal sjálflokandi brunaspjaldi, með varabúnaði sem tekur við ef aðalöryggisbúnaður bilar, komið fyrir samliggjandi skilrúminu. Einnig skal vera hægt að loka spjaldinu handvirkt báðum megin skilrúmsins. Greiður aðgangur skal vera að stjórnstaðnum, sem skal vera merktur með rauðu endurskinsmerki. Loftrásin milli skilrúmsins og brunaspjaldsins skal vera úr stáli eða öðru jafngildu efni og, ef nauðsynlegt er, einangruð í samræmi við ákvæði reglu II2/A/12.1. Brunaspjaldinu skal komið fyrir að minnsta kosti öðru megin við skilrúmið með sýnilegu álestrartæki sem sýnir hvort spjaldið er opið.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- 9 Unnt skal vera að loka aðalinntökum og -útrásum allra loftræstikerfa utan rýmana sem þau loftræsta.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .10 Unnt skal vera að stöðva loftblásara fyrir vistarverur, þjónusturými, farmrými, stjórnstöðvar og vélarúm frá aðgengilegum stað utan rýmisins sem þeir þjóna. Aðgangur að þeim stað má ekki lokast auðveldlega þó að eldur komi upp í rýmum sem verið er að loftræsta. Búnaðurinn til að stöðva loftblásara vélarúmana skal vera algerlega óháður þeim búnaði sem er til að stöðva loftræstingu annarra rýma.

- .3 ÖLL SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

Eftirfarandi skal prófað í samræmi við IMO-kóða um brunaprófunaraðferðir:

- .1 brunaspjöld ásamt viðeigandi stjórnbúnaði, og
- .2 op fyrir loftrásir á skilrúmunum í A-flokki. Prófunar er ekki krafist ef stálsliðrið er fest beint við loftrásirnar með hnoðuðum eða skrúfuðum flösum eða með suðu.

.10 Gluggar og kýraugu (R 33)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .1 Allir gluggar og kýraugu á þiljum í vistarverum, þjónusturýmum og stjórnstöðvum, öðrum en þeim sem ákvæði reglu 7.5 gilda um, skulu smíðuð þannig að þau uppfylli kröfur um traustleika sem gerðar eru til þiljanna sem þau eru á.

Í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skal þetta ákveðið í samræmi við kóðann um brunaprófunaraðferðir.

- .2 Þrátt fyrir kröfur í töflum í 4. og 5. reglu skulu allir gluggar og kýraugu á þiljum vistarvera, þjónusturýma og stjórnstöðva, sem eru áveðurs, vera í ramma úr stáli eða öðru viðeigandi efni. Glerinu skal haldið á sínum stað með málmlista eða horni.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM MEGA FLYTJA FLEIRI EN 36 FARÞEGA:

- .3 Gluggar, sem snúa að björgunarbúnaði, svæðum þar sem farið er um borð og söfnunarsvæðum, útistigum og opnum þilförum, sem notuð eru sem undankomuleiðir, og gluggar sem staðsettir eru fyrir neðan svæði þar sem farið er um borð í björgunarfleka og neyðarrennur skulu hafa þann eldtraustleika sem krafist er í töflum 4. reglu. Þar sem eru sjálfvirkir ýringarhausar fyrir glugga, má viðurkenna A-O glugga sem jafngilda.

Í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skulu sjálfvirkir ýringarhausar annaðhvort vera:

- .1 sérstakir hausar sem staðsettir eru yfir gluggum og sem settir eru upp til viðbótar við hefðbundna ýringarhousa í loftum, eða
- .2 hefðbundnir ýringarhausar fyrir loft, sem komið er fyrir þannig að gluggi sé varinn með meðal-útstreymi sem er a.m.k. 5 lítrar á fermetra á mínútu og að viðbótarsvæði í kringum gluggann sé tekið með við útreikning á því svæði sem útstreymið nær til.

Gluggar, sem staðsettir eru á hlið skipsins neðan svæðanna þar sem farið er um borð í lífbáta, skulu hafa eldtraustleika sem jafngildir að minnsta kosti flokki A-O.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM MEGA FLYTJA 36 FARÞEGA EÐA FÆRRI OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

- .4 Þrátt fyrir kröfur í töflum í reglu II-2/B/5 skal gæta sérstaklega að eldtraustleika glugga sem snúa að opnum eða umluktum svæðum þar sem farið er um borð í lífbáta og björgunarfleka og eldtraustleika glugga sem eru undir slíkum svæðum og sem eru staðsettir þannig að brygðust þeir í eldsvoða myndi það hindra sjósetningu lífbáta eða björgunarfleka eða að hægt væri að fara um borð í þá.

11 Takmörkuð notkun brennanlegra efna (R 34)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Annars staðar en í farmrýmum, póstklefum og farangursrýmum eða kældum hólum í þjónusturýmum skulu allar veggklæðningar, undirbyggingar, dragsúgshindranir, loft og einangrun vera úr eldtraustum efnum. Minni þil eða þilfö, sem notuð eru til að hólfa niður rými til ákveðinna nota eða aukinnar þýði, skulu einnig vera úr eldtraustu efni.
- .2 Gufuvörn og lím, sem notuð eru í tengslum við einangrun kælikerfa, svo og einangrun röra, þurfa ekki að vera úr eldtraustu efni en nota skal eins lítið af því og við verður komið og óvarðir fletir skulu hafa eldpólseiginleika í samræmi við prófunarferlið sem fram kemur í IMO-ályktun A.653 (16).

SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

Í stað liðar .2 gildi eftirfarandi liður 2a:

- .2a Gufuvörn og lím, sem notuð eru í tengslum við einangrun, svo og einangrun röra fyrir kælikerfi, þurfa ekki að vera úr eldtraustu efni en nota skal eins lítið af því og við verður komið og óvarðir fletir skulu hafa lágt eldsútbreiðslumark.
- .3 Eftirtaldir fletir skulu hafa lágt eldsútbreiðslumark:
- .1 óvarðir fletir á göngum og í stigagöngum, svo og á þiljum, vegg- og loftklæðningum í öllum vistarverum, þjónusturýmum og stjórnstöðvum,
- .2 lokuð og óaðgengileg rými í vistarverum, þjónusturýmum og stjórnstöðvum.
- .4 Heildarmagn brennanlegra klæðninga, lista, skreytinga og spóns má ekki vera meira í neinni vistarveru eða þjónusturými, en jafngildi 2,5 mm spóns á samanlögðu yfirborði veggja og lofts. Húsgögn, sem eru fest við klæðningar, þil eða þilfö, þarf ekki að telja með í heildarmagni brennanlegra efna.
- Í skipum með sjálfvirku ýringarkerfi, sem er í samræmi við ákvæði reglu II-2/A/8, má eitthvað af því brennanlega efni sem notað er til að reisa skilrúm í C-flokki vera innifalið í framangreindu magni.
- .5 Spónn, sem notaður er á yfirborð og klæðningar sem falla undir kröfur liðar .3, skal ekki hafa hærra varmagildi en 45 MJ/m² yfirborðsins miðað við þá þykkt sem notuð er.

- .6 Húsgögn í stigagöngum skulu takmarkast við sæti. Þau skulu vera föst, og vera mest sex á hverju þilfari í hverjum stigagangi, af þeim stafa takmörkuð eldhætta og þau skulu ekki hindra undankomuleið farþega. Stjórnvaldi fánarikis er heimilt að leyfa aukasæti í aðalmóttöku innan stigagangs, ef þau eru föst, eldtraust og hindra ekki undankomuleið farþega. Húsgögn eru óheimil á göngum farþega og áhafnar sem eru undankomuleið frá klefasvæðum. Auk ofangreinds má heimila skápa úr eldtraustu efni undir þann öryggisbúnað sem reglur krefjast. Drykkjarvatnsbrunnar og ísmolavélar má hafa á göngum ef þær eru fastar og takmarka ekki breidd undankomuleiða. Sama gildir um blóma- eða plöntuskreytingar, stytur eða önnur listaverk svo sem málverk og listvefnað á göngum og í stigagöngum.
- .7 Málning, lökk og önnur áferðarefni, sem notuð eru á óvarða fleti innanskips skulu ekki geta myndað óhóflega mikinn reyk, eitraðar lofttegundir eða gufur.

SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

Í stað liðar .7 gildi eftirfarandi liður 7a:

- .7a Málning, lökk og önnur áferðarefni, sem notuð eru á óvarða fleti innanskips skulu ekki geta myndað óhóflega mikinn reyk, eitraðar lofttegundir eða gufur og skal það ákveðið í samræmi við IMO-kóðann um brunaprófunaraðferðir.
- .8 Grunnar á þilföllum í vistarverum, þjónusturýmum og stjórnstöðvum skulu vera úr samþykktum efnum, sem hvorki kviknar auðveldlega í, í samræmi við kóðann um brunaprófunaraðferðir sem kveðið er á um í IMO-ályktun A.687 (17) né valda hættu á eiturgasi eða sprengingum við háan hita.

SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

Í stað liðar .8: gildi eftirfarandi liður .8a:

- .8a Grunnar á þilföllum í vistarverum, þjónusturýmum og stjórnstöðvum skulu vera úr samþykktum efnum, sem hvorki kviknar auðveldlega í né valda hættu á eiturgasi eða sprengingum við háan hita, og skal það ákveðið í samræmi við IMO-kóðann um brunaprófunaraðferðir.

12 Ýmsir verkhlutar smíðinnar (R 35)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Í vistarverum, þjónusturýmum, stjórnstöðvum, göngum og stigum:

- .1 skulu holrúm á bak við loft, þiljur eða veggklæðningar hólfuð niður með þéttum dragsúgshindrunum með mest 14 m millibili;
- .2 skulu þessi holrými, að meðtöldum þeim sem eru á bak við veggklæðningar á stigagöngum, stokkum o.s.frv. í láréttri stöðu, vera lokuð við sérhvert þilfar.

13 Föst eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfi og sjálfvirkir ýringar-, eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfi (R 14) (R 36)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Í sérhverju aðskildu svæði skipa sem mega flytja 36 farþega eða færri og í skipum sem eru styttri en 24 metrar, hvort sem það er lóðrétt eða lárétt afmarkað, í öllum vistarverum, þjónusturýmum og stjórnstöðvum, nema rýmum þar sem eldhætta er minni, svo sem tómarýmum, hreinlætisaðstöðu o.s.frv., skal vera annaðhvort:

- .1 fast eldskynjunar- og eldviðvörunarkerfi af viðurkenndri gerð, í samræmi við ákvæði reglu II-2/A/9, og skal það uppsett og því komið fyrir þannig að það skynji eld í slíkum rýmum, þó skal það, í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skynja reyk á göngum, í stigum og á undankomuleiðum frá vistarverum, eða
 - .2 sjálfvirkt ýringar-, eldskynjunar- og eldviðvörunarkerfi af viðurkenndri gerð, í samræmi við ákvæði reglu II-2/A/8 eða viðmiðunarreglur Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um viðurkennt jafngilt ýringarkerfi, eins og kveðið er á um í IMO-ályktun A.800 (19), og skal það uppsett og því komið fyrir þannig að það verji slík rými, auk fasts eldskynjunar- og eldviðvörunarkerfis af viðurkenndri gerð, í samræmi við ákvæði reglu II-2/A/9, og skal það uppsett og því komið fyrir þannig að það skynji reyk á göngum, í stigum og á undankomuleiðum frá vistarverum.
- .2 Í skipum sem mega flytja fleiri en 36 farþega, þó ekki skipum sem eru styttri en 24 metrar, skal vera:
- sjálfvirkur ýringarbúnaður, eldskynjunar- og eldviðvörunarkerfi af viðurkenndri gerð, í samræmi við ákvæði reglu II-2/A/8 eða viðmiðunarreglum Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um viðurkennt jafngilt ýringarkerfi, eins og kveðið er á um í IMO-ályktun A.800 (19), í öllum þjónusturýmum, stjórnstöðvum og vistarverum, þar á meðal göngum og stigum.
- Annar valkostur er sá að í stjórnstöðvum, þar sem vatnsleki gæti valdið skemmdum á mikilvægum búnaði, sé sett upp viðurkennt, fast slökkvikerfi af annarri gerð.
- Setja skal upp fast eldskynjunar- og eldviðvörunarkerfi af viðurkenndri gerð, í samræmi við ákvæði reglu II-2/A/9, og skal það uppsett og því komið fyrir þannig að það skynji reyk í þjónusturýmum, stjórnstöðvum og vistarverum, þar á meðal göngum og stigum. Ekki er nauðsynlegt að setja upp reykskynjara á einka-baðherbergjum og eldhúsum.
- Í rýmum þar sem er lítil eða engin eldhætta, svo sem tómarýmum, almenningssalernum, koltvísýringsrýmum og áþekktum rýmum, þarf ekki að setja upp sjálfvirkt ýringarkerfi eða fast eldskynjunar- og viðvörunarkerfi.
- .3 Í vélarúmum sem eru ómönnuð tímabundið skal setja upp fast eldskynjunar- og eldviðvörunarkerfi af samþykkttri gerð, í samræmi við viðeigandi ákvæði reglu II-2/A/9.

Hönnun eldskynjunarkerfisins og staðsetning skynjaranna skal vera þannig að þeir nemi fljótt kviknun elds í hvaða hluta þessara rýma sem er og við allan eðlilegan gang vélanna og þær breytingar í loftræstingu sem búast má við vegna hugsanlegra hitabreytinga í umhverfinu. Notkun skynjunarkerfa, sem eingöngu byggjast á hitaskynjurum, skal óheimil nema í rýmum þar sem er takmörkuð lofthæð og þar sem notkun þeirra á sérstaklega við. Skynjunarkerfið skal gefa frá sér heyrnleg og sýnileg viðvörunarmerki, sem hvoru tveggja eru ólík viðvörunarmerkjum allra annarra kerfa, sem ekki gefa til kynna eld, á nægilega mörgum stöðum til að tryggja að viðvörunin heyrir og sjáist á stjórnþalli og af vélstjóra sem ber ábyrgð á vakt.

Þegar enginn er á stjórnþalli skal viðvörunarmerkið heyrast þar sem ábyrgur maður úr áhöfn skipsins er á vakt.

Eftir uppsetningu skal kerfið prófað við breytileg skilyrði að því er varðar gang vélar og loftræstingu.

14 Vörn sérstakra rýma (R 37)**.1 Ákvæði sem gilda um sérstök rými, hvort heldur er ofan eða neðan skilrúmsþilfars**

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B SEM MEGA FLYTJA FLEIRI EN 36 FARÞEGA:

.1 Almennt

- .1 Grundvallarreglan að baki ákvæða þessarar reglu er að þar sem venjuleg lóðrétt aðalsvæðaskipting kann að vera óframkvæmanleg í sérstökum rýmum verður jafngild vörn að nást í slíkum rýmum á grundvelli láréttar svæðaskiptingar og með notkun skilvirs, fasts slökkvikerfis. Samkvæmt þeirri aðferð getur lárétt svæði, að því er varðar þessa reglu, tekið til sérstakra rýma á fleiri en einu þilfari, að því tilskildu að heildarhæð fyrir ökutæki sé ekki yfir 10 metrar.
- .2 Kröfur reglna II-2/A/12, II-2/B/7 og II-2/B/9 um að viðhalda traustleika lóðréttar svæða skal gilda jafnt um þilför og þil sem afmarka lárétt svæði og greina þau hvort frá öðru og frá öðrum hlutum skipsins.

.2 Burðarvirkisvörn

- .1 Í nýjum skipum sem mega flytja fleiri en 36 farþega skulu þil og þilför, sem afmarka sérstök rými, vera einangruð samkvæmt staðli A-60. Þó má færa staðalinn niður í A-O ef öðru megin við skilrúmið er opið þilfarsrými (eins og skilgreint er í reglu 4.2.2 (5)), hreinlætis-aðstaða eða áþekkt rými (eins og skilgreint er í reglu 4.2.2 (9)) eða geymir, tómarými eða hjálparvélarum þar sem er lítil eða engin eldhætta (eins og skilgreint er í reglu 4.2.2 (10)).

Þar sem eldsneytisolíugeymar eru undir sérstöku rými er heimilt að færa staðalinn fyrir þilfarið milli slíkra rýma niður í A-0.

- .2 Í nýjum skipum sem mega flytja 36 farþega eða færri og í gömlum skipum í B-flokki sem mega flytja fleiri en 36 farþega skulu þil, sem afmarka sérstök rými, vera einangruð eins og kveðið er á um fyrir rými í flokki 11 í töflu 5.1 í 5. reglu og láréttar afmarkanir eins og kveðið er á um fyrir rými í flokki 11 í töflu 5.2 í 5. reglu.
- .3 Á stjórnþalli skulu vera álestrartæki sem sýna fyrir hverja einstaka eldvarnarhurð, sem liggur að eða frá sérstöku rými, hvort hún sé lokuð.

Hurðir á dyrum í sérstöku rými skulu vera smíðaðar þannig að ekki sé hægt að hafa þær stöðugt opnar og þær skulu hafðar lokaðar meðan skipið er á ferð.

.3 Fast slökkvikerfi

Í sérhverju sérstöku rými skal vera viðurkennt fast vatnsúðakerfi sem stjórna má handvirkt, sem skal ná yfir alla hluta sérhvers þilfars og ökutækjapalls í slíku rými.

Í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skulu slík vatnsúðakerfi hafa:

- .1 þrýstingsmæli á soggreinarloka,
- .2 skýrar merkingar á hverjum soggreinarloka þar sem tilgreint er hvaða rýmum hann þjónar,
- .3 leiðbeiningar um viðhald og stjórnun, staðsettar í lokarými, og

.4 nægan fjöldi tæmingarloka.

Stjórnvaldi fánaríkis er heimilt að leyfa notkun annars fasts slökkvikerfis sem sýnt hefur verið fram á, með allsherjarprófun við aðstæður þar sem líkt er eftir eldsvoða þar sem kviknað hefur í bensinleka í sérstöku rými, að er ekki síður skilvirkt til að ráða niðurlögum elds sem gæti kviknað í slíku rými. Slíkt fast vatnsúðakerfi eða annað jafngilt slökkvikerfi skal samrýmast ákvæðum IMO-ályktunar A.123 (V) auk þess sem tekið skal tillit til umburðarbréfs siglingaöryggisnefndar IMO, MSC/Circ. nr. 914 „leiðbeiningar við viðurkenningu á öðrum vatnsslökkvikerfum til notkunar í sérstökum rýmum“.

.4 Brunavarsla og eldskynjun

- .1 Hafa skal skilvirkt brunavörslukerfi í sérstökum rýmum. Í sérhverju slíku rými, þar sem ekki er brunavarsla í formi stöðugar brunavaktar meðan á sjóferð stendur, skal vera fast eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfi af viðurkenndri gerð sem er í samræmi við ákvæði reglu II-2/A/9. Fasta eldskynjunarkerfið skal vera þannig að það nemi fljótt kviknun elds. Gerð og staðsetning skynjara og bil á milli þeirra skulu ákveðin með tilliti til áhrifa loftræstingar og annarra þátta sem máli skipta.

Í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skal kerfið prófað eftir uppsetningu við venjuleg loftræstingarskilyrði og gefa heildarsvörunartíma sem stjórnvald fánaríkisins sættir sig við.

- .2 Handboðar skulu vera eftir þörfum í sérstökum rýmum og einn staðsettur nálægt hverjum útgangi úr slíkum rýmum.

Í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skal handboðum komið fyrir þannig að handboði sé ekki í meira en 20 metra fjarlægð frá neinum stað í rýminu.

.5 Handslökkvitæki

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ FYRIR 1. JANÚAR 2003 OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

.5a Í sérhverju sérstöku rými skulu vera:

- .1 að minnsta kosti þrír þokustútar,
- .2 eitt froðuhandslökkvitæki í samræmi við ákvæði reglu II-2/A/6.2, að því tilskildu að a.m.k. tvö slík tæki séu í skipinu til nota í slíku rými, og
- .3 að minnsta kosti eitt handslökkvitæki sem staðsett er við hvern aðgang að slíku rými.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

- .5b Handslökkvitæki skulu vera á hverri þilfarshæð í sérhverju farmrými eða hólfi, sem ökutæki eru flutt í, með mest 20 m millibili, beggja megin í rýminu. Að minnsta kosti eitt handslökkvitæki skal vera við hvern aðgang að slíku rými.

Auk þess skal eftirfarandi slökkvibúnaður vera í sérstökum rýmum:

- .1 að minnsta kosti þrír þokustútar, og

- .2 eitt froðuhandslökkvitæki í samræmi við ákvæði kóðans um brunaöryggiskerfi, að því tilskildu að a.m.k. tvö slík tæki séu í skipinu til nota í slíku ekjurými.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

.6 Loftræstikerfi

- .1 Í hverju sérstökum rými skal vera nægilega skilvirkt vélrænt loftræstikerfi til að skipta út lofti að minnsta kosti 10 sinnum á klukkustund. Kerfið í slíkum rýmum skal vera algjörlega aðskilið frá öðrum loftræstikerfum og ætíð vera í gangi þegar ökutæki eru í rýmunum. Fjöldi loftskipta skal fjölga í að minnsta kosti 20 á meðan ökutækjum er ekið um borð og frá borði.

Loftrásir loftræstikerfa, sem þjóna sérstökum rýmum og sem hægt er að loka tryggilega, skulu aðskilin frá sérhverju slíku rými. Kerfinu skal vera hægt að stjórna frá stað utan rýmanna.

- .2 Loftræsting skal vera með þeim hætti að hvorki myndist lagskipting lofts né loftgöt.

- .3 Á stjórnspalli skal vera búnaður sem sýnir hvort dregið hefur úr loftræstigetun eða hún fallið niður.

- .4 Gera skal ráðstafanir til þess að hægt sé að loka fljótt og vel fyrir loftræstikerfi ef upp kemur eldur, að teknu tilliti til veðurs og sjólags.

- .5 Loftrásir, þ.m.t. brunaspjöld, skulu gerð úr stáli og uppsetning þeirra skal fullnægja kröfum stjórnvalds fánaríkisins.

Í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skulu loftrásir sem liggja í gegnum lárétt svæði eða vélarúm vera stálrásir í flokki A-60 sem smíðaðar eru í samræmi við reglur II-2/B/9.2.3.1.1 og II-2/B/9.2.3.1.2.

.2 *Viðbótarákvæði sem gilda eingöngu um sérstök rými ofan skilrúmsþilfars*

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

1.1 Niðurföll

Með tilliti til þess að skipið gæti tapað stöðugleika ef mikið vatnsmagn safnaðist fyrir á þilfari eða þilföllum í kjölfar notkunar á fasta vatnsúðakerfinu skal koma fyrir niðurföllum til að tryggja að hægt sé að veita þessu vatni í skyndi beint fyrir borð.

NÝ EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B:

1.2 Frárennsli

- 1.2.1 Frárennislókar fyrir niðurföll, búnir lokunarþúnaði sem stýra má frá stað fyrir ofan skilrúmsþilfar í samræmi við ákvæði alþjóðasamþykktarinnar um hleðslumerki skipa, skulu hafðir opnir meðan skip eru á hafi úti.

- 1.2.2 Öll notkun lokanna, sem um getur í undirlið 1.2.1, skal skráð í skipsdagbók.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

.2 Varúðarráðstafanir gegn því að kvikni í eldfimum gufum

- .1 Á sérhverju þilfari eða palli, ef hann er fyrir hendi, sem ökutæki eru flutt á og þar sem búast má við að sprengifimar gufur safnist fyrir, að undanskildum pöllum með nægilega stórum opum til að hleypa bensínufum niður á við, skal búnaði sem gæti valdið því að kviknaði í eldfimum gufum, einkum rafbúnaði og raflögnum, komið fyrir að minnsta kosti 450 mm fyrir ofan þilfarið eða pallinn. Rafbúnaður, sem komið er fyrir í meira en 450 mm hæð fyrir ofan þilfar eða pall skal vera umluktur og varinn þannig að komið sé í veg fyrir neistaflug. Ef það er hins vegar nauðsynlegt, með tilliti til öruggrar notkunar skipsins, að rafbúnaður og raflagnir séu í minna en 450 mm hæð fyrir ofan þilfar eða pall er heimilt að setja slíkan búnað og lagnir þannig upp, að því tilskildu að hann hafi öryggisviðurkenningu sem samþykktur til nota þegar um er að ræða sprengifima blöndu bensíns og lofts.
- .2 Rafbúnaður og raflagnir, sem komið er fyrir í útblástursloftrás, skulu vera af gerð sem viðurkennd er til notkunar í sprengifimri blöndu bensíns og lofts og skal útrás frá sérhverri útblástursloftrás staðsett á öruggum stað með tilliti til annarra mögulegra íkveikjuvalda.

.3 *Viðbótarákvæði sem gilda eingöngu um sérstök rými neðan skilrímsþilfars*

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

.1 Austurs- og skólpdæling

Með tilliti til þess að skipið gæti tapað stöðugleika ef mikið vatnsmagn safnaðist fyrir á þilfari eða ofan á geymi í kjölfar notkunar á fasta vatnsúðakerfinu er stjórnvaldi fánaríkisins heimilt að krefjast þess að fyrir hendi séu dælur og frárennsliskerfi til viðbótar því sem fram kemur í ákvæðum reglu II-1/C/3.

Í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skal stærð frárennsliskerfisins miðast við að geta fjarlægt ekki minna en 125% af samanlagðri afkastagetu bæði vatnsúðakerfisdeilanna og þess fjölda brunaslöngustúta sem krafist er. Lokum á frárennsliskerfinu skal vera hægt að stjórna utan varða rýmisins frá stað í nágrenni við stjórnþæki slökkvikerfisins. Rúmtak austurbrunna skal vera nægilegt og skulu þeir vera á hlið skips í ekki meira en 40 m fjarlægð hver frá öðrum í hverju vatnsheldu rými

.2 Varúðarráðstafanir gegn því að kvikni í eldfimum gufum

- .1 Rafbúnaður og raflagnir, ef slíkt er fyrir hendi, skulu vera af gerð sem hentar til notkunar í sprengifimum blöndum bensíns og lofts. Notkun annars búnaðar, sem getur valdið því að kvikni í eldfimum gufum, er óheimil.
- .2 Rafbúnaður og raflagnir, sem komið er fyrir í útblástursloftrás, skulu vera af gerð sem viðurkennd er til notkunar í sprengifimri blöndu bensíns og lofts og skal útrás frá sérhverri útblástursloftrás staðsett á öruggum stað með tilliti til annarra mögulegra íkveikjuvalda.

.4 *Varanleg op*

SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

Varanleg op á útsíðu skipsins, í endum sérstakra rýma eða þilfarinu fyrir ofan skulu staðsett þannig að eldur í sérstaka rýminu stofni ekki í hættu geymslusvæðum fyrir björgunarför og stöðum þar sem farið er um borð í þau eða vistarverum, þjónusturýmum og stjórnstöðvum í yfirbyggingum og þilfarshúsum fyrir ofan sérstöku rýmin.

15 Brunavarsla, eldskynjun, viðvörunarbúnaður og kallkerfi (R 40)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Setja ber upp handboða í samræmi við ákvæði reglu II-2/A/9.
- .2 Öll skip skulu ætíð, þegar þau eru á hafi úti eða í höfn (nema þegar þau eru ekki í notkun), vera þannig mönnuð eða búin að tryggja sé að ábyrgur maður úr áhöfn skipsins verði þegar í stað var við hvers konar brunaviðvörunarkerfi.
- .3 Koma skal upp sérstöku viðvörunarkerfi, sem stjórnað er frá stjórnþalli eða eldvarnarstöð, til að safna áhöfninni saman. Þetta viðvörunarkerfi má vera hluti af almennu viðvörunarkerfi skipsins en það verður að vera hægt að nota það óháð viðvörunarkerfi í farþegarýmum.
- .4 Kallkerfi eða önnur skilvirk boðskiptaleið skal vera í öllum vistarverum, þjónusturýmum, stjórnstöðvum og á opnum þilföllum.

Í nýjum skipum í flokki B, C og D, sem smíðuð eru 1. janúar 2003 eða síðar, skal þetta kallkerfi uppfylla kröfur reglu III/6.5.

- .5 NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Í skipum sem mega flytja fleiri en 36 farþega skal vera skilvirkt brunavörslukerfi svo að greina megi fljótt ef eldur kviknar. Sérhver brunavörður skal þjálfður til að þekkja fyrirkomulag skipsins, sem og staðsetningu og virkni hvers konar búnaðar sem hann eða hún kynni að þurfa að nota. Sérhver brunavörður skal fá í hendur tvíátta talstöðvarbúnað.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .6 Í skipum, sem mega flytja fleiri en 36 farþega, skal viðvörunarbúnaður, með skynjurum fyrir kerfin sem kveðið er á um í reglu 13.2, vera staðsettur í aðalstjórnstöð, sem er alltaf mönnuð. Auk þess skal fjarstýring til að loka eldvarnarhurðum og loftræstiviftum vera miðlæg á sama stað. Áhöfn skal geta sett loftræstivifturnar aftur af stað frá stjórnstöðinni sem er alltaf mönnuð. Á stjórnborði í aðalstjórnstöðinni skal vera hægt að sjá hvort dyr með eldvarnarhurðum eru opnar eða lokaðar, hvort skynjarar, viðvörunarkerfi og viftur séu í gangi eða slökkt á þeim. Ætíð skal vera straumur á stjórnborðinu og það vera tengt sjálfvirkum búnaði sem skiptir yfir á varaafstöð ef venjulegur rafali bregst. Stjórnborðið skal fá afl sitt frá aðalrafaflostöð og neyðarrafaflostöð sem skilgreindar eru í reglu II-1/D/3, nema annað fyrirkomulag sé leyft samkvæmt reglunum, eftir því sem við á.
- .7 Stjórnborðið skal vera hannað samkvæmt meginreglunni um virkt öryggi, t.d. því að opin rafrás í skynjara setji viðvörunarkerfið af stað.

16 Endurbætur gamalla skipa í flokki B sem mega flytja fleiri en 36 farþega (R 41-I)

Auk krafna sem gilda fyrir gömul skip í flokki B í þessum kafla II-2 skulu gömul skip í flokki B, sem mega flytja fleiri en 36 farþega, uppfylla eftirfarandi kröfur:

- .1 Eigi síðar en 1. október 2000:
 - .1 skulu vera reykskynjara- og viðvörunarkerfi af viðurkenndri gerð, í samræmi við ákvæði reglu II-2/A/9, í öllum vistarverum og þjónusturýmum, stigagöngum og göngum. Ekki þarf að setja slík kerfi upp á einkabaðherbergjum og rýmum þar sem er lítil eða engin eldhætta svo sem í tómarýmum og áþekktum rýmum. Hitaskynjarar skulu settir upp í eldhúsum í stað reykskynjara,

- .2 skulu einnig vera reykskynjarar, tengdir við eldskynjunar- og viðvörunarkerfið, í loftum í stigum og göngum á þeim svæðum þar sem loft eru úr eldfimu efni,
- .3.1 skulu eldvarnarhurðir á lómum á afmörkunum stigaganga og lóðrétt afmarkaðra aðalsvæða og eldhúss, sem yfirleitt eru hafðar opnar, vera sjálflokandi og hægt að loka þeim frá aðalstjórnstöð og frá stað við dyrnar,
- .3.2 skal stjórnborði komið fyrir í aðalstjórnstöðinni, sem er alltaf mönnuð, sem gefur til kynna hvort eldvarnarhurðir á þiljum stigaganga, þiljum, sem afmarka lóðrétt aðalsvæði, og afmörkunum eldhúsa, eru lokaðar,
- .3.3 skulu loftrásir frá gufugleypum í eldhúsum, sem líklegt er að fíta safnist fyrir í og sem liggja í gegnum vistarverur eða rými, sem í eru brennanleg efni, vera smíðaðar úr skilrúmunum í A-flokki. Á hverri loftrás frá gufugleypi í eldhúsi skal vera eftirfarandi:
 - .1 fitugildra, sem auðvelt er að fjarlægja til hreinsunar, nema annað viðurkennt fituhreinsikerfi sé notað,
 - .2 brunaspyjald, sem staðsett er á neðri enda loftrásarinnar,
 - .3 búnaður, sem unnt er að stjórna úr eldhúsinu, til að stöðva útblásturinn,
 - .4 fastur búnaður til að slökkva eld í loftrásinni, og
 - .5 lúgur á viðeigandi stöðum fyrir eftirlit og þríf,
- .3.4 er einungis heimilt að hafa almenningssalerni, lyftur, skápa úr eldtraustu efni undir öryggisbúnað og opna upplýsingabása innan afmarkana stigaganga. Önnur rými, sem fyrir eru, innan stigaganga:
 - .1 skulu tæmd og þeim lokað til frambúðar og þau aftengd rafkerfinu, eða
 - .2 skulu aðskilin frá stigaganginum með skilrúmunum í A-flokki í samræmi við 5. reglu. Frá slíkum rýmum má vera beinn aðgangur að stigagöngum um hurðir í A-flokki, í samræmi við 5. reglu, og að því tilskildu að yringarkerfi sé fyrir hendi í þessum rýmum. Þó mega klefar ekki opnast beint inn í stigaganga,
- .3.5 má ekki vera beinn aðgangur að stigagöngum úr rýmum, öðrum en almennum rýmum, göngum, almenningssalernum, sérstökum rýmum, öðrum stigum, sem krafist er samkvæmt reglu 6.1.5, opnum þilfarsrýmum eða rýmum, sem heyra undir lið .3.4.2 hér að framan,
- .3.6 má halda eldri vélarúmunum í flokki 10, sem lýst er í reglu II-2/B/4, og skrifstofum í tengslum við upplýsingabása, sem opnast beint inn í stigaganga, að því tilskildu að þau séu varin með reykskynjurum og að í skrifstofum, sem tengjast upplýsingabásunum, séu aðeins húsgögn sem takmörkuð eldhætta stafar af,
- .3.7 skulu neyðarútgangar, þ.m.t. stigar og útgangar, auk neyðarlýsingar sem krafist er í reglum II-1/D/3 og III/5.3, vera merktir á öllum hlutum undankomuleiðarinnar, þar með talið hornum og gangamótum, með ljósum eða sjálflysandi listum til leiðbeiningar sem staðsettir eru ekki hærra en 0,3 m fyrir ofan þilfar. Af merkingunni verða farþegarnir að geta borið kennsl á allar undankomuleiðir og séð auðveldlega útganga frá þeim. Sé raflýsing notuð skal hún knúin með neyðaraflgjafa og komið þannig fyrir að þótt eitt stakt ljós eða bútur af ljóslistanum virki ekki þjóni merkingin samt sem áður tilgangi sínum. Enn fremur skulu allar merkingar undankomuleiða, og um staðsetningu eldvarnarbúnaðar, vera úr sjálflysandi efni eða merktar með ljósi. Stjórnvöld fánaríkisins skulu tryggja að lýsing af þessu tagi eða sjálflysandi búnaður hafi verið metinn, prófaður og honum beitt í samræmi við viðmiðunarreglurnar sem kveðið er á um í IMO-ályktun A.752 (18) eða ISO-staðli 15370-2001,
- .3.8 skal almennt neyðarviðvörunarkerfi vera til staðar. Viðvörunarmerki skulu heyrast um allar vistarverur, vinnurými þar sem áhöfn er jafnan að störfum og opin þilfö, og hljóðþrýstistig þess uppfylla staðla kóðans um viðvörunarkerfi og álesturstæki sem samþykktur var í IMO-ályktun A.686 (17),

- .3.9 skal kallkerfi eða önnur skilvirk boðskiptaleið vera um allar vistarverur, þjónusturými, aðalstjórnstöðvar og á opnum þilförum,
- .3.10 húsgögn í stigagöngum skulu takmarkast við sæti. Þau skulu vera föst, vera mest sex sæti á hverju þilfari í hverjum stigagangi, af þeim skal stafa takmörkuð eldhætta og þau skulu ekki hindra undan-
komuleið farþega. Stjórnvaldi fánaríkis er heimilt að leyfa aukasæti í aðalmóttöku innan stigagangs, ef þau eru föst, eldtraust og hindra ekki undan-
komuleið farþega. Húsgögn eru óheimil á göngum farþega og áhafnar sem eru undan-
komuleið frá klefasvæðum. Auk ofangreinds má heimila skápa úr eldtraustu efni undir þann öryggisbúnað sem reglur krefjast.
- .2 Eigi síðar en 1. október 2003:
- .1 skulu allir stigar í vistarverum og þjónusturýmum byggðir upp með stálgrind, nema ef stjórnvald fánaríkis leyfir notkun annars jafngilds efnis, og vera umluktir skilrúmunum í A-flokki og búnir lokunarbúnaði fyrir öll op nema hvað:
- .1 stigi sem liggur aðeins á milli tveggja þilfara þarf ekki að vera umluktur að því tilskildu að eldtraustleika þilfarsins sé viðhaldið með viðeigandi þiljum eða hurðum í einu milliþilfars-
rými. Ef stigi er umluktur á einu milliþilfarsrými skulu þilin umhverfis hann vera varin í samræmi við töflurnar um þilför í 5. reglu,
- .2 koma má fyrir opnum stigum í almennu rými, að því tilskildu að þeir liggi að fullu innan rýmisins,
- .2 skal vera í vélarúmunum fast slökkvikerfi í samræmi við ákvæði reglu II-2/A/6,
- .3 skulu loftrásir loftræstikerfis, sem liggja í gegnum skilrúm milli lóðrétt afmarkaðra aðalsvæða, búnar sjálflokandi brunaspjaldi með varaöryggisbúnaði sem tekur við ef aðalöryggisbúnaður bilar og sem einnig má loka handvirkt beggja vegna skilrúmsins. Auk þess skal sjálflokandi brunaspjöldum með varaöryggisbúnaði, sem tekur við ef aðalöryggisbúnaður bilar og sem stýra má handvirkt innan úr umlukta rýminu, komið fyrir í öllum loftrásum sem þjóna bæði vistarverum, þjónusturýmum og stigagöngum þar sem þær liggja í gegnum afmarkanir slíkra rýma. Í loftrásum, sem liggja í gegnum skilrúm á aðaleldvarnarsvæðum án þess að þær þjóni rýmum beggja vegna við eða sem liggja í gegnum afmarkanir stigaganga án þess að þjóna því umlukta rými, þurfa ekki að vera brunaspjöld að því tilskildu að loftrásirnar séu smíðaðar og einangraðar samkvæmt staðli A-60 og á þeim séu engin op inn í stigaganginn eða stokkinn á hliðinni sem ekki er þjónað beint,
- .4 skulu sérstök rými vera í samræmi við ákvæði reglu II-2/B/14,
- .5 skal vera hægt að losa allar eldvarnarhurðir á afmörkunum stigaganga, þiljum sem afmarka lóðrétt aðalsvæði og mörkum eldhúsa, sem yfirleitt eru hafðar opnar, frá aðalstjórnstöð og frá stað við dyrnar,
- .6 Gilda kröfur liðar .1.3.7 í þessari reglu einnig um vistarverur.
- .3 Eigi síðar en 1. október 2005 eða 15 árum eftir daginn sem smíði skipsins lauk, hvort heldur er seinna:
- .1 skal vera í vistarverum, þjónusturýmum, umluktum stigum og göngum sjálfvirkt ýringarkerfi, eldskynjunar- og eldviðvörðunarkerfi í samræmi við ákvæði reglu II-2/A/8 eða viðmiðunarreglur Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um viðurkennt jafngilt ýringarkerfi sem kveðið er á um í IMO-
ályktun A.800 (19).

.17 Sérkröfur um skip sem flytja hættulegan farm (R 41)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ FYRIR 1. JANÚAR 2003 OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B:

Kröfur SOLAS-reglugerðar II-2/54 skulu gilda, eftir því sem við á, um farþegaskip sem flytja hættulegan farm.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

Kröfur 19. reglu í G-hluta kafla II-2 í SOLAS-samþykktinni, eins og hún var endurskoðuð fyrir 1. janúar 2003, skulu gilda, eftir því sem við á, um farþegaskip sem flytja hættulegan farm.

18 Sérkröfur um þyrluaðstöðu

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

Skip búin þyrlupöllum skulu uppfylla kröfur 18. reglu í G-hluta kafla II-2 í SOLAS-samþykktinni, eins og hún var endurskoðuð fyrir 1. janúar 2003.

KAFLI III**BJÖRGUNARBÚNAÐUR****1 Skilgreiningar (R 3)**

NÝ OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

Í þessum kafla skulu skilgreiningar í reglu III/3 í SOLAS-samþykktinni frá 1974 gilda, með áorðnum breytingum, nema annars sé sérstaklega getið.

2 Fjarskipti, björgunarför og léttbátar, einstaklingsbjörgunarbúnaður (R 6 + 7 + 18 + 21 + 22)

NÝ OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

Öll skip skulu búin að minnsta kosti þeim neyðarfjarskiptabúnaði, ratsjársvörum, einstaklingsbjörgunarbúnaði, björgunarförum og léttbátum, neyðarblysum og línubýssum sem tilgreind eru í eftirfarandi töflu og athugasemdum með henni samkvæmt flokki viðkomandi skips.

Allur fyrrnefndur búnaður, þ.m.t. sjósetningarbúnaður þegar við á, skal uppfylla ákvæði í reglum III. kafla í viðauka við SOLAS-samþykktina frá 1974, með áorðnum breytingum, nema annars sé sérstaklega getið í eftirfarandi liðum.

Auk þess skulu vera um borð í hverju skipi björgunargallar og einangrunarpokar fyrir þá menn sem ætlað er að fara í lífbáta og léttbáta að því marki sem krafist er í reglu III. kafla viðaukans við SOLAS-samþykktina frá 1974, með áorðnum breytingum.

Í skipum, sem ekki eru búin lífbátum eða léttbátum, skulu skal vera a.m.k. einn björgunargalli um borð til björgunar. Slíkur hlífðarfatnaður þarf þó ekki að vera um borð ef skipið er eingöngu í siglingum í hlýju loftslagi þar sem stjórnvald telur ekki þörf á einangrunarpokum af þessu tagi.

Flokkur skipa	B		C		D	
Fjöldi um borð (N)	> 250	≤ 250	> 250	≤ 250	> 250	≤ 250
Björgunarför ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ :						
— gömul skip	1,10 N	1,10 N	1,10 N	1,10 N	1,10 N	1,10 N
— ný skip	1,25 N	1,25 N	1,25 N	1,25 N	1,25 N	1,25 N
Léttbátar ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾	1	1	1	1	1	1
Björgunarhringir ⁽⁶⁾	8	8	8	4	8	4
Björgunarvesti ⁽⁸⁾ ⁽⁹⁾	1,05 N	1,05 N	1,05 N	1,05 N	1,05 N	1,05 N
Björgunarvesti barna	0,10 N	0,10 N	0,10 N	0,10 N	0,10 N	0,10 N
Neyðarblys ⁽⁷⁾	12	12	12	12	6	6
Línubýssur	1	1	1	1	—	—
Ratsjársvavar	1	1	1	1	1	1
Tvíátta metrabylgju-talstöðvarbúnaður (VHF)	3	3	3	3	3	2

⁽¹⁾ Björgunarför geta verið lífbátar, sem uppfylla ákvæði liðar 4.5 eða 4.6 eða 4.7 í LSA-kóðanum, eða björgunarflekar sem uppfylla ákvæði liðar 4.1 í LSA-kóðanum og annars tveggja liða 4.2 eða 4.3 í LSA-kóðanum. Þar að auki skulu björgunarflekar á ekjufarþegaskipum uppfylla ákvæði reglu III/5-1.2.

Þar sem er rökstuðningur er fyrir því vegna farsviða um varin siglingasvæði eða vegna hagstæðs veðurfars farsviðsins er stjórnvöldum fánaríkisins heimilt að samþykka, ef slíku er ekki hafnað af gestaríkinu:

- opna uppblásanlega björgunarvendifleka, sem ekki uppfylla ákvæði liðar 4.2 eða 4.3 í LSA-kóðanum, svo framarlega sem slíkir flekar uppfylla að öllu leyti ákvæði 10. viðauka í reglum fyrir hraðskreið skip,
- björgunarfleka sem ekki uppfylla ákvæði liða 4.2.2.2.1 og 4.2.2.2.2 í LSA-kóðanum um kuldaeinangrun botna björgunarfleka.

Björgunarför fyrir gömul skip í flokkum B, C og D skulu uppfylla viðkomandi ákvæði SOLAS-samþykktarinnar frá 1974 fyrir gömul skip, með áorðnum breytingum við samþykkt þessarar tilskipunar.

Í stað björgunarflekanna og sjósetningarbúnaðarins, sem krafist er í töflunni, mega koma eitt eða fleiri kerfi með sömu afkastagetu til rýmingar skips, sem uppfylla ákvæði liðar 6.2 í LSA-kóðanum.

⁽²⁾ Björgunarförum skal dreift jafnt á bæði borð skipsins, eftir því sem unnt er.

⁽³⁾ Fjöldi björgunarfara skal vera í samræmi við þær prósentutölur sem nefndar eru í töflunni hér að framan og samantöld burðargeta björgunarfara og viðbótarbjörgunarfleka skal vera 110% þess fjölda manna sem skipið hefur leyfi til að bera (N). Á skipinu skal vera nægur fjöldi björgunarfara þannig að ef eitt björgunarfara tapast eða verður óvirkt skulu þau björgunarför, sem eftir eru, hafa samantagða burðargetu sem nemur að minnsta kosti þeim fjölda sem skipið hefur leyfi til að flytja.

⁽⁴⁾ Fjöldi lífbáta og/eða léttbáta skal vera nægur til þess að enginn einn lífbátur og/eða léttbátur þurfi að sinna meira en níu björgunarflekum ef skipið er yfirgefið af þeim fjölda manna sem það hefur leyfi til að flytja.

⁽⁵⁾ Léttbátar skulu búnir eigin sjósetningarbúnaði til sjósetningar og upptöku.

Ef léttbátur uppfyllir ákvæði liðar 4.5 eða 4.6 í LSA-kóðanum þá má telja hann með í heildarburðargetu björgunarfara sem tilgreind eru í töflunni hér að framan.

Að minnsta kosti einn léttbátur á ekjufarþegaskipi skal vera hraðskreiður léttbátur sem uppfyllir ákvæði reglu III/5-1.3.

Ef stjórnvald fánaríkis telur ómögulegt að koma léttbáti fyrir á skipi má undanþiggja skipið frá því að vera búð léttbáti svo framarlega sem það uppfyllir eftirfarandi ákvæði:

- skipið er þannig gert eða útbúið að hægt sé að ná hjálparvana manni úr sjónum,
- að fylgjast megi með því að hjálparvana manni sé náð úr sjónum frá stjórnpalli, og
- að skipið hafi næga stjórnhæfni til að nálgast og ná manni úr sjó við verstu aðstæður.

⁽⁶⁾ Að minnsta kosti einn björgunarhringur á hvoru borði skips skal búinn flotlínu sem er ekki styttri en tvisvar sinnum hæðin frá þeim stað þar sem hringurinn er geymdur að vatnslínu skipsins við léttustu hleðslu eða 30 metrar, hvort sem er lengra.

Tveir björgunarhringir skulu búnir sjálfstendandi reykt og ljósmerkjum og skal unnt að hleypa þeim fljótt niður frá stjórnpalli. Aðrir björgunarhringir skulu búnir sjálfstendandi ljósum sem uppfylla ákvæði liðar 2.1.2 í LSA-kóðanum.

⁽⁷⁾ Neyðarblys sem uppfylla ákvæði liðar 3.1 í LSA-kóðanum skulu geymd á stjórnpalli eða við stýri.

⁽⁸⁾ Björgunarvesti um borð í ekjufarþegaskipum skulu uppfylla ákvæði reglu III/5-1.5.

⁽⁹⁾ Uppblásanleg björgunarvesti skulu vera til staðar fyrir hvern þann sem þarf að sinna störfum á opnum svæðum um borð. Þessi uppblásanlegu björgunarvesti má telja með í heildarfjölda björgunarvesta sem krafist er samkvæmt þessari tilskipun.

3 Neyðarviðvaranir, leiðbeiningar um notkun búnaðar, björgunarhandbækur, söfnunarlistar og neyðaráætlanir (R 6 + 8 + 9 +19 +20)

NÝ OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

Öll skip skulu búin:

.1 *Almennu neyðarviðvörðunarkerfi (R 6.4.2)*

Það verður að uppfylla ákvæði liðar 7.2.1.1 í LSA-kóðanum og vera hentugt til að boða farþega og áhöfn til söfnunarstöðva og hefja aðgerðir samkvæmt söfnunarlista.

Á öllum skipum, sem mega flytja fleiri en 36 farþega, skal vera, til viðbótar neyðarviðvörðunarkerfi, kallkerfi sem beita má frá stjórnþalli. Kerfið skal þannig gert og komið fyrir að fólk með eðlilega heyrn heyri skilaboð, sem flutt eru í kerfinu, á öllum stöðum í skipinu þar sem fólk er að öllu jöfnu á meðan aðalvél skipsins er í gangi.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

Heyrast skal í almenna neyðarviðvörðunarkerfinu á öllum opnum þilföllum og lágmarkshljóðþrýstistig neyðarviðvörðunarkerkisins skal vera í samræmi við liði 7.2.1.2 og 7.1.2.3 í LSA-kóðanum.

.2 *Kallkerfi (R 6.5).*

2.1 Til viðbótar ákvæðum í reglu II-2/B/15.4 og liðar .1 skulu öll farþegaskip, sem mega flytja fleiri en 36 farþega, búin kallkerfi. Viðvíkjandi gömlum skipum skulu ákvæði liða .2.2, .2.3 og .2.5 gilda, með fyrirvara um lið .2.6, frá fyrstu reglubundnu aðalskoðun eftir dagsetningu þá sem vísað er til í 1. mgr. 14. gr. í þessari tilskipun.

.2.2 Kallkerfið skal vera með hátölurum og fært um að senda tilkynningar til allra rýma þar sem áhöfn eða farþegar, eða báðir hópar, eru undir venjulegum kringumstæðum og til söfnunarstöðva. Kallkerfið skal leyfa útvörpun skilaboða frá stjórnþalli og öðrum þeim stöðum í skipinu sem stjórnvald fánaríkisins telur nauðsynlega. Miða skal uppsetningu þess við lélegan hljómburð og ekki má krefjast neinnar aðgerðar af hálfu þess sem talað er til.

.2.3 Kallkerfið skal vera lokað fyrir óheimilli notkun og skal heyrist í því yfir almennan hávaða í öllum rýmum sem getið er í .2.2 og á því skal vera búnaður til að grípa inn í frá stjórnþalli og öðrum þeim stöðum í skipinu, sem stjórnvald fánaríkisins telur nauðsynlega, þannig að útvarpa megí neyðartilkyningum þótt slökkt hafi verið á hátölurum í einstökum rýmum, lækkað í hátalarastyrk þeirra eða verið sé að nota kallkerfið í öðrum tilgangi.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

Lágmarkshljóðþrýstistig við útvörpun neyðartilkyninga skal vera í samræmi við lið 7.2.2.2 í LSA-kóðanum.

.2.4 NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

.1 Kallkerfið skal vera búíð að minnsta kosti tveimur rásum sem skulu vera nægilega langt hver frá annarri alla leið og búnar tveimur aðskildum mögnurum, og

.2 stjórnvald fánaríkis skal samþykkja kallkerfið og afkastagetu þess að teknu tilliti til tilmæla Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO).

.2.5 Kallkerfið skal vera tengt neyðarraflegjafanum.

.2.6 Í gömlum skipum, sem eru búin eldri kallkerfum sem stjórnvald fánaríkis hefur samþykkt og uppfylla í aðalatriðum ákvæði liða .2.2, .2.3 og .2.5, þarf ekki að endurnýja kerfin.

.3 *Söfnunarlistar og neyðarfyrirmæli (R 8)*

Tryggt skal að öllum um borð séu látin í té skýr fyrirmæli sem fylgja ber á neyðarstundum og skulu þau vera í samræmi við IMO-ályktun A.691 (17).

Söfnunarlistar og neyðarfyrirmæli, sem uppfylla ákvæði SOLAS-reglu III/37, skulu sett upp á áberandi stöðum í skipinu, þ.m.t. stjórnþallur, vélarúm og vistarverur áhafnar.

Teikningar og fyrirmæli á viðeigandi tungumálum skulu sett upp í farþegaklefum og á áberandi stöðum við söfnunarstöðvar og í öðrum farþegarýmum og skulu þau upplýsa farþega um:

- i) söfnunarstöð þeirra,
- ii) nauðsynleg viðbrögð á neyðarstundum,
- iii) hvernig eigi að klæða sig í björgunarvesti.

Sá sem ber ábyrgð á fjarskiptum á neyðarstundum, í samræmi við SOLAS-reglu IV/16, skal ekki hafa aðrar skyldur á slíkum stundum. Það skal koma fram á söfnunarlistum og fyrirmælum um viðbrögð á neyðarstundu.

.4 *Leiðbeiningar um notkun búnaðar (R 9)*

Spjöld og merkingar skulu sett upp á eða við björgunarför og sjósetningarbúnað þeirra og skulu:

- i) skýra tilgang stjórnbúnaðar og hvernig honum skal beitt og upplýsa um leiðbeiningar og aðvaranir,
- ii) vera vel sýnileg við neyðarlýsingu,
- iii) vera með táknum í samræmi við IMO-ályktun A.760(18).

.5 *Þjálfunarhandbók*

Þjálfunarhandbók, sem uppfyllir ákvæði SOLAS-reglu III/35, skal vera í öllum mat- og tómstundasölum áhafnar eða í hverjum áhafnarklefa.

.6 *Leiðbeiningar um viðhald (R 20.3)*

Fyrirmæli um viðhald skipverja á björgunarbúnaði eða viðhaldsáætlun skips, sem nær til björgunarbúnaðar, skal vera um borð og viðhald framkvæmt samkvæmt þeim. Fyrirmælin skulu uppfylla ákvæði SOLAS reglu III/36.

4 Mönnun björgunarfara og verkstjórn (R 10)

NÝ OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Ávallt skal vera nægilegur fjöldi manna um borð sem hlotið hefur viðeigandi þjálfun til að safna fólki saman og aðstoða þá sem ekki hafa hlotið þjálfun.

- .2 Ávallt skal vera nægur fjöldi skipverja í áhöfn til að beita björgunarförum og annast sjósetningu þeirra til að allir þeir sem eru um borð geti yfirgefið skipið.
 - .3 Yfirmaður á skipi eða annar aðili með tilskilin leyfi skal skipaður yfirmaður hvers björgunarfars sem er notað. Hins vegar má tilnefna mann úr áhöfn, sem hlotið hefur þjálfun í beitingu björgunarfleka, til að vera yfirmaður eins eða fleiri björgunarfleka. Á öllum léttbátum og aflknúnum björgunarförum skal vera aðili sem getur keyrt vélar þeirra og annast minni háttar stillingar.
 - .4 Skipstjóra ber að tryggja jafna dreifingu þeirra manna sem fjallað er um í liðum .1, .2, og .3 á björgunarför skipsins.
- 5 Samsöfnun í björgunarför og hvernig farið skal um borð í þau (R 11 +23 +25)**

NÝ OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Björgunarför, sem krafist er sérstaks sjósetningarbúnaðar fyrir, skulu staðsett sem næst vistarverum og þjónusturýmum.
- .2 Söfnunarstöðvar skulu vera sem næst þeim stöðum þar sem farið er um borð í björgunarförin og skal vera greiður aðgangur að þeim frá vistarverum og vinnustöðum og skulu þeir vera nægilega rúmir til að hægt sé að stjórna farþegum og veita þeim leiðbeiningar. Óhindrað þilfarsrými skal vera a.m.k. 0,35 m² á mann.
- .3 Söfnunarstöðvar og staðir þar sem farið er um borð í björgunarför, sem og gangar, stigar og útgangar sem að þeim liggja, skulu vera vel upplýstir.

Slík lýsing skal tengd neyðarrafalgjafa samkvæmt ákvæðum reglna II-1/D/3 og II-1/D/4.

Auk þess og sem hluti af merkingunum, sem krafist er skv. II-2/B 6.1.7 fyrir ný skip í flokki B, C og D, skulu leiðir til söfnunarstöðva merktar með merki söfnunarstöðva, sem ætlað er í þeim tilgangi, í samræmi við IMO-ályktun A. 760 (18). Þessi krafa gildir einnig um gömul skip í flokki B sem mega flytja fleiri en 36 farþega.

- .4 Hægt á að vera að fara um borð í lífbáta þar sem þeir eru staðsettir á skipinu, eða frá þilfari til slíks, en ekki hvorutveggja.
- .5 Hægt á að vera að fara um borð í björgunarfleka sem sjósettir eru með sjóstýrðri losun rétt hjá staðnum þar sem þeir eru staðsettir á skipinu eða frá stað sem báturinn er fluttur til áður en hann er sjósettur.
- .6 Þar sem við á ber að hafa búnað til að færa björgunarfara, sem sjósett er með sjóstýrðri losun, að skipshliðinni og þannig halda því föstu á meðan farið er um borð í það.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .7 Ef sjósetningarbúnaður björgunarfars er ekki þannig að hægt sé að fara um borð í farið áður en það er sjósett og hæðin frá þeim stað sem farið er frá borði er meira en 4,5 metrar yfir vatnslínu í léttasta hleðsluástandi skipsins skal skipið búið samþykktu kerfi til rýmingar skips (KRS), í samræmi við lið 6.2 í LSA-kóðanum.

Í skipum, sem búin eru kerfi til rýmingar skips, skal tryggja að samband sé milli staðarins þar sem farið er um borð í björgunarför og pallsins þar sem björgunarför eru geymd.

- .8 Það skal vera að minnsta kosti einn rimlastigi á hvoru borði skipsins til að fara um borð í björgunarför og skal hann uppfylla ákvæði liðar 6.1.6 í LSA-kóðanum; stjórnvald fánaríkisins má undanþiggja skipið frá þessu ákvæði þannig að í öllu óleku og, samkvæmt skilgreiningu, löskuðu ástandi skips og með tilliti til stafn- og síðuhalla sé fríborð milli þess staðar sem farið er frá borði og sjólinu ekki meira en 1,5 metrar.

5-1 Kröfur varðandi ekjufarþegaskip (R 26)

NÝ OG GÖMUL EKJUSKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Gömul ekjufarþegaskip skulu uppfylla ákvæði liðar .5 ekki síðar en við fyrstu reglubundnu aðalskoðun eftir þann dag sem vísað er til í 1. mgr. 14. gr. í þessari tilskipun og ákvæði liða .2, .3 og .4 ekki síðar en við fyrstu reglubundnu aðalskoðun eftir 1. júlí 2000.

.2 *Björgunarflekar*

- .1 Nota skal kerfi til rýmingar skips (KRS), sem uppfylla ákvæði liðar 6.2 í LSA-kóðanum, eða sjósetningarbúnað, sem uppfyllir ákvæði liðar 6.1.5 í LSA-kóðanum, sem er jafnt skipt á bæði borð skips, fyrir björgunarfleka ekjufarþegaskipa.

Tryggja skal að samband sé milli staðarins þar sem farið er um borð í björgunarför og pallsins.

- .2 Allir björgunarflekar ekjufarþegaskipa skulu búnir sleppibúnaði sem tryggir að bátarnir fljóta upp frá skipinu í samræmi við ákvæði SOLAS-reglu III/13.4.
- .3 Allir björgunarflekar ekjufarþegaskipa skulu búnir skábraut til að komast um borð í þá og sem uppfyllir ákvæði liðar 4.2.4.1 eða 4.3.4.1 í LSA-kóðanum, eftir því sem við á.
- .4 Allir björgunarflekar ekjufarþegaskipa skulu þannig gerðir að þeir rétti sig sjálfkrafa eða að vera björgunarvendiflekar með skýli sem eru stöðugir í sjó og virki á sama hátt óháð því hvaða hlið snýr upp. Stjórnvald fánaríkisins má heimila opna björgunarvendifleka ef slíkt er talið viðeigandi í ljósi farsviða um varin siglingasvæði eða vegna hagstæðs veðurfars og svo framarlega sem slíkir flekar uppfylla öll ákvæði 10. viðauka við kóðann fyrir hraðskreið skip.

Að öðrum kosti er heimilt að búa skipið sjálfréttandi björgunarflekum eða björgunarvendiflekum með skýli til viðbótar venjulegum fjölda björgunarfara sem hafi sameiginlega burðargetu sem nemur í það minnsta 50% af þeim sem eru um borð og ekki komast fyrir í lífbátum. Þessi viðbótarburðargeta í björgunarflekum skal ákveðin á grundvelli mismunarins milli þess fjölda sem er um borð og þess sem er pláss fyrir í lífbátum. Allir slíkir björgunarflekar skulu viðurkenndir af stjórnvaldi fánaríkisins að teknu tilliti til tilmæla Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) í umburðarbréfi siglingaöryggisnefndar IMO, MSC/Circ. nr. 809.

.3 *Hraðskreiðir léttbátar*

- .1 Að minnsta kosti einn léttbát ekjufarþegaskipa skal vera hraðskreiður léttbátur, viðurkenndur af stjórnvaldi fánaríkis að teknu tilliti til tilmæla Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar í umburðarbréfi siglingaöryggisnefndar IMO, MSC/Circ. nr. 809.
- .2 Hver hraðskreiður léttbátur skal vera sjósettur með viðeigandi sjósetningarbúnaði, samþykktum af stjórnvaldi fánaríkis. Við samþykkt slíks búnaðar skal stjórnvald fánaríkis hafa að leiðarljósi að hægt skuli vera að sjósetja hraðskreiða léttbáta í slæmu veðri og einnig að teknu tilliti til tilmæla Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO).
- .3 Að minnsta kosti tvær áhafnir hraðskreiðra léttbáta skulu hafa hlotið viðeigandi þjálfun og stunda æfingar með reglulegu millibili, að teknu tilliti til þáttar A-VI/2, töflu A-VI/2-2 "Forskriftir lágmarksstaðla varðandi hæfi áhafna hraðskreiðra léttbáta" í samþykktinni um þjálfun, skirteini og vaktstöður sjófarenda (STCW) og tilmæla í IMO-ályktun A.771(18), með áorðnum breytingum. Þjálfunin og æfingarnar skulu ná til allra þátta björgunar, meðhöndlunar, stjórnunar og siglinga slíkra fara í mismunandi veðrum, að meðtöldu því að rétta þau við ef þeim hvolfir.

- .4 Þar sem fyrirkomulag eða stærð gamalla ekjufarþegaskipa kemur í veg fyrir að þau séu búin hraðskreiðum léttbátum, sem krafist er í lið .3.1, má búa skipið hraðskreiðum léttbáti í stað eldri lífbáts sem samþykktur hefur verið sem léttbátur eða sem bátur sem nota á í neyðartilvikum, svo framarlega sem eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt:

- .1 hraðskreiði léttbáturinn, sem skipið er búð, skal sjósettur með sjósetningarbúnaði sem uppfyllir ákvæði liðar .3.2.,
- .2 burðargetu björgunarfarsins, sem tapast við ofangreind skipti, skal bæta upp með því að koma fyrir björgunarflekum sem hafa burðargetu sem nemur að minnsta kosti burðargetu lífbátsins sem var skipt út, og
- .3 nota skal eldri sjósetningarbúnað eða kerfi til rýmingar skips (KRS) fyrir slíka björgunarfleka.

.4 *Björgunarleiðir*

- .1 Hvert ekjufarþegaskip skal búð hentugum búnaði til að ná á fljótlegan hátt skipbrotsmönnum úr sjónum og til að flytja fólk úr björgunarfari eða léttbátum um borð í skipið.
- .2 Búnaður til að flytja skipbrotsmenn um borð í skipið má vera kerfi til rýmingar skips (KRS) eða hluti búnaður sem er hannaður til björgunar.
- Þessi búnaður skal viðurkenndir af fánaríkinu, að teknu tilliti til tilmæla Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar í umburðarbréfi siglingaöryggisnefndar IMO, MSC/Circ. nr. 810.
- .3 Ef nota á rennu í kerfi til rýmingar skips (KRS) sem flutningsleið skipbrotsmanna upp á þilfar skips skal hún búin handriðum eða stigum til að auðvelda klifur upp hana.

.5 *Björgunarvesti*

- .1 Þrátt fyrir ákvæði SOLAS-reglu III/7.2 og III/22.2 skulu nægilega mörg björgunarvesti geymd nálægt söfnunarstöðum þannig að farþegar þurfi ekki að snúa aftur til klefa sinna til að ná í þau.
- .2 Hvert björgunarvesti um borð í ekjufarþegaskipi skal búð ljósi sem uppfyllir ákvæði liðar 2.2.3 í LSA-kóðanum.

5-2 Þýrlupallar og svæði þaðan sem fólki er lyft um borð í þýrlur (R 28)

NÝ OG GÖMUL EKJUSKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Gömul ekjufarþegaskip skulu uppfylla ákvæði liðar .2 í þessari reglu eigi síðar en við fyrstu reglubundnu aðalskoðun eftir þann dag sem um getur í 1. mgr. 14. gr. í þessari tilskipun.
- .2 Á ekjufarþegaskipum skulu vera svæði þaðan sem fólki er lyft um borð í þýrlur og skal stjórnvald fánaríkis samþykkja þau með hliðsjón af tilmælum í IMO-ályktun A.229 (VII), með áorðnum breytingum.
- .3 Ný ekjufarþegaskip í flokkum B, C og D, sem eru 130 metrar að lengd og lengri, skulu búin þýrlupöllum sem stjórnvald fánaríkis samþykkir að teknu tilliti til tilmæla Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar.

5-3 Stoðkerfi fyrir ákvarðanir skipstjóra (R 29)

NÝ OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Gömul ekjufarþegaskip skulu uppfylla ákvæði þessarar reglu eigi síðar en við fyrstu reglubundnu aðalskoðun eftir 1. júlí 1999.

- .2 Í öllum skipum skal stoðkerfi fyrir ákvarðanir í tengslum við stjórnun neyðarástands komið fyrir á stjórnþalli.
- .3 Stoðkerfið skal að minnsta kosti innihalda prentaða neyðaráætlun eða -áætlanir. Öll fyrirsjáanleg neyðartilvik skulu skilgreind með neyðaráætlunum að meðtöldum, en ekki einskorðuð við, eftirfarandi aðalflokka neyðartilvika:
- .1 eldsvoða,
 - .2 leka í skipi,
 - .3 mengun,
 - .4 ólögðætar aðgerðir sem ógna öryggi skips, farþega þess og áhafnar,
 - .5 slys á áhöfn, og
 - .6 farmtjón,
 - .7 neyðaraðstoð við önnur skip.
- .4 Neyðarviðbrögð í neyðaráætlunum skulu styðja og auðvelda ákvörðunartökur skipstjóra í hinum ýmsu neyðartilvikum.
- .5 Neyðaráætlanir skulu allar byggðar upp á sama hátt og skal vera auðvelt að beita þeim. Þar sem það á við skal miða við stöðugleikaútreikninga sem gerðir voru fyrir sjóferðina við að stýra aðgerðum til að draga úr frekari leka.
- .6 Til viðbótar prentuðum neyðaráætlunum getur stjórnvald fánaríkis einnig samþykkt tölvustöðkerfi við ákvarðanatöku á stjórnþalli skips sem í eru allar upplýsingar sem eru í prentuðu neyðaráætlunum, þ.m.t. viðbrögð, gátlistar o.s.frv., og býður upp á skrá yfir ráðleg viðbrögð sem beita skal í fyrirsjáanlegum neyðartilvikum.

6 Sjósetningarbúnaður (R 12)

NÝ OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

Sjósetningarbúnaður skal þannig staðsettur að tryggt sé að sjósetning sé örugg og að sérstakt tillit sé tekið til afstöðu til skráðu skipsins og allra staða þar sem bolur skipsins fláar inn, þannig að sjósetja megi björgunarför niður lóðréttar síður skipsins. Ef sjósetningarbúnaðurinn er staðsettur í framskipi skal hann þó staðsettur fyrir aftan stafnpil (árekstrarpil), á vörðu svæði.

7 Staðsetning björgunarfara (R 13 +24)

NÝ OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Hvert björgunarfara skal staðsett:
- a. þannig að hvorki björgunarfarið né staðsetning þess hafi áhrif á sjósetningu annarra björgunarfara,
 - b. eins nálægt vatnslínu og unnt er á raunhæfan hátt; hæð bátsuglu fyrir sjóstýrða losun björgunarfars í efstu hangandi stöðu skal ekki vera meira en 15 metra yfir vatnslínu skipsins í léttasta hleðsluástandi ef við verður komið og skal björgunarfarið í hangandi stöðu vera yfir sjó þótt skipið sé fullhlaðið og stafnhalli óhagstæður um allt að 10 gráður og þótt ný skip halli allt að 20 gráður á hvort borðið sem er og gömul skip allt að 15 gráður á hvort borðið sem er eða fari að þeim halla þar sem veðurþílfar skipsins fer undir vatnslínu, eftir því hvort hornið er minna,

- c. þannig að það sé tilbúið til umsvifalausrar notkunar og að tveir skipverjar geti búið björgunarfarið til sjósetningar innan 5 mínútna,
 - d. eins langt fyrir framan skrúfur skipsins og hægt er, og
 - e. þannig að þau séu fullbúin samkvæmt ákvæðum viðkomandi SOLAS-reglna, nema undanþiggja má viðbótarbjörgunarflekana, sem eru skilgreindir í 3. athugasemd við töflu í reglu III/2, sumum SOLAS-reglum um búnað eins og fram kemur í þeirri athugasemd.
- .2 Lífbátar skulu geymdir fastir við sjósetningarbúnað sinn og á farþegaskipum, sem eru 80 metrar að lengd og lengri, skulu lífbátar þannig festir að afturendi þeirra sé að minnsta kosti 1,5 sinnum lengd þeirra fyrir framan skrúfur skipsins.
- .3 Hver björgunarfleki skal geymdur:
- a. með fanglínu tengda við skipið,
 - b. með búnaði sem er í samræmi við ákvæði liðar 4.1.6 í LSA-kóðanum er geri björgunarfleka kleift að fljóta upp frá skipi og opnast sjálfkrafa þegar skipið sekkur ef hann er uppblásanlegur. Nota má eitt eintak sleppibúnaðar fyrir tvo eða fleiri björgunarfleka svo framarlega sem sleppibúnaðurinn uppfylli ákvæði liðar 4.1.6 í LSA-kóðanum,
 - c. þannig að unnt sé að sjósetja hann með handafli frá geymslustað.
- .4 Björgunarflekar sem eru sjósettir með sjóstýrðri losun skulu geymdir innan seilingar lyftikróa, nema báturinn sé búinn einhvers konar færslubúnaði sem ekki verður óvirkur þrátt fyrir stafnhalla sem nemur allt að 10 gráðum og síðuhalla sem nemur allt að 20 gráðum fyrir ný skip, á hvort borð sem er, og allt að 15 gráðu síðuhalla á hvort borð fyrir gömul skip, eða vegna hreyfinga skips eða aflrofs.
- .5 Björgunarflekar sem sjósettir eru þannig að þeim sé varpað fyrir borð skulu þannig staðsettir að auðvelt sé að flytja þá frá borði til borðs á opnum þilförum. Ef ekki er hægt að geyma björgunarflekana á þennan hátt skal skipið búið viðbótarbjörgunarflekum þannig að heildarburðargeta þeirra á hvoru borði skips nemi að minnsta kosti 75% þeirra sem eru um borð.
- .6 Björgunarflekum sem tengjast kerfi til rýmingar skips (KRS):
- a. skal komið fyrir sem næst gámnum sem hýsir KRS,
 - b. skal vera unnt að sleppa úr geymsluvöggum með búnaði sem gerir kleift að binda þá við og blása upp þaðan sem farið er um borð í bátana,
 - c. skal mega hrinda á flot sem sérstökum björgunarförum, og
 - d. skulu fylgja fanglínur til að færa þá að flotpallinum.

8 Geymsla léttbáta (R 14)

NÝ OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

Léttbátar skulu geymdir:

- .1 þannig að þeir séu tilbúnir til umsvifalausrar notkunar og sjósetningar innan 5 mínútna,
- .2 á stað sem er hentugur fyrir sjósetningu og upptöku bátsins,
- .3 þannig að hvorki léttbáturinn né geymslubúnaður hans trufla sjósetningu eða beitingu annars björgunarfars við aðra sjósetningarstaði,
- .4 þannig, ef þeir eru einnig lífbátar, að þeir uppfylli ákvæði reglu 7.

8a Geymslufyrirkomulag kerfis til rýmingar skips (R 15)

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D OG GÖMUL EKJUFARÞEGASKIP Í FLOKKI B, C OG D:

1. Engin op skulu vera á skipshliðinni milli staðarins þar sem farið er um borð í kerfi til rýmingar skips og vatnslínu skipsins í léttasta hleðsluástandi og gerðar skulu ráðstafanir til að vernda búnaðinn frá hvers kyns útstæðum hlutum.
2. Kerfi til rýmingar skips skal þannig staðsett að tryggt sé að sjósetning sé örugg og að sérstakt tillit sé tekið til afstöðu til skrúfu skipsins og allra staða þar sem bolur skipsins fláar inn, þannig að sjósetja megi búnaðinn niður lóðréttar síður skipsins eftir því sem unnt er.
3. Öll kerfi til rýmingar skips skulu geymd þannig að hvorki umferð að þeim, pallurinn, geymsla eða ráðstafanir við notkun þeirra hindri notkun annars björgunarbúnaðar frá öðrum sjósetningarstöðum.
4. Geymslustöðum kerfa til rýmingar skips skal þannig komið fyrir í skipinu að kerfin séu varin skemmdum af völdum sjógangs.

9 Fyrirkomulag við sjósetningu og upptöku björgunarfara (R 16)

NÝ OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Sjósetningarbúnaður, sem uppfyllir ákvæði liðar 6.1 í LSA-kóðanum, skal vera á hverju björgunarfari, nema:

- .1 AÐ ÞVÍ ER VARÐAR GÖMUL SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- a. í björgunarförum sem farið er um borð í frá þilfari, sem er innan við 4,5 metra yfir vatnslínu í léttasta hleðsluástandi skips og sem annaðhvort:

— hafa massa sem er undir 185 kg, eða

— eru geymd þannig að þau má sjósetja beint frá geymslustað þrátt fyrir óhagstæðan stafnhalla skips allt að 10 gráðum og allt að 15 gráðu síðuhalla á hvort borð, eða

- b. á björgunarförum sem eru umfram þau björgunarför sem hafa heildarburðargetu sem nemur 110% allra sem eru um borð; eða á björgunarförum til nota með kerfi til rýmingar skips, sem uppfylla kröfur liðar 6.2 í LSA-kóðanum og eru geymd þannig að þau séu sjósett beint úr geymslustöðu við óhagstæðan stafnhalla skips allt að 10 gráðum og allt að 20 gráðu síðuhalla á hvort borð.

- .2 AÐ ÞVÍ ER VARÐAR NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

þar sem stjórnvaldi fánaríkisins er heimilt að samþykkja kerfi þar sem gert er ráð fyrir að farið sé beint um borð í björgunarflekana, ef gerðar eru ráðstafanir til þess að fara megi um borð í björgunarför og léttbáta við öll veðurskilyrði sem búast má við á farsviði skipsins, þegar það er í óleku eða, samkvæmt skilgreiningu, löskuðu ástandi að því er varðar stafn- og síðuhalla, og ef friðborð milli þess staðar á þilfari sem farið er um borð í bátana og vatnslínu í léttasta hleðsluástandi skips er ekki meira en 4,5 metrar.

- .2 Um borð í hverjum lífbáti skal vera búnaður til sjósetningar og upptöku bátsins.

NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

Auk þess skal vera hægt að hengja upp lífbáta svo að unnt sé að losa sleppibúnaðinn til viðhalds.

- .3 Sjósetningar- og upptökubúnaður skal vera þannig staðsettur að sá sem stjórnar honum um borð hafi björgunarfarið ætíð í sjónmáli á meðan á sjósetningu og upptöku lífbáts stendur.
- .4 Aðeins ein gerð sleppibúnaðar skal notuð fyrir samskonar björgunarför um borð í skipi.
- .5 Fallreipi, þar sem þeim er beitt, skulu vera nægilega löng til þess að björgunarfarið nái niður í sjó í léttasta hleðsluástandi skips og með óhagstæðan stafnhalla skips allt að 10 gráðum og allt að 20 gráðu síðuhalla á hvort borð fyrir ný skip og allt að 15 gráðu síðuhalla á hvort borð fyrir gömul skip.
- .6 Undirbúningur og meðhöndlun björgunarfars á einum sjósetningarstað í skipi skal ekki hafa áhrif á skjótan undirbúning og meðhöndlun annars björgunarfars né léttbáts á öðrum stað.
- .7 Tryggt skal að ekki sé hægt að hleypa vatni í bát við sjósetningu.
- .8 Meðan á undirbúningi og sjósetningu stendur skal björgunarfarið og sjósetningarbúnaður þess sem og það svæði sjávar sem björgunarfarið er sjósett í vera nægilega upplýst með lýsingu frá neyðarrafaflgjafa sem krafist er samkvæmt ákvæðum reglna II-1/D/3 og II-1/D/4.

10 Fyrirkomulag á því að fara um borð í, sjósetja og taka upp léttbáta (R 17)

NÝ OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Fyrirkomulag á því að fara um borð í og sjósetja léttbáta skal vera með þeim hætti að hægt sé að sjósetja léttbátinn og fara um borð í hann á sem skemmstum tíma.
- .2 Hægt á að vera að fara beint um borð í léttbátinn á þeim stað þar sem hann er geymdur og sjósetja hann þaðan með þeim fjölda manna sem hann á að bera.
- .3 Ef léttbáturinn er talinn með í burðargetu björgunarfara og farið er um borð í aðra lífbáta á þilfari skips skal, til viðbótar ákvæðum í lið .2, einnig vera hægt að fara um borð í léttbátinn frá þilfarinu.
- .4 Sjósetningarbúnaður skal uppfylla ákvæði reglu 9. Hins vegar skal vera hægt að sjósetja alla léttbáta, þar sem við á með fanglínu, ef skipið er á allt að 5 hnúta hraða áfram í lygnum sjó.
- .5 Upptaka fullhlaðins léttbáts af mönnum og búnaði skal ekki taka nema 5 mínútur í meðalsjólagi. Ef léttbáturinn er talinn með í heildarburðargetu björgunarfara skal unnt að ná fyrrnefndum upptökutíma með öllum búnaði björgunarfara í bátnum og samþykktum fjölda um borð, sem er að minnsta kosti 6 manns.
- .6 NÝ SKIP Í FLOKKI B, C OG D, SMÍÐUÐ 1. JANÚAR 2003 EÐA SÍÐAR:

Fyrirkomulag á því að fara um borð í og taka upp léttbáta skal miðast við að flytja megi sjúkrabörur á öruggan og skilvirkan hátt. Ef hætta stafar af þungum fallblökkum skulu vera björgunarstroffur til notkunar í slæmu veðri.

11 Neyðarfyrirmæli (R 19)

NÝ OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

Hvenær sem nýir farþegar koma um borð skal upplýsingum um öryggismál miðlað til þeirra strax fyrir eða eftir brottför skips. Í upplýsingunum skal að minnsta kosti þeim leiðbeiningum, sem krafist er samkvæmt ákvæðum í reglu III/3.3, komið til skila. Upplýsingarnar skulu gefnar á einu eða fleiri tungumálum sem líklegt þykir að farþegar skilji. Þeim má miðla um kallkerfi skipsins eða á annan viðeigandi hátt þannig að líklegt sé að a.m.k. þeir farþegar heyri sem enn hafa ekki heyrt þær í ferðinni.

12 Ástand búnaðar, viðhald og skoðanir (R 20)

NÝ OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Allur björgunarbúnaður skips skal vera í lagi og reiðubúinn til notkunar áður en skip leggur úr höfn og ávallt þegar það er á siglingu.
- .2 Viðhald og eftirlit með björgunarbúnaði skal fara fram í samræmi við ákvæði SOLAS-reglu III/20.

13 Þjálfun í að yfirgefa skip og æfingar (R 19 + R 30)

NÝ OG GÖMUL SKIP Í FLOKKI B, C OG D:

- .1 Sérhver skipverji, sem gegnir sérstökum störfum í neyðartilvikum, skal þekkja þau skyldustörf áður en ferð hefst.
- .2 Haldin skal æfing í að yfirgefa skip og brunaæfing vikulega.

Hver skipverji skal taka þátt í að minnsta kosti einni æfingu í að yfirgefa skip og brunaæfingu mánaðarlega. Halda skal slíkar æfingar fyrir brottför skips ef 25% áhafnar eða fleiri hafa ekki tekið þátt í björgunar- og brunaæfingum í mánuðinum á undan. Þegar skip er tekið í notkun í fyrsta skipti, eftir meiriháttar breytingar eða þegar ný áhöfn kemur til starfa, skal halda fyrrnefndar æfingar áður en lagt er úr höfn.
- .3 Sérhver æfing í að yfirgefa skip skal ná til allra þátta sem krafist er samkvæmt ákvæðum SOLAS-reglu III/19.3.3.1.
- .4 Líf- og léttbátar skulu sjósettir við samfelldar æfingar samkvæmt ákvæðum SOLAS-reglu III/19 liðum 3.3.2, 3.3.3, 3.3.6 og 3.3.7.

Stjórnvaldi fánaríkisins er heimilt að leyfa skipum að sjósetja ekki lífbáta á annarri hlið skipsins ef fyrirkomulag á viðlegu í höfn og siglingamynstur leyfa ekki sjósetningu lífbáta á þeirri hlið. Þó skal öllum slíkum lífbátum slakað niður a.m.k. einu sinni á þriggja mánaða fresti og þeir sjósettir a.m.k. árlega.
- .5 Ef skip er búið kerfi til rýmingar skips skulu æfingar ná til þeirra þátta sem krafist er samkvæmt ákvæðum SOLAS-reglu III/19, lið 3.3.8.
- .6 Neyðarlýsing fyrir fólki til að safnast saman og yfirgefa skipið skal prófuð við hverja æfingu við að yfirgefa það.
- .7 Brunaæfingar skulu haldnar í samræmi við ákvæði Solas-reglu III/19.3.4.
- .8 Áhöfn skal fá þjálfun og leiðbeiningar um borð samkvæmt ákvæðum SOLAS-reglu III/19.4.

TILSKIPUN EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS 2002/84/EB

2006/EES/15/20

frá 5. nóvember 2002

um breytingu á tilskipunum um siglingaöryggi og varnir gegn mengun frá skipum (*)

EVROPUÞINGID OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,
með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins, einkum
2. mgr. 80. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnarinnar ⁽¹⁾,

með hliðsjón af álitum efnahags- og félagsmálanefndarinnar ⁽²⁾,

með hliðsjón af álitum svæðanefndarinnar ⁽³⁾,

í samræmi við málsmeðferðina sem mælt er fyrir um í
251. gr. sáttmálans ⁽⁴⁾,

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Í gildandi tilskipunum um siglingaöryggi er vísað til nefndar, sem komið var á fót með tilskipun ráðsins 93/75/EBE frá 13. september 1993 um lágmarkskröfur fyrir skip sem flytja hættulegar eða mengandi vörur til eða frá höfnum innan bandalagsins ⁽⁵⁾, og, í sumum tilvikum, til sérstakrar nefndar sem komið hefur verið á fót með viðeigandi tilskipun. Þessar nefndir hafa starfað eftir reglum sem mælt er fyrir um í ákvörðun ráðsins 87/373/EBE frá 13. júlí 1987 þar sem mælt er fyrir um málsmeðferð við beitingu framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni ⁽⁶⁾ er falið.
- 2) Ákvörðun ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið ⁽⁷⁾ kemur nú í stað ákvörðunar 87/373/EBE. Ráðstafanirnar, sem eru nauðsynlegar til að koma gildandi tilskipunum um siglingaöryggi í framkvæmd, skulu samþykktar í samræmi við ákvörðun ráðsins 1999/468/EB.
- 3) Verkefnum nefndanna, sem komið er á fót samkvæmt lögum Bandalagsins um siglingaöryggi, varnir gegn mengun frá skipum og aðbúnað og vinnuskilyrði um borð, er miðstýrt með reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS) ⁽⁸⁾.

4) Því ber að breyta tilskipunum ráðsins 93/75/EBE, 94/57/EB ⁽⁹⁾, 95/21/EB ⁽¹⁰⁾, 96/98/EB ⁽¹¹⁾, 97/70/EB ⁽¹²⁾, 98/18/EB ⁽¹³⁾, 98/41/EB ⁽¹⁴⁾, 1999/35/EB ⁽¹⁵⁾ og tilskipunum Evrópuþingsins og ráðsins 2000/59/EB ⁽¹⁶⁾, 2001/25/EB ⁽¹⁷⁾ og 2001/96/EB ⁽¹⁸⁾ um siglingaöryggi til þess að nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS) komi í stað þeirra nefnda sem fyrir eru.

5) Enn fremur ber að breyta framangreindum tilskipunum svo að unnt sé að beita með tilliti til þeirra breytingarmeðferð þeirri, sem mælt er fyrir um í reglugerð (EB) nr. 2099/2002, og viðkomandi ákvæðum þeirrar reglugerðar sem samin eru í því skyni að auðvelda aðlögun þessara tilskipana að breytingum á alþjóðasamningum sem vísað er til í löggjöf Bandalagsins um siglingaöryggi.

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

I. gr.

Markmið

Markmiðið með þessari tilskipun er að bæta framkvæmd löggjafar Bandalagsins um siglingaöryggi, varnir gegn mengun frá skipum og aðbúnað og vinnuskilyrði:

- a) með því að vísa til nefndar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum,
- b) með því að hraða uppfærslu og auðvelda breytingar á slíkri löggjöf í ljósi þróunar alþjóðasamninganna sem gilda um siglingaöryggi, varnir gegn mengun frá skipum og aðbúnað og vinnuskilyrði um borð samkvæmt reglugerð (EB) nr. 2099/2002.

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 53. Hinnar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 178/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbætur við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 25.3.2004, bls. 16.

⁽¹⁾ Stjtið. EB C 365 E, 19.12.2000, bls. 280.

⁽²⁾ Stjtið. EB C 139, 11.5.2001, bls. 21.

⁽³⁾ Stjtið. EB C 253, 12.9.2001, bls. 1.

⁽⁴⁾ Álit Evrópuþingsins frá 13. febrúar 2001 (Stjtið. EB C 276, 1.10.2001, bls. 44), sameiginleg afstaða ráðsins frá 27. maí 2002 (Stjtið. EB C 170 E, 16.7.2002, bls. 98) og ákvörðun Evrópuþingsins frá 24. september 2002 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindum EB).

⁽⁵⁾ Stjtið. EB L 247, 5.10.1993, bls. 19. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 98/74/EB (Stjtið. EB L 276, 13.10.1998, bls. 7).

⁽⁶⁾ Stjtið. EB L 197, 18.7.1987, bls. 33.

⁽⁷⁾ Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.

⁽⁸⁾ Stjtið. EB L 324, 29. 11. 2002, bls. 1.

⁽⁹⁾ Stjtið. EB L 319, 12.12.1994, bls. 20. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/105/EB (Stjtið. EB L 19, 22.1.2002, bls. 9).

⁽¹⁰⁾ Stjtið. EB L 157, 7.7.1995, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2001/106/EB (Stjtið. EB L 19, 22.1.2002, bls. 17).

⁽¹¹⁾ Stjtið. EB L 46, 17.2.1997, bls. 25. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/75/EB (Stjtið. EB L 254, 23.9.2002, bls. 1).

⁽¹²⁾ Stjtið. EB L 34, 9.2.1998, bls. 1. Tilskipuninni var síðast breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/35/EB (Stjtið. EB L 112, 27.4.2002, bls. 4).

⁽¹³⁾ Stjtið. EB L 144, 15.5.1998, bls. 1. Tilskipuninni var breytt með tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/25/EB (Stjtið. EB L 98, 15.4.2002, bls. 1).

⁽¹⁴⁾ Stjtið. EB L 188, 2.7.1998, bls. 35.

⁽¹⁵⁾ Stjtið. EB L 138, 1.6.1999, bls. 1.

⁽¹⁶⁾ Stjtið. EB L 332, 28.12.2000, bls. 81.

⁽¹⁷⁾ Stjtið. EB L 136, 18.5.2001, bls. 17.

⁽¹⁸⁾ Stjtið. EB L 13, 16.1.2002, bls. 9.

2. gr.

Breyting á tilskipun 93/75/EBE

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 93/75/EBE:

1. Í stað e-, f-, g-, h- og i-liðar 2. gr. komi eftirfarandi:

- „e) „MARPOL-samningurinn frá '73/'78“: alþjóðasamningur frá 1973 um varnir gegn mengun frá skipum, eins og honum var breytt með bókun frá 1978, í uppfærðri útgáfu,
- f) „IMDG-kóði“: alþjóðlegur kóði um siglingu með hættulegan varning, í uppfærðri útgáfu,
- g) „IBC-kóði (alþjóðlegur kóði um efnaflutningaskip)“: alþjóðlegur kóði Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um smíði og búnað skipa sem flytja búlkaferma af hættulegum efnum, í uppfærðri útgáfu,
- h) „IGC-kóði (alþjóðlegur kóði um gasflutningaskip)“: alþjóðlegur kóði Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um smíði og búnað skipa sem flytja búlkaferma af fljótandi gastegundum, í uppfærðri útgáfu,
- i) „INF-kóði“: kóði Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar um öryggi í flutningi á geisluðu, kjarnakleyfu eldsneyti, plútóni og úrgangi með mikla geislavirkni í geymum um borð í skipum, í uppfærðri útgáfu.“

2. Eftirfarandi undirgrein bætist við í 11. gr.:

„Undanskilja má breytingar á alþjóðasamningunum, sem um getur í 2. gr., gildissviði þessarar tilskipunar skv. 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS)(*)“.

(*) Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.“

3. Í stað 12. gr. komi eftirfarandi:

„12. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum sem komið var á fót með 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið (*), með hliðsjón af ákvæðum 8. gr.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera tveir mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

(*) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.“

3. gr.

Breyting á tilskipun 94/57/EB

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 94/57/EB:

1. Í d-lið 2. gr. komi orðin „í uppfærðri útgáfu“ í stað orðanna „og í gildi 19. desember 2001“.

2. Í stað 1. mgr. 7. gr. komi eftirfarandi:

„1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum sem komið var á fót með 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (*).“

(*) Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.“

3. Eftirfarandi undirliður bætist við 2. mgr. 8. gr.:

„Undanskilja má breytingar á alþjóðasamningunum, sem um getur í d-lið 2. gr. og í 6. gr., gildissviði þessarar tilskipunar skv. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.“

4. gr.

Breyting á tilskipun 95/21/EB

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 95/21/EB:

1. Ákvæðum 2. gr. er breytt sem hér segir:

a) Í 1. mgr. komi orðin „í uppfærðri útgáfu“ í stað orðanna „sem eru í gildi 19. desember 2001“.

b) Í 2. mgr. komi orðin „í uppfærðri útgáfu“ í stað orðanna „eins og það hljóðar 19. desember 2001“.

2. Í stað 1. mgr. 18. gr. komi eftirfarandi:

„1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum sem komið var á fót með 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (*).“

(*) Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.“

3. Ákvæðum 19. gr. er hér með breytt sem hér segir:

a) Eftirfarandi komi í stað c-liðar:

„c) uppfæra, í 1. mgr. 2. gr., skrána yfir alþjóðasamninga sem varða þessa tilskipun.“

b) Eftirfarandi ný undirgrein bætist við:

„Undanskilja má breytingar á alþjóðasamningunum, sem um getur í 2. gr., gildissviði þessarar tilskipunar skv. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.“

5. gr.

Breyting á tilskipun 96/98/EB

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 96/98/EB:

1. Orðin „í uppfærðri útgáfu“ komi í stað orðanna „í þeirri útgáfu sem gildir 1. janúar 2001“ í c-lið 2. gr. og orðin „samkvæmt uppfærðri útgáfu“ komi í stað orðanna „1. janúar 2001“ í d- og n-lið 2. gr.
2. Í stað 17. gr. komi eftirfarandi:

„17. gr.

Heimilt er að breyta þessari tilskipun í samræmi við málsmæðferðina sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 18. gr. í því skyni:

- að koma síðari breytingum í alþjóðasamningum til framkvæmda að því er varðar þessa tilskipun,
- að uppfæra viðauka A, bæði með því að taka nýjan búnað í notkun og færa búnað milli viðauka A.2 og viðauka A.1,
- að bæta við möguleika á því að nota aðferðar-einingar B og C og aðferðareiningu H að því er varðar búnað í viðauka A.1, og með því að breyta dálkum aðferðaeininga við samræmismat,
- að láta skilgreiningu á „prófunarstöðlum“ í 2. gr. ná til fleiri staðlastofnana.

Skilja ber samningana og prófunarstaðlana, sem um getur í c-, d- og n-lið 2. gr., með fyrirvara um hverjar þær ráðstafanir sem gerðar eru við beitingu 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS)(*).

(*) Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.“

3. Í stað 18. gr. komi eftirfarandi:

„18. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum sem komið var á fót með 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið (*), með hliðsjón af ákvæðum 8. gr.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera tveir mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

(*) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.“

6. gr.

Breyting á tilskipun 97/70/EB

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 97/70/EB:

1. Eftirfarandi undirgrein bætist við í 8. gr.:

„Undanskilja má breytingar á alþjóðasamningnum, sem um getur í 4. mgr. 2. gr., gildissviði þessarar tilskipunar skv. 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS)(*).

(*) Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.“

2. Í stað 9. gr. komi eftirfarandi:

„9. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum sem komið var á fót með 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið (*), með hliðsjón af ákvæðum 8. gr.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera tveir mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

(*) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.“

7. gr.

Breyting á tilskipun 98/18/EB

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 98/18/EB:

1. Í stað a-, b-, c-, d- og f-liðar 2. gr. komi eftirfarandi:

„a) „alþjóðasamningar“: alþjóðasamningur um öryggi mannlífa á hafinu frá 1974 (SOLAS 74), alþjóðasamningur um hleðslumerki skipa frá 1966 (Load Lines 66), ásamt tilheyrandi bókunum og breytingum, í uppfærðum útgáfum,

b) „kóði um stöðugleika í óleku ástandi“: kóði um stöðugleika í óleku ástandi er gildir um allar gerðir skipa sem heyra undir gerninga Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar, en hann er að finna í ályktun þings Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.749 (18) frá 4. nóvember 1993, í uppfærðri útgáfu,

c) „kóði um háhraðaför“: alþjóðlegur kóði um öryggi háhraðafara sem er að finna í ályktun siglinga-öryggisnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar MSC 36 (63) frá 20. maí 1994, í uppfærðri útgáfu,

d) „GMDSS“: alþjóðlegt neyðar- og öryggiskerfi fjarskipta á sjó sem mælt er fyrir um í IV. kafla SOLAS-samþykktarinnar frá 1974, í uppfærðri útgáfu,

(...)

f) „háhraðafarþegafar“: háhraðafar, eins og það er skilgreint í reglu X/1 í SOLAS-samþykktinni frá 1974, í uppfærðri útgáfu, sem má flytja fleiri en tólf farþega; farþegaskip í innanlandssiglingum á hafsvæðum í flokki B, C eða D teljast ekki vera háhraðafarþegaför ef:

— særymi þeirra miðað við hönnunarvatnslínu er innan við 500 m³, og

— hámarkshraði þeirra, eins og hann er skilgreindur í lið 1.4.30 í kóðanum um háhraðaför, er minni en 20 hnútar.“

2. Orðin „í uppfærðri útgáfu“ komi í stað orðanna „með áorðnum breytingum við samþykkt þessarar tilskipunar“ í 6. gr. (b- og c-lið 1. mgr.), í 6. gr. (i-lið a-liðar 2. mgr.) og í 6. gr. (a-lið 3. mgr.)

3. Í stað 8. gr. komi eftirfarandi:

„8. gr.

Aðlögun

Í samræmi við málsmæðferðina, sem mælt er fyrir um í 2. mgr. 9. gr., er heimilt:

a) i) að aðlaga skilgreiningarnar í a-, b-, c-, d- og t-lið 2. gr., og

ii) að aðlaga ákvæðin, sem varða þá málsmæðferð, og viðmiðunarreglur við skoðun sem um getur í 10. gr.,

iii) að aðlaga ákvæðin um SOLAS-samþykktina og alþjóðlega kóðann um öryggi háhraðafara, þ.m.t. síðari breytingar þeirra sem mælt er fyrir um í 4. gr. (3. mgr.), 6. gr. (4. mgr.), 10. gr. (3. mgr.) og 11. gr. (3. mgr.), og

iv) að aðlaga tilvísanirnar til „alþjóðasamninga“ og ályktana Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar, sem um getur í 2. gr. (f-, k- og o-lið), 3. gr. (a-lið 2. mgr.), 6. gr. (b- og c-lið 1. mgr.), 6. gr. (b-lið 2. mgr.) og 11. gr. (3. mgr.),

með hliðsjón af þróun á alþjóðavettvangi, einkum hjá Alþjóðasiglingamálastofnuninni,

b) að breyta viðaukum í því skyni:

i) að koma breytingum í alþjóðasamningum til framkvæmda að því er varðar þessa tilskipun,

ii) að bæta tækniforskriftirnar í ljósi reynslunnar.

Undanskilja má breytingar á alþjóðasamningum, sem um getur í 2. gr., gildissviði þessarar tilskipunar skv. 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS)(*)

(*) Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.“

4. Í stað 9. gr. komi eftirfarandi:

„9. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá

skipum sem komið var á fót með 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið (*), með hliðsjón af ákvæðum 8. gr.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera tveir mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

(*) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.“

8. gr.

Breyting á tilskipun 98/41/EB

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 98/41/EB:

1. Í þriðja undirlið 2. gr. komi orðin „í uppfærðri útgáfu“ í stað orðanna „í þeirri útgáfu sem var í gildi þegar þessi tilskipun var samþykkt“.

2. Eftirfarandi undirgrein bætist við í 12. gr.:

„Undanskilja má breytingar á alþjóðasamningunum, sem um getur í 2. gr., gildissviði þessarar tilskipunar skv. 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS)(*)

(*) Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.“

3. Í stað 13. gr. komi eftirfarandi:

„13. gr.

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum sem komið var á fót með 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið (*), með hliðsjón af ákvæðum 8. gr.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera tveir mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

(*) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.“

9. gr.

Breyting á tilskipun 1999/35/EB

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 1999/35/EB:

1. Í stað b-, d-, e- og o-liðar í 2. gr. komi eftirfarandi:

„b) „háhraðafarþega“: háhraðafar, eins og það er skilgreint í reglu X/1 í SOLAS-samþykktinni frá 1974, í uppfærðri útgáfu, sem má flytja fleiri en tólf farþega,

(...)

d) „SOLAS-samþykktin frá 1974“: alþjóðasamningur um öryggi mannslífa á hafinu frá 1974 ásamt tilheyrandi bókunum og breytingum, í uppfærðri útgáfu,

e) „kóði um háhraðaför“: alþjóðlegur kóði um öryggi háhraðafara sem er að finna í ályktun siglinga-öryggisnefndar Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar MSC 36 (63) frá 20. maí 1994, í uppfærðri útgáfu,

(...)

o) „félag“: félag sem gerir út eina eða fleiri ekjuferjur sem samræmingarskjal hefur verið gefið út fyrir í samræmi við 2. mgr. 5. gr. í reglugerð ráðsins nr. 3051/95/EB frá 8. desember 1995 um öryggis-stjórnun á ekjuferjuförum eða félag sem gerir út háhraðafarþegaferjur sem samræmingarskjal hefur verið gefið út fyrir í samræmi við reglu IX/4 í SOLAS-samþykktinni frá 1974, í uppfærðri útgáfu.“

2. Í stað 16. gr. komi eftirfarandi:

„16. gr.

Nefnd

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum sem komið var á fót með 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (*).

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. og 7. gr. ákvörðunar ráðsins 1999/468/EB frá 28. júní 1999 um reglur um meðferð framkvæmdavalds sem framkvæmdastjórninni er falið (**), með hliðsjón af ákvæðum 8. gr.

Fresturinn, sem mælt er fyrir um í 6. mgr. 5. gr. ákvörðunar 1999/468/EB, skal vera tveir mánuðir.

3. Nefndin setur sér starfsreglur.

(*) Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.

(**) Stjtið. EB L 184, 17.7.1999, bls. 23.“

3. Eftirfarandi undirgrein bætist við í 17. gr.:

„Undanskilja má breytingar á alþjóðasamningunum, sem um getur í 2. gr., gildissviði þessarar tilskipunar skv. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.“

4. Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á I. viðauka:

í 7. lið komi orðin „ályktun þings Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar A.893(21)“ í stað orðanna „ályktun Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar MSC nr. 70“.

10. gr.

Breyting á tilskipun 2000/59/EB

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 2000/59/EB:

1. Í b-lið 2. gr. komi orðin „í uppfærðri útgáfu“ í stað orðanna „sem er í gildi við samþykkt þessarar tilskipunar“.

2. Í stað 1. mgr. 14. gr. komi eftirfarandi:

„1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum sem komið var á fót með 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (*).

(*) Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.“

3. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 15. gr.:

„Undanskilja má breytingar á alþjóðasamningunum, sem um getur í 2. gr., gildissviði þessarar tilskipunar skv. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.“

11. gr.

Breyting á tilskipun 2001/25/EB

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 2001/25/EB:

1. Í stað 16., 17., 18., 21., 22., 23. og 24. mgr. 1. gr. komi eftirfarandi:

„16. „efnaflutningaskip“: skip sem er smíðað eða breytt og notað til búlkaflutninga á einhverjum þeim fljótandi efnum sem talin eru upp í 17. kafla alþjóðlega kóðans um efnaflutningaskip, í uppfærðri útgáfu,

17. „gasflutningaskip“: skip sem er smíðað eða breytt og notað til búlkaflutninga á einhverjum þeim fljótandi gastegundum eða annarri vöru sem talin eru upp í 19. kafla alþjóðlega kóðans um gasflutningaskip, í uppfærðri útgáfu,

18. „alþjóðafjarskiptareglurnar“: endurskoðaðar alþjóðafjarskiptareglur sem Alþjóðaloftskeytaráðstefnan um stjórnsýslu á sviði farstöðvaþjónustu hefur samþykkt, í uppfærðri útgáfu,

(...)

21. „STCW-samþykktin“: alþjóðasamningur um menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna, að því leyti sem hann gildir um þau málafni sem um er að ræða, að teknu tilliti til bráðabirgðaákvæða VII. gr. og reglu I/15 í samningnum svo og, eftir því sem við á, viðeigandi ákvæða STCW-kóðans, í uppfærðri útgáfu,

22. „fjarskiptastörf“: ná, eftir því sem við á, til vaktstöðu, viðhalds og viðgerða á tækjabúnaði sem fer fram í samræmi við alþjóðafjarskipta-reglurnar, alþjóðasamning frá 1974 um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS-samþykktina) og, samkvæmt ákvörðun hvers aðildarríkis, viðeigandi tilmæli Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO), í uppfærðum útgáfum,
23. „ekjufarþegaskip“: farþegaskip með ekjufarmrými eða sérstöku rými eins og það er skilgreint í alþjóðasamningi um öryggi mannlífa á hafinu (SOLAS-samþykktinni), í uppfærðri útgáfu,
24. „STCW-kóði“: kóði um menntun og þjálfun, skirteini og vaktstöður sjómanna eins og hann var samþykktur með 2. ályktun ráðstefnu aðila að STCW-samþykktinni árið 1995, í uppfærðri útgáfu.“
2. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 22. gr.:
- „4. Undanskilja má breytingar á alþjóðasamningunum, sem um getur í 1. gr., gildissviði þessarar tilskipunar skv. 5. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá 5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (COSS)(*).“
- (*) Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.“
3. Í stað 1. mgr. 23. gr. komi eftirfarandi:
- „1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum sem komið var á fót með 3. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.“

12. gr.

Breyting á tilskipun 2001/96/EB

Eftirfarandi breytingar eru hér með gerðar á tilskipun 2001/96/EB:

1. Í 2. mgr. 3. gr. komi orðin „í uppfærðri útgáfu“ í stað „sem í gildi voru 4. desember 2001“.
2. Í stað 1. mgr. 14. gr. komi eftirfarandi:
- „1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar nefndarinnar um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum sem komið var á fót með 3. gr. reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 2099/2002 frá

5. nóvember 2002 um að koma á fót nefnd um öryggi á höfunum og varnir gegn mengun frá skipum (*).

(*) Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.“

3. Eftirfarandi málsgrein bætist við í 15. gr.:

„3. Undanskilja má breytingar á alþjóðasamningunum, sem um getur í 3. gr., gildissviði þessarar tilskipunar skv. 5. gr. reglugerðar (EB) nr. 2099/2002.“

13. gr.

Framkvæmd

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en 23. nóvember 2003. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessar ráðstafanir skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þær eru birtar opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu tilkynna framkvæmdastjórninni um helstu ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

14. gr.

Gildistaka

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópubandalaganna*.

15. gr.

Viðtakendur

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 5. nóvember 2002.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,

P. COX

forseti.

Fyrir hönd ráðsins,

T. PEDERSEN

forseti.

TILSKIPUN FRAMKVÆMDASTJÓRNARINNAR 2003/75/EB

2006/EES/15/21

frá 29. júlí 2003

um breytingu á I. viðauka við tilskipun ráðsins 98/18/EB um öryggisreglur og staðla fyrir farþegaskip (*)

FRAMKVÆMDASTJÓRN EVRÓPUBANDALAGANNA
HEFUR,

SAMÞYKKT TILSKIPUN ÞESSA:

með hliðsjón af stofnsáttmála Evrópubandalagsins,

1. gr.

með hliðsjón af tilskipun ráðsins 98/18/EB frá 17. mars 1998 um öryggisreglur og staðla fyrir farþegaskip ⁽¹⁾, einkum b-lið 8. gr.,

Í stað liðar 5-1 í I. viðauka III. kafla við tilskipun 98/18/EB komi viðaukinn við þessa tilskipun.

2. gr.

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

- 1) Tilskipun ráðsins 98/18/EB frá 17. mars 1998 um öryggisreglur og staðla fyrir farþegaskip gildir um ný og gömul skip í innanlandsþjónustu í samræmi við kröfur í I. viðauka.
- 2) Í lið 5-1 í III. kafla I. viðauka tilskipunar 98/18/EB var krafist breytingar á björgunarflekum, hraðskreiðum léttbátum, björgunaraðferðum og björgunarvestum á gömlum ekjuskipum eigi síðar en daginn sem fyrsta reglubundna aðalskoðun fer fram eftir 1. júlí 2000.
- 3) Í tilskipun framkvæmdastjórnarinnar 2002/25/EB frá 5. mars 2003 um breytingu á tilskipun ráðsins 98/18/EB um öryggisreglur og staðla fyrir farþegaskip ⁽²⁾ var krafist frekari breytinga á sama búnaði eigi síðar en 1. janúar 2003.
- 4) Samsvarandi SOLAS-krafa heimilar að breytingar á gömlum skipum séu gerðar á sama tíma og meiriháttar viðgerðir og breytingar fara fram eða þegar skipt er um björgunarbúnað.
- 5) Því ber að breyta tilskipun 98/18/EB til að veita hæfilegan fest til að beita þessum sértæku, nýju kröfum á gömul ekjuskip.
- 6) Ráðstafanirnar, sem kveðið er á um í þessari tilskipun, eru í samræmi við álit nefndarinnar um öryggi á höfunum sem komið var á fót samkvæmt reglugerð (EB) nr. 2099/2002 ⁽³⁾.

1. Aðildarríkin skulu samþykkja nauðsynleg lög og stjórnsýslufyrirmæli til að fara að tilskipun þessari eigi síðar en sex mánuðum eftir gildistöku hennar. Þau skulu tilkynna það framkvæmdastjórninni þegar í stað.

Þegar aðildarríkin samþykkja þessi ákvæði skal vera í þeim tilvísun í þessa tilskipun eða þeim fylgja slík tilvísun þegar þau eru birt opinberlega. Aðildarríkin skulu setja nánari reglur um slíka tilvísun.

2. Aðildarríkin skulu senda framkvæmdastjórninni ákvæði úr landslögum sem þau samþykkja um málefni sem tilskipun þessi nær til.

3. gr.

Tilskipun þessi öðlast gildi á þeim degi sem hún birtist í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins.

4. gr.

Tilskipun þessari er beint til aðildarríkjanna.

Gjört í Brussel 29. júlí 2003.

Fyrir hönd framkvæmdastjórnarinnar,

Loyola DE PALACIO

framkvæmdastjóri

(*) Þessi EB-gerð birtist í Stjtið. ESB L 190, 30.7.2003, bls. 6. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 179/2003 frá 5. desember 2003 um breytingu á XIII. viðauka (Flutningastarfsemi) við EES-samninginn, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 15, 25.3.2004, bls. 17.

⁽¹⁾ Stjtið. EB L 144, 15.5.1998, bls. 1.

⁽²⁾ Stjtið. EB L 98, 15.4.2002, bls. 1.

⁽³⁾ Stjtið. EB L 324, 29.11.2002, bls. 1.

VIDAUKI

5-1 Kröfur um ekjufarþegaskip (26)

EKJUSKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU SMÍÐUÐ FYRIR 1 JANÚAR 2003:

- .1 Ekjufarþegaskip, sem eru smíðuð fyrir 1. janúar 2003, skulu uppfylla ákvæði liða .6.2, .6.3, .6.4, .7, .8 og .9 eigi síðar en við fyrstu reglubundnu aðalskoðun eftir 1. janúar 2006.

Fyrir þann dag skulu liðir .2, .3, .4, og .5 gilda fyrir ekjuskip sem eru smíðuð fyrir 1. janúar 2003.

Þrátt fyrir það sem að framan greinir skal björgunarbúnaður eða fyrirkomulag hans uppfylla viðeigandi ákvæði liða .6, .7, .8 og .9 þegar skipt er um björgunarbúnað eða fyrirkomulag hans á slíkum skipum eða slík skip gangast undir meiriháttar viðgerðir eða breytingar sem felast í því að skipt er um, eða bætt er við, þann björgunarbúnað eða fyrirkomulag sem fyrir er.

- .2 *Björgunarflekar*

- .1 Björgunarflekar ekjuskips skulu búnir kerfi til rýmingar skips, sem uppfyllir kröfur SOLAS-reglugerðar III/48.5 í þeirri útgáfu sem var í gildi 17. mars 1998, eða sjósetningarbúnaði, sem uppfyllir SOLAS-reglugerð III/48.6 í þeirri útgáfu sem var í gildi 17. mars 1998, sem er dreift jafnt á bæði borð skipsins.

Tryggja skal að samband sé milli staðarins, þar sem farið er um borð í björgunarför, og pallsins.

- .2 Allir björgunarflekar ekjufarþegaskipa skulu búnir sleppibúnaði sem tryggir að bátarnir fljóti upp frá skipinu í samræmi við ákvæði SOLAS-reglu III/23 í þeirri útgáfu sem var í gildi 17. mars 1998.
- .3 Allir björgunarflekar ekjufarþegaskipa skulu búnir skábraut til að komast um borð í þá og sem uppfyllir ákvæði SOLAS-reglu III/39.4.1 eða SOLAS-reglu III/40.4.1, í þeirri útgáfu sem var í gildi 17. mars 1998, eftir því sem við á.
- .4 Allir björgunarflekar ekjufarþegaskipa skulu annaðhvort vera sjálfréttandi björgunarflekar eða björgunarvendiflekar með skýli sem eru stöðugir í sjó og öruggir í notkun án tillits til þess hvaða hlið snýr upp. Stjórnvald fánaríkisins má heimila opna björgunarvendifleka ef slíkt er talið réttlætanlegt vegna þess að siglt er um skýlt hafsvæði eða vegna hagstæðs veðurfars og svo framarlega sem slíkir flekar uppfylla öll ákvæði 10. viðauka við kóðann fyrir hraðskreið skip.

Að öðrum kosti skal skipið búið sjálfréttandi björgunarflekum eða björgunarvendiflekum með skýli til viðbótar venjulegum fjölda björgunarfara sem geti til samans borið a.m.k. 50% af þeim sem eru um borð og ekki komast fyrir í lífbátum. Þessi viðbótarburðargeta í björgunarflekum skal ákveðin á grundvelli mismunarins milli þess fjölda, sem er um borð, og þess sem er rými fyrir í lífbátum. Allir slíkir björgunarflekar skulu háðir viðurkenningu stjórnvalds fánaríkisins, að teknu tilliti til tilmæla Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) í umburðarbréfi siglingaöryggisnefndar IMO, MSC/Circ. nr. 809.

- .3 *Hraðskreiðir léttbátar*

- .1 A.m.k. einn léttbáta ekjufarþegaskipa skal vera hraðskreiður léttbátur, viðurkenndur af stjórnvaldi fánaríkis, að teknu tilliti til tilmæla Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar í umburðarbréfi siglingaöryggisnefndar IMO, MSC/Circ. nr. 809.
- .2 Hver hraðskreiður léttbátur skal vera sjósettur með viðeigandi sjósetningarbúnaði, samþykktum af stjórnvaldi fánaríkis. Við samþykkt slíks búnaðar skal stjórnvald fánaríkis hafa að leiðarljósi að hægt skuli vera að sjósetja og taka aftur um borð hraðskreiða léttbáta í slæmu veðri og einnig taka tillit til tilmæla Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO).
- .3 A.m.k. tvær áhafnir hraðskreiðra léttbáta skulu hafa hlotið viðeigandi þjálfun og stunda æfingar með reglulegu millibili, að teknu tilliti til þátta A-VI/2, töflu A-VI/2-2 „Forskriftir lágmarksstaðla varðandi hæfi áhafna hraðskreiðra léttbáta“ í samþykktinni um þjálfun, skirteini og vaktstöður sjófarenda (STCW) og tilmæla IMO-ályktun A.771(18), með áorðnum breytingum. Þjálfunin og æfingarnar skulu ná til allra þátta björgunar, meðhöndlunar, stjórnunar og siglinga slíkra fara í mismunandi veðrum, að meðtöldu því að rétta þau við ef þeim hvolfir.

- .4 Þar sem fyrirkomulag eða stærð gamalla ekjufarþegaskipa kemur í veg fyrir að þau séu búin hraðskreiðum léttbátum, sem krafist er í lið .3.1, má búa skipið hraðskreiðum léttbáti í stað eldri lífbáts sem samþykktur hefur verið sem léttbátur eða sem bátur sem nota á í neyðartilvikum, svo framarlega sem eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt:

- .1 hraðskreiði léttbáturinn, sem skipið er búið, skal sjósettur með sjósetningarbúnaði sem uppfyllir ákvæði liðar .3.2.,
- .2 burðargetu björgunarfarsins, sem tapast við framangreind skipti, skal bæta upp með því að koma fyrir björgunarflekum sem hafa burðargetu sem nemur a.m.k. burðargetu lífbátsins sem var skipt út, og
- .3 nota skal eldri sjósetningarbúnað eða kerfi til rýmingar skips (KRS) fyrir slíka björgunarfleka.

.4 *Björgunarleiðir*

- .1 Hvert ekjufarþegaskip skal búið hentugum búnaði til að ná skipbrotsmönnum á fljótlegan hátt úr sjónum og til að flytja fólk úr björgunarfari eða léttbátum um borð í skipið.
- .2 Búnaður til að flytja skipbrotsmenn um borð í skipið má vera kerfi til rýmingar skips (KRS) eða hluti búnaðar sem er hannaður til björgunar.

Þessi búnaður skal háður viðurkenningu fánaríkisins, að teknu tilliti til tilmæla Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar í umburðarbréfi siglingaöryggisnefndar IMO, MSC/Circ. nr. 810.

- .3 Ef nota á rennu í kerfi til rýmingar skips (KRS) sem flutningsleið skipbrotsmanna upp á þilfar skips skal hún búin handriðum eða stigum til að auðvelda klifur upp hana.

.5 *Björgunarvesti*

- .1 Þrátt fyrir ákvæði SOLAS-reglu III/7.2 og III/22.2 skulu nægilega mörg björgunarvesti geymd nálægt söfnunarstöðum þannig að farþegar þurfi ekki að snúa aftur til klefa sinna til að ná í þau.
- .2 Hvert björgunarvesti um borð í ekjufarþegaskipi skal búið ljósi sem uppfyllir ákvæði SOLAS-reglu III/32.2 í þeirri útgáfu sem var í gildi 17. mars 1998.

EKJUSKIP Í FLOKKI B, C OG D SEM ERU SMÍÐUÐ EFTIR 1 JANÚAR 2003

.6 *Björgunarflekar*

- .1 Fyrir björgunarfleka ekjufarþegaskipa skal nota kerfi til rýmingar skips, sem uppfylla ákvæði liðar 6.2 í LSA-kóðanum, eða sjósetningarbúnað, sem uppfyllir ákvæði liðar 6.1.5 í LSA-kóðanum, sem er jafnt skipt á bæði borð skips.

Tryggja skal að samband sé milli staðarins, þar sem farið er um borð í björgunarför, og pallsins.

- .2 Allir björgunarflekar ekjufarþegaskipa skulu búnir sleppibúnaði sem tryggir að bátarnir fljóti upp frá skipinu í samræmi við ákvæði SOLAS-reglu III/13.4.
- .3 Allir björgunarflekar ekjufarþegaskipa skulu búnir skábraut til að komast um borð í þá og sem uppfyllir ákvæði liðar 4.2.4.1 eða 4.3.4.1 í LSA-kóðanum, eftir því sem við á.
- .4 Allir björgunarflekar ekjufarþegaskipa skulu annaðhvort vera sjálfréttandi björgunarflekar eða björgunarvendiflekar með skýli sem eru stöðugir í sjó og öruggir í notkun án tillits til þess hvaða hlið snýr upp. Stjórnvald fánaríkisins má heimila opna björgunarvendifleka ef slíkt er talið réttlætanlegt vegna þess að siglt er um skýlt hafsvæði eða vegna hagstæðs veðurfars og svo framarlega sem slíkir flekar uppfylla öll ákvæði 10. viðauka við kóðann fyrir hraðskreið skip.

Að öðrum kosti skal skipið búið sjálfréttandi björgunarflekum eða björgunarvendiflekum með skýli til viðbótar venjulegum fjölda björgunarfara sem til samans skulu geti borið í það minnsta 50% af þeim sem eru um borð og ekki komast fyrir í lífbátum. Þessi viðbótarburðargeta í björgunarflekum skal ákveðin á grundvelli mismunarins milli þess fjölda, sem er um borð, og þess sem er rými fyrir í lífbátum. Allir slíkir björgunarflekar skulu háðir viðurkenningu stjórnvalds fánaríkisins, að teknu tilliti til tilmæla Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO) í umburðarbréfi siglingaöryggisnefndar IMO, MSC/Circ. nr. 09.

.7 Hraðskreiðir léttbátar

- .1 A.m.k. einn léttbátar ekjufarþegaskipa skal vera hraðskreiður léttbátur, viðurkenndur af stjórnvaldi fánaríkis, að teknu tilliti til tilmæla Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar í umburðarbréfi siglingaöryggisnefndar IMO, MSC/Circ. nr. 809.
- .2 Hver hraðskreiður léttbátur skal vera sjósettur með viðeigandi sjósetningarbúnaði, samþykktum af stjórnvaldi fánaríkis. Við samþykkt slíks búnaðar skal stjórnvald fánaríkis hafa að leiðarljósi að hægt skuli vera að sjósetja og taka aftur um borð hraðskreiða léttbátar í slæmu veðri og einnig taka tillit til tilmæla Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (IMO).
- .3 A.m.k. tvær áhafnir hraðskreiðra léttbátar skulu hafa hlotið viðeigandi þjálfun og stunda æfingar með reglulegu millibili, að teknu tilliti til þáttar A-VI/2, töflu A-VI/2-2 „Forskriftir lágmarksstaðla varðandi hæfi áhafna hraðskreiðra léttbátar“ í samþykktinni um þjálfun, skírteini og vaktstöður sjófarenda (STCW) og tilmæla í IMO-ályktun A.771(18), með áorðnum breytingum. Þjálfunin og æfingarnar skulu ná til allra þátta björgunar, meðhöndlunar, stjórnunar og siglinga slíkra fara í mismunandi veðrum, að meðtöldu því að rétta þau við ef þeim hvolfir.
- .4 Þar sem fyrirkomulag eða stærð gamalla ekjufarþegaskipa kemur í veg fyrir að þau séu búin hraðskreiðum léttbátum, sem krafist er í lið .3.1, má búa skipið hraðskreiðum léttbátar í stað eldri lífbáts sem samþykktur hefur verið sem léttbátur eða sem bátur sem nota á í neyðartilvikum, svo framarlega sem eftirfarandi skilyrðum sé fullnægt:
 - .1 hraðskreiði léttbáturinn, sem skipið er búið, skal sjósettur með sjósetningarbúnaði sem uppfyllir ákvæði liðar .3.2.,
 - .2 burðargetu björgunarfarsins, sem tapast við framangreind skipti, skal bæta upp með því að koma fyrir björgunarflekum sem hafa burðargetu sem nemur a.m.k. burðargetu lífbátsins sem var skipt út, og
 - .3 nota skal eldri sjósetningarbúnað eða kerfi til rýmingar skips fyrir slíka björgunarfleka.

.8 Björgunarleiðir

- .1 Hvert ekjufarþegaskip skal búið hentugum búnaði til að ná skipbrotsmönnum á fljótlegan hátt úr sjónum og til að flytja fólk úr björgunarfari eða léttbátum um borð í skipið.
- .2 Búnaður til að flytja skipbrotsmenn um borð í skipið má vera kerfi til rýmingar skips (KRS) eða hluti búnaðar sem er hannaður til björgunar.

Þessi búnaður skal háður viðurkenningu fánaríkisins, að teknu tilliti til tilmæla Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar í umburðarbréfi siglingaöryggisnefndar IMO, MSC/Circ. nr. 810.
- .3 Ef nota á rennu í kerfi til rýmingar skips sem flutningsleið skipbrotsmanna upp á þilfar skips skal hún búin handriðum eða stigum til að auðvelda klifur upp hana.

.9 Björgunarvesti

- .1 Þrátt fyrir ákvæði SOLAS-reglu III/7.2 og III/22.2 skulu nægilega mörg björgunarvesti geymd nálægt söfnunarstöðum þannig að farþegar þurfi ekki að snúa aftur til klefa sinna til að ná í þau.
- .2 Hvert björgunarvesti um borð í ekjufarþegaskipi skal búið ljósi sem uppfyllir ákvæði liðar 2.2.3 í LSA-kóðanum